

Országgyűlési Napló

*Dr. Brenner Koloman, dr. Hiller István,
Jakab István és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila,
Szabó Sándor, dr. Varga László*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	21505
Megemlékezés.....	21505
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd).....	21506
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár	21507
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP).....	21509
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	21510
<i>Arató Gergely</i> (DK)	21512
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	21514
<i>Dr. Gurmai Zita</i> (MSZP).....	21516
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	21517
<i>Balczó Zoltán</i> (Jobbik)	21518
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	21519
<i>Dr. Rétvári Bence</i> (KDNP)	21521
<i>Zsigó Róbert</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	21523
<i>Dr. Selmeczi Gabriella</i> (Fidesz).....	21525
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	21526
Az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő ösz- szeptont vitája	21528
Dr. Kásler Miklós , az emberi erőforrások minisztere, a napirendi pont előadója	21528
B. Nagy László (Fidesz), a Törvényalkotási bizottság előadója.....	21533
Felszólalók:	
<i>Dr. Selmeczi Gabriella</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21535
<i>Dr. Lukács László György</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21537
<i>Dr. Kásler Miklós</i> , az emberi erőforrások minisztere.....	21542
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	21542
<i>Korózs Lajos</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	21546
<i>Varga Zoltán</i> , a DK képviselőcsoportja részéről.....	21551
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	21556
<i>Hohn Krisztina</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	21560
<i>Burány Sándor</i> , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	21563
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (független)	21566
<i>Bencsik János</i> (független)	21568
<i>Gulyás Gergely</i> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	21569
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP).....	21570
<i>Bana Tibor</i> (független).....	21570
<i>Dr. Zombor Gábor</i> (Fidesz).....	21571
<i>Rig Lajos</i> (Jobbik).....	21572
<i>Arató Gergely</i> (DK)	21576
<i>Dr. Kovács József</i> (Fidesz)	21579
Dr. Kásler Miklós , az emberi erőforrások miniszterének előadói válasza	21582
A Magyar Köztársaság és a Lett Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók te- rületén Rigában, 2004. május 14-én aláírt egyezmény módosításáról szóló jegyzék- váltás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	21584
A Magyar Köztársaság és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén Iszlámábádban, 1992. február 24. napján aláírt egyezmény módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	21584
A Magyarország Kormánya és a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvé- delmi Központ közötti székhely-megállapodás megszüntetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	21584

Az Európai Gazdasági Közösség és a San Marino Köztársaság közötti együttműködésről és vámunióról szóló megállapodás és az Európai Gazdasági Közösség és a San Marino Köztársaság közötti együttműködésről és vámunióról szóló megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	21584
A Nemzetközi Híttéstechnikai Intézetről szóló, Párizsban, 1954. december 1. napján kelt nemzetközi egyezmény felmondásáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	21585
A Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről (2017. január - 2018. december) címmel benyújtott beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	21585
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2020. évi egységes költségvetéséről szóló 2019. évi XCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	21585
Az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	21585
A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	21586
Dr. Simicskó István (KDNP), a napirendi pont előadója	21587
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	21590
Felszólalók:	
Dankó Béla , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	21592
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	21592
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	21594
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	21595
Kocsis-Cake Olivio , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	21598
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	21599
Mesterházy Attila (MSZP)	21603
Dankó Béla (Fidesz)	21604
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	21604
Dr. Vadai Ágnes (DK)	21605
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik).....	21605
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	21606
Magyar Zoltán (Jobbik)	21607
Dankó Béla (Fidesz)	21610
Nacsa Lőrinc (KDNP) előadói válasza	21611
Az állattenyésztők napjáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	21613
Horváth István (Fidesz), a napirendi pont előadója	21613
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	21614
Felszólalók:	
Dankó Béla , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	21616
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21617
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	21620
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	21621
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	21622
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	21625
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	21628
Mesterházy Attila (MSZP)	21631
Balczó Zoltán (Jobbik)	21632
Dr. Vadai Ágnes (DK)	21632
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	21633
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	21635
Magyar Zoltán (Jobbik)	21638
Horváth István (Fidesz) előadói válasza	21640

Az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában (UNIFIL) való magyar részvételről szóló 44/2006. (X.10.) OGY-határozat hatályon kívül helyezéséről szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	21643
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	21643
Felszólalók:	
Ágh Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21646
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	21647
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	21648
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	21653
Balczó Zoltán (Jobbik)	21656
Dr. Vadai Ágnes (DK)	21657
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár előadói válasza	21658
A pénzügyi közvetítőrendszer egyes elemeit érintő törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	21660
Gion Gábor pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	21660
Felszólalók:	
F Kovács Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21664
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21665
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	21670
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	21671
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	21673
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	21676
Gion Gábor pénzügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	21680
Egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	21682
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	21682
Felszólalók:	
Riz Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	21685
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21687
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	21689
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	21691
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	21694
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	21697
Dr. Aradszki András (KDNP).....	21699
Balczó Zoltán (Jobbik)	21701
Varju László (DK)	21702
Dr. Aradszki András (KDNP).....	21704
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	21704
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	21708
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	21709
Az ülésnap bezárása	21712

Az ülésen jelen volt:

GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR államtitkár, KONTRÁT KÁROLY államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. KÁSLER MIKLÓS emberi erőforrások minisztere, DR. HORVÁTH ILDIKÓ államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN államtitkár, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. KADERJÁK PÉTER államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, VARGHA TAMÁS államtitkár, GION GÁBOR államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
5. ülésnapja

2020. október 6-án, kedden

(9.01 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Gelencsér Attila és dr. Varga László)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 5. ülésnapját **megnyitom**. Tájékoztatnom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila jegyző úr és Varga László jegyző úr lesz a segítségemre - Varga László jegyző úr később érkezik. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **171 évvel ezelőtt** ezen a napon végezték ki Aradon az 1848-49-es szabadságharc magyar hadseregének tizenhárom tábornokát, néhány száz méterre innen, az egykori pesti Újépület udvarán pedig Batthyány Lajos grófot, az első felelős magyar kormány miniszterelnökét. Batthyány Lajos emlékét örökmécses őrzi a kivégzés helyszínén, Aradon pedig a Zala György alkotta, egykor lerombolt, majd újraemelt Szabadság-emlékmű és a város melletti obeliszkszobor emlékezteti az utókort az 1849-ben történt tragikus eseményekre.

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc minden magyar szívében élénken élő emlék és nemzeti történelmi hagyomány. Iskolás gyermekként büszkén szavaljuk a XIX. század forradalmi költőinek verseit, fiatalon megérint bennünket a néhai hősök szabadságvágya és forradalmi érzülete, a márciusi jelképet, a kokárdát pedig minden évben büszkén tűzzük fel kabátjainkra.

Október 6-án a Kárpát-medence népei lélekben együtt emlékeznek meg azokról a hősekről és hétköznapi emberekről, akik bár lehet, hogy különböző nemzetiséghez vagy társadalmi réteghez tartoztak, de képesek voltak a pesti forradalmárok hívó szavára a magyar szabadság zászlaja alá sorakozni és vállalni a halált vagy az életre szóló üldöztetést. Az utókor szemszögéből tisztán látható, hogy áldozatuk nem volt hiábavaló, politikai és erkölcsi értelemben is olyan alapokat fektettek le, amelyekre máig építkezhetünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kossuth Lajos, akinek egész életében a legfontosabb érték a magyar szabadság és függetlenség volt, egy 1890-es megemlékező beszédében ezt mondta: „Legyenek a szentemlékű vértanúk megáldottak poraikban, szellemeikben a hon szabadság Istenének legjobb áldásaival az örökké valóságban keresztül; (...) a hála hő érzelmével áldom a vértanúk szent emlékét hűségükért a Hazá iránt, 's a magasztos példáért, melyet az utódoknak adtanak;”

Hajtsunk hát fejet mi is valamennyiünk emléke előtt a mai nemzeti gyásznapon! *(A teremben jelen lévők felállva adóznak az aradi vértanúk emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** folytatjuk munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeinkről!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A vírus okozta válság kitörésekor az Orbán-kormány összeállított egy válságkezelő csomagot, amelyet a miniszterelnök úr történelminek nevezett, hiszen ez a csomag az ő bejelentése szerint elérte a GDP 20 százalékát. Ezt hallva a magyar állampolgárok megnyugodhattak, és úgy gondolták, hogy szembenézhetünk és szembe tudunk nézni ezzel a gazdasági válsággal, hiszen nem lesz baj, nem lesz probléma.

Azonban amint elkezdtek jönni az eredmények, júliusban és augusztusban is egyre rosszabb és rosszabb eredmények jöttek, kiderült, hogy a „történelmi” jelző nem a válságkezelő csomagra, hanem sokkal inkább a visszaesésre jellemző, hiszen a 13,5 és 14,5 százalékos GDP-csökkenés, amely a második negyedévben Magyarországon megvalósult, amióta negyedéves GDP-számítás van Magyarországon, ilyen mértékű még nem történt, még nem mértek ilyen mértékűt.

A V4-országok közül is nálunk volt a legnagyobb visszaesés, az Európai Unió országai között is Magyarország produkálta a harmadik legnagyobb visszaesést Spanyolország és Horvátország után. Az Eurostat felmérései szerint a második negyedévben Magyarországon 5,6 százalékkal csökkent a foglalkoztatás szintje, ennél magasabb csak Spanyolországban volt, ahol 7,6 százalék volt a foglalkoztatás visszaesése. Az inflációban vitathatatlanul elsők vagyunk az Európai Unióban: a legmagasabb infláció júliusban is és augusztusban is Magyarországon volt.

Az Orbán-kormány igyekezett elkerülni az államháztartási hiányt, hogy magas államháztartási hiányunk legyen, ezért aztán takarékosan bánt a válság enyhítésére szolgáló források kiutalásával, különösen ha az kis- és középvállalkozások felé irányult volna, nem beszélve arról, hogy szociális támogatásokat pedig igen erőteljesen elszabotált. Ugyanakkor természetesen persze nagy gondot fordított arra, hogy a baráti cégeknek megfelelő mennyiségű pénz jusson, illetve azokra a kedvező beruházásokra, sportberuházásokra, amelyek a kormány számára igen fontosak.

Mégis elszaladt a költségvetési hiány. A pénzügyminiszter és a Költségvetési bizottság szerint az év végére 7-9 százalékos államháztartási hiánnyal lehet számolni. Érdekes azonban itt felhívni a figyelmet arra, hogy az államháztartási hiány nem azért lesz

ilyen magas, mert a kormány jelentős forrásokat fordított a válságkezelésre, hanem annak ellenére, mert ezt elmulasztotta, és ezért a GDP beszakadt. A GDP beszakadása következtében a bevételek jelentős mértékben csökkentek, és ebből következően alakult ki ez a jelentős mértékű hiány.

Az államháztartási hiány következtében természetesen az adósság/GDP hányados is növekedni kezdett: a tavalyi 66,3 százalékról 72 százalékra emelkedett az első félévben, és év végére 77-78 százalékra fog fölemelkedni - ezt megint nem én mondom, hanem a Költségvetési bizottság, illetve a Pénzügyminisztérium. Emlékezzünk, hogy a szocialista kormányok regnálása idejében is 78-80 százalék körül volt az adósság/GDP hányados a 2008-as válság után!

Tehát mi következik ebből? Semmivel sem lett erősebb, versenyképesebb és válságállóbb a magyar gazdaság az elmúlt tíz esztendőben, dacára annak, hogy az európai uniós támogatások jelentős mértékben megnövelték a mozgásteret, hiszen az egyéves GDP-nknek 50 százalékát érték el.

(9.10)

Ez pedig azt jelenti egyébként, hogy az Orbán-kormány elmulasztotta a történelmi lehetőséget a felzárkózásra, bűnös módon elherdálta a fejlesztési forrásokat, baráti oligarcháknak juttatta, sportberuházásokat finanszírozott belőle, a technikai fejlesztés és az oktatás feljavítása helyett.

A számonkérés meg fog történni, és nem mi, öregek fogjuk megtenni ezt, hogy az Orbán-kormányon számonkérjük ezt a történelmi mulasztást, hanem a fiatal generációk, hiszen az ő jövőjüket vették el. És már most lehet látni, hogy a fiatalok ennek tudatában vannak, és el is kezdték ezt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Dr. Gurmai Zita tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr, miniszter-helyettes kíván válaszolni. Miniszterhelyettes úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon nem egyformán látjuk a magyar gazdaság, Magyarország teljesítményét. De ha megengedi, először nem a számokat mondanám el, amelyek teljesen egyértelműen bizonyítják, hogy az ön állításával szemben a magyar gazdaság a válságot jól kezelte, a magyar kormány, a magyar költségvetés, és egy erős gazdaság és egy biztos lábakon álló pénzügypolitika és költségvetés találkozott szembe a világvárossal és annak gazdasági hatásaival.

Először említeném, ami néhány nappal ezelőtt történt, Magyarországnak a Moody's hitelminősítő általi felminősítését, amely teljesen egyértelműen kiemelte azt, hogy azért ebben az időszakban, a válságidőszakban minősíti föl Magyarországot és teszi pozitív kategóriába, mert - kimondja az indokolásában - jól kezelte Magyarország a válságot. Tehát nem a kormány állítja ezt, nem kormánypárti politikusok, hanem egy szigorú feltételek alapján vizsgáló, vizsgálatot végző hitelminősítő az, amely ezt megtette.

Ha a GDP-számokat hasonlítjuk nemzetközi szinten, azért a második félévi GDP-adattal, ami mínusz 6,1 százalék, még mindig középmezőnyben van Magyarország. Három ország is 10 százalék fölött esett vissza már a második félév végén, Olaszország, Franciaország és Spanyolország is, és egyetlen ország tudott pozitívumot teljesíteni, ez Írország volt.

Ha csak a második negyedévi visszaesést vizsgáljuk, ami valóban magas, 13,5 százalék, ez akkor is, ha csak a második negyedévet vizsgáljuk, és az Európai Unió átlagához vizsgáljuk a magyar visszaesést, akkor érdekes módon, ellentétben az ön állításával, az európai uniós átlag magasabb egyébként, mint a magyar GDP-visszaesés. Ez mind-mind azt igazolja és bizonyítja, hogy igenis a magyar gazdasági intézkedések, a kormányzati döntések jók voltak, és a világválság ellenére jól kezeltük a gazdasági nehézségeket, így például a munkanélküliség növekedését is. Ha megengedi, erre is mondanék egy példát.

A munkanélküliségi ráta júliusban az Európai Unió 27 országában 7,2 százalék, Magyarországon 4,6; Romániában és Szlovákiában is magasabb, mint Magyarországon. De ha különösen az augusztusi eredményeket vizsgáljuk, a KSH jelentése alapján több mint 4,5 millióan dolgoznak újra Magyarországon, ami azt jelenti, hogy magasabb, mint az év eleji foglalkoztatási adat. Ezek mind-mind azt mutatják, képviselő úr, hogy igenis Magyarország jó tendenciát mutat azokban a makrogazdasági mutatókban, amelyeket ön felsorolt.

Említette még a költségvetési hiány elszaladását. Nem véletlen, hogy az Európai Unió is azt mondja a 2020-as évre, hogy a válságkezeléshez, a védekezéshez forrásra, pénzre van szükség, ami csak úgy történhet meg, különösen úgy, hogy a bevételek is elmaradnak a gazdaság visszaesése miatt, hogyha a költségvetési hiány nő. Ez nem egy magyar jellemző dolog, hiszen az egész Európai Unióban hasonló mértékű lesz a 2020-as év végére a költségvetési hiány. Ez így van, valóban együtt jár azzal, hogy az adósságráta nő. Amin dolgoztunk tíz évet, hogy a 80 százalék fölötti GDP-arányos adósságról levittük 70 százalék alá, 66 százalékra, azt sajnos újra kell kezdenünk. De ez sem egyedül Magyarországra jellemző, hanem Európában általában így van.

És amit az elmúlt tíz évről mond, az végképp nem igaz, hiszen Magyarország az Európai Unió egyik leg-erősebb gazdaságával rendelkezik, ezt az elmúlt tíz év növekményei egyértelműen igazolják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszáat. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Tényleg abszurdak-e az EU klímacéljai?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Covid-járvány közepette sem feledkezhetünk el arról, hogy a klímaváltozás folyamata nagyon felgyorsult, mint ahogyan arról sem, hogy ennek a folyamatnak a hatása és a következményei egyre súlyosabbak.

Nem lehet elégszer elmondani, hogy hazánk különösen kitett a szélsőséges időjárási viszonyoknak, amit már az életünk minden területén megtapasztalhatunk. Ugyanakkor a kormány ezt nem nagyon akarja figyelembe venni. Klímapolitikája folyamatos késésben, számottevő lépéshátrányban van. Egyre inkább nő a szakadék az elmélyülő problémák és a valódi, érdemi cselekvés mögött, és nő a szakadék a nemzetközi elvárások és a hazai klímacélok között is. Az IPCC jelentése szerint már csak tíz évünk maradt ahhoz, hogy 1,5 Celsius-fok alatt tartsuk a hőmérséklet-emelkedést, ami még mindig csak enyhíti, de nem szünteti meg a veszélyt.

Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke a közelmúltban jelentette be, hogy 2030-ban az Európai Uniónak a mostani 40 százalékos szén-dioxid-csökkentés helyett 55 százalékos csökkentést kell kitűznie 1990-hez képest. Borítékolni lehet, hogy már ez sem lesz elegendő. Az Európai Parlament környezetvédelmi bizottsága már 60 százalékos csökkentést javasol.

Az LMP és az európai zöldek álláspontja szerint, ami teljesen összhangban van a civil szervezetekkel, klímatudósok véleményével, még ezek a szigorúbb klímacélok sem elegendőek az ökológiai katasztrófa megfékezéséhez. Tudósok szerint a kritikus klímaváltozási pontok egymással összefüggnek, sokkal jobban, mint ahogy eddig gondolták, és eldőlő dominóként fogják az emberi civilizációt fenyegetni.

Sajnos, a Kárpát-medence és Magyarország is különösen veszélyeztetett. Tavasszal már küzdöttünk a kormánnyal a szigorúbb klímacélok tekintetében, aminek az eredménye egy kormánytöbbség által elfogadott, ambiciózusnak egyáltalán nem nevezhető, kiherélt klímátörvény lett.

Áder János akkor nem szólalt meg. Tegnap egy konferencián azt mondta: azonnal cselekedni kell a

klímaváltozás ellen. Ha valóban így gondolja a köztársasági elnök úr, akkor most kellene felemelnie a szavát, hogy a kormány ne bojkottálja az Európai Unió szigorúbb klímacéljait, álljon mellénk, hogy hamarabb és nagyobb mértékben szorítsuk vissza a széndioxid-kibocsátást.

Tavasszal jeleztük, hogy ősszel törvénymódosító javaslatot fogunk benyújtani a kiherélt klímátörvény rehabilitációja érdekében. Az LMP célja, hogy Magyarország csatlakozzon az Európai Unió élvonalához, szigorúbb klímacélokat vállaljon, és végre érdemi lépéseket tegyen a klímaváltozás megfékezése érdekében.

A módosító javaslatunk szerint 2030-ra 65 százalékos szén-dioxid-csökkentést, 2040-re pedig a klímasegesség elérését kell célul kitűzni. Ezért véget kell vetni a zöldfelület pusztításának is, legyen szó erdőkről, gyepekről, gyümölcsösökről, szőlőkről, nádasokról, szántókról, zöldségtermesztő területekről vagy éppen településeink zöldterületeiről.

(9.20)

Sajnos Orbán Viktor miniszterelnök már az Ursula von der Leyen által bejelentett célt is az abszurditásig emelt klímacélnak nevezte. A kormány, mint ahogy azt már megszoktuk, a német autóipar érdekeit képviseli a magyar emberekkel szemben, és ez elfogadhatatlan.

A klímaváltozásra nincs vakcina, csak az emberek és a kormányok bölcs belátása, hogy most kell cselekedni. Nekünk, magyaroknak itt, Magyarországon is meg kell tenni a legszükségesebb lépéseket. Nem a klímacélok szigorítása az abszurd, hanem az, ahogyan a kormány gátolja a klímaváltozással szembeni hatékony fellépést. Még mindig nem érti, hogy az ökológiai katasztrófa nyomán a Covidnál sokkal súlyosabb gazdasági és társadalmi válságok fognak fellépni. Elvárjuk ezért, hogy az ország érdekében a parlament egyhangúlag támogassa a szigorúbb klímacélok elfogadását, mert a jövő zöld lesz vagy nem lesz. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Kérem, engedje meg, hogy a reagálásom egy kérdéssel kezdjem. Nem az-e abszurd, amikor a baloldal összefog, és közösen benyújt egy törvényjavaslatot, benyújt egy országgyűlési határozati javaslatot a teremtett világ védelme érdekében, a klí-

maváltozás megakadályozása vagy hatásainak az enyhítése érdekében, majd leszavazza ezt a javaslatot, nem szavazza meg az országgyűlési határozatot és nem szavazza meg a törvényt? Mert ez történt, tisztelt képviselő asszony. Az Országgyűlés pedig elfogadta ezt a törvényt, elfogadta ezt az országgyűlési határozatot is, amelyet a komplett baloldal, beleértve a magát zöldnek nevező LMP-t is, nem támogatott és nem szavazott meg.

Tisztelt Képviselő Asszony! Nagy szavakat és felháborodást látunk, de cselekvést, a célok elérése érdekében bárminemű hozzájárulást nem látunk az önök részéről. Ellenzik azokat a javaslatokat, amelyeket a klímaváltozás kapcsán, a klímaadaptáció érdekében a magyar kormány rendszeresen megfogalmaz. Ellenzik azokat a projekteket, amelyek hozzájárulnak a kibocsátáscsökkentéshez, ellenzik Paks II. beruházást, és ellenzik például a Budapest-Belgrád vasútvonalat is. Képviselő asszony, ezeket a projekteket támogatni kéne, nem pedig támadni. Ez lenne a valódi és felelős hozzáállás ezekhez a kérdésekhez.

Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy arra is felhívjam a figyelmét, hogy amit a baloldal nem támogatott, ezt a törvényt és ezt az országgyűlési határozatot, azzal kapcsolatban Európából - ami önöknek olyan nagyon fontos, hogy Európában mit gondolnak, mit mondanak és milyen célokat tűznek ki - az elismerés hangjait halljuk, s azt halljuk, hogy örülnek és támogatják azt az elfogadott törvényt és azt az elfogadott országgyűlési határozatot, amit kizárólag a nemzeti és konzervatív oldal támogatott itt az Országgyűlésben.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ennek ellenére azt gondolom, hogy a teremtett világ védelme nem politikai divat kérdése, hiába próbálnak belőle újra és újra politikai kérdést csinálni, mert ez egy valóban olyan kérdés, amiben mindannyiunknak érdemes lenne összefogni és együtt cselekedni. De ehhez önökre is szükség van, szükség van arra, hogy belássák, érdemes támogatni a kormány erőfeszítéseit, a kormány munkáját a klímaváltozással kapcsolatban.

Tisztelt Képviselő Asszony! Magyarország tehát nem pusztán kötelezettséget vállalt arra, hogy 2050-re klímasemleges tagállammá váljon, hanem törvényi szinten is rögzítette ezt, az Unióban egyébként az elsők között. Ezt hazánkon kívül, Magyarországon kívül csupán néhány ország tette meg.

Tisztelt Képviselő Asszony! Mi azon az állásponton vagyunk, hogy mindenki, minden tagállam tartsa be a vállalt célokat. Azt látjuk, hogy Magyarország jól teljesít, hazánk már jelenleg is 33 százalékos kibocsátáscsökkentést ért el 1990-hez képest. És azt látjuk, hogy számos olyan tagállam van, amelyik csökkentésről vagy éppen ambíciónövelésről beszél, de mégis, az elmúlt időszakban nemhogy csökkentette volna, hanem valójában növelte a kibocsátását. Mi pedig azt

gondoljuk, hogy Európában sem szavakra, hanem valódi cselekedetekre van szükség.

Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy arra is felhívjam a figyelmét, hogy én értem, hogy az LMP egy „egy ügyű” párt, éppen ezért helyezik ezt a kérdést mindennél előrébb, de mégiscsak az a helyzet, hogy éppen egy olyan helyzetben vagyunk, amikor meg kell védenünk a magyar emberek munkahelyét, meg kell védenünk a magyar családok megélhetését, és szükség van arra, hogy ehhez a gazdaság és Magyarország működjön. Éppen ezért olyan kibocsátáscsökkentési célokat kell meghatározni, amelyek a gazdasági realitásokkal is összhangban vannak. Ráadásul Magyarország egyoldalú kibocsátáscsökkentése, amit ön javasol, jelentős versenyhátrányt okozna Magyarország számára, Európán belül is, és egyébként a teljes világpiacon. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Arató Gergely képviselő úr, DK-képviselőcsoport: „Magukra hagyott munkavállalók” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ARATÓ GERGELY (DK): Ha már Schanda államtitkár úr az imént a munkahelyek védelmével indokolta a kormány struccpolitikáját klímaügyben, a munkahelyek védelmével indokolta azt, hogy miért nem tesznek semmit a kibocsátás csökkentése érdekében, annak érdekében, hogy ez az ország 20-30-40 év múlva is élhető legyen, akkor nézzük, hogy áll a kormány a munkahelyekkel! Nyakunkon a járvány második hulláma, amelyik az első hullámhoz hasonlóan nemcsak az egészségünket, hanem a munkahelyeinket is veszélyezteti. Mire számíthatnak hát a munkavállalók a kormánytól, mire számíthatnak az állásukat elvesztő dolgozó emberek, a megélhetésüktől megfosztott családok? Arra, amit az imént is láthattunk: szép szavakra, üres retorikára, no meg statisztikai búvészkedésre.

(Dr. Varga László elfoglalja jegyzői helyét.)

Április 27-én maga a miniszterelnök volt az, aki itt egy ellenzéki kérdésre azt mondta: „Ez a munkanélküli-segély és a munka problémája. Aki elveszíti az állását, az három hónapig segítyt kap, mire az lejár, mindenkinek lesz munkája. Nem lesz olyan, aki ne kapna munkajánlatot a gazdaságból vagy a magyar államtól” - mondta a miniszterelnök úr, aki önök szerint mindig igazat mond. Akkor ezek szerint fogalma nincs arról, hogy mit beszél. Mert most hagyjuk azt, hogy mire elég Európa legszűkmarkúbb munkanélküli-segélye akkor, ha abból egy családot kell eltartani. De még inkább jellemzőek azok a számok, hogy

szó sincs arról, hogy három hónapon belül mindenkinek lett volna állása. Ez jó esetben sima kérdés, rossz esetben pedig ostoba hazugság volt. A munkanélküliek több mint fele, nagyjából 170 ezer álláskereső ma már semmilyen pénzügyi ellátást nem kap. Na, ők azok, akiknek lejárt a három hónapja, és nem kaptak ajánlatot sem a gazdaságtól, sem a kormánytól. Ráadásul, akik kapnak valamit, azoknak a fele is csak szociális jellegű juttatást kap, nem álláskeresési támogatást, mert belőle már kifutottak. Tehát több száz ezren vannak, akik három hónap után nem kaptak munkát, és most már ellátást sem kapnak az önkormányzatok rendszerében.

A miniszterelnök ezt maga is elismerte egy későbbi interjúban, amikor azt mondta, hogy hát, ugye, vannak ezek a regisztrált munkanélküliek, de - ismét szó szerint idézem - „biztos többen vannak ennél, csak ők nem fordulnak segítségért az államhoz”. Nem fordulnak segítségért az államhoz, tisztelt Ház, hanem nem kapnak segítséget! Mindannyian ismerünk olyan eseteket, amikor nemhogy heteket, de hónapokat kellett várni arra, hogy egyáltalán regisztrálják az álláskeresőket, és bármilyen ellátást kapjanak. Na, úgy könnyű javítani a munkanélküliségi statisztikákat, ha be sem engedik az embereket regisztrálni a rendszerbe! Márpedig pontosan ez történt a tavasszal, tisztelt képviselőtársaim.

S nehogy azt gondolják, hogy most már fellélegezhetnek. Lenyűgözve láttam Gulyás miniszter úr tegnapi produkcióját, ahogy próbálta statisztikailag igazolni azt, hogy milyen jó már a helyzet, és mennyire megoldott minden problémát a kormány a foglalkoztatás területén. De ha kinyitják a Matolcsy-féle jegybank előrejelzését - az mégsem egy libernyák fészek, szerintem önkormányzatok szerint sem -, akkor azt olvashatják benne, hogy „a bértámogatási program kifizetése, valamint a járvány elhúzódása miatt a munkanélküliségi ráta jelentős növekedése várható 2021 első negyedévéig, és a járvány első hullámában a vállalkozások valóban nem klasszikus elbocsátásokkal reagáltak, hanem a részmunkaidőn és a távolléten, köztük a fizetés nélküli távolléten lévők száma növekedett”.

(9.30)

Egyébként ezt is mutatja a munkanélküli statisztika, amit önkormányzatok szoktak idézni, csak ezt elfelejtik hozzatenni. Magyarán szólva: vannak emberek, akiknek papíron van állása, csak érdemben keresete nincs, vagy csak sokkal alacsonyabb keresete van, mint korábban. Ehhez képest a kormány nem tesz semmit ezeknek a munkavállalóknak az érdekében. Miközben például Németországban korábban minden ötödik munkavállaló részesült részmunkaidős foglalkoztatás támogatásából, a kurzarbeitből, Ausztriában pedig minden harmadik, Magyarországon ez csak minden

huszadik munkavállalót ért el, és ezt a nagyon szűkmarkú - nagyon szűkmarkú! - támogatást is megszüntették pont akkor, amikor jön a második hullám. Miközben Csehország az eredetileg őszi tartó intézkedést meghosszabbította jövő év tavaszáig, önkormányzatok vége van. S persze, tudom, majd fel fognak állni, hogy megvédtek egymillió munkahelyet, de ezek csak az önkormányzatok álmaiban léteznek. Önkormányzatok a gazdaságtámogatási eszközöket, a Gazdaságvédelmi Alapot költötték mindenre az égegyadta világon, a stadionoktól az egyháztámogatásig, de amit még gazdasági célokra adtak, azt is csak a haverjaiknak adták, például a szállodásoknak, ahol Mészáros Lőrinc rögtön egy elbocsátási hullámmal köszönte meg ezt az állami támogatást.

Most még nem késő hallgatni a szakemberekre, nem késő változtatni (*Nacsa Lőrinc: Késő! - Közbeköltés a kormánypárti padsorokból: Idő!*), a károkat még lehet csökkenteni. Köszönöm szépen. (*Nacsa Lőrinc: Késő!*) Egy kis türelmet!

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Ön a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Egészen elképesztő és egészen hiteltelen az, hogy ön fel mer állni az Országgyűlés ülésén (*Arató Gergely: Engem is megválasztottak, államtitkár úr!*) és előadni egy ilyen napirend előtti hozzászólást, miközben pontosan tudja, hiszen aktívan részt vett benne, hogy önkormányzatok hogyan kezelték a gazdasági válságot, hogyan kezelték a gazdasági nehézségeket. (*Arató Gergely: Mi legalább kezeltük, szemben önökkel! - Az elnök megkocogtatja a csengett.*) Képviselő úr, önkormányzatok úgy kezelték ezt, mondjon bármit is, úgy kezelték ezt, hogy újabb és újabb terheket tettek a magyar emberek és a magyar családok vállára, ahelyett, hogy segítettek volna nekik, csak rontottak a helyzetükön. Ezt ön is pontosan tudja. Pontosán tudja, hogy a Bokros-csomag idején és pontosan tudja, hogy a 2009-es válságkezelés idején milyen elhibázott politikát folytattak. Tisztelt képviselő úr, az lenne a kérés, hogy ezek után nézzenek először magukba, és csak azután fogalmazzanak meg bármilyen javaslatot.

Önkormányzatok válságkezelés címén csak elvettek, megszüntették a 13. havi nyugdíjat, képviselő úr, ön a személyes szavazatát adta ahhoz, hogy megszüntesse a 13. havi nyugdíjat. (*Nacsa Lőrinc: Így, így! - Dr. Völner Pál: Szégyelled magad!*) Tisztelt képviselő úr, ön személyes szavazatát adta baloldali képviselőtársaival együtt ahhoz, hogy elvegyen egyhavi bért a közszférában dolgozóktól, de csökkentették a gyászi időtartamát, növelték az áfa kulcsát (*Arató Gergely közbeszól.*),

megemelték a nyugdíjkorhatárt, csökkentették a táp-pénzt, ingatlanadót akartak bevezetni. Mindeközben egyébként, képviselő úr, gigahiteleket vettek fel. Ezt tették! Ezt tették válságkezelés címén. Ezt követően próbál számonkérni rajtunk intézkedéseket. Képviselő úr, ez méltatlan, ez hiteltelen, ez teljes mértékben elfogadhatatlan.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy tájékoztassam arról, hogy az intézkedéseinknek, a gazdaságvédelmi akciótervnek igenis vannak eredményei. Itt a munkahelyteremtést és a munkahelyvédelmet hozta fel a felszólalásában leggyakrabban. Engedje meg, hogy felhívjam a figyelmét arra, hogy szeptemberre, a júniusi mélypontot követően, 53 ezer fővel csökkent a regisztrált álláskereső száma Magyarországon, a foglalkoztatottak száma augusztusban pedig ismét 4,5 millió főre emelkedett, így a munkában állók száma meghaladta a 2020 eleji értéket. Tisztelt képviselő úr, ráadásul 2020 elején kifejezetten jól állt a magyar foglalkoztatás, ellentétben azzal, mint amikor önök voltak kormányon. Ön úgy áll fel és úgy beszél foglalkoztatásról, munkáról itt a magyar Országgyűlésben, hogy amikor átadták a kormányzást, akkor 12 százalékos volt a munkanélküliség Magyarországon. Ezzel szemben a polgári nemzeti kormány intézkedéseinek és a magyar gazdaság szereplőinek köszönhetően 2010 után kemény munkával sikerült azt a 12 százalékos munkanélküliségi arányt 3,3 százalékra csökkentenünk.

Tisztelt Képviselő Úr! Történelmi időkben pedig, az a helyzet, történelmi tettekre van szükség, nem pedig gyávaságot, tehetetlenséget, frusztráltságot (*Arató Gergely: A kormányról beszélés!*) okozó bekiabálásokra, álhírek gyártására, ön és a párttársai rendszeresen foglalkoznak ezeknek az álhíreknek a gyártásával és terjesztésével, mert, úgy látszik, önöknek kizárólag ennyire futotta tavasszal és most, őszszel is.

Az az igazság, tisztelt képviselő úr, hogy önökkel ellentétben a polgári nemzeti kormány már bizonyította, hogy tud munkahelyeket teremteni. 2020 elején - engedje meg, hogy felhívjam erre a figyelmet - 850 ezerrel több ember dolgozott Magyarországon, mint 2010-ben. 2010 és '20 között pedig a foglalkoztatási ráta 54 százalékról 70 százalékra emelkedett. Tehát az elmúlt évtized bizonyította, hogy a magyar emberek munkából akarnak és munkából tudnak is megélni. Éppen ezért tettünk és teszünk meg mindent annak érdekében, hogy a lehető legtöbb munkahelyet megvédjük, és amennyi munkahelyet a vírus tönkretesz, annyi új munkahelyet hozzunk létre.

Tisztelt Képviselő Úr! Az lenne a kérés, hogy nézzen magába, szégyellje el magát, és a következőkben támogassa a kormány intézkedéseit. (*Arató Gergely: Mindenképpen! Alig várom már!*) Köszönöm megtisztelő figyelmét. (*Taps a kormánypártok pad-soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gurmai Zita képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport: „Emlékezés” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Öt éve nincs már köztünk az az ember, aki megmutatta, hogy a hatalom valójában szolgálat, és hogy a politikának emberi arca is lehet. Öt éve hunyt el Göncz Árpád, a rendszerváltás utáni köztársaság első elnöke.

Elnök volt, de igazából senki sem a hivatalt látta benne, hanem az embert; az embert, aki egy volt közülünk, és azt hiszem, ez a legnagyobb elismerés, amit egy közjogi méltóság elérhet. Göncz Árpádot nem a hivatal tette nagyvá, hanem az őszintesége, a közvetlensége és az emberi tartása. Az emberek számára nem elnök úr volt ő, hanem egyszerűen Árpi bácsi. Első beszédében világosan megfogalmazta elnöki hitvallását: „Ha szolgálni kívánok valakit, azokat szolgálom, akiknek szolgálójuk nincsen: a védteleneket. Akiknek sem a darutollas úri világban, sem az egyenlők közt egyenlőbbek világában nem jutott jó szó, akik a versenytársadalom versenyképtelenjei. Akiknek nincs eszközük megvédeni önmagukat. S akik épp ezért leginkább szorulnak védelemre.”

Ötvenhatos hős volt, fantasztikus író és műfordító, de a magyar nép leginkább mégis emberségéért és közvetlenségéért zárta őt a szívébe. Emlékszem, egyszer, amikor találkoztunk, megkérdeztem, hogy hogy szólíthatom. A világ legtermészetesebb módján azt mondta, hogy „Árpi bácsi”. A magyar emberek számára Göncz Árpád az örökös köztársasági elnök, a mintakép. Ő ugyanis valójában megtestesítette a nemzet egységét. Persze, tudom, hogy vannak, akik még most is igyekeznek ők feledtetni, érdemeit, emlékeit halványítani. De mindez csak azért van, mert Göncz Árpád puritán élete, erkölcsi tartása még most is megszegyeníti azokat, akik ma urizálásra és uralkodásra használják a hivatásukat. Árpi bácsi ebben is mintha a jövőbe látott volna, hiszen egyszer ezt mondta: „Mindig van, aki megpróbál a közösség kezéből kapott hatalmával is visszaélni. Az ilyen embert meg kell tanítsuk a köz tisztességes szolgálatára, mint ahogy nekünk, magunknak is meg kell tanulnunk szolgálni.”

Öt éve nincs közöttünk Göncz Árpád, és úgy sejtem, sokan azóta is őt keressük, őt hiányoljuk a politikából, mert nem csak a személye, a szelleme is nagyon hiányzik. Ő valóban védte a köztársaságot, és örködött az alkotmányos rend felett. Talán nem véletlen, hogy ma egyre jobban halványodik a köztársaság, és kopnak a demokrácia vívmányai. Mi hiszünk abban, hogy vissza lehet hozni azt, amit egykor Göncz Árpád képviselt. Mi, szocialisták úgy ápoljuk Göncz

Árpád emlékét, úgy tisztelgünk Árpai bácsi előtt, hogy minden erőnkkel egy új magyar köztársaságért dolgozunk. Remélem, egyre többen fognak követni ezen az úton. Köszönöm, hogy meghallgattak.

(9.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! A mai napon több dologról is megemlékezünk, így az aradi vértanúk kivégzése mellett valóban a volt köztársasági elnök úrra, Göncz Árpádra is emlékezünk, s azt gondolom, hogy a két eseményt össze is tudjuk kötni, mégpedig a nemzeti összetartozás szimbólumával, és azt hiszem, talán ez a szimbólum lehet az, ami a politikai és nyilvánvaló ideológiai különbségek ellenére egy közös metszetet mégiscsak kiad.

Göncz Árpád politikai munkássága és élete, illetőleg irodalmi munkássága is elismerést érdemel. Én hadd emeljem ki külön A Gyűrűk Ura Tolkien-fordítását, ami szerintem egy nagyon komoly irodalmi teljesítmény. Ugyan pártpolitikai szempontból, illetőleg az ő közéleti tevékenységének megítélésével kapcsolatban lehet és van is vita köztünk, ilyen értelemben minden politikai szereplőnek a teljesítménye nyugodtan vitatható, ez is a demokrácia és a parlamentarizmus részét követi. Egyrészt az, hogy ő a rendszerváltozást megelőzően is elszenvedte a kommunista rendszer bűneit, másrészt a rendszerváltoztatást megelőzően intézményes értelemben és személyében is megtestesítette a szabad Magyarországot, ennek a szabad Magyarországnak volt az egyik közjogi tisztségviselője, ebből következően biztos, hogy rá is ugyanúgy, ahogy a magyar szuverenitás és szabadság védelme miatt kivégzett aradi vértanúkra is, emlékeznünk kell.

Azt gondolom, hogy a nemzeti összetartozásnak ez az érzése, ami talán a napi parlamenti küzdelmekben nehezen jön elő. Vannak olyan események, amelyekben mi soha nem fogunk, a két oldal, a politikai baloldal és jobboldal soha nem fog egyetérteni, de kell lenni olyan eseményeknek, amelyekben nemzeti összefogás valósul meg. Én arra szeretném önt kérni, hogy ha komolyan szeretné Göncz Árpád emlékét őrizni, ha komolyan gondolja a nemzeti összetartozás ügyét, akkor találjuk meg ezeket a közös pontokat, ezeket a nemzeti összetartozási pontokat. Szerintem van egy adottság jelen pillanatban, ami számunkra kedvezővé teszi a helyzetet, sajnálatos módon, de mégis az összefogás szempontjából kedvező, hogy a koronavírus-járvány ellen küzdünk. Ez például egy olyan terep lenne, ahol a pártpolitikai különbségeket

háttérbe tudnánk szorítani, és ezen felülemelkedve tudnánk együttműködni, ez tavasszal nem sikerült.

Azt gondolom, hogy Göncz Árpád emlékének a magyar baloldal is úgy tudna legjobban adózni, ha ez ősszel másként lenne, és ők is változtatnának az ezzel összefüggő hozzáállásukon. Köszönöm szépen a szót. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólásra jelentkezett Balczó Zoltán képviselő úr, Jobbik képviselőcsoport: „A romániai önkormányzati választások tanulságai” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Igen, szeptember 27-én lezajlottak Romániában a helyhatósági választások. A Jobbik mindenekelőtt gratulál minden megválasztott magyar tanácsnoknak, polgármesternek, megyei tanácselnöknek. Kiemelkedő, történelmi jelentőségűnek mondható siker született Marosvásárhelyen, ahol Soós Zoltánt megválasztották, és így húsz év után újra magyar polgármester van Marosvásárhelyen, ahol egyébként a magyar lakosság aránya már 50 százaléka alatt van.

A sikernek több összetevője van. Nyilvánvalóan sikeresen szólította meg a polgármester a román választókat, ugyanakkor meggyőződésünk, hogy az is hozzájárult az eredményhez, hogy most nem az RMDSZ, egy párt színeiben indult Soós Zoltán, hanem független jelöltként, azaz az RMDSZ, a Magyar Polgári Párt és az Erdélyi Magyar Néppárt, vagy az ő új szövetségük, az Erdélyi Magyar Szövetség jelöltjeként.

Számos tanulsággal szolgált ez a helyhatósági választás, mindenekelőtt kiderült, hogy az erdélyi magyarok nemcsak szavazni akarnak, hanem választani. Miért kell ezt hangsúlyoznom? Azért, mert a budapesti kormányzati szándék a választások előtt egyértelmű volt: csak az RMDSZ-re szavazzanak a magyarok. Semjén Zsolt videóüzenetet küldött, ahol azt mondta: „Az RMDSZ az egyetlen olyan politikai szervezet, amelyik képes a magyarok megvédésére, a magyar érdek képviselésére.” - a kampány közepén. Természetes, hogy az RMDSZ ezt a honlapján tette közzé, teljesen érthető, mint ahogy az is érthető volt, hogy 2008-ban az RMDSZ elnöke Budapesten tiltakozott, hogy a Fidesz miért egyoldalúan a Magyar Polgári Párt támogatásával avatkozik be a választásokba.

Semjén Zsolt üzenete azt a kérdést veti föl: tömbmagyar területen se legyen verseny az RMDSZ és az említett pártokhoz tartozó vagy független, kiváló munkát végzett polgármesterek, tanácsnokok között, mindenki csak az RMDSZ-re és jelöltjére szavazzon? Ahol indokolt egy magyar párt indulása, ott sem kell egyeztetés az egyes pártok között? Potápi

Árpád a következőt jelentette ki Erdélyben: „Egy külhoni magyar közösség nem bír el több etnikai pártot, csak egy magyar pártban tudjuk erőnket összpontosítani.” Azonnali kérdésemre adott parlamenti válasza végén olyan módon bélyegezte meg kimondatlanul, de azonosíthatóan Tőkés Lászlót, akinek erre így kellett reagálnia: „Engem, minket ez eddig csak a román titkosszolgálat, a Securitate nemzetárulózott le.”

Nézzük meg, milyen eredmények születtek Udvarszék városaiban! Székelyudvarhelyen Gálfi Árpád és csapata a Szabad Emberek Pártja színeiben volt kénytelen elindulni; a Magyar Polgári Párt, a régi Magyar Polgári Párt a felelős ezért. A 96 százalékos magyar lakosságú Székelyudvarhely nagy többséggel szavazott újra bizalmat neki. Székelykeresztúron a polgármestert az Erdélyi Magyar Szövetség adta, Szentegyházán az Erdélyi Magyar Szövetség. Baróton az RMDSZ helyett független jelöltet választottak. Ők nem lennének alkalmasak a magyar érdek képviselőjére? Önök változatlanul fönntartják ezt az álláspontjukat?

Természetesen mondhatnak a válaszban adatot, az RMDSZ a meghatározó politikai erő Erdélyben. Természetesen az RMDSZ stratégiai döntései - kormányra lép-e román párttal, vagy nem lép kormányra, ellenzékben marad - meghatározóak a magyar érdek szempontjából. Ahogy a választások előtt is kijelentettük, mi egyetlen RMDSZ-jelölt támogatásától sem kívánunk senkit eltántorítani, csak azt kifogásoltuk, hogy egyoldalú beavatkozás történik.

A magyar kormánynak bőven van feladata diplomáciai szinten, a két ország közös kapcsolatában, nemzetközi fórumokon vannak feladatai, és természetesen a magyar államnak kötelessége a költségvetésből támogatni ezeket a szervezeteket, a határon túli magyarságot, nyilvánvalóan átláthatóan és nem klientúraépítési céllal. De egy dolog van, ami nem a feladata, sőt én arra kérem önöket, vagy talán azt is mondhatnám, felszólítom önöket, hogy tartózkodjanak a továbbiakban attól, hogy egypártrendszer hozzanak létre, mert ezt üzeni az erdélyi magyarság önöknek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és az országgyűlési választások előtt nagyon fontos lesz, hogy a legmegfelelőbb pártok és jelöltek lépjenek egységre. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kíván válszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Tekintettel arra, hogy felszólalása nemzetpolitikai és nemzetstratégiai kérdéseket említett, először azzal kezdeném, hogy mit

végeztünk e tekintetben 2010 óta. Először is újraépítettük a magyar-magyar kapcsolatok intézményes fórumát, ami korábban megszűnt. Magyar Állandó Értekezletet hoztunk újra létre, és létrehoztuk a Magyar Diaszpóra Tanácsot, ahol a világ magyarságának száz szervezete van jelen.

Megadtuk a határon túli magyaroknak a magyar állampolgárságot, az egyszerűsített honosításnak köszönhetően 1 millió 100 ezer külhoni magyar vált jogilag is a magyar nemzet részévé, ráadásul ők még jobban be tudtak kapcsolódni az ország vérkeringésébe azzal, hogy választójogot is kaptak. Megtízszereztük a nemzetpolitikai célú források összegét. 2009-ben mindössze 9 milliárd forint állt rendelkezésre, ez az összeg évek óta meghaladja a 100 milliárd forintot.

(9.50)

Programok, támogatások révén évente három-ezer, Kárpát-medencében és diaszpórában működő magyar intézmény és szervezet fennmaradásához és fenntartásához járulunk hozzá. Minden magyarul telepedésre, minden magyar közösségbe eljutunk a Kárpát-medencében. Az a célunk, hogy magyarnak lenni ne hátrány legyen, hanem a jövőben előny; ilyen értelemben a Trianon óta meglévő veszteségeinket meghaladva, határon átívelő és határokon túlmutató nemzetegyesítést hajtsunk végre.

A kultúra és az oktatás mellett a gazdaságba is investálunk, több ezer külhoni magyar vállalkozásnak nyújtottunk szakmai, anyagi támogatást vállalkozásfejlesztési projektek keretében, amelyek több mint 90 százalékban egyébként magyar munkavállalókat alkalmaztak. Ezzel több tízezer külhoni magyar megélhetéséhez tudunk hozzájárulni.

A Kárpát-medencei óvodafejlesztési programunk is szépen fut, összesen több mint 140 új óvoda és bölcsőde jön létre, 700 intézmény újult meg; és azt látjuk, hogy a legtöbb területen, hála a Jóistennek, nő a magyar óvodai oktatásban részt vevő gyerekek száma. A Kőrösi Csoma-programnak, Petőfi Sándor-programnak köszönhetően több mint 270 diaszpóra- és szórványközösségben vagyunk jelen; és az egyházakat is igyekszünk határokon átívelő módon támogatni, mintegy 1600 külhoni templom, plébánia, parókia, egyházi közösségi ház újult meg, illetőleg épült 2010 óta. A Határtalanul! program pedig az anyaországi diákokat kívánja több százezres számban eljuttatni a határon túlra, valamint segíti a határon túli diákokat is az anyaországba eljutni.

Képviselő úr említette az erdélyi időközi választásokat is. Én is szeretnék gratulálni minden megválasztott erdélyi magyar településvezetőnek. Azt gondolom, hogy pont az ön által említett marosvásárhelyi példa mutatja azt, hogy ez az eredmény tulajdonképpen az összefogás sikere.

A magyar kormány hozzáállása egyértelmű: az összes erdélyi magyar szervezetet támogatni kívánja a magyar kormány, de a magyar politikai érdekképviselő akkor lehet a legerősebb, ha a határon túli magyarok egységesen szavaznak, és az egységes szavazás pedig értelemszerűen mindig a legerősebb párt és jelölt támogatását jelenti a választásokon. Ahol van legerősebb párt, ahol van legerősebb jelölt, ott kell támogatni, és ha a magyarság egységesen szavaz, akkor lehet a magyar érdekképviselő a legerősebb. Ne haragudjon, de ezt az összefüggést, azt hiszem, hogy józan paraszti ésszel is könnyű belátni.

És azt hiszem, hogy nekem is lennének kérdéseim, ha már ön a szíven viseli látszólag a határon túli magyarság sorsát. Hogyan akarnak együttműködni önök például Gyurcsány Ferencsel, aki 2004-ben népszavazást és lejárató kampányt vezetett a határon túli magyarok ellen? Megszüntette az összes érdekképviselői fórumot, gyakorlatilag nulla közelébe csökkentette a határon túliak támogatását. Tavaly - lehet, hogy ez már tavalyelőtt volt - aláírásgyűjtésbe kezdett annak érdekében, hogy elvegyék a választójogot a határon túli magyaroktól. Tehát önök egy olyan párttal vannak szövetségben, egy olyan párttal fognak közösen indulni a következő választásokon, amelyik elvenné a választójogot a határon túli magyaroktól. *(Balczó Zoltán közbeszól.)*

Tehát legyen szíves, ne nézze le az erdélyi embereket, ne nézze madárnak az erdélyieket; ők nem kérnek a Jobbik támogatásából, mert hiteltelen a Jobbik politikája. Tehát azt szeretném kérni, hogy ha komolyan aggódik, akkor forduljon el a mostani szövetségeseitől, forduljon a kormány irányába, és támogassa a kormány ez irányú törekvéseit. Egyébként az erdélyi magyarok nem fogják hagyni, hogy palimadárnak nézze őket. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok padsoraiból. - Balczó Zoltán közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rétvári Bence képviselő úr, államtitkár, KDNP-képviselőcsoport: „Védjük meg a gyerekeket, védjük meg a családokat!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A magyar családpolitika világhírű, már több nemzetközi konferenciát is szerveztünk itt Budapesten, melyre a világ számtalan országából, minden kontinensről érkeztek vendégek, és arra voltak kíváncsiak, hogy milyen a magyar családpolitika, hogyan védjük meg a családokat egyrészt támogatással is, mint a családi adókedvezmény, a CSOK, a falusi CSOK és sok minden más egyéb lehetőség, mert bizony a saját országukba is ezt át szeretnék ültetni.

Ugyanakkor láthatóan sokaknak nem tetszik az, hogy Magyarország egy családbarát országot épít. Az elmúlt hetekben igencsak felborzolta a kedélyeket, hogy Soros György Nyílt Társadalom Alapítványának támogatásával egy gender mesekönyvet adtak ki óvodásoknak és alsó tagozatos általános iskolásoknak. Örömmel és büszkén hirdették a kiadók, hogy bizony ez a kötet Soros György támogatásával jött létre.

A gyerekeket célozza meg ez a propaganda, a gyerekeket célozza meg ez az átnevelő könyv. Az átírt mesék több szempontból is megtévesztőek, hiszen kinézetre, amikor a szülők nézik a könyvesboltok polcain, úgy néz ki, mint egy másik mesekönyv, ugyanakkor ezek a mesekönyvek a népmesék világában soha nem jöttek volna létre. Csak azért jöhettek létre, mert van egy ember, aki azt finanszírozza, hogyha valakik már a népmeséket is átírják, és más a történeteknek a menete.

Itt például Hófehérke már - politikailag korrekt módon - nem Hófehérke, hanem Avarbarna. Nem a legkisebb fiú és a királylány kel egybe a mese végén, hanem két királyfiból lesz egy pár. A tündértől első kérésként, aki találkozik vele, nemváltást kérnek ebben a mesében.

Sőt, az emellé létrehozott foglalkoztatástervben arra hívják fel a pedagógusokat, akik ezeket a meséket feldolgozzák - nagyon kis gyermekekről, tehát óvodáskorú és általános iskolás alsós gyermekekről beszélhetünk -, hogy beszéljenek az azonos neműek házasságáról, a fiúk próbálják ki, hogy milyen lányként táncolni, és utána mesélik el, hogy hogy érezték magukat, miközben lányként táncoltak.

Ezek az átnevelő könyvek nagyon veszélyesek, hiszen nagykorú tartalmat hordoznak. Arról, hogy mit jelent a nemiség, mit jelent a homoszexualitás, nyilván egy négyéves gyerek nem tudja kifejezni az álláspontját, de még egy hat-, hét-, nyolcéves gyermek sem. Ezek a kérdések olyan komplex és összetett kérdések, amelyekről felnőtt fejjel lehet beszélgetni, felnőtt fejjel lehet gondolkodni. Óvodába illet bevenni, általános iskola alsó tagozatába illet bevenni felelőtlenség, hiszen ez leginkább nagykorú emberek számára felfogható és megbeszélhető témakör.

Ráadásul sok esetben az a veszély is fennáll, hogy a szülők háta mögött történik, az ő beleegyezésük nélkül; a gyerekeknek akár olyan értékvilágot is közvetítenek, amelyekkel a szülők értékvilága nem azonos. Bízunk a szülőkre a gyermek nevelését, ne akarja semmilyen szervezet a szülők háta mögött más értékvilágra nevelni a gyerekeket, mint amit a szülők adnának! Ezért van a család, ezért a család a legfőbb érték-hordozó.

Petíció indult ezen könyv ellen. Futótűzként terjedt az interneten, nagyon gyorsan nagyon sokan írták alá, már több mint 80-85 ezer tiltakozó van. Aki ezt a petíciót indította, Schittl Eszter - itt van most a páholyban is -, pár napon belül fizikailag brutálisan

megfenyegették. Megfenyegették, mert keresztényként, a saját világnézete szerint tiltakozott, és másokat is tiltakozásra hívott ezen genderkiadvány ellen. Senki, de senki a baloldaltól, aki korábban monoklikat rajzolt magának, mécseseket gyűjtött, élőláncot szervezett, bármilyen akciót szervezett, nem állt ki mellette, nem állt ki a fizikai fenyegetés ellen, csak és kizárólag azért, mert ő keresztény, és a keresztény világnézet érdekében indította ezt a petíciót, és őt azért támadták meg, mert nem a genderideológiát követi, hanem a keresztény ideológiát követi.

Azok, akik Budapestről Brüsszelig mindenhol női jogokról és a nők védelméről szólnak, egy fél Facebook-posztot sem szenteltek annak, hogy egy fiatal nőt megfenyegettek azért, mert keresztény álláspontja mellett kiállt, és egy petíciót is indított emellett, sem az EU-ban, sem sehol máshol. Azok, akik bármilyen LMBT-csoport akár verbális erős kritikája esetén is tüntetéseket szerveznek, ebben az esetben hallgatnak.

És látjuk, hogy ez a veszély egyébként Magyarországon nem először merül föl. 2009-ben az akkori Gyurcsány-kormány az óvodai nevelés országos alapprogramjába már beépítette, hogy nem szabad a kisfiúkat kisfiúkként, a kislányokat kislányokként nevelni, hanem ezeket az úgynevezett általuk nemi sztereotípiáknak nevezett nevelési elveket le kell építeni. Idén pedig a Momentum posztolta a Facebookon, hogy bizony ők is a gendernevelést, átnevelést bevinnék az óvodába.

Védjük meg a magyar családokat, védjük meg a gyerekeket! A szülők joga és kötelezettsége a gyermekek nevelése, és nem a Soros-hálózat feladata a gyermekek átnevelése. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Zsigó Róbert államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Ön a szó, államtitkár úr.

(10.00)

ZSIGÓ RÓBERT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy ezt a témát felvetette itt a Házban.

2010-ben egy demográfiai értelemben is csőd szélén álló országot vettünk át, minden fontosabb demográfiai mutatóban a mélyponton voltunk. A családcentrikus magyar emberek, különösen a magyar fiatalok kevés lehetőséget láttak arra, hogy családot alapítsanak, hogy gyermeket, gyermekeket vállaljanak. Ha röviden kellene kifejeznünk: 2010-re a magyar emberek elvesztették a jövőbe vetett hitüket és a

bizalmat. A polgári kormánynak az elmúlt tíz esztendőben ezt a bizalmat kellett visszaszerezni és visszaépíteni.

Éppen ezért 2010-ben úgy határoztunk, hogy a magyar családokkal szövetségben, a magyar családokért dolgozva egy családbarát országot építünk, amely segít, segítséget, támogatást ad a családalapítás és a gyermekvállalás előtt álló akadályok lebontásához, és amely a fiatal párok előtt reális lehetőséget nyit a gyermekvállalási terveik megvalósításához. Családpolitikánk alapja a munkaalapú társadalom, hiszen ha munka van, akkor minden van. Ezt bizonyítja a nemzeti konzultáció is, hiszen a családtámogatások munkavállaláshoz kötését konszenzus övezi, a családok védelméről szóló nemzeti konzultációban a kitöltők 97,5 százaléka egyetértett ezen elgondolással.

Tisztelt Országgyűlés! Családtámogatási rendszerünk kiszámítható, tervezhető és biztonságos. A baloldali kormányok folyamatosan változó, a családokat büntető, megszorító politikája helyett a polgári kormány 2010-től azért dolgozik, hogy kiszámítható jövővel hosszú távra is biztosítva érezzék boldogulásukat a magyar családok.

Ezért 2010-ben visszaállítottuk a baloldal által elvett gyes harmadik évét; megemeltük a gyes maximális összegét, amely tíz év alatt közel kétszeresére emelkedett; családbarát adórendszert vezettünk be, amellyel 2018-ban több mint egymillió család élt, ez a kiskorú gyermekeket nevelők 95 százaléka, és amellyel közel 3000 milliárd forintot hagytunk a családoknál; átfogó bölcsődei fejlesztési programot indítottunk, a férőhelyek száma 2009 és 2020 között közel duplájára emelkedett, a bölcsőde területén dolgozó szakemberek bére 2010-hez képest átlagosan a két és félszeresére nőtt; ingyenes tankönyvellátást biztosítottunk valamennyi általános és középiskolás részére, a bölcsődés, óvodás és iskolás gyermekek 60 százaléka pedig térítésmentes vagy kedvezményes étkezésben részesül.

Ezenfelül pedig fontos kiemelnünk, hogy a családok számára a lakhatást is támogatja a kormány: babaváró támogatás vehető igénybe 10 millió forintig, családok otthoneremtési támogatásával, valamint kedvezményes CSOK-kölcsönrel három gyerek vállalása esetén ez 25 millió forintos segítség a kezdetekhez; jelzáloghitel-elengedéssel a második, harmadik gyermeket vállaló családok 1 és 4 millió forint között terjedő összeggel csökkenthetik a lakáshitel-tartozásukat, és bevezettük a hiteltörlesztési moratóriumot, amelynek nemrég meghosszabbítottuk a határidejét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az általam felsoroltakból is látható, hogy a kormány folyamatosan bővítette és bővíti azon támogatások, lehetőségek körét, amelyek a fiatalok továbbtanulását, családalapítását, otthoneremtését és elhelyezkedését segítik.

Egyetértek Rétvári képviselő úrral abban, hogy nem szabad hagyni, hogy családjaink és gyermekeink

napi politikai támadás alá kerüljenek. Egyértelműen ki kell mondanunk, hogy hagyják békén a gyermekeinket, és nekünk továbbra is ki kell állnunk a keresztény értékeink védelmében. A cél az, hogy Magyarország jövője biztosított legyen, mi továbbra is a magyar családokért dolgozunk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Selmeczi Gabriella képviselő asszony, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A járvány második hulláma itt van már velünk, látjuk a számokat: szeptember eleje óta napi 600 és 1000 között van az új fertőzések száma. Ha az európai számokat nézzük, akkor Magyarország az európai középmezőnyben helyezkedik el, és továbbra is Európában a legjobban védekező országok közé tartozik. Minden emberélet fontos, ezt minden eszközzel meg kell védeni. Ehhez a megfelelő szabályok betartása elengedhetetlen és mindenki számára kötelező.

A Fidesz-frakció üdvözlö a határozatra vonatkozó intézkedések meghosszabbítását, és azt is, hogy az iskolákba csak hőmérést követően lehessen belépni. Az a célunk, hogy Magyarország továbbra is működőképes maradjon, és ez egyébként egybevágh azzal a konzultációval, ahol a kérdőívet visszaküldő 1,8 millió állampolgár ugyanígy látja és ugyanezt szeretné.

A válaszokból is kiderül az az igény, hogy a védekezés közben szeretné mindenki élni a mindennapi életét, szeretnék, hogy az iskolák, óvodák működése folyamatos legyen, és hogy a munkahelyeket is védjük meg, ne kelljen leállítani a munkahelyeket a vírus miatt. De ezzel párhuzamosan azt is mindenki igényli, hogy védjük meg az idősek és a veszélyeztetettek életét.

Magyarország a járvány első hullámában eredményesen védekezett, világszínvonalon teljesített a magyar egészségügy is. Ugye, ez is kiderült a járvány első hulláma alatt, hogy a magyar egészségügy bizony talán jobban is teljesített, mint sok nyugat-európai ország.

Jó hír az is, hogy újra 4,5 millió fölött van a foglalkoztatottak száma, ez a valaha volt foglalkoztatási rekordtól csak 20 ezerrel marad el. Ennek ellenére is úgy gondoljuk, hogy a munkahelyek megvédése továbbra is a fő feladatunk. Sajnáljuk, hogy a baloldal továbbra sem segít, ugye, ott folytatták, ahol tavasszal abbahagyták. Jó, ne legyünk meglepődve, nekik az az érdekük, hogy minél rosszabb legyen az országban a helyzet. Sem a veszélyhelyzet alatt, sem most nem képesek támogatni a védelmi intézkedéseket, ehelyett kamuvideókkal és kamuhírekkel támadták a járványügyi és az egészségügyi szakembereket.

A Fidesz 2010 óta pótolja folyamatosan az egészségügytől korábban elvett pénzeket, gondoskodik az ápolók, orvosok utánpótlásáról, emeli a bérüket, és a járvány alatt sem hagyja magukra őket. Nyáron az egészségügyi dolgozók kaptak 500 ezer forint extra juttatást, extra juttatásban részesültek. Tisztelt Képviselőtársaim! Az ápolók és az egészségügyi szakdolgozók fizetése pedig novemberben 20 százalékkal fog emelkedni, és 2019 és 2022 között ez összesen 72 százalék lesz, tehát 2022-ig 2019-hez képest összesen 72 százalékkal fog emelkedni az egészségügyi szakdolgozók bére.

Felszálló ágba vagyunk, és amíg nincs vakcina, addig továbbra is a védekezése a fő szerep. A mostani tudásunk szerint a következő év közepénél hamarabb reálisan nem számíthatunk vakcinára, ezért az előtűnk álló hét-nyolc hónap nehéz lesz, megpróbáltatásokkal tele lesz. Az egészségügyben dolgozóktól emberfeletti munkára lesz szükség ahhoz, hogy minden megfertőződött embert meg tudjunk gyógyítani; köszönjük nekik.

A kormány éppen ezért elfogadta a Magyar Orvosi Kamara előterjesztését és a korábban soha nem látott mértékű béremelésről szóló javaslatot. Most minden összefogásra szükségünk van, és ez az a pillanat, amikor az orvosok bérében áttörő javulást érhetünk el. A kamara javaslata alapján megduplázzuk a béreket, és kivezetjük a hálapénzrendszerbe.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon tárgyalásra kerül tehát az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvényjavaslat, amely a magyar egészségügy hatékony működését fogja biztosítani, valamint az orvostársadalom áldozatos munkájának az elismerését is célozza. Köszönjük nekik még egyszer. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

(10.10)

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A világ számtalan országa számtalan módon kívánja felvenni a küzdelmet a koronavírus-járvánnyal szemben. Mi is, mint sok más ország, a WHO protokollja alapján igyekszünk minden lehetséges védekezési módot a mindennapi gyakorlatba átültetni, de talán nincs még egy olyan ország a világon, amelyik azzal is kíván védekezni a koronavírus-járvánnyal szemben, hogy pont a járvány időszakában duplázza meg az orvosok fizetését úgy, hogy közben egy négyéves ciklus alatt az ápolók fizetését is 72 százalékkal emeli.

Azt hiszem, hogy valóban minden ember úgy láthatja, hogy ezzel is növelni tudjuk a sikeresség lehetőségét, a sikeres védekezés lehetőségét. Hogy Magyarország sikeresen védekezik, azt az is alátámasztja, hogy ha megnézzük akár a fertőzöttek, akár az elhunytak számát, mondjuk, egymillió lakosra vetítve, az elhunytak száma Magyarországon 84, ennél magasabb Ausztriában, Dániában, Németországban, Bulgáriában, Portugáliában, Svájcban, ennek a háromszorosa Kanadában vagy Romániában, a négyszerese Írországon vagy Hollandiában vagy Franciaországban, a hétszerese Svédországban vagy Olaszországban, vagy a nyolcszorosa az Egyesült Királyságban, tehát Angliában, az USA-ban, Spanyolországban, vagy tízszerese Belgiumban. Márpedig ezek sokszor nálunk sokkal jobban szituált országok. De ha a fertőzöttek számát nézem, ott is, mondjuk, Svájc vagy Ausztria kétszeres számmal rendelkezik Magyarországhoz képest, Franciaország vagy Svédország háromszorossal, Belgium négyszeressel, Spanyolország ötszörössel, Amerika hétszeressel.

Ez is mutatja, hogy a magyar emberek sikeresen védekeztek a koronavírussal szemben, hiszen jóval kisebb a fertőzöttek és az elhunytak aránya. Ha megnézzük az elhunytakat, azt láthatjuk, hogy nagy többségében szinte mindegyük valamilyen más, súlyosabb betegséggel is rendelkezett. A szív- és érrendszeri betegséggel rendelkezők aránya 69 százalék az elhunytak között, a daganatos betegségben szenvedők aránya 16 százalék, más egyéb krónikus betegségben szenvedők aránya 12 százalék, és csupán csak 3 százalék azok aránya, akiknek nem volt más ismert krónikus betegsége, és úgy hunytak el a koronavírus-betegséggel összefüggésben.

Magyarország igyekszik minden védelmi intézkedést megtenni, így az iskolák is átálltak egy olyan működésre, amikor csak ott szünetel vagy ott válik digitálissá az oktatás, ahol a koronavírus fölbukkan. Ez jelen pillanatban - mivel a védekezés eredményes - az óvodáknak csak 0,71 százalékát érinti. Összesen öt iskolában rendeltek el szünetet, ami az iskoláknak a 0,16 százaléka, és az iskoláknak alig 2 százaléka olyan, ahol egy-egy osztályban van digitális munkarend, és 0,13 százaléka az, ahol a teljes iskolában van digitális munkarend, tantermen kívüli oktatás. Tehát sikerült az oktatás működőképességét is fenntartani.

Ez azért fontos, azért fontos a hőmérséklet mérése az iskolák kapujában, azért fontos a különböző osztályok keveredését eredményező lehetőségek kiiktatása, mert ezzel meg tudjuk védeni az iskolák működőképességét, az iskolák működőképességével pedig, úgy gondoljuk, hogy a szülők munkahelyét is nagymértékben meg tudjuk védeni, és a későbbiekben is ez a szándékunk.

Fontos minden védelmi intézkedés, hiszen látjuk, hogy Magyarország járványgörbéje ugyan alacsonyabb szinten, de sok más országhoz hasonló időszakokban

fut föl. Ha megnézzük, vannak olyan országok, ahol már augusztus elején, Magyarországon augusztus végén egy újabb fölfelé menő szakaszába került a járvány. Így van ez szinte minden másik országban is. Napi rekordok dőlnek meg Spanyolországban, Franciaországban, Nagy-Britanniában, Szlovákiában, Romániában. Tízszor nagyobb a betegség terjedésének üteme Írországon; négy hétre való teljes bezárkózást terveznek. Csehországban az egyetemek és főiskolák digitális munkarendre térnek át. Tehát jól láthatóan nálunk gazdagabb országokban is és környező országokban is egyre nagyobb sebességgel terjed a vírus, és egyre komolyabb intézkedéseket hoznak, sőt Nagy-Britanniában hirtelen előkerült több ezer fertőzéses eset, amely kimaradt korábban a nyilvántartásból.

Magyarországon mindenki számára ingyenes a tesztelés, aki számára azt az orvos, a házi orvos vagy pedig a járványügyi hatóság írja elő azért, mert tüneteket mutat vagy közeli kapcsolatba került egy koronavírusos beteggel. Aki pedig maga dönt úgy, hogy bár nincsenek jelei a betegségnek, de mégis szeretné magát teszteltetni, számukra pedig hatósági árat szabtuk meg, tehát nem lehet *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ezeken az embereken sem nyereszkedni.

Az első hullám alatt sikeres volt a védekezés. Bizunk benne, hogy összefogással *(Az elnök ismét csengtet.)* a második hullám alatt újra sikeresek lehetünk! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egészségügyi szolgálati jogviszonyról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/13174. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. *(Mind a kormánypárti, mind az ellenzéki oldalon néhány képviselő felállva beszélget. - Zaj.)* Tisztelettel kérem képviselőtársaimat: a napirend előterjesztése zajlik, amennyiben esetleg úgy gondolják, hogy részt kívánnak venni a vitában, szíveskedjenek a helyüket elfoglalni! Köszönöm megértésüket. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. *(A felállva beszélgető képviselők leülnek.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Először az előterjesztő, Kásler Miklós miniszter úr felszólalására kerül sor. Mielőtt megadnám a szót a miniszter úrnak, tájékoztatom, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárzó ismertetésére összesen 25 perces időkeret áll rendelkezésre. Miniszter úr, ön a szó.

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök

Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Hölgyeim és Uraim! A parlamentnek benyújtott egészségügyi-törvény-javaslat korszakos jelentőségű. A magyar egészségügy rendkívül nehéz, de felemelő örökséget őriz, és viszi magával a jövőben. Ez Semmelweis Ignác, Markusovszky, Korányi, Fodor József, Batthyány-Strattmann, Szent-Györgyi Albert és Szentágothai János hagyatéka. Ők azok a kiváló orvosok és nagyszerű emberek, akik szakmai tudásuknak, felfedezéseiknek, elhivatottságaiknak és az általuk vallott értékeknek köszönhetően lefektették a magyar egészségügy alapjait, példát és mércét állítottak.

Azok, akik a magyar egészségügyet működtették és akik napjainkban is működtetik, az ő nyomdokain járunk: a magyar orvosi hagyomány, a kiemelkedő tudás, az etikus viselkedés és viszonyulás harmonikus egysége a beteg emberek javára az egészségügy minden területén, minden helyzetben, bármilyen időpontban, ösztönösen és tudatosan a változó idők változó körülményei között.

Ez a hivatástudat és a belőle fakadó felelősség meghatározza a betegek ápolását és gyógyítását, az ellátórendszer folyamatos működtetését és fejlesztését. A magyar egészségügy ezzel a szellemiséggel, évszázados ismeretekkel és tapasztalattal, figyelemmel kísérve és helyesen értelmezve a világból jövő híreket, a sokszor ellentmondásos közléseket, vívja a harcát 2020-ban is a világra törő ismeretlen járvánnyal, miközben láttuk, hogy számos ország egészségügyi rendszere a járvány első fázisában összeomlott és kolabált.

Hazánkban az első fázis kezelése mintaszerűen történt. A következő időszak is nagy fizikai és lelki erőfeszítéseket kíván az orvosoktól, nővérektől és az egészségügyi dolgozóktól. Rájuk hárul a legnagyobb teher az átvezénylések, a vírussal való közvetlen találkozás lehetősége, a megfeszített nappalok és éjszakák ólmos fáradtsága, az ügyeletek néma csendje és zajai, a súlyos betegek kezelése, az elvesztett életek nyomasztó hiánya, az elmúlás megélése, de a visszaadott egészség és megmentett életek lélekemelő és katarzisa is.

(10.20)

Az egészségügyi dolgozók bérrendezése 2010 óta a nemzeti kormány programjának homlokterében áll. Megidézem a múltat, a Gyurcsány-Bajnai-időszak hagyatékát: a második Orbán-kormányának az államcsőd közvetlen veszélyét kellett mindenekelőtt elhárítani. Amint egyenesbe került az ország gazdasága, teherbíró képességünk mértékében a nemzeti kormány azonnal elkezdte az orvosokkal és ápolókkal szembeni régi, anyagi adósság lépcsőzetes rendezését, amit a mai előterjesztés kiteljesít.

Ezzel párhuzamosan hazánkban az egészségügyi ellátórendszer struktúrájának teljes átalakítása zajlik. Olyan intézkedések, átalakítások mennek végbe, amelyek több évtizedes lemaradást pótolnak, tesznek korszerűvé, európai színvonalúvá. Érdemes számba vennünk, hogy milyen út áll mögöttünk, milyen utat kellett eddig végigjárunk.

2010-ben egy szétaprózódott, milliárdos önkormányzati adóssághalmazt maga előtt görgető, végtelenül eladósított egészségügyi rendszert hagyott ránk a baloldal; az a baloldal, amelynek vezetői egyszerre vezették be a vizitdíjat, a kórházi napidíjat, privatizálták, illetve magánkézbe juttatták a közkórházak egy részét, kiszolgáltatva ezzel a betegek ellátását a nyers üzleti érdekeknek. Az utolsó pillanatban sikerült megakadályozni, hogy a magyar egészségügy szétessen, és a magánprofitérdekek martalékvá váljon a fejlesztések helyett.

A kormány 2010 óta következetes lépésekkel segíti az egészségügy talpra állítását. Folyamatosan pótolja a baloldali kormány idején az egészségügytől elvett támogatásokat, országszerte felújítja a kórházakat és a rendelőket. A számok nyelvén: 2010 óta 91 vidéki kórházat, 54 rendelőintézetet, 107 mentőállomást újítottunk fel, mindemellett 23 új rendelőintézetet és 34 új mentőállomást építettünk.

Az egészségügyi szakdolgozók átfogó béremelési programja jelenleg is zajlik, legközelebb 2020 novemberében lesz béremelés. 2022-re egy ápoló átlagosan két és félszeresét fogja keresni annak, mint 2019-ben. Az orvosok és szakorvosok illetménye 2010 óta átlagosan két és félszeresére nőtt. A mentősök munkáját is kiemelten elismerte a kormány. 2016-18 között 67 százalékos bérfelértékelést hajtottunk végre, amit 2018. január 1-jétől újabb 10 százalékkal egészítettünk ki.

A szakmai intézkedések hatására az egészségben eltöltött évek száma Magyarországon 2010 óta jelentősen, 3,6 évvel nőtt. A kimutatás szerint mind a férfiak, mind a nők esetében javul a tendencia 2010 óta. Akkor a férfiak 56,3, egészségben eltöltött évvel számolhattak, addig most ez az életkor 60,4 év, a nők tekintetében pedig 58,6 százalékról 61,8 százalékra nőtt. (Sic!)

2018-ban az egészségben eltöltött évek növekedésének érdekében kidolgoztuk és elindítottuk a népesség-egészségügyi program alapját, az öt nemzeti egészségügyi programot, amelynek gerince a legpusztítóbb öt betegségszoport: a daganatos, a keringési, a mozgásszervi, a gyermekgyógyászati betegségek és a mentális zavarok komplex kezelése a megelőzéstől a diagnosztikán és terápián keresztül a rehabilitációig, a struktúrától a betegutakig, az oktatástól a kutatásig. Az új egészségkultúra rendező elve a megelőzés, hatásai évtizedek múlva jelentkeznek. Ez a kormány a jövőt építi, az utánunk jövő generációk minőségi életét, testi és lelki harmóniáját, amit ebben a javaslatban terjesztünk elő.

2018 után tovább bővítettük a világszinten kiváló magyar oltási rendszert, intézkedéseket hoztunk a nozokomiális fertőzések további visszaszorításáról, megszerveztük a sürgősségi traumatológiai és érsebészeti ellátást, a meddőségi ellátást, a családbarát szülészeti ellátást, támogattuk a csoportpraxisokat, erősítettük a kórházak szervezettségét és együttműködését.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat kifejezi a kormány elkötelezettségét a magyar egészségügyi ellátórendszer átfogó fejlesztésére és a járvány leküzdésére. A kormány megbecsülésére számíthatnak az egészségügyi dolgozók már a járvány előtt is. A járvány első hulláma kezdetétől emellett az egész ország felsorakozott az egészségügyi dolgozók és mindazok mögött, akik erejüket megfeszítve dolgoztak, és teljesítenek azóta is ezekben az embert próbáló időkben.

A járvány első fázisában a kormány minden egészségügyi dolgozó munkáját egyszeri 500 ezer forintos elismeréssel honorálta. A második fázisban még nyomatékosabban akarja kifejezni megbecsülését, mivel az orvosok helyállásának is köszönhető, hogy Magyarország eddig sikeresen küzdött a járvánnyal, és én úgy gondolom, hogy ez így lesz ezután is. A magyar orvosok és nővérek már több ezer fertőzöttet, köztük a társbetegségek miatt súlyos állapotban lévő betegeket is megmentettek.

Mostanra megértek a feltételek, hogy szintet lépünk az orvosok és ápolók béremelésében. Régóta várt fordulat ez, amit a kormány a világiárvány kellős közepén is kiemelten fontosnak tart. Tudatában vagyunk annak, hogy ez a mostani bérrendezés alapja és elengedhetetlen feltétele az egészségügy átfogó, komprehenzív átalakításának, a nemzeti népegészségügyi program további sikereinek.

(10.30)

Orvosainkra, ápolóinkra, testi-lelki egészségünk védelmezőire elsősorban idehaza van szükség. Örömmel jelenthetem a tisztelt Háznak, hogy az elmúlt években sikerült megállítani a jelentős mértékű elvándorlást, sőt egyre többen térnek haza a nagyvilágból. Ezzel együtt határozott célunk, hogy anyagi elismerésük és munkafeltételeik további javításával, vonzó pályakép kínálásával lehetőség szerint itthon tartasuk őket, mert nagy szüksége van rájuk ennek a hazának.

Hosszú hónapok munkáját ölelte fel az a három javaslat a bérrendezésre, amelyet az Emberi Erőforrások Minisztériuma nyújtott be a szeptember 30-ai kormányülésre, amely az október 3-ai, miniszterelnök úr által vezetett kormány-Magyar Orvosi Kamara tárgyalásának tematikája lett. A kormány az azonos mértékű három fizetésemelés közül azt az alternatívát fogadta el, amelyet az Orvosi Kamara is javasolt. Az örömteli bejelentés órájában köszönetet mondok a

mostani döntés előkészítésében együttműködő szakmai partnereinknek, a Magyar Orvosi Kamarának és az EDDSZ-nek Cser Ágnes elnök asszonnyal az élen.

Az előrelépés érdekében a kormány beépítette a törvényjavaslatba a Magyar Orvosi Kamara néhány további javaslatát is, és benyújtja az áttörő orvosibér-emelést is megalapozó indítványt a tisztelt Háznak. A javaslat meghatározza az egészségügyi szolgálati jogviszony fogalmát, személyi körét, etikai normáit, emellett tartalmazza az orvosibér-emelés kereteit az illetményszámításhoz és teljesítményértékeléshez. A javaslat rögzíti a jogviszonnyal járó szolgálat elismerését, a szabadságra, munkaidőre, az egészségügyi szolgálati viszonyban álló személyek nyilvántartására vonatkozó szabályokat. A Magyar Orvosi Kamara javaslatára a hálapénz kriminalizálását is tartalmazza, miszerint törvény tiltsa meg és szankcionálja a beteg és az egészségügyi dolgozó számára jogtalan előny adását, illetve elfogadását. A foglalkoztatást, a fizetést, a teljesítményértékelést, az illetményen kívüli juttatásokat érintő részletszabályokat a törvény elfogadása után a kormány rendeletben fogja rögzíteni.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat korszakos jelentőségű, hiszen hosszú távon kínál új utat a magyar egészségügynek. Ezzel végleg lezárhatjuk a 2010 előtti bizonytalanságot, az ötletszerű intézkedéseket, a törvényesség határát súroló gyakorlatot, a betegek és az egészségügyi dolgozók anyagi és erkölcsi kiszolgáltatottságát, a két irányba romboló, mindenkire nézve méltánytalan helyzetet. Az eddigi lépések után véglegesen zárhatjuk le azt a korszakot, amikor a baloldali kormányok 600 milliárd forintot vontak ki az egészségügyből, patinás és nemzetközileg is kiemelkedő színvonalú egészségügyi intézményeket zártak be, hatezer egészségügyi dolgozót bocsátottak el, és végül minden egészségügyben dolgozótól elvettek egyhavi bért, a betegekkel pedig vizitdíjat és kórházi napidíjat fizettettek. Az akkori viszonyokból következett, hogy magyar orvosok tömegesen kerestek külföldi munkát, amelyet a most szövetségre lépő baloldali pártok legalább egy politikusa közvetítői díj ellenében szervezett, a többiek pedig ezt eltűrték és elfogadták. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Dr. Selmeczi Gabriella: Így van!)*

Korszakos jelentőségű a javaslat azért is, mert újabb nagy előrelépést kínál a magyar egészségügynek. Az OECD adatai szerint az egy főre jutó egészségügyi kiadások reálértéken számolva a baloldali kormányok idején, 2003 és 2009 között egyedül Magyarországon csökkentek az egész OECD-ben, átlagosan évi 0,4 százalékkal, míg a 2010-18 közötti időszakban az európai tagállamok közül hazánkban a hetedik legmagasabb ütemű a növekedés, és ez a tendencia fokozódik. Korszakos jelentőségű a javaslat azért is, mert a törvény a felemelő múlt és a jelen fogatékosságai mellett a következő évekről, a jövőről

szól. 2023-ra a kormány előterjesztése szerint egy kezdő rezidens orvos jelenlegi 255 ezer forintos fizetése 687 ezerre emelkedik, egy negyven év szakmai tapasztalattal rendelkező szakorvos 525 ezer forintos fizetése pedig 2 380 000 forintra nő. Ezt a bértáblát fogadhatja el a tisztelt Ház.

Végül, korszakos jelentőségű a törvényjavaslat azért is, mert a törvényesség és rendezettség mellett hetven év után biztosítja az orvosi morál és etika szabad akarathól fakadó gyakorlását, anyagi érdekektől mentesíti az orvoslás tudományát és művészetét, helyreállítja annak alapját, a bizalomra épülő orvos-beteg viszonyt. A koronavírus-járvány idején a magyar társadalmon belül is és különösen az egészségügyben összefogásra és bizalomra van szükség. Az összefogás megszilárdításának része az orvosbérek nagyarányú rendezése is. A tisztelt Ház kedvező döntése áttörő erejű javulást fog eredményezni betegeink és a potenciális betegek javára. Ezért kérem, támogassák a törvényjavaslatot, nemcsak a kormánypártokat kérem, hanem kérem az ellenzéket is, önök is legyenek a jövő részesei.

Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Az egészségügyben immáron alapelvnek számít, hogy nem a betegséget, hanem a beteget gyógyítjuk. Én hozzáteszem és kijelentem: az egészséget őrizzük, és a betegeket gyógyítjuk. Ha az egészségügy további fejlesztéséről beszélünk, akkor nem részfeladatokról van szó, hanem egy komplex, az egészségügyi ellátórendszer minden elemét figyelembe vevő, hosszú távra kidolgozott stratégia mentén cselekszünk azzal a tudattal, hogy amit teszünk, azzal a közjót és a nemzetet szolgáljuk.

(10.40)

Köszönöm Magyarország miniszterelnökének és kormányának, hogy 2010 óta ezt a stratégiát nemcsak kidolgozta, hanem következetesen, lépésről lépésre meg is valósítja. A tisztelt Háznak pedig a nemzet nevében azt köszönöm, hogy ehhez a törvényes kereteket biztosítja. Soli Deo gloria! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszter úr előterjesztését. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót B. Nagy László képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának. Parancsoljon!

B. NAGY LÁSZLÓ (Fidesz), a Törvényalkotási bizottság előadója: Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Tör-

vényalkotási bizottság 2020. október 5-én tartott ülésén, tegnap este megtárgyalta az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló T/13174. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a kivételes eljárás alapján 31 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Kormánya elkötelezett a magyar egészségügyi dolgozók és orvosok munkájának megbecsülése mellett, amely elvet már tíz esztendeje követi. Most, a koronavírus-járvány idején még inkább szükségeltetik megbecsülésünket kifejezni a magyar orvosok áldozatos munkája iránt, hiszen helytállásuknak is köszönhető az, hogy Magyarország eddig sikeresen küzdött a koronavírus-járvánnyal.

A magyar kormány 2010 óta határozott célkitűzésként, következetes lépésekkel segíti az egészségügy talpra állását, folyamatosan pótolja a baloldali kormányok idején az egészségügytől elvett pénzeket, országszerte felújítja a kórházakat és rendelőket, valamint elindította az egészségügyi dolgozók béremelését, ahogy ezt a miniszter úr is részletesen kifejtette. Mindezen erőfeszítést példázza az is, hogy az orvosok és ápolók bére az elmúlt esztendőknél több ütemben emelkedett, amit szintén a miniszter úr említett.

Tisztelt Ház! A kormány a magyar orvosok munkájának megbecsülése jeleként elfogadta a Magyar Orvosi Kamara javaslatait, és benyújtotta az előttünk fekvő törvényjavaslatot, amely áttörést kíván elérni az orvosbér-emelést érintően.

A Ház asztalán fekvő törvényjavaslat bevezeti az egészségügyi szolgálati jogviszonyt a jogrendszerbe, valamint meghatározza az egészségügyi szolgálatban álló személyek jogállásának tartalmát és a rájuk irányadó etikai normákat. Mindemellett rögzíti a kereteket az orvosbér-emeléshez, az illetményszámításhoz és minősítéshez, továbbá szintén tartalmazza a jogviszonnyal járó szolgálati elismeréseket, a szabadságra, a munkaidőre és az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek nyilvántartására vonatkozó szabályokat.

Hangsúlyozandó a javaslat Btk., vagyis a büntető törvénykönyv módosítására irányuló rendelkezése, amely szintén elhangzott, de itt is említem, hogy ez a kamara javaslatában is szerepelt, amely a hálapénz kriminalizálását tartalmazza oly módon, hogy a vesztegetés és a vesztegetés elfogadása tényállása kiegészítésre kerül a jogtalan előny adásával és elfogadásával.

Tisztelt Képviselőtársaim! A gyógyítás közszolgálat, a közösség jólétét szolgáló tevékenység. Az előttünk fekvő javaslat elfogadásával az Országgyűlés elismeréssel adózik a magyar orvosok helytállásáért, amelyet a koronavírus-világjárvánnyal való küzdelem során kifejtett. Ezek alapján és a bizottsági egyhangú szavazat alapján kérem a parlament minden frakciójának képviselőit, hogy egyhangúlag szavazzák meg

ezt a korszakos törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc időkeret áll rendelkezésükre. A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját képviselőcsoportonként.

Elsőként megadom a szót Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SELMECZI GABRIELLA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat történelmi jelentőségű. A kormány már 2010 óta következetes lépésekkel segíti az egészségügy talpra állítását, ennek a következetes munkának érkezünk egy nagyon fontos mérföldkövéhez a mai napon.

Elköteleztük magunkat az egészségügyi dolgozók és orvosok munkájának megbecsülése mellett. Ezt az elvet követtük már a koronavírus-járvány előtt is, most, a járvány idején pedig még inkább szeretnénk kifejezni megbecsülésünket. Tisztában vagyunk az orvosok és az egészségügyben dolgozók jövedelmi viszonyaival, mindemellett elismerjük áldozatos munkájukat, az egészségügyi ellátás nyújtásából rájuk nehezedő fokozott felelősséget.

Tisztában vagyunk azzal is, hogy a súlyosbodó járványhelyzet egyre nagyobb nyomást helyez a szakmára, mivel nem lehet számítani a vakcinára a jövő év közepénél hamarabb. Az elkövetkezendő hét-nyolc hónapban a kórházak még nagyobb nyomás alá kerülhetnek. Célunk, hogy a magyar lakosság a lehető legjobb egészségügyi szolgáltatásban részesülhessen. A magyar orvosok helyállításának köszönhetően Magyarországon eddig sikeresen küzdött meg a koronavírus-járvánnyal. Ezúton is szeretnénk megköszönni a magyar orvosok kitartó munkáját és a Magyar Orvosi Kamara közreműködését a törvény kidolgozása során.

Az Orvosi Kamara világossá tette, és a kormány egyet is értett vele, hogy az orvosok emberfeletti munkáját jutalmazni kell, el kell ismerni. Most összefogásra van szükség. Ez az a pillanat, amikor az orvosok bérében áttörő erejű javulást lehet elérni, ezért is üdvözljük a soha korábban még nem látott mértékű béremelést tartalmazó javaslatcsomagot. Az előttünk fekvő javaslatnak köszönhetően az orvosok átlagbére, ha 2010-hez viszonyítunk, akkor mintegy két és félszeresére fog nőni. Míg egy nyolcéves jogviszonnyal rendelkező szakorvos 2010-ben havi 280 ezer forintot keresett, a javaslat szerint a következőkben 772 ezer forintra fog nőni a bére.

A miniszter úr az expozéban részletesen felsorolta, hogy 2023-ra mekkora lesz a bére egy kezdő orvosnak, illetve egy 41 évet a szakmában eltöltött orvosnak. Ebbe a javaslatba egy nagyon fontos és szintén nagyon jelentős változás is bekerül, ez pedig a hálapénz kivezetése. Erről is megállapodás született a Magyar Orvosi Kamara és a kormány között.

Az újonnan belépő egészségügyi dolgozók próbaideje legfeljebb négy hónap lehet, ez is fontos lehet számukra, és ami még fontos, hogy végkielégítés viszont legalább három év munka után jár, ha nem a dolgozó mond fel. Ez is egy pozitív változás, hogyha egy kicsit a részleteket nézzük. A javaslat rögzíti továbbá az egészségügyi szolgálati jogviszony fogalmát, és ezenkívül összeférhetetlenségre vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaz.

Fontosnak tartom megemlíteni a sorok között olvasva, hogy ha olyan magyar honfitársunk van, aki orvosként külföldön dolgozik, akkor természetesen a külföldön eltöltött évek is bele fognak számítani ebbe a bértáblába. Tehát érdemes lesz a külföldön dolgozó orvosoknak számolni, hogy megéri-e hazajönni - szerintünk egyre inkább.

Az elmúlt időszakban már számos olyan intézkedés történt, amely az egészségügyben dolgozók anyagi és erkölcsi megbecsülésének növekedését szolgálja, tehát nemcsak az orvosokét, hanem a többi egészségügyi szakterületét is. Az erre irányuló lépések egyike volt a még 2012 és '13-ban, két lépcsőben végrehajtott béremelés is. Az egészségügyi szakterület átfogó béremelési programja jelenleg is zajlik, tehát párhuzamosan a most beterjesztett javaslattal, legközelebb 2020 novemberében lesz béremelés, és 2022-re egy ápoló átlagosan két és félszeresét fogja keresni annak, mint a béremelési program előtt.

(10.50)

A kormány és a Fidesz-KDNP-frakció minden olyan béremelést támogat, amelynek megvan a gazdasági fedezete, és amely mögött a magyar gazdaság növekvő teljesítménye áll.

Az egészségügyi ágazati vezetés az elmúlt években az ország gazdasági teljesítőképességének figyelembevételével mindent megtett, hogy javítsa az egészségügy helyzetét. Folyamatosan pótoljuk a baloldali kormány idején egészségügytől elvett pénzeket. Országszerte felújítjuk a kórházakat és rendelőköt, és, amint erről beszéltünk többször, elindítottuk az egészségügyi dolgozók béremelését.

Jelenlétben nő - gondolom, az intézkedések hatására - az orvosi pályát választók száma is. A megszerzett orvosi oklevelek száma évi 1000-ról 1600 fölé emelkedett. Mindeközben, ahogyan azt miniszter úr is az expozéjában elmondta, folyamatosan csökken az elvándorló orvosok száma. Soha ennyien nem dolgoz-

tak még orvosként Magyarországon. 2019-ben a dolgozó orvosok száma 41 282 fő volt, ami 2010-hez képest több mint 7000 fős emelkedés.

2010 óta az egészségügyi szakdolgozók bére, ha a mostanit nézzük, már a duplájára emelkedett. Nézzünk egy példát! Míg egy 5 éves jogviszonnyal rendelkező, OKJ-s végzettségű ápoló 2010-ben havi 159 ezer forintot keresett, addig most 355 ezer forintot keres, novembertől pedig ez az összeg már 430 ezer forint. A mentőszolgálatnál átlagosan 67 százalékos béremelés történt 2016-2018 között. 170 ezer egészségügyi dolgozó részesült idén az 500 ezer forintos rendkívüli juttatásból, melynek fedezetére 101 milliárd forintot fordítottunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontosnak tartottam azt is, hogy ma az orvosok átütő erejű béremelése mellett beszéljünk a többi egészségügyi szakdolgozó béremeléséről is, hogy még véletlenül se legyen olyan a közéletben és a közbeszédben, aki megpróbálja az orvosokat szembefordítani a többi egészségügyi dolgozóval, hogy ki milyen béremelést kap. Egyaránt megbecsüljük az egészségügyben dolgozókat.

Az ellenzék egyébként folyamatosan azt állítja, hogy az ország nincs felkészülve a koronavírus-járvány kezelésére, és az ellátórendszer is és a járványügyi szakemberek is folyamatos támadásnak voltak kitéve. Ez természetesen nem így van. A kórházakban határozott menetrend szerint kezelik a koronavírusos betegeket, és az egészségügyi dolgozók sikeresen veszik fel a harcot a járvánnyal szemben. Ha megnézzük a statisztikákat, akkor a magyarországi egészségügy az európai uniós tagországok között az egyik legjobban teljesítő ország. A járvány alatt bebizonyosodott az, hogy a magyar egészségügy jól működik, az egészségügyi dolgozók helyt tudnak állni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-KDNP-frakció és a polgári kormány 2010 óta pótolja az egészségügytől korábban elvett pénzeket, gondoskodik az ápolók, az orvosok utánpótlásáról, emeljük a bérüket, és a járvány alatt sem hagyjuk magukra őket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy az előtünk fekvő törvényjavaslat vitáját az összefogás és az egyetértés jellemezze, elismerve az orvosok áldozatos munkáját. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Asszony! Képviselő Urak, Képviselőtársaim és Képviselő Hölgyek! Az a helyzet, hogy nekem van egy hiányérzetem az előterjesztővel kapcsolatban, méghozzá az,

hogy nem látom itt a Belügyminisztérium képviselőjét. Mert a napnál is világosabb, hogy ezen a jogszabályon *(Nacsá Lőrinc: Nem ő nyújtotta be!)*, hiába, hogy önök terjesztették elő, ott fityeg a tényersapka. *(Dr. Selmeczi Gabriella és Nacsá Lőrinc közbeszól.)* Ez a BM-ből érkezett, nyelvezetében, szövegrendszerében, mindenében a Belügyminisztérium álláspontját tükrözi. Lehet most mást mondani; önök mondták azt, hogy abban, ami az egészségügy újratervezése vagy átalakítása, a Belügyminisztérium fog részt venni, és ők is fognak javaslatot tenni erre. Ezt egyébként Pintér Sándor, talán jól emlékszem, a múlt heti meghallgatásán el is mondta, hogy dolgozott ezen. De ez nem számít, tisztelt miniszter úr, ön a nevére vette, önök benyújtották, és itt van ez a javaslat, amiről tárgyalunk.

Ez a javaslat leginkább úgy jellemezhető, mint egy torta. Kívülről azt mutatja, hogy ez egy egészségügyi béremelés, és van is benne arra utaló elem. *(Derűltség a kormánypárti sorokból.)* De amikor ebbe a tortaiba belenézünk, a piskótájában üvegszilánkok vannak, amit pedig csokoládékrémnek szántak, az nem más, mint kátrány, merthogy annyi olyan intézkedés van benne, ami szerintem és nagyon sok mindenki más szerint nem fogja beváltani a hozzáfűzött hatást, és higgye el, egyébként lesz olyan fideszes képviselő, aki nem meri elmondani önöknek a véleményét, de ő is így gondolja. *(Gulyás Gergely közbeszól.)*

Amit minden oldalról körbe kell járni, ezek a politikai kifogások és a szakmai kifogások. Politikailag azért nagyon érdekes az a megfogalmazás és az a kontextus, amelybe önök helyezték. Önök azt mondták, hogy az orvosok mostani béremelését egyébként azért kell meghozni - és egyébként tényleg köszönjük a helyállását az összes egészségügyi dolgozónak a járvány első és második szakaszában -, mert erre a járvány ad okot. Nem, erre az ad okot, hogy ezt 10 éve, sőt már az előtt meg kellett volna lépni. És ha tényleg úgy gondolják, hogy az egészségügyi dolgozók a megbecsülést megérdemlik, akkor nemcsak az orvosokat, hanem az összes többi egészségügyben dolgozót mellé kellett volna állítani, és akkor lenne teljes az önök logikai következtetése és ebben az esetben érvelése.

Az vitán felül áll, hogy az alacsony bérekkel, sőt a rossz munkakörülményekkel valamit tenni kellett volna és tenni kell. Az is vitán felül áll, hogy a hálapénz intézményétől valahogy meg kell szabadulni. Egy régi, rossz öröksége talán ennek a rendszernek, de tudjuk, hogy nagyon sok helyen lényegében ez tartotta működésben az egészségügyet. Ettől - világos és nagyon helyesen megfogalmazott - a fizetésemeléssel, az orvosi bérek és - hozzáteszem - a szakdolgozói bérek rendezésével egy időben meg kell szabadulni, mert ez nem maradhat úgy. De 10 éves elmaradást kell, sőt, mint mondtam, sokkal több, mint 10 éves elmaradást kell most pótolni.

Forma szerint talán az egyik legnagyobb kifogás még ezzel kapcsolatban, hogy ha valódi, érdemi konzultációt, vitát szeretett volna a kormány, és hiába tárgyalhatott róla adott esetben akár nyáron, hiába készítette el egyébként a Belügyminisztérium ezt a javaslatot, és próbálta több körben letárgyalni a szervezetekkel, a végleges javaslatot talán nem kivételességekben kellett volna beterjeszteni. Sokkal célszerűbb lett volna, hogy arra, amit önök az asztalra tesznek, ami hétfőn bekerült a parlament elé, azt mondják, hogy minden civil szervezetnek, minden szervezetnek, Orvosi Kamarának, Kórházszövetségnek... Hiszen látjuk, hogy a teherviselői az állami fenntartás miatt a kórházak lesznek. Mondják már el nekem, hogy mi lesz a kórházi adóssággal! Honnan fogják azokat a béreket kigazdálkodni, hogyan fognak gazdálkodni egyébként azok a kórházi vezetők, akiket az önök választókerületi elnökei ültettek azokba a székekbe nagyobbra? Honnan lesz erre megfelelő pénzük? Ez az egyik kérdés. Az, hogy a Kórházszövetséggel minimum egyeztetni kellett volna, a Szakdolgozói Kamarának mindegyik tagjával minimum egyeztetni kellett volna, az egyik legalapvetőbb elképzelés.

A másik, ami szerintem igazolja, hogy a Belügyminisztériumnak óriási keze volt ebben, az maga az egészségügyi dolgozók jogállásának a kérdése. Az, amit itt az egészségügyi dolgozók jogállásánál terveznek, arra nagyon világosan nyugodtan rá lehet mondani, akár egy rendőr vagy egy honvéd is hasonlóan élhetne. Az, amit önök csináltak, a Belügyminisztérium által befolyásolt és szerintem az orvosláshoz, a gyógyításhoz egyébként idegen elképzelés. És lehet, hogy ezt mi most itt politikusok elmondjuk, és majd pár hét múlva - és ezért kellett volna egyeztetés - önök is találkozni fognak azokkal az egészségügyi dolgozókkal, akik hasonlóan gondolják.

Egy biztos, a kivételes eljárásnak akkor lett volna szüksége, hogyha valami igazán indokolta volna, hogy gyorsan és azonnal, tehát vasárnapról hétfőre valamit azonnal meg kell oldani, vagy vasárnapról keddre azonnal meg kell oldani.

Tudjuk, és nagyon fontos, hogy az egészségügyi béreket rendezzük. Tudjuk, és nagyon fontos, hogy a hálapénzzel kezdjünk valamit, hiszen 10 éve itt vitáztunk ebben a parlamentben erről. Ehhez képest megspóroltak mindenfajta egyeztetést ezzel kapcsolatosan, sőt 3-4 órája volt szervezeteknek az észrevételeket megküldeni. Sőt, eljutottunk oda, hogy akinek a javaslatára vasárnap még adtak, a kamara, mire meglátta ezt a törvényjavaslatot, már lényegében nem megváltoztatta, de hát minimum ózdkodott attól, hogy ezt a törvényjavaslatot elfogadja úgy, ahogy volt. *(Nacsa Lőrinc: Ez nem igaz!)* Ha ez nem igaz, akkor a Magyar Orvosi Kamarának a közleményét kell elolvasni, Nacsa Lőrinc képviselőtársam, olvassa azt, és ne csak a sorok között olvasson, hanem kérdezze meg őket, és várja meg egyébként, hogy majd mit fognak

válaszolni, és mi lesz, amikor ezt a törvényjavaslatot így elfogadjuk, mert kétségkívül ez, ahogy most itt előttünk van, el lesz fogadva.

(11.00)

Szintén óriási probléma, ahogy önök a rendszerhez nyúltak. Úgy gondolják, hogy azt a sok problémát, ami az egészségügyben van, ami a struktúrából adódik, ami az orvosi, illetve gyógyítótevékenység ellenőrzéséből adódik, önök most egyetlen adminisztratív eszközzel és egy pénzinjekcióval meg tudják oldani. Volt egy működő struktúrája Magyarországnak, amelyben egyébként volt egy szerv, amely hivatott volt ellenőrizni, hogy megfelelően működnek-e az egészségügyi szolgáltató kórházak. Kérdezem én: az ÁNTSZ hányszor ellenőrizte, hogy betartják-e a feltételeket? Hányszor ellenőrizte a munkáltatóknál, hogy milyenfajta foglalkoztatás van? Hogy sikerült hagyni azt, hogy elszabaduljanak a megbízási és vállalkozási bérek? Tehát volt egy struktúra, amibe bele lehetett volna nyúlni transzparenciával, átgondolt átalakításokkal. Egyébként volt idő, amikor ezt megkezdték. Én nem akarom önöket szembeállítani a volt államtitkáraikkal, de van olyan képviselő ebben a teremben, aki ebbe az irányba próbált lépéseket tenni, és államtitkárként dolgozott. De ezek a struktúraátalakítások, vagy hogy legalább kezdjünk azzal valamit, valamiért elhaltak. Pedig az egy mód lett volna arra, hogy javítsuk a problémákat. Az, hogy egy pénzinjekcióval és egy szolgálati jogviszonnyal megpróbálják megoldani az elmúlt időszak problémáját, legalább arról árulkozik, hogy nincs koncepció arra, hogy végül is mit csináljanak az egészségüggyel, és hogyan legyen igazából XXI. századi, tisztelt miniszter úr.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Összegezve, azt is lehet látni, hogy egy transzparens betegút kialakításával sokkal előrébb lennének, s mellette az orvosi bérek és a szakdolgozói bérek emelésével, a struktúra rendbetételével, mint hogy önök most egy jogviszony-változtatással olyan, a gyógyításhoz idegen és ahhoz talán nem is illő életpályát próbálnak ráerőszakolni emberekre, aminek komoly következményei lesznek. Szerintem már most nagyon sokan azon gondolkoznak, hogy melyiket válasszák, hiába a fizetés, magánban vagy államiiban legyenek. Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy ők is emberek, és dönteni fognak valamilyen módon. Azokat a korlátozásokat, amelyeket önök akarnak a jogviszonyukba beletenni, nem biztos, hogy el fogják fogadni, és nem biztos, hogy ezzel az állami egészségügy erősödni fog, hanem éppen az lesz, hogy a magánegészségügy fog erősödni, a túloldalon a betegek pedig azt

fogják érzékelni - tekintettel arra, hogy az állam valamilyenféle konkurencia -, hogy el fognak szállni, pontosan a fizetések miatt, a magánegészségügyben a költségek. Engem egyébként az zavar, hogy azok az emberek, akik odamennek, drágábban fogják igénybe venni a szolgáltatást. Én azt szeretném, hogy egy erős állami, robusztus állami egészségügy legyen, amely társadalombiztosításból van finanszírozva. De létezik mellette egy rendszer, amivel valamit kezdeni kell, és önök most úgy nyúlnak bele, hogy gyakorlatilag egy piaci káoszt fognak majd ezzel okozni, amit meg fog oldani a piac, s valószínűleg önöknek is lesz még ezzel dolguk, de ez talán így nem helyes.

Az viszont teljesen biztos, hogy a jelenlegi rendszer - s ezt nyugodtan ki lehet mondani -, amit önök létrehoznak, semmi más, mint egy tányérsapka alá beteretelt egészségügy. Szerintem ez annyira méltatlan az eddigi egészségügyi szabadsághoz! Hogy mondta? A gyógyítás, az orvoslás tudománya és művészete. Hát milyen művészetet látott ön, miniszter úr, amikor az orvosok legalább minimális szabadságot nem kaptak, s alkotó és gyógyító szabadságot nem kaptak? Ezen kell, tisztelt miniszter úr, elgondolkozni.

Azon szerintem nem lesz vita, hogy ezt a jogszabályt, éppen azért, mert ad, jót ad, fizetésemelést ad, meg kell szavazni. De mint mondtam, ez kívülről torta, belülről pedig ott vannak az üvegszilánkok. S az a szomorú, hogy hiába, hogy mi, politikusok itt vitatkozunk ezen, tisztelt miniszter úr, ezekre az üvegszilánkokra a dolgozók fognak mindennap ráharapni. Nekik kell majd kezelni a bérfeleslegéseket, nekik kell kezelni azt, hogy a szakdolgozói bérek messze-messze elmaradnak, és sajnos el is fognak maradni nemcsak a V4-es átlagtól, hanem attól is, amit elvárnak, és óriási különbség lesz az orvosok bére között is. Ha egyszerre szerettek volna ebben a rendszerben jót alkotni és lépni, akkor egyszerre kellett volna megvalósítani minden egészségügyi dolgozónál ezeket a lépéseket.

Engedje meg, miniszter úr, hogy elmondjam, némiképp kihallottam valamifajta személyeskedést az ön expozéjából. A mostani törvényjavaslatnak része a hálapénz. Ideje lenne akkor, miniszter úr, tisztázni valamit. Ön gyógyítótevékenységet végzett régebben. Ön onkológus, ha nem tévedek. Bólintson, hogy igen vagy nem, vagy nyugodtan cáfolja meg. Miniszter úr, ön például fogadott-e el hálapénzt az elmúlt időszakban, abban a korszakban, amit itt ostorozott, amiről azt mondta, hogy le kell számolni vele? Igen, le kell számolni! De akkor, tudja mit, miniszter úr, ha már a személyeskedésnél tartunk: fogadott-e el onkológusként hálapénzt? Szedett-e pénzt a legkiszolgáltatottabb, halálos betegektől? Mert azokról van szó. S miniszter úr, hiába forgolódik jobbra-balra, ebben önnek kell valamit vallania! (*Nacsa Lőrinc: Szégyen!*) Ez nem szégyen, ez az önök minisztere személyeskedésének a következménye!

Ami pedig az elvándorlást illeti: ott ült Orbán Viktor, amikor azt mondta, hogy miért beszélnek önök az elvándorlásról és a külföldi munkavállalásról úgy, mintha az ördögtől való lenne. Sőt, miniszter úr, ön volt az, aki egy oktatási bizottsági ülésen büszkén elmondta, hogy maga küldte ki a saját alkalmazottjait, orvostársait külföldre, hogy tanuljanak. Szóval, miniszter úr, öntsenek végre tiszta vizet a pohárba, hogy önök mit képviselnek ezen a téren, és fogadott-e el hálapénzt, s akkor visszatérhetünk arra, hogy ön mennyire hiteles arról, amikor ezt a rendszert rendbe kell tenni! Mert olyan ember beszél a rendbetételről, aki maga is húzta a hasznát, és orvosbárója volt az elmúlt húsz-harminc évnek. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót egy percre, röviden a miniszter úrnak.

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: Képviselő úr kérdésére a Ház előtt egyértelműen válaszolom, hogy 1992. július 15. óta nem fogadtam el betegtől paraszolvenciát, egyetlenegy fillért sem.

A munkatársaimat elküldtem Nyugatra, hogy tanuljanak, és jöjjenek vissza fél év után vagy egy év után úgy, ahogy az Európa kultúrtörténetében mindig előfordult. Alig tudok visszaemlékezni egyetlenegyre, aki kint maradt volna. De hazahozták azt, amit célszerű volt itthon megcsinálni, és hazahozták azt az ismeretet is, hogy Magyarországon a nyugati példából mit nem szabad megvalósítani.

Nem akarok visszatérni az ön személyes szerepére, ezt beszélje meg magával, ez lelkiismereti kérdés, magánügy, ha úgy tetszik. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Urak! Államtitkár Asszony! Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Irigylem a Jobbik problémáját, amely szerint a magyar egészségügy legnagyobb problémája, hogy nincs itt a belügyminiszter, és nincsenek itt azok a számtalan kormányzati szervben dolgozó szakértők, főosztályvezetők, államtitkárok, akik dolgoztak még ezen a javaslaton. Ön ezt nevezte most a magyar egészségügy egyik legnagyobb problémájának.

De hát értjük, képviselő úr, hogy mi a probléma a törvénnyel: az, hogy rontja az ön üzletét (*Közbeszólások: Így van!*), hiszen ezzel nem fog tudni több orvost külföldre vinni (*Közbeszólás: Így van! Jól mondja!*),

mert itthon olyan bérek lesznek ennek a törvénynek köszönhetően, ami után megéri majd itt maradni az orvosoknak. Rontja az ön üzenetét ez a törvény, ezért ön felháborodik, és ellene megy azoknak a frakciótársainak, akik tegnap a Törvényalkotási bizottságban egyébként megszavazták az összegző módosító javaslatot, és igent mondtak a bizottságban erre a törvényre. Személyes érdekből, személyes sértettségéből, mert ez az ön üzenetét rontja. Mi ezt megértjük, csak szerintünk nem kellene idehozni a plenáris ülésre az ön személyes üzleti érdekeit ebben a törvényvitában. S méltatlan ennek a törvénynek a vitájához az a hangnem, amit ön itt megüt, és amit képvisel a pártjában is.

Képviselő úr azt mondta, hogy nem történt egyeztetés. Képviselő úr, ez a Magyar Orvosi Kamara javaslata. Amit itt olvasunk és tárgyalunk, ez a Magyar Orvosi Kamara javaslata.

Azt is mondta képviselő úr, hogy talál a béremlésre utaló jeleket. Hát, akkor már olvasási problémával is küzd a képviselő úr, hiszen ha megnézi a törvény mellékleteit, ha megnézi a táblázatokat, akkor 2021. január 1-jétől, 2022. január 1-jétől, 2023. január 1-jétől pontosan látja azokat a béremléseket, amelyekről szerintem nyugodtan kijelenthetjük, hogy történelmi, radikális mértékű, soha nem látott béremlés. Erre ön azt tudja mondani, hogy nyomokban található ráutaló jel a törvényjavaslatban. Képviselő úr, ez ugyanannak a kamuhírgyártásnak a folyamata, amit önök már hónapokkal ezelőtt elkezdtek a Jobbikban, ott a baloldalon.

(11.10)

Ugyanannak a kamuhírgyártásnak a szövegmérete, hogy most is azt állítja, hogy csak ráutaló jelek vannak. Nem, képviselő úr, ez egy történelmi béremlés, egy olyan csomag, ami még soha nem volt Magyarországon, és így, a súlyánál fogva kellene kezelnie, képviselő úr, ezt a javaslatot, és nem személyes érdekekből támadni azt.

Szeretném én is megköszönni az egészségügyben dolgozók mostani helytállását. Azt gondolom, a járvány idején nem tudjuk elégszer hangsúlyozni azt, hogy mennyire köszönjük nekik a helytállásukat, az orvosoknak, a mentősöknek, az ápolóknak, a szakszemélyzetnek és a kisegítő munkatársaknak is, és természetesen a többi dolgozónak és rendvédelmi dolgozónak is, akikről ön olyan becsmérlően beszélt, csak egyszerűen tényársapkásoknak nevezte őket. Ön megint beletaposott egyenruhásokba, rendőrökbe, katonákba - képviselő úr, ez is ön volt. Azt gondolom, köszönet illeti a történelmi előterjesztésért a 2010 óta regnáló kormányzatot, az egészségügyi vezetést, Rét helyi miniszter urat, Balog miniszter urat, Kásler miniszter urat. Azt gondolom, az az út, amelyet 2010 óta bejártunk és aminek most ez egyfajta, sosem mondhatjuk, hogy az út vége, és nagyon reméljük, nem is az út vége, de mégiscsak egy nagyon fontos állomása, azt

gondolom, köszönet illeti az egészségügyi vezetést az elmúlt évekből is, hiszen láthattuk azt, hogy milyen egészségügyi rendszer volt 2010-ben, hogy mennyire lerabolt, privatizált, kiszolgáltatott egészségügyi rendszert hagyott ránk a Gyurcsány-Bajnai-kormány.

Nyilván majd Varga képviselő úr bővebben kifejti, hogy miért is tették tönkre az egészségügyet 2010 előtt, hiszen ha megnézzük például az OECD adatait, akkor 2002 és 2010 között Magyarország volt az egyetlen OECD-ország, ahol az egy főre jutó egészségügyi kiadások reálértékben csökkentek. Magyarország volt az egyetlen ilyen ország, amikor Korózs államtitkár úr éppen pozícióban volt, amikor Gyurcsány vezette az egészségügyi kormányzatot is, akkor ilyen szánalmas és ilyen, nagyon a mélyben lévő számokat tapasztalhattunk. Kórházakat zártak be, 600 milliárd forintot vettek el az egészségügytől, 130 milliárd forintos adósságot hagytak a kórházaknál, és 16 ezer aktív ágyat számoltak föl. Ez az önök mérlege, bizonyítványa. Hatezer egészségügyi dolgozót bocsátottak el, akiknek most küzdünk a béremléséért, orvosoknak, ápolóknak. Őket önök az út szélén hagyták, hatezer egészségügyi dolgozót. Az orvosok bére 2003 és 2010 között 29 százalékos növekedést ért el, miközben ezen időszak alatt 42 százalékos infláció volt. Tehát ezek a bérek reálértéken csökkentek. Szintén az önök bizonyítványa, hogy 29 százalékkal sikerült emelniük hét év alatt az orvosok bérét, miközben 42 százalékos inflációt okoztak az országban. Természetesen itt már a miniszter úr szólt a vizitdíjról és a napidíjról. Az önök lázálma volt a fizetés egészségügy. Hál' istennek, a magyarok erre egy nagy, kövér nemet mondtak.

2010 után mi a helyzet? Azt látjuk, hogy ma Magyarországon 22 ezerrel több egészségügyi szakdolgozó dolgozik, mint egy évtizeddel ezelőtt. 2010-ben a számuk kevesebb mint 86 ezer volt, ma pedig több mint 107 ezer. Ez azt jelenti, hogy egynegyedével, 25 százalékkal nőtt az egészségügyi szakdolgozók száma egy évtized alatt. Azt is látjuk, hogy a baloldal állírgyártásában élen jár mindig a Momentum. Tegnap például Fekete-Győr András, a Momentum elnöke azt találta mondani, hogy az ápolók semmiféle béremlésben nem részesültek és nem részesülnek. Természetesen ez is egy újabb baloldali hazugság, beleillik a kamuvideós folyamatba, hiszen az elmúlt évek egyik jelentős intézkedése és eredménye a 2016-ban elkezdett béremlés az egészségügyi dolgozók körében. Legközelebb most, november 1-jén 20 százalékkal emelkedik az ápolók bére, 2016. szeptember 1-jétől 26,54 százalékkal, '17. november 1-jétől 12 százalékkal, 2018. január 1-jétől 8 százalékkal, 2019. július 1-jétől újabb 8 százalékkal emelkedett a bérük, és 2022-ig a mostani 20 százalékon kívül egy további 30 százalékos béremlés is lesz, így a bérek el fogják nagy átlagban érni a 2010-es szint háromszorosát.

Azt gondolom, sosem mondtuk azt, hogy mindenben ott vagyunk, ahol szeretnénk, de ahogy önök

ezeket az eredményeket rendszerszinten folyamatosan elhazudják és eltitkolják, ahogy megpróbálják a statisztikai adatokat rendszerint meghamisítani csak azért, hogy önök ezzel támadhassák a kormányt, és ezáltal belerúgnak számos egészségügyi dolgozóba, ápolóba, orvosba, azt gondolom, az felháborító. Legáltalában a számokat fogadják el, próbáljunk a tények alapján vitatkozni, hiszen sokszor az önök felszólalásai a valósággal köszönőviszonyban sincsenek, és amikor szembejön a valóság, és amikor látjuk ezeket a számokat, akkor azt mondhatjuk, hogy igen, ez egy nagy eredmény, tovább kell mennünk, nem vagyunk ott, ahol még szeretnénk, de nagyon fontos eredményeket értünk el az elmúlt években.

2010 óta több mint ezer mentőautó cseréjére került sor, 2019-2020-ban 254 gépkocsit cseréltek le, csak az elmúlt másfél évben közel 10 milliárd forint értékben. Sorolhatnánk azokat a felújításokat, azokat az egészségügyre szánt plusz fejlesztési forrásokat, amelyekről részben miniszter úr már az expozéjában is beszámolt, de azt gondolom, hogy mindenki, aki elmegy egy vidéki kórházba, egy rendelőbe, a saját szemével láthatja, hogy nagyon-nagyon fontos külső változások is történtek. Azt gondolom, ez is nagyon fontos, hogy ilyen változások is legyenek, hogy a betegfogadó tér, a váró, a kórterem vagy a műtő megfeleljen a XXI. század követelményeinek.

Azt gondolom, a mostani javaslatra sokféle jelzõt aggattunk már az elmúlt percekben, a jobbikos képviselőtársam kevésbé pozitívakat, de ez az ő személyes érdekeltsége, de mégiscsak azt mondhatjuk, hogy történelmi, mégiscsak azt mondhatjuk, hogy nagyon előremutató, hiszen a hálapénzintézmény kivezetése és az orvosok radikális béremelése egy olyan közös siker és közös cél, hogy azt gondolom, egy ilyen törvényjavaslatnak az Országgyűlésben egyhangúlag kellene átmennie, egyhangúlag kellene megszavazni, főleg úgy, hogy a javaslatok jelentős része az Orvosi Kamarától származik, az Orvosi Kamara javasolta, és az Orvosi Kamarával közösen került kidolgozásra. Azt gondolom, ez is egyfajta garanciája annak, hogy a dolgok tényleg közösen, a kormányzat, az egészségügyi kormányzat és a terepen dolgozók képviseletével közösen jöjjenek létre. Azt gondolom, a törvényjavaslatban a radikális béremelést elvitatni bűn, annak a mértéke, azt gondolom, egészen előremutató, hiszen gyökereesen megváltoztathatja azt a rendszert, amit mi most eddig ismertünk az egészségügyben.

Szóltak itt már képviselőtársaim a külföldre távozó orvosok számának csökkenéséről, amely egy nagyon örvendetes eredmény, de mégis azt gondolom, ez a törvényjavaslat talán még tovább csökkenti majd azt a számot, akik külföldre kívánnak távozni, és az a tendencia, miközben egyre több egészségügyi dolgozó és egyre több orvos dolgozik Magyarországon, tovább erősödhet, és az orvosok megbecsülése és a méltatlan hálapénz intézményének a kivezetése mind-mind

olyan közös célok, amelyek mindenkinek itt az ülésremben a támogatását kell hogy élvezzék, még azoknak az ellenzéki baloldali pártoknak is, amelyek csak a kormány elleni gyűlölet miatt kritizálják a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Azzal szeretném kezdeni, hogy minden olyan törvényjavaslatot az MSZP meg fog szavazni, amely a fizetésemelésről szól, mindegy, hogy melyik ágazatot érinti, hiszen én magam is azt gondolom, hogy akik munkavállalók, legyen ez kórházban dolgozó orvos, házi orvos vagy éppen szalag mellett dolgozó munkás, annak igenis jár a fizetésemelés. Ez az egyik dolog.

A másik, amit szeretnék előrebocsátani, hogy szerintem két törvénynek kéne a Ház előtt lennie, egyrészt ennek a betervezett törvénynek, másrészt pedig a költségvetési törvénynek, annak a költségvetési törvénynek, amelyet reményeim szerint módosítani kell, hiszen ezt a fizetésemelést valamiből majd finanszírozni kell, lévén az ez évi költségvetés elfogadásra került a múlt évben, és a jövő évi költségvetés is elfogadásra került ez év nyarán. Következésképpen én nem emlékszem arra, hogy ebben a költségvetési törvényben ezen előterjesztés fedezete szerepelt volna. Szeretném még egyszer nyomatékosítani, hogy véleményem szerint itt két törvénynek kéne a Ház előtt lennie.

A másik, amit helytelenítek, hogy ilyen rapid módon került betervezésre, és kerül mintegy másfél-két óra múlva elfogadásra ez a törvény.

(11.20)

Ha évek óta egyeztet a kormány a szakmai szervezetekkel, szakszervezettel, kamarákkal, a szakdolgozói és orvosi kamarával, akkor végképp nem értem, hogy miért ilyen rövid időt adtak rá. Úgy tudom, hogy a tegnapi nap folyamán mintegy három óra véleményezési időt kaptak az illetékes szervezetek. Nem történt volna az égvilágon semmi, ha a következő „A” héten, mondjuk, két hét múlva, kedden szavazunk esetleg erről az előterjesztésről.

De nézzük a részleteket, mert tudjuk jól, hogy az ördög mindig a részletekben lakozik! Ahogy Kásler miniszter úr említette, és ezt rögzítsük a történelmi hűség kedvéért, a törvényjavaslat szerint három lépcsőben kerül megvalósításra a béremelés, '21-ben, '22-ben és '23-ban. Rögzítsük azt is, hogy az utolsó

béremelési aktus a választások utáni évben fog bekövetkezni. Harmincnyolc oldalas előterjesztésről van szó, amelyet, mint említettem, ilyen rapid módon én helyteleníték elfogadni, bár támogatni fogjuk az MSZP-frakció részéről, ahogy említettem a bevezetőben, minden béremelési javaslatot támogatunk.

Rögtön az elején szeretném rögzíteni azt is, hogy az alapítványoknál és a magánszolgáltatóknál dolgozóakra is ki kellene terjeszteni ezt a tervezetet. Ezen túlmenően rögzíteni szeretném azt is, hogy a másodállás korlátozását mi támogatjuk, ugyanakkor annak pontos kidolgozását és differenciálását szükségesnek tartjuk. Ez tudomásom szerint jelenleg nem történt meg, pedig a kettő véleményem szerint együtt kezelendő. Nehezményezzük, hogy a tervezet elvileg lehetőséget ad a javasolt alapbérből lefelé, igaz, felfelé is eltérni, de azt hiszem, hogy ez elfogadhatatlan. Továbbá a bértábla nem kezeli a képesítésbeli különbségeket.

Részletezve az előterjesztést: ez a törvénytervezet egy új egészségügy-specifikus foglalkoztatási jogviszonytípust hoz létre, ez az egészségügyi szolgálati jogviszony néven ismeretes. Ezzel létrejött a 16. olyan jogviszony, amely alapján egészségügyi tevékenységet lehet folytatni. Tulajdonképpen ez egy keretjogviszony, amelyre tekintettel a kormány ki kívánja vezetni a többi foglalkoztatási jogviszonyt, vagy legalábbis azoknak egy részét az egészségügyből. A javaslat, tisztelt Ház, előírja, hogy ezen jogviszonyban kell foglalkoztatni az állami és az önkormányzati fenntartású egészségügyi szolgáltatóknál, annak fenntartójánál, valamint az állami vagy önkormányzati fenntartású egészségügyi szolgáltatóknál egészségügyi tevékenységet végzőket és az egészségügyi szolgáltató működőképességének, illetve az egészségügyi szolgáltatások üzemeltetésének biztosítására irányuló tevékenységet végzőket. Az egészségügyi szolgáltató működőképességének, illetve az egészségügyi szolgáltatások üzemeltetésének biztosítására irányuló tevékenységek szabályait a kormány, azt hiszem, ezt miniszter úr talán említette is, majd egy rendeletben határozza meg. Ezen rendelkezés kizárja a személyes közreműködő alkalmazását, a törvény hatálya az egészségügyi dolgozókra és az egészségügyben dolgozóakra egyaránt kiterjed. Ez a rendelkezés alapvetően az eddigi fő foglalkoztatási formákat felváltó foglalkoztatási formát vezet be az egészségügyben. Ez véleményem szerint több szempontból is vizsgálandó tény.

No, vegyük sorba! A javaslat, ahogy említettem, a 16. foglalkoztatási formát hozza létre, amelyről a Törvényalkotási bizottság tegnapi ülésén Horváth Ildikó államtitkár asszony úgy nyilatkozott, hogy egy egységes jogszabálya és háttere lesz az egészségügyi foglalkoztatásnak. Amennyiben ez valóban megvalósul, akkor tényleg jelentősen egyszerűbbé és sokkal átláthatóbbá válik az egészségügyi foglalkoztatás. Amennyiben ezt a célt nem sikerül elérni, abban az esetben ez

az egészségügyi foglalkoztatási jogviszonyok további inflációját okozza. Horváth Ildikó államtitkár asszony a TAB ülésén elmondta azt is, hogy dolgoznak már a minimumfeltételek átalakításán, viszont jó volna, ha a kormány képviselői tájékoztatnák az Országgyűlést arról, hogy az új minimumfeltételek fogják-e jelenteni ennek az egészségügyi szolgáltató működőképességének, illetve az egészségügyi szolgáltatások üzemeltetésének háttér szabályait, vagy ez utóbbi egy eltérő rendeletben kerül szabályozásra. Várom majd miniszter úr válaszát erre a felvetődő problémára. Nem köthető kollektív szerződés e javaslat hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatóknál. Ezek voltak azok a részletek, amelyeket én megemlíteni kívántam.

Fontos még említést tenni az összeférhetlenségi szabályokról egységesen. A javaslat ugyanis rendkívül szigorú szabályokat tartalmaz arra vonatkozóan, hogy milyen tevékenységet lehet végezni az egészségügyi szolgálati jogviszony mellett. Ezek alapján az alábbiak mondhatók el: szabadon végezhető tevékenység az egészségügyi szolgálati jogviszony mellett a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői - ezek a jogi oltalom alá eső szellemi tevékenységek - és a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony, továbbá a kormány által kijelölt szerv engedélye alapján végezhető tevékenység a további munkavégzésre irányuló jogviszony, más keresőfoglalkoztatás, díjazás ellenében folytatott tevékenységek.

Ha jól megnézzük, ez utóbbi felsorolásba gyakorlatilag bármilyen más tevékenység beletartozik. Itt külön ki kell emelni, hogy ezek a szabályok más állami egészségügyi szolgáltatóknál való foglalkoztatás, de a magánszolgáltatóknál való jogviszony létrehozását vagy fenntartását egyaránt engedélyhez köti. Ez tehát állami szolgálat iránti elköteleződést vár el az orvostól, jó volna azonban, ha törvényi szinten rendeznék az engedély megadásának feltételeit, és olyan objektív szempontrendszer hoznának létre, amely a lehető legkisebb mértékűre szűkíti az állami diszkréciót.

Érdekeség továbbá, hogy az egyetemi kórházak esetén az egészségügyben dolgozókra és a rezidensekre a javaslat hatálya nem terjed ki, kizárólag az egészségügyi dolgozókra. Összességében tehát elmondható, hogy a jogviszony létrehozása, amennyiben az eléri az államtitkár asszony által ismertett célokat, támogatható, a szigorú alkalmazási feltételek sem feltétlenül ellenezhetőek, azzal, hogy az engedély megadásának vagy elutasításának objektív feltételeit törvényi szinten szükséges rögzíteni.

A másik ilyen kategória, amelybe szeretnék részletesebben is belemenni, az illetményvel kapcsolatos dolgok. A javaslat egyik legjelentősebb pontja az egészségügyi dolgozók béremelése, problémát jelenthet viszont, hogy a jogosultak bére eltéríthető a táblázatban foglaltaktól lefelé annak 80 százalékáig, felfelé pedig 120 százalékáig. Ez tehát azt jelenti, hogy a táblázatban lévő összeg 80 százalékát kell csak adni az

orvosoknak, a javaslat ugyanis nem tartalmaz objektív feltételrendszert arra vonatkozóan, hogy az eltérésre mikor kerülhet sor, az a munkáltató diszkrecionális jogköre. A javaslat által megadott bértábla egyezik, ahogy említette miniszter úr is, meg több felszólaló, a MOK által korábban közzétett bértáblával, azonban ennek bevezetése nem azonnali, a béremelés csak 2023-ra valósul meg. Egyáltalán nincs szó tehát arról, hogy '21-től a MOK által javasolt bértábla járna. A lépcsőzetes bevezetést azonban a kormány nyilatkozata szerint a Magyar Orvosi Kamara támogatja. A lépcsőzetességtől függetlenül értékelendő, hogy a kormány végre megadja azt a béremelést, amit egyébként mi, MSZP-sek már évek óta javasolunk. (Dr. Rétvári Bence: Óóó!) Itt többször is elhangzott, akár részemről is a parlamentben. Itt fontos megjegyezni, hogy a javaslat mellé nem nyújtottak be költségvetési módosító javaslatot, erre kitértem a felvezető gondolatok között, így kérdéses, hogy miből lesz a jövő évi költségvetésben forrás a béremelés megvalósítására.

A fizetési tábla szerinti összegre kizárólag az alábbi személyek lesznek jogosultak, ahogy én értelmeztem: az orvos, a szakorvos, a fogorvos, a szakfogorvos, a gyógyszerész, szakgyógyszerész, a kormány rendeletében meghatározott munkakörben foglalkoztatott, egyéb, nem egészségügyi egyetemi végzettséggel, valamint nem egészségügyi egyetemi végzettséggel és egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképesítéssel rendelkező egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy. Ez utóbbi például szerintem ilyenek, mint a klinikai szakpszichológus, klinikai sugárfizikus és még sorolhatnám.

Nyilvánvaló, a vak is látja, hogy az egészségügyben dolgozók, illetve az ápolók, mentősök kimaradtak a béremelésből. Rájuk a javaslat egy másik rendelkezése vonatkozik, ami szerint a bérüknek el kell érnie a minimálbér, illetve a középfokú vagy magasabb iskolai végzettséget, illetve a középfokú vagy magasabb szakképzettséget igénylő munkakör betöltése esetén a garantált bérminimumot. Az egészségügyben dolgozók esetén további szabály, hogy az a felek szabad megállapodásának a tárgya. Beszéljünk világosan, képviselőtársaim! Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy az ő bérük nem fog változni, az ápolók bérének növekedése pedig az eddig benyújtott szabályok szerint növekszik. Vannak itt még tisztázandó kérdések, tisztelt Ház!

(11.30)

Mikor kívánják benyújtani a béremeléshez tartozó költségvetési módosító indítványt? - erre is várom miniszter úr válaszát.

Végezetül, nézzük a hálapénz kérdését! Szerintem az egyik legfontosabb a béremelés mellett ez a problémakör. Bár a kormány a hálapénz kivezetéséről beszél, az korlátozottan valósul meg. Az egészségügyi

törvénybe ugyan bekerült egy hálapénz elfogadása iránti általános tilalom, azonban az egészségügyi törvény külön kitér rá, hogy a mindenkori minimálbér 5 százaléka értékét meg nem haladó ajándéktárgyat el lehet fogadni, bent fekvést igénylő ellátás esetén kéthavonta 5 százalékot. Ez tehát egy bruttó 8 ezer forintos ajándékozást lehetővé tesz.

Kiemelendő az is, hogy a javaslat nem tartalmaz szabályokat arra vonatkozóan, hogy mi történik akkor, ha a hálapénz elfogadásának szabályait az egészségügyi dolgozók megszegik. A probléma tehát az, hogy a hálapénz adásának lehetőségét intézményesítik. Horváth Ildikó államtitkár asszony a TAB-ülésem kifejtette, hogy ennél a megengedő szabálynál az olyan kis értékű ajándékokra gondoltak, amit a betegek a hála jeléül adnak, például, ahogy a szintén jelen lévő Orbán Balázs államtitkár a csokor virágot hozta fel példaként. A probléma ezzel kapcsolatban az, hogy ezt, az államtitkár asszony elmondott értelmezését a javaslat szövege nem támasztja alá, nem tartalmaz rá példákat a javaslat indoklása. Erre való tekintettel a minimálbér 5 százalékát el nem érő értékű tárgy akár készpénzként is értelmezhető - ismerjük azt a közgazdasági definíciót, hogy a pénz dolog, fizikai formájában birtokba vehető testi tárgy -, ami egyrészt nem volt a jogalkotó szándéka, másrészt nyilván nem segítené a hálapénz kivezetését az ellátórendszerből, megengedi ugyanis ennek az összegnek a jogszerű beszedését. Az államtitkár asszony által ismertetett jogalkotói szándék tehát a javaslat indoklásának hiányosságai miatt nem lesz a gyakorlatban irányadó, hiszen míg a törvény szövege kötelező, az indoklás annak értelmezése szempontjából kötelező, addig az államtitkár asszony szavai nem voltak azok. Jó volna erre tekintettel a vonatkozó szabályokat vagy a törvény indoklását még a hatálybalépés előtt módosítani.

Külön említést érdemel a javaslat által a vesztegetés tényállásához fűzött új Btk.-szabály, amely a hálapénzt kívánja büntetni. Ez azonban csak a hálapénz nyújtását bünteti, annak elfogadását viszont nem, ráadásul a javaslat a jogtalan előny adását vagy ígérését bünteti. Ez a tényállás egy rendkívül csonka tényállás, hiszen a korrupciós bűncselekmények általában célzatosak - itt egy kötelezettség megszegéséről van szó -, vagy szerepel benne a jogtalan előny adásán kívüli többletkövetelmény; itt meg kell jegyezni például a hivatali kötelezettség megszegését. Jelen tényállás esetén azonban nincs ilyen célzat, pusztán a jogtalan előny adása, illetve annak ígérete jogszerűtlen.

A jogtalan előny viszont a szakirodalom szerint az, amelynek jogi alapja nincs, vagy annak feltételei, okai nem állnak fenn. Egy ajándék esetén azonban ennek lehet jogi alapja, így a javaslat ebből a szempontból egy rendkívül furcsa megoldást választ, hiszen adott esetben egy ajándék, mint a jogcím, megalapozhatja a hálapénz adását, ami így már nem lesz jogtalan előny. A javaslatból hiányzik továbbá a jogtalan

előny orvos általi elfogadása. Tisztázandó kérdés itt is, hogy milyen körben tekintik az új Btk.-szabályt alkalmazandónak, különös tekintettel a jogtalan előny fogalmára, ahogy az előbb kifejtettem. A kérdésem, azt hiszem, nyilvánvaló: miért hiányzik a javaslatból a hálapénz elfogadásához tartozó büntetőjogi tényállás?

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Végezetül nézzük a jogállási szabályokat! A javaslat által bevezetendő alkalmazási és összeférhetlenségi feltételek szigorúak, ami jogalkotói döntés - feltehetően a MOK-javaslatlaltal összhangban -, de alapvetően nem betartathatatlan. Egyes szabályok ugyanakkor nem következetesen végiggondoltak, például a kábítószer-birtoklásért egyből ki lehet zárni a körből egy orvost, vagy azok az esetek, amikor közszeméremértések, családi abúzusok, erőszakkal vagy tiltott pornográfiával kapcsolatos bűncselekmények miatt szünetetik meg a jogviszonyt; azonban itt nem szerepel például taxatív az az eset, amikor egy orvos, mondjuk, ittas állapotban végzi a tevékenységét, operál, vagy éppen rendel. Tehát ez nem kizáró indok vagy eset. Ezeket leszámítva az elérni kívánt cél, hogy szétválassza az állami és a magánrendelést, az jogszabályi szinten működhet a javaslat alapján, a többi alkalmazási feltétel, mint a próbaidő, a szabadság, nem tartalmaznak szigorításokat, sőt inkább megengedőbbek, különösen az oktatói tevékenységet folytatókkal kapcsolatosan.

Összességében: szigorú feltételeket támasztanak a magasabb bértáblához, és szankcionálni fogják azokat, akik hálapénzt kínálnak. A javaslat szétválasztja a magánutakat az állami utaktól, azaz megszűnik a csikicsuki, hogy magánban kezdik el a beteg ellátását, de utána egyből az állami eszközökkel és erőforrásokkal gyógyítanak, és mindezért elteszik a magántarifája alapján járó pénzt. Summa summarum, képviselőtársaim, ahogy említettem, az ördög a részletekben rejlik, a részletekre pedig, azt hiszem, hogy várni kell, de még van miniszter úrnak egy lehetősége a válaszadásra itt, a végszavazás előtt. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Korózs Lajos képviselő úr. Most megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az első mondatok mindenféleképpen a hála és a köszönet kell hogy legyenek. Végtelenül hálásak vagyunk az orvosoknak, az egészségügyi és a szociális intézményekben dolgozóknak, hiszen ők azok, akik helytállnak ebben a pokolian nehéz időszakban, ők azok, akik a vállukon viszik a kormány miatt az összeomlás szélére sodródott magyar egészségügy minden terhét és minden kínját. Csak hálával beszélhetünk róluk.

Nyilvánvaló módon az egészségügy strukturális, teljes átalakítására szükség van, ezt érezzük mindnyájan. Tudjuk a saját bőrünkön, hiszen mindnyájan voltunk már kórházban, aki meg nem, az igazán szerencsés. De azt is látom innen, az ellenzék padsoraiból, hogy a kormány úgy viselkedik most is, ebben az esetben is, mint egy rossz hamiskártyás. Pókerarccal azt hirdeti, hogy az ő kezében van az aduász, de valójában nincs a kezében semmi. Át akarja rázni ismételtelen nemcsak az orvosokat, nemcsak az egészségügyben dolgozókat, de az egész magyar társadalmat is.

Akkor nézzük, hogy milyen lapok vannak ezen az asztalon, hiszen a kormány azt mondja, hogy egyeztetett a MOK-kal, egyeztetett az érdekérvényesítő szervezetekkel, és az előttünk lévő javaslatcsomag megegyezik az ő elképzeléseikkel. Alig két nap kellett ahhoz, hogy kiderüljön, hogy ez közel sincs így. A Magyar Orvosi Kamara, akire különben a kormány hivatkozott a Demokratikus Koalíció módosítóinak lesöpörésénél, valójában nem ezt a javaslatcsomagot nyújtotta be, és az, amikor önök módosítottak a saját javaslatcsomagjukon, az sem egyezik meg a MOK javaslatcsomagjával. A Magyar Orvosok Szakszervezete olyan mértékben utasítja el a kormány által összeháptolt törvénytervezetet, hogy szerintük, és itt most idéznék: felháborítónak tartják, hogy az EMMI a kiemelt jelentőségű és sok egészségügyi dolgozó életében sorsfordító jelentőségű törvénytervezet véleményezésére mindösszesen négy órát adott az érdekvédelmi szervezeteknek. Figyelnek, kormánypárti képviselőim, figyelnek?! És még ennél is egyértelműbben fogalmaznak akkor, amikor ezt mondják: a kormány a Magyar Orvosi Kamara bértábláját használta fel arra, hogy csapdába csalja az orvostársadalmat.

De nézzük akkor, hogy mit mond a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara! Nem tartja elfogadhatónak az előttünk lévő javaslatot. Azt követelik a kormánytól, hogy a szakdolgozóknak 2021-ben is legyen legalább 50 százalékos béremelése, továbbá folytatódjon 2022-ben, illetve 2023-ban az orvosbérrendezés ütemezésével és mértékével megegyező módon. Uraim, az önök kezében nem az aduász van. *(Nacsa Lőrinc: És a hölgyekkel mi van?)* Uraim és hölgyeim, az önök kezében nem az aduász van, hanem a tők alsó. *(Korózs Lajos felnevet.)*

Emlékeznek, tegnap volt, nem olyan régen, a kormány egyetlen mozdulattal söpörte le a DK öt nagyon fontos módosító indítványát, és azt javasolom most nemcsak a kormány tagjainak, a kormánypárti képviselőknek, hanem a magyar társadalomnak is, hogy jegegyezék meg ezt az öt pontot.

(11.40)

1. Az egészségügyben dolgozók béremelésének 100 százalékos béremelésnek kell lennie.

2. A bérek megduplázását azonnal végre kell hajtani, nem a kormány által belengetett, beígért ködös három év alatt.

3. A duplázás járjon mindenkinek visszamenőlegesen, idén július elejétől.

4. A dupla bérnek minden egészségügyi dolgozónak járnia kell, orvosnak, fogorvosnak, háziornosnak, ápolónak, mentősnek és a teljes szakszemélyzetnek. *(Dr. Rétvári Bence: És a pedagógusoknak...)*

És 5. A bérek megduplázását ki kell terjeszteni minden szociális dolgozóra, beleértve az önkormányzati fenntartású szociális intézmények dolgozóit is.

Még egyszer mondom: javaslom mindenkinek, jegyezzék meg a DK öt módosítóját, tudniillik függetlenül attól, hogy a kormány cinikus módon lesöpörte ezeket a javaslatainkat, ezeket a lehető leghamarabb, legrövidebb idő alatt mi mégis végre fogjuk hajtani, és be fogjuk vezetni. És üzenjük Orbán Viktornak és az általa vezetett kormánynak, minden érintettnek, az egészségügyi és szociális dolgozóknak, hogy az általunk ígért és valódi béremelést végre fogjuk hajtani, mindezt úgy, hogy garantálni tudjuk ennek az értékállóságát is. *(Dr. Rétvári Bence: Nyolc év alatt nem sikerült...)*

És most nézzük meg kronológiai sorrendben, hogy mi is történt az önök nagy kártyajátéka alatt. Emlékeznek? A DK idén április 4-én tett le a kormány asztalára egy húszpontos javaslatcsomagot, amelynek része volt, és itt most megint idézni fogok: az egészségügyben és a szociális szférában dolgozók 100 százalékos béremelést kapnak. A kormány akkor ezt egy szó nélkül, cinikusan, azonnal lesöpörte az asztalról. Fél évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy végül mégis áttörje üzenetünk a felcsúti stadion öntött betonját, hogy ne mondjak itt elefántcsonttornyot, hiszen ez így nem is lenne igaz *(Nacsa Lőrinc: Mindig ez a cinizmus...)*, melynek okán a kormányfő talán hosszú-hosszú évek óta először eszmélt fel, hogy a szétlopott, megnyomorított magyar egészségügy, melynek orvosait és ápolóit önök üldözték el ebből az országból, a teljes összeomlás szélére sodródott. *(Nacsa Lőrinc: Ti 6 ezer embert...)* Ez pedig, képviselőtársam, egy olyan helyzet, amit már képtelenség lesz majd milliárdos propagandával, óriásplakátokkal, sorosozással elplelezni. Márpedig ha ez megtörténik, és közel állunk hozzá, akkor ezt maga Orbán Viktor is felismerte, hogy nincs az az isten, aki meg tudná akadályozni, hogy az egészségügy romjai maguk alá ne temessék a NER illiberális rendszerét.

Mondjuk, azt én nem igazán értem, hogy miért is kellett ehhez fél év. Miért kellett fél év ahhoz, hogy a kormány rádöbbenjen: a DK javaslata nélkül esély nem lehet a helyzet megoldására? *(Derültség a kormánypártok padsoraiból.)* Mondjuk, eddig, hiszen mégiscsak rádöbbsztek, ez lehetne egy heppiendes történet is, de nem az, nagyon nem az. Nem, mert ebben a sztoriban végtelenül szomorú az, hölgyeim és

uraim - remélem, jól mondom, Nacsa képviselő úr -, hogy a kormányfő és mögötte a teljes kormány továbbra sem tudja levetkőzni a valódi énjét.

Végtelenül szomorú, hogy rosszul dekódolták a Demokratikus Koalíció egyértelmű üzenetét. Így az egyenes út helyett megint rátaláltak az önök által eddig is járt ingoványos, bűzös ösvényre. És mi történt? *(Dr. Rétvári Bence: Megszavazodt?)* Az ország önjelölt influenzere, like-vadásza, a kormány feje a hétvégén bejelenti, hogy áttörő erejű béremelésre készülnek az egészségügyben, megállapodva és elfogadva az Orvosi Kamara ajánlatát. És még két nap sem kellett hozzá, hölgyeim és uraim, hogy a Magyar Orvosi Kamara, a Magyar Orvosok Szakszervezete és a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara felháborodott nyilatkozataiból ez kiderüljön: a kormányfő, szokásához híven, nem tett mást, mint ismét a saját képére formálta a valóságot. Tudják, hogy mondják ezt nálunk Debrecenben? Tudják, hogy mondják? A kormány feje ismét ordenáré nagyot lódított. *(Dr. Pószán László: Nem így mondják... - Derültség a kormánypártok padsoraiban.)* Mondják ennél durvábban is, valóban, mert szó nincs arról, amit a kormányfő a hétvégén bejelentett, dehogyan állapodtak meg! Dehogyan fogadták el a MOK javaslatát! Csak elbábozzák most mindezt, hogy ez így történik, mintha ez így lenne, ahogyan ezt már megszokhattuk. Majd adnak valamikor valakinek valamit, csak álljon már mindenki vissza az igába, és húzza szótlanul azt! Hát, ez a nagy mesterterv, csak ez nem jött be. És ez a baj, nagy baj, mert vannak dolgok, amiket nem lehet hazugsággal, erővel, propagandával, háborús retorikával, ráolvasással, párthűséggel vagy bokacsattogató pártfegyelemmel orvosolni, tisztelt kormánypárti képviselő hölgyek és urak.

És még ennél is rosszabb hírem van! Ha most erőt vettek volna magukon, és nem csapják be - ahogyan felénk mondják ismét -, nem hajítják át a palánkon a Magyar Orvosi Kamarát, az orvosokat, a mentősöket és az összes egészségügyi és szociális dolgozót, ha életükben legalább egyszer az adott szó jelentene önöknek bármit is, bármit is, akkor is pokoli nehéz helyzetben lenne most az ország. Mert a 25. órában vagyunk, de ezt önök tudják nagyon jól. Mert minden szakértői elemzés, minden járványmodell azt mutatja, hogy maguk, a kormány valójában szabadjára engedték a vírust az országban. Azt látjuk, hogy sem akaratuk, sem képességük nincs az önök által generált katasztrófa megoldására; nincs valós kontaktuskutatás, hölgyeim és uraim; azt, hogy rég nem urai a helyzetnek, ezt látjuk.

Azt látjuk, hogy a kivéreztetett egészségügy a Covid-járvány okozta extrém terhelés előtt is a tönk szélén állt, hogy az összeomlás szélén volt a magyar egészségügy, mondhatnak bármit is; hogy 2018-ban többen haltak meg kórházi fertőzésben az országban, mint közúti balesetben. Hát, ez a hatalmas nagy probléma! Hogy a megvezetett orvosok, a becsapott ápolók

és azok a megalázóan alacsony bérből tengődő szociális dolgozók, akiknek már ígéretre sem futotta maguktól, akiket tíz éve magukra hagytak, ők azok, akik egyedül, az önkök segítségével, támogatás nélkül kell hogy helytálljanak az elkövetkezendő nagyon-nagyon nehéz hónapokban, életük talán legnehezebb csatájában, bármiféle kézzelfogható és valós kormányzati elismerés és támogatás hiányában - hát, ez a baj! Az, hogy a valódi, 100 százalékos, azonnali és teljes körű béremelés is, amit természetesen a szakdolgozók is megkapnának, legfeljebb azt az anyagi biztonságot és társadalmi-kormányzati elismerést jelenthetné csupán, ami most biztosan hiányzik számukra, nagyon sok minden más mellett. Számunkra, az ország lakói számára pedig azt a lehetőséget jelenthetné ez, hogy az egészségügyi dolgozók elvándorlása esetleg valójában lelassul, és ez nemcsak egy propagandafogás, egy szólam lesz, hanem a valóság. És nemcsak lelassul, hanem egyszer talán meg is szűnik. De erről most szó nincs.

És talán azt is, hogy tíz év rombolás után az egészségügyi rendszer egyszer majd talpra fog állni, holott a leterheltségen, a szakemberhiányon, a leromlott intézményi körülményeken azonnal még ez sem tudna segíteni. De nem, nem ezt az utat választották; helyette maradt megint a megszokott hazug propaganda, a fél- és a negyedmegoldások. Az orvosok, ápolók, mentősök, szociális dolgozók számára pedig így továbbra is marad a külföld, esetleg a magánszektor, mert más út nincs.

Hogy a magyar társadalom számára ezek után mi marad? Na, hát ez a nagy kérdés! Amúgy meg azt kell hogy mondjam, elképesztő, hogy maguk ismét erőből vernek át egy ilyen strukturális törvényjavaslatot, ird és mondd: összesen négy órát adva a szakmai szervezeteknek bármilyen véleményezésre. Elképesztő, hogy önkök arra hivatkozva söprik le a DK módosító javaslatait, hogy a MOK, a Magyar Orvosi Kamara javaslatai között ezek nem szerepelnek, holott ezek a módosítók mindenki számára, az orvosok által is, teljesen egyértelmű, hogy támogathatók. Elképesztő, hogy még az orvosi, önkök által beharangozott hatalmas bérrendezésből is nagyon sokan kimaradnak, többek között a háziorvosok, és talán a fogorvosok is; miközben nagyon is tisztában vannak vele, hogy a szakdolgozók önkök által hivatkozott novemberi béremelését egyszerűen megeszi az infláció, mert a piacon abból a pénzből nem fognak lassan kapni egy kiló krumplit sem. És elképesztő, hogy úgy verik ezt keresztül, hogy különben tisztában vannak azzal, hogy mindettől kiszolgáltatottá válnak majd az egészségügyi dolgozók, hogy nem terjed ki többek között a vállalkozásban dolgozó orvosokra, mert megtiltja a másodállás vállalását. A másodállások korlátozása pedig egyértelmű, hogy ellátási hiányosságokhoz fog vezetni, a vidéki kórházak ellehetlenítéséhez vagy akár bezárásához. *(Dr. Rétvári Bence: Ezt ti csináltátok!)*

Az egészségügyi dolgozókat önkök két évre is kirendelhetőnek gondolják másik munkáltatóhoz, minden különösebb indoklás nélkül. Ez, tudják, micsoda? Ez diktátum; ilyen nincsen, a katonaságnál legfeljebb. Lehet, hogy Orbán Viktor szeret ólomkatonákkal játszani, de ez nem az a műfaj, jelezném.

(11.50)

S ami borzasztó, hogy az egészségügyi ellátórendszert nyilvánvalóan a másodállások és az önként vállalt túlmunka tartja működésben. Önkök most ennek is elvágják az útját. Ennek súlyos és szörnyű következményei lesznek.

Tudják, mit érzek én? Hogy ez az egész javaslatcsomag egy kicsikét olyan, mint ha annak a Titanicnak, amiből maguk már rég kilopták a motort, és valahol ott ketyeg Felcsúton kukoricát darálni, és amit maguk vezettek a jéghegynek, és ami másodpercekre van a hullámsírtól, most rendelnék el a tisztasági festését. És nincs ez így rendben. Köszönöm szépen. *(Hajdu László tapsol. - Nacsá Lőrinc: Vastaps!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga Zoltán képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Keresztes László frakcióvezető úrnak.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Én is azzal kezdem, hogy tisztelettel megköszönöm mindenkinek a munkáját, aki a magyar emberek egészségének és biztonságának megőrzéséért dolgozik. Azt gondolom, látjuk mindannyian, hogy milyen nehéz a helyzet. Sajnos ismét egy sokkoló adattal szembesülhettünk, látható, hogy a tegnapi napon minden korábbinál többen veszítették életüket a koronavírus-járvány miatt. Azt gondolom, hogy ez mindenképpen döbbenetes szám. Hálásak lehetünk mindenkinek, aki a magyar emberek egészségéért dolgozik, és minden állampolgárnak, aki maga is úgy vezeti az életét, hogy felelősségteljesen minden szabályt igyekszik betartani, ami a problémák elkerülése érdekében született.

Azt gondolom - és erről már beszéltek képviselőtársaim -, hogy egy ilyen nehéz helyzetben mindenképpen olyan hangvétellel kell beszélünk egy ilyen országgyűlési vitában is, ami megfeleltethető ennek a helyzetnek. Utalt Kásler miniszter úr is, Selmeczi képviselő asszony is erre, viszont én itt meg is állnék egy picit. Kásler miniszter úr azt mondta, hogy összefogásra és bizalomra van szükség a védekezéshez. Selmeczi képviselő asszony úgy fogalmazott, hogy összefogás és egyetértés kell hogy jellemezze ezt a vitát. Én törekszem majd arra egyébként, hogy ez kiolvasható

legyen a mi felszólalásunkból, ugyanakkor erre kérem a kormányt is, még ha ez hiú ábrándnak is tűnik.

Muszáj utalnom itt az elmúlt néhány napban és akár a mai napon is hallható kormánypárti, kormányzati megszólalásokra. Ma is egyébként Kásler miniszter úr egy ilyen fontos ügy vitáján az expozéjában viszonylag sok időt szentelt annak, hogy bírálja a különböző ellenzéki szervezeteket. Azt gondolom, hogy legalább ebben a vitában ez mellőzhető lett volna. Arra, hogy mi történik itt az elmúlt időszakban, mi történt a tavaszi ülészakában, mindannyian emlékszünk. Gyakorlatilag odáig merészkedtek, hogy azt mondták, hogy az ellenzéki képviselők a vírus oldalára állnak, semmit nem tettek, sőt akadályozzák a védekezést. Azt gondolom, hogy ez méltatlan egy ilyen helyzetben. Hozzáteszem, egyébként ellenzéki oldalról szintén voltak méltatlan kijelentések. Azt gondolom, hogy az önkritikát minden oldalnak, mindenkinek gyakorolnia kell, és meg kéne próbálni méltóképpen, valóban a probléma súlyához mérten és olyan hangvétellel részt venni a vitában.

Nyilván illúzióink nincsenek, önök be vannak állítva egy olyan propagandarendszerre, egy olyan működésre, hogy folyamatosan gyalázzák az ellenzékét, és a problémákat megpróbálják ezzel a propagandával áthidalni. Ugyanakkor egyvalamit mindenképpen szeretnék önöktől kérni. Azt kérem, hogy ha az ellenzékét folyamatosan támadják és bírálják is, a szakembereket ne bántásák és ne támadják, a szakemberek véleményét hallgassák meg és próbálják figyelembe venni.

Orbán Balázs miniszterhelyettes úr, államtitkár úr múlt hét pénteken tett egy egészen elfogadhatatlan, és hozzáteszem, hogy még hozzá képest is szokatlan kijelentést, az egyik televízió reggeli műsorában. Konkrétan Jakab Ferenc virológus professzort, a koronavírus-kutatócsoport vezetőjét riogatással vádolta meg. Jakab Ferenc professzor nem oly rég azt nyilatkozta, hogy „míg tavasszal a döntések gyorsak és helyesek voltak, ezt sajnos most nem látjuk, és a számok nagyon elmentek, rendkívül aggasztóak”. Majd később azt is mondta Jakab Ferenc professzor, hogy „ha ilyen tendenciával rohanunk gyorsvonatként a vesztünkbe, akkor nagyon gyorsan ki fogjuk meríteni az egészségügyi kapacitásokat, és baj lehet belőle”. Na, erre Orbán Balázs államtitkár úrnak azt sikerült válaszolnia, hogy „voltak ilyenfajta riogatások az első hullámmal összefüggésben is”. Azt gondolom, hogy ez teljes mértékben méltatlan és felelőtlen magatartás. Gulyás képviselő úr most nem figyel, ezért miniszter urat kérem, hogy regulázzák meg Orbán Balázs államtitkár urat, ilyen kijelentést még egyszer ne engedjen meg magának.

Azt is kérem önöktől, kérem a kormány jelen lévő képviselőitől, hogy a szakemberek tanácsait fogadják el. Valóban, tavasszal voltak szigorú korlátozó intézkedések, én úgy emlékszem, hogy ezeket egyöntetűen

megszavazta minden oldal. Ezek szükségesek voltak. (Dr. Rétvári Bence közbeszól.) A különböző korlátozások és a többi, azt gondolom, hogy ezek esetében vita volt, mi is elmondtuk mindig, hogy a magyar emberek biztonsága érdekében nincs olyan szigorú intézkedés, amit ne támogatnánk, és ez így is volt. De nagyon fontos, ugye, látható, hogy a vírus második hulláma sokkal nagyobb erővel jött vissza, látszik, hogy a gazdaság már romokban van, az összeomlás szélén van. Én azt kérem a kormány jelen lévő képviselőitől, hogy lássák azt, hogy ez azért van, mert elégtelen volt az önök gazdaságvédelmi intézkedéssorozata. Ezért kerültek nagyon sokan olyan helyzetbe, hogy gyakorlatilag elvesztették az állásukat, és már semmiféle támogatásban nem részesültek. Ezért látunk döbbenetes gazdasági számokat, ezért szabadult el az infláció, és a többi. De erre az a helyes válasz, ha megfelelő gazdasági intézkedéseket hoznak, nem az, ha gyengébbek a korlátozások, és ha valóban elengedik a járványt. Tehát ez egy nagyon komoly felelősség. Azt gondolom, hogy a helyzethez kell alkalmazkodni, és már akkor el kellett volna fogadni azokat a sokkal erőteljesebb, sokkal kiterjedtebb gazdaságvédelmi intézkedéseket, amire az LMP-frakció is számos alkalmalmmal tett javaslatot.

De áttérve konkrétan az egészségügy helyzetére, itt is tanulságos volt a vita, és azt gondolom, most az a legfontosabb, hogy erről a kérdéstről beszéljünk, és hogy most ebben a helyzetben mit lehet tenni. Nyilván évekig fognak utána még folyni a viták arról, hogy mind az egészségügyet érintően, mind a gazdaságban mik történtek. De azért itt is szeretnék arra utalni, amire már utaltak ellenzéki képviselőtársaim is, hogy itt egy óriási, döbbenetes mértékű felelőtlenség és késlekedés volt tapasztalható az elmúlt tíz évben. Selmeczi képviselő asszony úgy fogalmazott, hogy a kormány 2010 óta pótolja azokat a forrásokat, amiket az azt megelőző balliberális kormányok kivontak. Kásler miniszter úr pedig azt mondta most az expozéban, hogy 2010 óta a kormány homlokterében áll a béremelés. Én ezt értem, hogy a homlokterében áll, de akkor miért nem történtek időben lépések?

Most hivatkoznak az Orvosi Kamara kéréseire, javaslataira. Ezeket halljuk már nagyon-nagyon régóta. Ha önök a szakmai érdekképviselőknek a javaslatai szerint jártak volna el, akkor ilyen jelentős béremelésekre már 2010-ben, amikor kétharmaddal a kormányra kerültek, már akkor sort kellett volna keríteni, és akkor nem alakult volna ki az a tragikus szakemberhiány, munkaerőhiány, ami jellemző most sajnos az egészségügyben, és ami rendkívül súlyos következményekkel fog járni. Gondolom, ezt önök sem próbálják vitatni. Kásler miniszter úr még itt az első hullám vitáján egy vitában még egy ellenzéki, talán Lukács képviselő úrnak egy kérdésére olyasmit is válaszolt, hogy pénzzel ezt a munkát nem lehet megváltani. Azt gondolom, hogy revideálta azóta ezt a kicsit

elhamarkodott kijelentését a miniszter úr, hiszen valóban óriási szükség van a béremelésre.

Egy olyan kijelentést is hallhattunk a vitában, talán miniszter úrtól, hogy az első hullám kezelése minasztzerűen történt. Most nyilván nem szeretném ebbe az irányba elvinni a vitát, de itt a különböző szakorvosi ellátások leállítása, és a többi, rendkívül sok problémát okozott; elmaradtak kezelések, elmaradtak beavatkozások, amik miatt a várólisták megnövekedtek, és borzasztó leterhelés látható most az orvosoknál, házi orvosoknál, gyermekorvosoknál. Nyilván ezeknek a vitáit is lefolytattuk már.

Tehát én azon csodálkoztam, hogy Kásler miniszter úr egy olyan expozét tartott, vagy az expozéjának voltak olyan részei, mintha most tett volna esküt miniszterként, nem egy 2010 óta regnáló - nyilván miniszter úr azóta nincs a kormányban - kormány felelős minisztereként beszélne egy rendkívül súlyos helyzetben, és egy olyan helyzetben, amikor elmondhatjuk, hogy ezt az intézkedést a kormány valóban egy válsághelyzetben hozta be, és hozzáteszem - és ezt szerintem nagyon fontos hangsúlyozni -, hogy valóban rendkívüli eljárással, a megfelelő egyeztetésekre időt sem hagyva. Tehát én is úgy érzem, hogy itt tűzoltás jelleggel jött be ez a javaslat, és egyszerűen álszentségnek tartom, hogy önök azt mondják, hogy erre készültek.

Ezt húzza alá, amire utalt az egyik képviselőtársam, hogy valóban, a rendkívül fontos másik lába ennek a javaslatnak, a költségvetés módosítása miért nem jött be időben. Tehát ha önök készültek erre, akkor miért nem lett az idei költségvetésben, miért nem lett a jövő évi költségvetésben szerepeltetve ez a lépés? Tehát látszik, hogy ez egy ilyen pánikreakcióként, a helyzetre adott válaszként jött be.

Ezzel együtt nyilván nagyon-nagyon fontos a béremelés. Természetesen ezt a javaslatot meg kell szavazni, az LMP frakciója is meg fogja szavazni, de képviselőtársam is részletesen el fogja mondani azokat a kiegészítéseket, azokat a javaslatokat és a részletek tekintetében a bírálatokat, amik tekintetében úgy érezzük még, hogy lépéskényszer van, tehát ehhez a javaslathoz, további kiegészítések, további döntések, adott esetben még módosítások lesznek szükségesek.

Tehát teljes mértékben egyetértünk és támogatjuk a jelentős béremelést az orvosokat érintően. Természetesen meg fogjuk szavazni. Azzal is tökéletesen egyetértünk, régi adósság, hogy meg kell szüntetni a hálapénzt, és szembe kell nézni az égbekiáltó különbségekkel, ami a bérezések tekintetében megvan. Ugyanakkor azt nekünk is hangsúlyoznunk kell, és hangsúlyozni is fogjuk, hogy ezt a lépést ki kell terjeszteni az egészségügyi szakdolgozókra is. Nem lehet teret engedni a bérfelesztéseknek. Látjuk a rendszerben egy ilyen elcsúsztatott, az ehhez képest lényegesen kisebb béremelést, de ezt át kell gondolni, és valóban, ahogy elhangzott, ahogy az érdekképviselők

az egészségügyi szakdolgozók oldaláról követelik, őket is egy hasonló béremeléssel kell megtámogatni, és ez elemi érdeke mindenkinek.

(12.00)

És ez is egy nagyon-nagyon-nagyon sok éve késlekedő lépés, ezt azonnal meg kell tenni. Tehát mindenképpen ezt az intézkedést is most mi javasolni fogjuk a következő napokban.

És arra is utaltak képviselőtársaim, hogy egészen megdöbbentő és megengedhetetlen, hogy a szociális ágazat dolgozói, akik ugyanúgy az első vonalban dolgoznak, és nagyon sok tekintetben hasonló munkát végeznek, teljes mértékben kimaradtak ebből. Tehát ezt sem halogathatja a kormány tovább, a szociális ágazat dolgozóit is meg kell becsülni, meg kell adni a megfelelő anyagi megbecsülést, és meg kell adni a megfelelő munkakörülményeket. Nem lehet halogatni ezt a döntést.

És valóban, itt vannak olyan problémák, amelyekről majd a képviselő asszony részletesebben beszélni fog: az önkormányzatok kivéreztetett állapotban vannak, nem kapták meg a megfelelő információkat se, nagy a bizonytalanság, erről is rendelkezni kell; és valóban, minél előbb gondoskodni kell mindennek a költségvetési vonzatairól. Remélem, hogy majd válaszában valamelyik miniszter úr, esetleg Kásler miniszter úr beszél majd a költségvetési vonzatokról, és arról, hogy mikor intézkedik a kormány, hogy a költségvetés módosításra kerüljön.

Nagyon-nagyon szeretném most azt előre kérni, hogy az itt elhangzó, és nem is a képviselőktől, hanem az érdekképviselőtől elhangzó intézkedéseket, tehát az egészségügyi szakdolgozók jelentősebb béremelésére és a szociális dolgozók béremelésére vonatkozó javaslatokat is már a most soron következő költségvetési átcsoportosításba tervezzék be. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes frakcióvezető úr. Most megadom a szót Hohn Krisztina képviselő asszonynak.

HOHN KRISZTINA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! A mi képviselőcsoportunk is fontosnak tartja az orvosok béremelését, bár azt nem tartjuk szerencsésnek, hogy ilyen lényeges jogszabályt lóhalálában kell elfogadni és tárgyalni. Azért mondjuk ezt, mert sem a szakszervezeteknek, sem pedig az ellenzéki frakcióknak nem volt elegendő ideje arra, hogy reagáljanak vagy esetleg módosító javaslatokat nyújtsanak be a törvénytervezettel kapcsolatban. Tehát többen is megfogalmazták a sajtóban is ezt az észrevételüket, hogy néhány órájuk volt csupán arra, hogy reagáljanak.

A törvény bevezet egy új fogalmat, az „egészségügyi szolgálati jogviszonyt”. Ezentúl az állami vagy önkormányzati fenntartású szolgáltatónál csak ilyen jogviszony keretében lehet egészségügyi tevékenységet végezni. Összeférhetetlen lesz másodállásban a magánellátásban dolgozni, ha a főállás az állami szektorban van. Várhatóan ennek következtében át fog alakulni a magán- és az állami egészségügy viszonya. Sokan megfogalmazták azt az aggályukat, hogy esetlegesen sok orvos el fog távozni a magánszektorba, és így majd az állami egészségügy azok hiányát fogja látni.

A törvény évekre bontva tartalmazza az orvosok, szakorvosok, fogorvosok, gyógyszerészek bértábláját, és ez az emelés három lépcsőben valósul meg. A hálapénzért január 1-jétől börtön jár, a minimálbér 5 százaléka lehet az ajándék értéke, amennyiben a beteg úgy látja, hogy szeretné megajándékozni az őt kezelő orvost.

A szektorban dolgozók aggasztónak tartják a két évre történő kirendelést; ugye, egy év és további egy évvel meghosszabbítható. Az aggodalom elsősorban annak szól, hogy akár a lakhelyüktől távolra is kirendelhetők az adott orvosok. Ezzel kapcsolatban ugyan meg kell kérdezni az intézményvezetőt, de azért úgy gondoljuk, hogy nem fogja megtenni az intézményvezető, hogy nem engedi el az adott orvost, és a munkavállalót pedig tíz nappal előbb kell csupán értesíteni erről a kirendelésről. Gondolom, ez elsősorban a járvány miatt van jelenleg érvényben vagy emiatt lett beépítve.

A jogviszonyban álló munkavállaló illetménye 20 százalékkal növelhető lesz és nem csökkenthető, hiszen szerencsére ez kikerült a törvényből, illetve a TAB-on módosításra került. Ezt nagyon jónak gondolom, és ennek igazán örültünk.

A törvény tartalmazza a szolgálati idő elismerését, ami szintén egy nagyon fontos lépés. Ugye, 25-30-40 év szolgálati időt elismerve ikszhavi juttatás illeti majd meg ezeket a személyeket.

Vizont újra el kell hogy mondjam, nagyon fontos, hogy szerintem kevés volt az idő a véleményezésre. Úgy gondolom, hogy ugyan történt egyfajta véleményezés a Magyar Orvosi Kamara részéről, de nemcsak ők mint szereplők jelentősek itt, hanem például a szakszervezetek is.

Azt gondoljuk, hogy emiatt, mivel ilyen kevés idő volt erre a véleményezésre, majd módosítások sorozatait kell a parlamentnek tárgyalnia a jövőben. Erre is bizonyosság a TAB-ülés, ahol több mint húsz módosítást kellett végrehajtani, amelyeknek egy része inkább ilyen technikai javítás volt.

A koronavírus-járvány megmutatta egyértelműen, hogy a jelenleg még érvényben lévő rendszer fenntarthatatlan, hogy az átalakítás feltétlenül szükséges, és probléma az is, hogy orvoshiány van, illetve egyre idősödő az orvostársadalom, ami különösen a

házi orvosokra igaz. Vannak olyan kistérségek, ahol az átlagéletkora a házi orvosoknak 60 év fölött van, de szembe kell néznünk azzal a ténnyel is, hogy az orvosokat segítőkből, illetve a velük dolgozókból is egyre kevesebb van. Sokan elmentek külföldre dolgozni, hiszen úgy érezték, hogy nincsenek megfizetve.

Mégis miért mondjuk azt, hogy vannak vesztesei ennek a törvényjavaslatnak, és kik ezek? Elsősorban azok, akik kimaradtak ebből a törvényből. Lehet, hogy nem tiszte ennek a törvénynek rendelkeznie azokról, akiket majd fel fogok sorolni, de úgy gondolom, mégis részei lehettek volna: ők az ápolók, a diplomás ápolók, az asszisztensek és egyéb, az egészségügyben dolgozók. Tudom, miniszter úr mondta, hogy elkezdődött egyfajta bérrendezés ebben a szektorban is. Ez igaz, viszont olyan alacsony színtről indultak a bérek, hogy az még ezzel a bérrendezéssel sem megfelelő. Ugyan nagy emelés ahhoz képest, ahol volt a bérszint, de még mindig nem tartjuk megfelelőnek, és azt gondoljuk, hogy így még nagyobb lesz a szakadék az orvosbérek és az ápolók bérei között. Egy etikus különbséget sokkal jobbnak találnánk.

Vesztesei továbbá azok, akik kimaradtak, a szociális dolgozók. Úgy gondolom, elég nehéz ma már különválasztani a szociális szektor bizonyos szereplőit, gondolunk itt például az idősek ellátásában dolgozóakra, akár azokra, akik ágy mellett vannak. Nehéz különválasztani már az egészségügyi dolgozókat. Sok egészségügyi dolgozó, illetve pontosabban egészségügyi végzettségű dolgozó dolgozik a szociális szektorban, és úgy gondoljuk, az ő bérük sem versenyképes. Magam néhány évet eltöltöttem mint polgármester, és sajnálattal tapasztaltam, hogy az idősellátásban dolgozók közül sokaknak csupán a garantált bérminimum a jövedelmük, köszönhetően ennek a fantasztikus bértáblának, amelyben a közalkalmazottak bérei szerepelnek. Tudjuk, hogy évek óta mindössze annyi történik, hogy amennyiben az nem éri el a minimálbért vagy a garantált bérminimumot, ebben az esetben ehhez hozzá van igazítva, de ezt is nagyon kevesnek gondoljuk.

Ezenkívül, akik szerintem kimaradtak, ők az üzemorvosok, a házi orvosok és a házi orvosi praxisok, hiszen a törvény nem terjed ki arra, hogy a házi orvosok hogyan fogják előteremteni például ezt a magas bért. Remélem, erre később majd történik intézkedés, mondjuk, feltételezzük, hogy igen, mert a házi orvosokra ugyanolyan nagy szükség van, mint az egészségügy többi szereplőjére. Én Baranya megyében lakom, és ott is jellemző az, hogy sok faluban nagyon nehéz betölteni a házi orvosi helyeket, és idősebbek is már a házi orvosok, akik szerencsére még el tudják látni a feladatukat, de nekik, ha a bértábla bevezetésre kerül, akkor a praxisfinanszírozásuk sokszor nem lesz elegendő arra, hogy ezt a bért maguknak ki tudják fizetni vagy be tudják kalkulálni. Ezenkívül pedig a gyermekorvosokról is meg kell ebben emlékezni.

A közalkalmazotti bértábla is fel fog borulni. Ugye, újabb iskolapéldáját látjuk annak, hogyan kell kiüresíteni a közalkalmazotti szektort. Úgy gondolom, ez elkezdődött, és folyamatosan látszik, hogy ez folytatódni fog. Ha ez a cél, akkor újra vissza kell utalnom arra, hogy az egészségügyi és a szociális bértábla akár összevonható is lenne.

Úgy gondolom, hogy a koronavírus ideje alatt nemcsak az egészségügyi, hanem a szociális szektor feladatai is felerősödtek, a jelzőrendszernek is és magának az ellátásnak is a jelentősége egyre nagyobb.

Határozati javaslatot fogunk benyújtani mindenféleképpen ezekkel kapcsolatban. Azért határozati javaslatot és nem módosító javaslatot, mert van olyan ebben a törvényben, ami nem érinti az adott törvényt, illetve az idő rövidege miatt erre nem volt lehetőségünk. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hohn Krisztina képviselő asszony. Most megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezetőjének.

BURÁNY SÁNDOR, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Urak! Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Soli Deo gloria - mondta miniszter úr néhány perccel ezelőtt, expozéjának a végén, és ez volt az a mondata, pontosabban idézete, amivel maradék nélkül egyet tudok érteni. De ha megengedi, miniszter úr, expozéjának további részeivel, a törvényjavaslat sorsával, a törvényjavaslat tartalmával kapcsolatban viszont nem biztosíthatom már erről az egyetértésről.

(12.10)

Már csak azért sem, miniszter úr, mert akár vallásosak vagyunk, akár nem, megítélésünk alapja itt a Földön mégiscsak az, hogy mit teszünk, mit cselekszünk, nem pedig az, hogy mire hivatkozunk. Örültem volna, ha ennek jegyében miniszter úr elmondja részletesen a kormány véleményének néhány napon belüli többszöri megváltozását, hiszen mégiscsak abban a helyzetben vagyunk, hogy miniszter úr expozéját egy benyújtott törvényjavaslattal kapcsolatban mondta el, amely törvényjavaslat nem felel meg annak, amit néhány nappal ezelőtt Orbán Viktor miniszterelnök úr mondott, nem felel meg annak a megállapodásnak, amit az Orvosi Kamarával kötöttek, és még sorolhatnám.

De nézzük a törvényjavaslat időbeni lefolyását, beterjesztésének eddigi történetét! Amikor Orbán Viktor bejelentette, hogy egy példa nélküli béremelésre kerül sor, és elfogadja a kormány az Orvosi Kamara javaslatát és bértábláját, akkor azt mondtam, hogy na, végre! Több szempontból is. Na, végre, mert

egyrészt ez a javaslat összhangban van számos ellenzéki frakció számos évben benyújtott módosító indítványával, amit korábban önök mindig lesöpörtek az asztalról, és mindig vitattak. Nem egy frakció, nem egy képviselőtársunk nyújtott be radikális béremelésre vonatkozó javaslatot az egészségügyi dolgozók részére - nemcsak az orvosok részére, de erre majd ki fogok térni -, ezeket a javaslatokat lesöpörték, és amikor Orbán Viktort hallottam, akkor azt gondoltam, hogy akkor mégis! Akkor mégis van lehetőség együttműködésre, mégis van lehetőség összefogásra, mégis van lehetőség az álláspontok azonosságára, ha nagyon fontos kérdésekről van szó. De egyébként ha kevésbé fontosak, akár még akkor se zárjuk ki!

Ami miatt még örültem Orbán Viktor mondatainak, az az, merthogy ezek a szavak változást jelentettek egy másik káros gyakorlatban is, nevezetesen abban a gyakorlatban, hogy önök rendre figyelmen kívül hagyják, sőt lesöprik az asztalról arrogáns mondatok kíséretében azoknak a szakmai szervezeteknek vagy érdekvédelmi képviselőknek a javaslatait, akiknek a tevékenysége önöknek valamilyen módon nem tetsző. Így volt ez az Orvosi Kamarával is. Amikor az Orvosi Kamara új vezetőt választott, akiről egyet lehetett tudni, hogy nem feltétlenül kormánypárti, de kiváló orvos és az orvoskamarai törekvéseknek megfelel, attól a pillanattól kezdve önök ezt az Orvosi Kamarát támadták, attól a pillanattól kezdve az Orvosi Kamara javaslatait rendre figyelmen kívül hagyták.

Akkor, Orbán Viktor mondatai után azt gondoltam, azt gondolhattam joggal, hogy akkor ezen a téren is beállt valamilyen változás; nem azt nézik önök ezentúl, hogy valamilyen civil szervezet vezetője vagy maga a civil szervezet tevékenységi köre önöknek kedves vagy nem kedves, hanem azt nézik, hogy ez szakmailag helytálló javaslat vagy sem. Képesek végre a társadalmi párbeszédre, amelyre eddig látványosan képtelenek voltak, és elfogadják ezeket a javaslatokat, képesek a szakmai vitára, képesek a szakmai kompromisszumra; sőt, képesek arra is, hogy ezeket a kompromisszumokat törvényjavaslatok formájában az Országgyűlés elé terjesszék.

De aztán valami megváltozott, hiszen tegnap benyújtották lóhalálában ezt a törvényjavaslatot, amiről néhány óra alatt kiderült, hogy sem annak nem felel meg, amit Orbán Viktor mond, sem pedig az Orvosi Kamara által javasolt bértáblának nem felel meg. Azért nem, mert az ön által beterjesztett törvényjavaslat szövege, ami itt fekszik előttünk, amiről vitatkozunk, az lehetővé tette volna, hogy ehhez a bértáblához képest lefelé akár 20 százalékkal is eltérítsék a béreket. Lefelé, miniszter úr. Az eredeti törvényjavaslatról beszélek. *(Gulyás Gergely: Fölfelé is!)* És fölfelé is. Tehát plusz-mínusz 20 százalékkal, de most arról beszélek, ami nem felelt meg az Orvosi Kamarának, nem arról, ami az Orvosi Kamara álláspontjának egyébként tetszik. Tehát nem felelt meg, ez az akár lefelé 20

százalékkal történő eltérítés, levonás lehetősége nem felelt meg sem Orbán Viktor miniszterelnök mondatainak, sem pedig az Orvosi Kamara által javasolt bértáblának. Ha tegnap mondta volna el miniszter úr az exozét, akkor erre mondta volna, hogy soli Deo gloria?

És mi történt néhány óra leforgása alatt? Mi történt a TAB-ülés kezdetéig, este 6 óráig? Mitől látták be, hogy a betérjesztett törvényjavaslat ebben a formájában mégiscsak elfogadhatatlan? És van egy módosító indítvány, ami ezt a hibát kiküszöböli, de hát ez egy módosító indítvány; remélem, majd szavazatukkal meg fogják támogatni néhány óra múlva, amikor erről a törvényjavaslatról és a módosító indítványairól szavazunk.

Az én olvasatomban semmi más nem történt, miniszter úr, mint az, hogy lebuktak. Hiába próbálták meg nagyon gyorsan átvérni ezt a bonyolult törvényjavaslatot, számos következménnyel járó, nagy horderejű következménnyel járó törvényjavaslatot, de azért néhány óra mégiscsak elég volt a szakmai szervezetnek ahhoz, hogy észrevegyék, hogy őket átverték, és ennek hangot is adtak. Ezért ezt szépen visszaszívták. Egyébként örülök neki, és üdvözlöm, hogy visszaszívták. Még jobb lett volna úgy betérjeszteni, ahogy Orbán Viktor mondta, még jobb lett volna úgy betérjeszteni, ahogy az Orvosi Kamara javasolta, mindenféle kiskapuzás és trükk nélkül. Erről akkor kevésbé kellene most vitatkozni.

A másik, amit szeretnék még ehhez hozzáfűzni. Az ellenzéki javaslatok, köztük a Párbeszéd javaslatai általában az egészségügyi béremelést célozták meg. Mert ne felejtjük el: nem csak az orvosokat kell megbecsülni! Azokat a holtfáradt mentősöket is meg kell becsülni, akik több tíz kilométerről utaznak - pontosabban vezénylik őket - elvégezni már messze túl az idejükön, mondjuk, egy koronavírustesztet, vagy azokat a szintén kimerült szakápolókat, akik egyébként működtetik a lélegeztetőgépeket, és általában az egészségügyben dolgozókat.

A mi javaslataink korábban a múltban, és attól tartok, ennek következtében a jövőben is azt fogják szolgálni, hogy az ő fizetésemelésük is feleljen meg nemcsak a hatályos jogszabály szerint járó és majd novemberben - ahogy itt elmondták kormánypárti képviselőtársaim - megvalósuló fizetésemelésnek, hanem hasonló szellemben, hasonló mértékben, ahogy egyébként az orvosok fizetését rendezték.

És egy következő megjegyzésem. A bér terén számos előremutató javaslat ellenére egy aggályra is okot adó eleme is van ennek a törvényjavaslatnak. Nevezetesen az, hogy az orvosokat akár kettő évre is odavezényelhetik egy szolgálati helyre, ami a XXI. században legfeljebb a katonaságnál elfogadható megoldás. Az egészségügyben ennél korszerűbb módszereket kellene alkalmazni, nem pedig ezt a katonás vezénylést. Sokkal inkább olyan rendszert kellene kitalálni és

működtetni, ahol egyébként maga a rendszer biztosítja azt, hogy nem hiányzik településről háziorvos, nem hiányzik kórházból orvos, szakápoló, kiegészítő személyzet, sehonnan az országból. És nem pedig úgy, hogy ahol egyébként éppen hiány van, másvalahonnan, ahol főleg mutatkozik, szépen odavezényeljük. Azért nem, mert egy ilyen merev vezénylési rendszeren alapuló egészségügyi rendszer nem biztos, hogy béremelés dacára meg tudja majd állítani az orvoselváncdortást, hiszen ha valaki azt tapasztalja, hogy lakóhelyétől távol kell akár két évig is dolgoznia, lehet, hogy inkább azt fogja választani, hogy akkor külföldre megy, ha már úgyis a lakhelyétől távol kell dolgoznia.

Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ház! Előttünk van tehát egy törvényjavaslat, amely a bértáblára vonatkozó részében elsősorban olyan elemeket tartalmaz, amelyek mindenképpen és vita nélkül támogathatók. Ugyanakkor borzasztóan sajnáljuk, hogy nem hazudtolták meg magukat, még ennek a megvalósítása is trükközések sorozatán keresztül fog megvalósulni ahelyett, hogy egyszerűen csak benyújtották volna azt, amit Orbán Viktor ígért és amit az Orvosi Kamara javasolt; és számos olyan elemet tartalmaz, amely aggályossá teszi változatlanul az egészségügy működését.

Előremutató elemeit üdvözljük, aggályosnak tűnő törvénycikkelyeit, javaslatait pedig igyekszünk majd korrigálni a jövőben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Burány Sándor képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként szólásra jelentkezett független képviselő szólhat, legfeljebb 8 percben. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

(12.20)

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hogy is szólnak ennek a törvényjavaslatnak a bevezető mondatai? „A kormány elkötelezett a magyar egészségügyi dolgozók és orvosok munkájának megbecsülése mellett. Ezt az elvet követte már a koronavírus-járvány előtt is, most a járvány idején pedig még inkább szeretné kifejezni megbecsülését az orvosok munkája iránt.”

Majd jönnek a törvényjavaslatban az ostorcsapások, merthogy ott van a két évre kirendelhetőség, ott van az, hogy meg kell szüntetnie magánrendelését az orvosnak, holott önök mindannyian tudják, hogy az állami egészségügyi rendszer kapacitása nem teszi lehetővé magánegészségügy nélkül a betegek kiszolgálását. Ott van a javaslatban az, hogy nem fogadhat el hálapénzt, illetőleg mérték van megállapítva, csak önök is tudják, hogy ebből a hálapénzből a legtöbb in-

tézményben a szakdolgozók is részesülnek. Akik valaha is - nézek Zombor Gáborra - a klinikumban dolgoztak, ha valaki, akkor ő és még önök közül többen ezt nagyon is tudják.

Nem elég az orvosokról beszélni csak, ott vannak a szakdolgozók. Heroikus küzdelmet folytatnak a szakdolgozók azért a járvány területein, a sebészeteken, szülészeten, gyermekkorházakban, gyermekosztályokon, laborokban és intenzív terápiás osztályokon. Miért nem beszélünk hangsúlyosabban róluk? Ha már ilyen nemes alapokra helyezik a célokat, miért most akarják ezt az egészségügyi szolgálati viszonyt létrehozni? Miért egy járvány kellős közepén? Most csak a bérekről kellett volna beszélni, és ha majd elmúlik a járvány, akkor beszélgetünk a jogi alapokról.

Aztán a hálapénz kérdése: a miniszter úr előadja itt az irgalmas szamaritánust, holott ha valaki, ön pontosan tudja, hiszen olyan intézményből jön, ahol az orvosoknak árfolyama volt; halál előtt egy héttel is. De ebben a Házban önök, akik az egészségügyi ellátórendszerben dolgoznak, de beszéljenek 30 évvel a rendszerváltás után a hálapénzről, mint ilyen álságos, és azt sem tudom, hogy valaha mi volt, módon!

Van egyáltalán fogalmuk arról, hogy ma az egészségügyi ellátórendszer személyzete hogyan dolgozik?! Tudják önök azt, hogy úgy tudja az állami egészségügy a kapacitást megadni, hogy egy orvos másfél műszakot csinál, és egy dolgozó két szakdolgozó műszakját csinálja? Mert lehet, hogy a saját kórházában befejezi a munkát az altatóorvos, és átmegy egy másik kórházba, és ott folytatja, és ha ő ezt nem teheti meg, akkor a másik kórházban nem fognak operálni. A szakdolgozók még ezzel az emeléssel sem kapnak olyan mértékű jövedelmet, ami tisztas megélhetést biztosítana számukra, így hát a szabadidejükben ezután is el fognak menni máshová dolgozni; lehet, hogy nem is az egészségügy területére, de önök ezt a lehetőséget nem vonhatják meg tőlük.

Tele van a javaslat egyébként szóhibákkal, fogalmazási hibákkal és terminus technikusokkal, amelyek nem helyénvalóak, úgyhogy elég nehezen tudom elképzelni, miniszter úr, hogy ez hónapokig készült volna. Ez egy tákolmány, amit pár óra alatt összedobtak a korábbi tapasztalataik alapján, és ezt tárgyaljuk most. Ha máshol nem végezhet keresőfoglalkozást az orvos, ugye, ezt mondják, akkor, ugye, az sem lehetséges, hogy a munkaideje után bemenjen vissza a kórházába, és az ügyeletes orvosok helyett ő operáljon vagy ő szüljön (*Sic!*). Ugye, akkor az sem lehetséges, merthogy erről meg soha nem beszélünk.

Az nagyon jó, hogy a szabadságot ki kell adni, ennek nagyon örülünk, 2023-ig erre határidő van. Csak el tudják képzelni, hogy a felhalmozódó szabadságok mit jelentenek? Lesz olyan orvos vagy szakdolgozó, aki fél évig lesz szabadságon. Ki fogja pótolni az ő távolmaradásukat?

Azt remélem, ha már ilyen reform születik, akkor azt az elvet követik, hogy a szolgálati időt úgy számítják ki, hogy ténylegesen hány órát töltött a munkaidejében. Tizenöt évvel ezelőtt az Európai Bíróság ki mondta, hogy az ügyeletes szakmákban a teljes munkaidő alapján kell kiszámítani a szolgálati időt és nem a munkában töltött napok alapján. Azt reméltem, ha önök már reformot csinálnak, akkor ez a reform valóban az orvosok és a szakdolgozók érdekeit szolgálja.

A kedvencem pedig a minősítés. Ki fogja ezt végezni, mik a részletszabályok? Vagy úgy lesz megint, hogy aki tudja, az csinálja, aki nem tudja, az minősít? Azt kérem önöktől, a jövőre nézve ilyenfajta javaslatokat ne nyújtsanak be ebbe a Házba. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik és a függetlenek soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Jelzem, hogy ketten szeretnének még függetlenként szót kérni. Úgy tessék majd beosztani az időt, hogy nem egészen négy perc van. Megadom a szót elsőként Bencsik János képviselő úrnak.

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm szépen a szót. Először is szögezzük le azt, hogy az orvosok bérrendezésével egy régi adósságát törlesztette a magyar kormány, az érintettek ezt megérdemelték, és nagyon helyes, hogy ezt megkapják.

Szeretnék utalni Selmeczi Gabriella fideszes képviselő szavaira, aki azt mondta, azt kérte tőlünk, hogy az eltérő bérezés miatt ne fordítsuk egymással szembe a különböző egészségügyi szakembereket. Most szeretném jelezni, hogy önök hozzák a törvényeket, kedves kormánypartii képviselők, hát, ne rajtunk kérjük már számon azt, hogy egy törvény, amit önök meghoztak... - valaki béremelésének eddig a dupláját fogja kapni, valaki kap 20 százalékkal többet, valaki pedig nem kap semmit. (*Sic!*) Erről önök döntöttek így, ennek vállalják önök a felelősségét!

Egy dolgot szögezzünk le! Az a tény, hogy önök ezt a mostani béremelést egy gazdasági válság előszobájában, tíz éve nem látott inflációs és államháztartási kilátások alatt lépték meg, és szemben az elmúlt tíz évvel, amikor az önök propagandája szerint szárnyalt a gazdaság, nem tettek semmit, az semmi mást nem bizonyít, mint azt, hogy erre korábban is lett volna forrás, egyedül ami nem volt meg, az a politikai akarat. Önök nem azért nem lépték meg az egészségügyben a béremelést, mert nem tudták volna, mert ezek szerint a forrás ehhez megvolt, csak a politikai akarat hiányzott.

De hogyha már az összefogásról van szó, ugye, itt mindenki összefogásról beszél, kérdem én, hogy a háziorvosok miért nem kapnak semmit. Miért nem emelik semmivel az egészségügyi dolgozóknak, az intenzív ápolóknak, a mentődolgozóknak a bérét? Ki fog beállni az ő helyükre, ha ők külföldre vándorolnak, vagy

szó szerint kidőlnek a betegágy mellé? Az iskolarendőrök? Kiket fognak átcsoportosítani? Vannak még az országban egyébként szép számmal közalkalmazottak, akikre nem gondoltak: a tanárok, pedagógusok, óvodai és bölcsődei dolgozók, kulturális dolgozók, hivatalnokok, önkormányzati dolgozók, rendfenntartók vagy a szociális szféra dolgozói, akik nettó 130 ezer forintért vívják azt a harcot, mint az egészségügyi dolgozók.

Azt szeretném kérni önöktől, hogy gondoljanak rájuk is, kapják össze magukat, és biztosítsanak mindenkinek méltányos bért, aki ebben az országban közszolgálatot lát el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Két kérdésre szeretnék csak reagálni. Az egyik az, amit Burány képviselőtársunk említett meg, ahol egyébként, nyugtázzuk örömmel, hogy a soli Deo gloria megszólalással teljes egészében egyetértett a Párbeszéd. Ennek már örülünk, ezt üdvözljük.

De a kirendelés szabályaival kapcsolatosan egyértelműen fogalmaz a jogszabály, tehát a részleteket kormányrendeletben fogjuk megállapítani, az Orvosi Kamarával e tekintetben még tárgyalni fogunk, tehát a kirendelésszabályokat kár most számonkérni, mert a részletszabályok kidolgozására a kamarával egyeztetve fog sor kerülni.

A házi orvosok pedig: ez a törvény valóban nem a házi orvosokról szól, de a házi orvosok is sorra fognak kerülni. Tehát a házi orvosokra vonatkozó szabályozást is el fog fogadni a kormány, ahol elsősorban nincs szükség ahhoz hasonló mértékű reformra, mint amit egyébként a járványhelyzet kezelése érdekében az egészségügyben szükségesnek tartunk. De az ottani változtatásokat számukra is kedvező... - a jelenleginél is kedvezőbb béreket fog lehetővé tenni ez a szabályozás, amit a kormány elő fog terjeszteni.

Ez az a két kérdés, amire röviden reagálni szerettem volna, és miután még van valamennyi időm, akkor azt hadd észrevételezzem, hogy mind a Jobbik frakciója részéről, mind Hohn képviselő asszony részéről rendkívül furcsa, hogy feláll, és elkezd a kivételes eljárást kritizálni azután, hogy tegnap megszavazta. Hát, képviselőtársaim, amikor tegnap arról szavaztunk, hogy kivételes eljárásban tárgyalja a Ház, az független, az eljárásra vonatkozó szavazat független attól, hogy önök egyébként a törvényjavaslatot támogatják-e vagy sem. Ha valaki ezt tegnap megszavazta, és helyesnek tartotta, akkor elég komolytalaná teszi önmagát és azt a frakciót, amelyet egyébként az Országgyűlésben képvisel, hogyha a tegnapi

támogató szavazata után az eljárást vonja kétségbe. Vagy akkor meg kéne indokolnia, hogy egy nap alatt ugyan miért változott meg alapvetően a véleménye. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadom a szót Bana Tibor független képviselőnek, egy vékony másfél perce van még, bejelentek egy időkeret-átadást: a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló T/13174. számú összevont vita során a mai ülésnapon fennmaradt időkeretéből tíz percet átad az előterjesztő részére. Aláírta a frakcióvezető úr, Simicskó István.

És most akkor megadom a szót Keresztes László frakcióvezetőnek, két percre jelentkezett, és utána tudom továbbadni. Tessék!

(12.30)

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak egy gyors reakció Gulyás miniszter úrnak: mikor Hohn Krisztina és más képviselőtársam a rendkívüli eljárást nehezményezték, azzal együtt, hogy természetesen megszavaztuk, akkor arra gondoltak, hogy előbb kellett volna gondolkodni, előbb kellett volna ébredni a kormánynak, és előbb kellett volna előkészíteni ezt a jogszabályjavaslatot, tehát azért ez legyen világos.

Viszont arra szeretném kérni miniszter urat - ugye, nagyon fontos szerepe van előterjesztőként a törvényjavaslatban -, hogy itt több kérdés megfogalmazódott a másik lábbal, a költségvetés-módosítással kapcsolatban, hogy mire számíthatunk, mikor intézkednek erről, és milyen feltételekkel, milyen keretekkel történik majd meg ez a költségvetés-módosítás, számíthatunk-e arra, hogy az egészségügyi szakdolgozók megfelelő béremelését, a szociális dolgozók megbecsülését is már ez a költségvetési javaslat kezeli, illetve ami a házi orvosi praxisok rendezésére vonatkozik, azt is kezelni fogja-e. Nagyon-nagyon várjuk a választ ezekre a kérdésekre is. Köszönjük.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Most adom meg a szót Bana Tibor független képviselő úrnak.

BANA TIBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen üdvözlöm azt, hogy érdemi előrelépés történik, és az orvosok és az egészségügyi szakdolgozók tekintetében megtörténik a béremelés, azonban nagyon fontos az, hogy bizonyos kiegészítéseket megtegyek az előttünk fekvő törvényjavaslattal kapcsolatban. Hiszen sajnálatos módon a kormány elfeledkezett az alapellátásban dolgozókról, bár most miniszter úr az előbb beszélt

erről, és örömteli, hogy e tekintetben is zajlanak viták, egyeztetések.

Azt gondolom, hogy mind a háziorvosi, mind a fogorvosi asszisztensek tekintetében fontos lenne az ő helyzetük rendezése, hiszen egy évtizede várják azt az alapellátásban dolgozók, hogy ne csak kötelességeik tekintetében legyenek egyenlők a többi egészségügyi szakdolgozóval, hanem munkabérük is felzárkózhasson hozzájuk. Kialakult egy olyan helyzet a mögötünk hagyott egy évtizedben, hogy háziorvosi vagy fogorvosi asszisztensek ezrei keresnek évek vagy évtizedek után is szakmunkás-minimálbért. Azt gondolom, hogy mindenképpen érdemi változtatásra van szükség ezen a területen is, már csak azért is, mert elfogadhatatlan a munkáltatókra történő mutogatás akkor, amikor a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelőtől kapják ebben az esetben is a finanszírozást. Bízom benne, hogy miniszter úr meghallja az ezzel kapcsolatos jelzéseket is, amelyek szakmai szervezetek részéről is érkeztek. Adtam be egy ilyen irányú írásbeli kérdést is.

Amit még nagyon fontosnak tartok, az a szociális dolgozók helyzetének a rendezése, hiszen ők is olyan elismerésre méltó munkát végeznek, amely miatt meggyőződésem, hogy megérdemlik az érdemi anyagi megbecsülést is az erkölcsi elismerés mellett. Remélem, hogy a következő időszakban ez a téma is terítékre kerül majd az Országgyűlésben. A magam részéről mindent meg fogok tenni azért, hogy ez így legyen. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bana Tibor képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A további képviselői felszólalásokra a fennmaradt időkeretekben van lehetőség, ezeket az üléstermi táblán figyelemmel kísérhetik. Elsőként megadom a szót az előre bejelentett felszólalók sorában Zombor Gábor képviselő úrnak, Fidesz.

DR. ZOMBOR GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most már elég régóta hallgatjuk ezt a vitát, és úgy gondolom, hogy kezd valahogy közös nevezőre jutni a különböző frakciók által hangoztatott álláspont, miszerint ez egy rendkívül fontos jogszabály. Engedjék meg, hogy néhány olyan szempontról is beszéljek, amely talán nem hangzott el, és a jelenlegi helyzetben fontos tudnunk.

Ez a parlament a magyar emberek képviseletét látja el. Jelenleg a legfontosabb az, hogy megvédjük a magyar állampolgárokat a járványhelyzetben. Ez a törvényjavaslat egyértelműen prioritásként kezeli az állami egészségügyi ellátórendszert, a kockázatközösségen alapuló biztosítási rendszert, amelyről egyértelműen bebizonyosodott az elmúlt időben, és nemcsak

Magyarországon, hanem különböző külföldi államokban is, hogy egyedüli biztonságos és magas szintű ellátást tud biztosítani abban az esetben, amikor rendkívüli körülmények vannak. Ebben az úgymond egészségpolitikai vagy politikai döntés mellett szerepel a korszakosnak, történelminek nevezett és joggal nevezett orvosibér-fejlesztés, amivel orvosként és egészségügyben dolgozóként egy dolgom lehet, hogy örülök neki és maximálisan támogatom.

Itt szeretném felhívni még egy olyan körülményre a figyelmet, amely szintén korszakossá teszi ezt a javaslatot a sok-sok kritika mellett, amit kaptunk. Elég régóta foglalkozom már az egészségügy rendszerével, struktúrájával, nagyon sok olyan tanulmányt láttam, vettem részt benne, amely arról szól, hogy hogyan alakítsuk át az egészségügyet, hogy jó legyen. Soha nem volt egy olyan sarokpont, amelyben konszenzus volt. Ez az első olyan eleme az elmúlt húsz-harminc évnek, amikor az Orvosi Kamara és a kormány által közösen elfogadott és meghatározott orvosi bér nagyságrendje és a hálapénz megszüntetésének alapelve mind az orvosi, mind pedig a kormányzati részről konszenzussal elfogadhatóvá válik.

Ez a két pont lehetőséget ad arra, hogy az állami ellátórendszer prioritását figyelembe véve olyan változások induljanak el az egészségügyben, amelyek tisztább viszonyokat, jobban szervezhető ellátást, esélyegyenlőséget biztosítanak majd mind a betegeknek, mind pedig az abban részt vevőknek. Egy biztos, és szeretném felhívni képviselőtársam figyelmét is arra, hogy szerintem mindenki kötelessége, hogy ezt szavazzuk meg, de minden változni fog. Az egészségügyben minden meg fog változni. Amikor ma megnyomjuk az igen gombot, akkor tudjuk ezt, hogy mindent meg fogunk változtatni.

Sok sikert kívánok ehhez, sok erőt miniszter úrnak, a kormány minden tagjának, minden képviselőtársunknak, és úgy gondolom, hogy ha itt egyetértés van, az sokat fog segíteni abban, hogy az esetleg felmerülő problémákat, konfliktusokat könnyebben lehessen kezelni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Zombor Gábor képviselő úr. Előre bejelentett felszólaló: Rig Lajos képviselő úr, Jobbik.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Onnan kell folytatnom, ahol Zombor Gábor abbahagyta, valóban igaza van, valami meg fog változni ebben a rendszerben, valami jó irányba, de lesz olyan, ami rossz irányba.

Engedjék meg, hogy két olyan tézist helyretegyünk, amit akár miniszter úr itt az expozéjában említett. Ön azzal kezdte, és nem is értettem, mert nem

tartozik a törvénytervezetbe, hogy a szocialista kormányzás ideje alatt a szocialista kormányzás engedélyezte a kórházak privatizációját, a működési privatizációra tetszett gondolni. Tájékoztatom miniszter urat, hogy két olyan önkormányzat volt a Dunántúlon, az egyik a körmendi, a másik pedig a tapolcai - mindkettő fideszes városvezetésű -, amely térden állva könyörgött a MediSyst Kft.-nek, hogy működési privatizációban üzemeltesse és tegye tönkre ezt a két kórházat.

Selmeczi képviselő asszony felolvasott egy bértáblázatból, hogy aki OKJ-s felsőfokú, tehát 5.5-ös végzettséggel rendelkezik, és - lehet, hogy én értettem rosszul, de - öt év munkaviszonnyal rendelkezik, vagy tegyük fel, ha máshogy értelmezzük, hogy az OKJ 5. sorszámával és fokozatával rendelkezik, akkor 350 ezer forint fizetése van. El kell hogy keserítsem, képviselő asszony, vagy engem vágtak át, nekem van egy 5.4-es és 5.5-ös felsőfokú OKJ-s képzettségem, és 9-es fizetési kategóriába tartozom, így a bruttó bérem a veszélyességi és egyéb pótlékkal 337 610 forint 24 év után. Itt azért számszakilag öt év 350 és 24 év 337 ezer, azért nem egészen ugyanaz.

(12.40)

De térjünk rá a törvényre! Tehát maga a törvény bevezetése véleményem szerint egy jó öreg módszer. Az első az, hogy csináljuk azonnal, hogy ne lehessen rá felkészülni. Kettő: ha megszavazod, később mondhatják azt, hogy de hát, te is megszavaztad. Viszont ha nem szavazod meg, akkor jön az önök szlogenje, hogy áruló vagy, balliberális vagy éppen, mondjuk, Soros-ügynök. De ezt tegyük félre!

Akkor nézzük a szakmai oldalát! Önök azt mondták, hogy szakmai szervezetekkel egyeztettek. Érdekes módon a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamarának a sürgősségi elnökségi ülése mást fogalmazott meg, és egyéb téziseket. Maga a törvénytervezet nem más sajnos, mint - azt kell hogy lássuk - egy katonai vezénylés.

Azt, hogy az orvosbéreknek a rendezése már aktuálissá vált, senki nem kérdőjelezi meg. De, kérdzem én: önöknek tíz év és egy világjárvány kellett ahhoz, hogy eddig eljussunk? Tíz év és egy világjárvány, és most sürgősséggel 24 órán belül átnyomjuk ezt a parlamenten. Miért nem lehetett ugyanúgy? Hiszen ez mindenki számára, szerintem minden egyes politikai szervezet, minden egyes civil szervezet és egészségügyi szervezet számára egy oltári fontos kérdés. Az állami és a magánszektor szétválasztásának ideje volt, és véleményem szerint is egy előretörő cél. Viszont az az eszköz, amivel önök ezt megpróbálják véghez vinni, az nem jó. És most próbáljuk meg ezt gyakorlati példákkal is tükrözni!

Önök ebben a törvénytervezetben nem fogják megengedni azt, hogy egy praktizáló szakorvos magánrendelésén ellátott beteget újból ellásson a magánellátási rendszerben. Amikor ideérkeztem Budapestre a mai napon, felhívtam egy megyei kórház osztályvezető főorvosát, aki traumatológus, egy kisvárosban üzemeltet már 27 éve magánpraxist, nagyon sok beteg látogatja ízületi problémákkal, és ez alapján a törvény alapján ő nem fogja tudni megoperálni őket a megyei kórházban. Ezt mondta: Lajos, akkor én maradok a magánszektorban, kilépek az állami szektorból. Felvetették-e önök azt a tényt vagy tézist, vagy kérdést magukban, hogy a törvény elfogadása után mekkora lesz az állami szektort elhagyó orvosoknak a száma?

Még egy: a közreműködői szerződések. Nagyon sok olyan szakma van, köztük az aneszteziológia, ami közreműködői szerződéssel végez tevékenységet kórházakban. Tegyük fel, hétfői napon Tapolcán altat, utána átmegy Ajkára, másnap Veszprémbe, Székesfehérvárra. Főállású aneszteziológus szakorvos nagyon kevés van.

Önök itt első körben az orvosok bérrendezésére törekednek, ami támogatandó, és azt gondolom, mondhatom azt is, hogy a Jobbik frakciója fogja ezt támogatni. Viszont elmondtam, hogy a törvény nagyon sok olyan dolgot tartalmaz, amit szerintem, miniszter úr, sem szakmailag, de még emberileg sem lehet támogatni. Lehet, hogy ön is gondolkodott - vagy az államtitkár asszony -, hogy most melyik ujját harapja meg. Mert hogy ezt a törvénytervezetet nem egészségügy területén dolgozó ember tervezte meg és írta le, az száz százalék. Amit Lukács képviselő úr elmondott, az igaz. Ezt nemcsak Lukács képviselő úr mondta, hanem az az orvos is, aki reggel felhívtam, hogy ez a Belügyminisztériumban született meg.

Én megértem, hogy a vírushelyzetre való tekintettel a vezényléseket meg kell tenni, hiszen vannak olyan kórházak, vannak olyan szakterületek, ahol jelen pillanatban az egészségügyi szakdolgozók fertőzöttsége miatt kiestek szakemberek, és nekünk védekezniük kell. De ezt nem ebben a törvényben kell szabályozni. Egyetlenegy kérése volt az Orvosi Kamarának, hogy az orvosi béreket rendezzék.

Miniszter Úr! Ön említette, és itt nagyon sok képviselő, hogy az egészségügyi szakdolgozóknak a bérfelzárkóztatása tovább fog menni, sőt, hogyha lehet így fogalmazni, ön is ezt mondta, hogy eddig nem látható mértékben emelkedik az egészségügyi szakdolgozók bére. Most 55 ezer szakdolgozóról beszélünk, a MESZK honlapján elérhetőek ezek az adatok, jelen pillanatban főállásban 55 ezer szakdolgozó van. Idézem dr. Balogh Zoltánnak, a MESZK elnökének a felhívását, üdvözlök az orvosbérek támogatását: jogos igényként merül fel tagjaink részéről az orvosi bérek emeléséhez illeszkedő nagyságrendű, 1,9-es szorzójú bérrendezés az egészségügyi szakdolgozók terén, '21-

ben minimum 50 százalékos béremelés legyen, '22-23-ban folytatva az orvosi bérrendezések ütemezésével és mértékével megegyező módon.

Én azt gondolom, ha lehet így fogalmazni az önk szavajárásával, hiszen most, a vírushelyzet alatt önk elismerik és így próbálják honorálni azt a többórás, több hónapon keresztül tartó küzdelmet, amit az egészségügy területén vívnak akár az orvosok, akár a szakdolgozók, de továbbmegyek, a szociális szféra dolgozói is, hiszen ők is részesei ennek a rendszernek, ha tetszik önöknek, ha nem.

Nem tudom, itt hány képviselő figyelte azoknak az egészségügyi dolgozóknak a munkáját, akik napi szinten, akár a Covid-ellátás területén, akár a mentés területén, Covid-beteg szállításakor védőruhában több mint tizenkét órát töltenek el. Önök tudják, hogy milyen nehéz feladat az? Volt önökön, mondjuk, három órán keresztül ilyen ruha? Szerintem nem.

Ha teljes mértékig szeretnék rendezni az egészségügyi dolgozók, beleértve az orvosok, szakdolgozók és szociális dolgozók bérét, azt egy törvényen belül megtehetnék volna ilyen kritizálható rendelkezések nélkül is. Ezt tegyük át egy másik platformra! Most beszéljünk csak az orvosok és egészségügyi dolgozók vagy a szociális szférában dolgozók bérééről! Ha ezt megtették volna önök itt a parlamentben, én azt gondolom, nem lett volna olyan parlamenti felszólalás, ami ezen előterjesztést kritizálja. De így, hogy több orvos, több egészségügyi szervezet is felemelte a szavát itt a sürgősségi eljárásban, hogy négy órán belül kell akármilyen határozati módosítókat beadni, ez nonszensz. Nincs háborús helyzet!

Még egyszer szeretném mondani: tíz év és egy világvárvány kellett ehhez. Szerintem egy-másfél hetet még kibírtunk volna. Átmehetett volna a Népjóléti bizottságon, ami az egészségügy területével foglalkozik, és akkor nem lennének ilyen viták, nem lennének kérdőjelek, és teljes egység lenne a parlamentben. De nem csak bennem van kétség, miniszter úr és államtitkár asszony, az önk soraiban is; csak nem merik elmondani, vagy nem úgy mondják el önöknek.

És ki vállalja azért a felelősséget, hogyha a törvény hatálybalépése után állami szektort hagynak el orvosok? Azért ki a felelős? Merthogy a paraszolvencia nem az egészségügyi rendszerbe való, ez evidencia és egyértelmű, ezt ki kell üldözni és büntethetővé kell tenni. Ugyanúgy büntethetővé kell tenni, mint azt a nőgyógyász onkológus főorvost, aki 300 ezer forintot kért a tumoros betegétől, hogy megoperálja. És mit csinál? A mai napig mût, sőt kitüntették! Ön szerint ez belefér a keresztény kultúrába? Véleményem szerint nem. Beteg embertől, főleg olyantól, aki tumoros beteg és a halálán van, pénzt kérni etikátlan, és nincs helye az orvostársadalomban.

A büntetési tétel egy évig terjedhet egészségügyi dolgozónál, hogyha elfogadja a paraszolvenciát, és

5 százalékgig, tehát a minimálbér 5 százalékgig lehet elfogadni. Egy hónapban, ha kap négy-öt Raffaellót, az majdnem ki is teszi, meg még egy-két egyéb csokoládét vagy virágot. Hogy fogják ezt ellenőrizni? Ennek van valami ellenőrzési rendszere? Ez egy kérdés, mert én nem tudom elképzelni.

De egyébként maga az eljárás jó. De kérem, és könyörgök önöknek, a politikusoknál is alkalmazzák már ezt! Hát, hol látunk olyat, amikor politikus elfogadott valamit, és beírta a vagyonyilatkozatába?! Olyat már láttunk, hogy luxusvadászaton vett részt, ez lehet, hogy egy ajándék és meghaladta azt az összeget. De olyat is láttunk, hogy luxusjachton akár nyaralt, akár valami beazonosíthatatlan fehér port szívott.

(12.50)

Senki nem vonta felelősségre jogilag; erkölcsileg lehet. Mert ha az egészségügyi dolgozókat így próbáljuk szankcionálni, próbáljuk meg a politikusoknál is, én ebben társ vagyok, mert így meg lehetne szüntetni azt, hogy, mondjuk, egy vidéki városban valakinek a teraszát felújítsuk, vagy városban fiúknak építsünk lakást bizonyos ajándékokból. Erre is kiterjedhetnénk.

De ami erről a törvényről szól, tisztelt képviselőtársaim, az egyértelmű, és ami a médiában lejött, az semmi másról nem szól, csak az orvosi bérek rendezéséről. De önök beletettek olyan passzusokat, amik - lehet, hogy önök is tudják - az orvostársadalomban, az egészségügyi szakdolgozók körében úgymond kiverték a biztosítékot. Van egy olyan internetes oldal, az a neve, hogy Tankórterem, érdemes ott szemezgetni a hozzászólásokat. Lehet, hogy ez a törvény így, ebben a formában nem került volna az Országgyűlés elé.

Én mint egészségügyi dolgozó, aki 26 évet lehúztam ebben a szakmában, kérem önöket, hogy gondolják át a MESZK kérését, és ugyanolyan ütemben és százalékos arányban, ahogy az orvosbérek felzárkóztatására kaptak most lehetőséget, az egészségügyi dolgozók és a szociális ágazatban dolgozók bérét is emeljék fel, ezzel elkerülve azt az úgymond helyzetet, hogy egészségügyi dolgozó és egészségügyi dolgozó között feszültség legyen. Én erre kérem önöket. És az általam felvetett problémákra - itt a magánszektorba eltávozásra - adjanak olyan hitelt érdemlő választ, hogy ezeket a képzeteket még el is hessegessék maguk mellől az orvosok. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Rig Lajos képviselő úr. Előre bejelentett felszólaló Arató Gergely képviselő úr, DK. Öné a szó, képviselő úr.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Itt egészségügyhöz kötődő kiváló képviselő kollégáink el-

mondták már támogató és problémákat felvető hozzászólásaikat, és nem is szeretnék hozzászólni a törvényjavaslat egészségügyi szakmai kérdéseire, hála istennek, számos sokkal jobb szakértője van a Házban ennek. Amihez szólni szeretnék, az az a módszer, ahogy önök ezt a javaslatot a parlament elé hozták, és ahogy itt a parlamentben kezelik.

Tisztelt Ház! Kivételes eljárást kértek erre a javaslatra. Ennek egyetlen esetben lenne indoka, annak, hogyha ilyen statáriális módon, két nap alatt fogadja el az Országgyűlés ezt a javaslatot érdemi bizottsági vita és megfelelő felkészülés nélkül: az, ha a béremelés is azonnali lenne, akkor ez teljesen indokolt lenne. Egy azonnali béremelésről valóban azonnal kellene döntenie, már most is késő lenne egy azonnali béremelés. Önök arról beszélnek teljesen jogosan, hogy milyen áldozatot hoznak az egészségügyi dolgozók a járvány idején, és azt hiszem, hogy mindannyian ezt látjuk, elismerjük, és köszönjük. De ha ez így van, ha most hárul hatalmas teher az egészségügyi dolgozókra, akkor miért jövő januárra meg két év múlva, meg három év múlva emeljük meg a bérüket, miért nem most? És ne hivatkozzanak a kamarára, mert ha elolvassák a kamara javaslatát, az tartalmazott egy azonnali béremelési elemet is a 2020. évre, és önök ezt nem teljesítik, hanem széthúzzák ezt a béremelést.

Akkor lett volna tehát indoka annak, hogy ilyen kivételes eljárásban tárgyaljuk ezt a törvényjavaslatot, hogyha valóban egy azonnali béremelésről hozunk döntést. Mi ezt vártuk, mi ezt kértük áprilisban, amikor önök még azt mondták, hogy nincs értelme az egészségügyi béremelésnek, amikor önök ezt elutasították, és nem támogatták. Örülök, hogy megváltozott a véleményük, és már fontosnak látják az egészségügyi bérek nagyon jelentős megemelését. De ha annak, akkor ne fél szívvel adjanak! Ha önök szerint valóban ennyire áldozatos és fontos munkát végeznek az orvosok, akkor ne egyszer majd adjanak béremelést, hanem most azonnal. És hogy ha azt mondják, hogy ilyen áldozatos munkát végeznek az egészségügyi dolgozók, akkor ne rekesszék ki azokat ebből a körből, akik nem orvosok, akkor minden egészségügyi dolgozó számára tegyék elérhetővé ezt a béremelést, mert az egészségügyben más, de egyformán fontos szerepet játszanak az orvosok, a szakdolgozók és az őket támogató többi egészségügyi dolgozó.

Másodsorban: tegnap a Törvényalkotási bizottságban egy szégyenletes színjáték zajlott le. Most attól tekintünk el, hogy fél órát vártunk, hogy a kormányoldal egyáltalán kitalálja, hogy mit szeretne javasolni. Majd önök bejöttek, és azt mondták a Törvényalkotási bizottságban, államtitkár úr, államtitkár asszony, elnök úr, hogy most a Magyar Orvosi Kamara kéréseit fogjuk teljesíteni, ezért hoztak be egy javaslatot. *(Dr. Rétvári Bence: Így is volt.)* Elfelejtették a bizottság képviselőinek a kezébe juttatni ezt a javaslatot,

nem véletlenül. Közben birtokunkba jutott ez a levél a sajtón keresztül. És mit látunk benne? Az Orvosi Kamara nyolc dolgot vetett föl. Felvetette azt, hogy a háziorvosokra és a vállalkozói szerződéssel az egészségügyben foglalkoztatottakra is vonatkozzon a törvény. Ezt nem teljesítették, sőt elutasították a Demokratikus Koalíció erre vonatkozó javaslatát. *(Dr. Rétvári Bence: Másik törvény! Szövegértési probléma! Másik törvény!)*

Felvetették... - ne tessék kiabálni, most én mondom, amit önök szoktak, tessék meghallgatni! *(Dr. Rétvári Bence: El kell olvasni!)* Fölvetették a másodállással kapcsolatos kérdéseket. Egyébként azt, hogy ez korlátozható, csak ne egyedi döntés alapján szülessen meg, hanem annak alapján, hogy erre legyen egy normatív szabályozás, ezt sem vették figyelembe.

Nem vették figyelembe a személyes közreműködésre vonatkozó szabályok kivezetésére vonatkozó fokozatosságot. Ezt sem módosították. Nem vették figyelembe a szabadságra és a kormány korlátlan rendeletalkotási hatáskörére vonatkozó észrevételt sem.

Kétségekívül teljesítették a kérést a minősítések tekintetében, azt, hogy ne lehessen lefelé differenciálni, ez így van, és a nem szakvizsgázottak illetményével kapcsolatban hoztak egy megoldást. Hozzáteszem, én attól tartok, hogy ez egy jogilag elhibázott megoldás, de ebbe most nem szeretnék belemenni. Mindenesetre ott próbálták megoldani ezt a problémát.

És végül, nem adtak felhatalmazást a kiküldéssel kapcsolatos szabályok rendeletben való szabályozására. Hallottuk most miniszter úrtól, hogy erre van szándék, ez helyes, de akkor miért nem tetszett a felhatalmazáshoz hozzájárulni a törvényben.

Azt tudom tehát önöknek mondani, hogy önök a Magyar Orvosi Kamarára hivatkoznak, és kétségekívül a Magyar Orvosi Kamara egy nagyon fontos követelését, azt, ami a bértáblára vonatkozik, teljesítik. Nem abban az időpontban, ahogy ezt a Magyar Orvosi Kamara kérte, hanem jóval inkább széthúzva, de kétségekívül ezt az igényt teljesítik - de ezenkívül lényegében semmit.

Azok a módosítások, amiket önök benyújtottak a törvényhez a Törvényalkotási bizottságon keresztül, nem orvosolják sem a kiküldéssel, se a további foglalkoztatás tilalmával és ennek számos következményével - erről Rig Lajos képviselő úr nagyon plasztikusan beszélt -, sem az összeférhetetlenséggel, sem pedig azzal kapcsolatban, hogy kikre terjed ki ez a törvény, és ki kapják meg ezt a béremelést. Mert én elhiszem, amikor önök ígérnek, azt, hogy ígérnek; csak abban van kétségem, hogy teljesítik-e.

Szeretném megkérdezni és újra fölvetni, hogy a háziorvosok miért nem ugyanennyire fontosak, a szakdolgozók miért nem ennyire fontosak, a szociális területen dolgozók miért nem fontosak. Erre kellene

választ adni. Azt kell mondanom, hogy egy normális parlamenti menetben lett volna idő arra, hogy erről beszéljünk. Semmi kifogásunk nem lenne, ha csak a bértáblát hozták volna ide, azzal, hogy azt azonnal bevezetik, ezt örömmel támogattuk volna. De azt kell mondanom, hogy ez a javaslat így egészében számos problémával küzd.

Azt kell mondanom, hogy a bértáblát tehát támogatjuk, erre szükség van, nem értjük, hogy miért nem most, és nem értjük azt, hogy a további szabályok megalkotását miért ilyen módon verik keresztül a parlamenten. Én bármikor fogadok önökkel, hogy ennek a törvénynek a módosítása még idén újra a parlament elé fog kerülni, mert rá fognak jönni, hogy megoldhatatlan, és jogilag sem rendben lévő pontok vannak benne. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Arató Gergely képviselő úr. Előre bejelentett felszólaló Kovács József képviselő úr, Fidesz.

(13.00)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Igen tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Asszony! Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! A járvány második hullámában vagyunk, s úgy néz ki, hogy ez sokkal hosszabb és nehezebb lesz, mint az első volt. Felszálló ágban van, ezért itt van az ideje annak, hogy növelni kell az egészségügyben dolgozók teherbíró képességét. A magyar emberek számítanak az egészségügyi dolgozókra, köszönet a munkájukért, különösen az előttünk álló időszakban. A magyar kórházakban ma már több ezer beteget kezelnek és kezeltek, és sikeresen küzdenek a járvánnyal.

A magyar orvosok szaktudásának és kitartásának is köszönhetjük azt, hogy Magyarország eddig sikeresen nézett szembe a koronavírus-járvánnyal. Ezért a magyar orvosok munkája iránti megbecsülés kifejezéséként a kormány elfogadta a Magyar Orvosi Kamara javaslatait. Egy korábban soha nem látott méretű béremelést tartalmazó javaslat áll most előttünk, két év alatt mintegy 120 százalékos béremelés valósul meg az orvosoknál a mostani bérekhez képest. A fizetések sávosan emelkednek három-négy évenként a ledolgozott évek után. 2021. január 1-jétől 70 százalékkal, 2022. január 1-jétől 30 százalékkal, 2023. január 1-jétől újabb 20 százalékkal kapnak magasabb bért az orvosok. Az első emelt bért jövő év április 5-én fizetik ki, visszamenőleg január 1-jéig.

Sok szó hangzott már el arról, hogy itt egy orvosibér-emeléssel és bérfejlesztéssel találkozunk, ami az egészségügyben eltöltött szolgálati jogviszonyhoz van

kötve. Véleményem szerint egy ilyen törvénytervezetet el kell olvasni végig szóról szóra, ha az ember szó-lásra emelkedik, és a mellékletnek azt a néhány sorát, ami eddig nem hangzott el, szeretném ismertetni azért, mert a fogorvosok béremelését kifogásolta valaki. A melléklet szerint az orvosokat, szakorvosokat, fogorvosokat, szakfogorvosokat, gyógyszerészeket, szakgyógyszerészeket, továbbá az egyéb, nem egyetemi végzettséggel, valamint nem egészségügyi egyetemi végzettséggel és felsőfokú egészségügyi szakirányú képesítéssel rendelkező, egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyeket érinti ez a béremelés, nevezetesen tíz kategóriában, 0-2 évvel kezdődik és 41 év fölött már az éveket nem határozza meg tovább. Tehát itt sokkal többről van szó, mint csupán orvosibér-fejlesztésről. A járvány tavaszi időszakában a szakdolgozók irányába fordult a kormányzat és az egészségügyi kormányzat, és próbált a béreken a lehetőségekhez képest emelni. Akkor orvosibér-fejlesztésekre nem került sor, most pedig ennek lehetünk a szemtanúi, és remélem, hogy a szavazás után ennek a sikernek a részesei.

Szerepel ebben az előterjesztésben a hálapénz kérdése. Erről is esett ma már sokszor szó. A hálapénz többet nem lesz legális jövedelem. A hálapénz kérdése végigkövethető az egészségügy egész történetében. Kismértékű ajándékozás lehetséges. Úgy van a törvényben megfogalmazva, hogy maximálisan a mindenkori minimálbér 5 százaléka lehet ez az összeg. Ez jelenleg 8 ezer forintot jelent, de ezt nem pénz, hanem kisebb ajándék formájában lehet elképzelni, akként legalizálja a törvény.

A szakdolgozók béremelését ez a törvény nem érinti, mert a kormány 2019-től '22-ig mindösszesen 72 százalékos béremelést irányzott elő, s ez azóta ütemesen és folyamatosan történik. Tehát ez most is zajlik. 2020 novemberében lesz a következő béremelés. 2022-ben egy ápoló átlagosan két és félszeresét fogja keresni annak, mint ami a program előtt volt.

A törvényjavaslat az egészségügyi szolgálati jogviszonyt vezeti be a rendszerbe. A személy jogállásának tartalmát meg is határozza. Az állami vagy önkormányzati fenntartású egészségügyi szolgáltatónál csak egészségügyi szolgálati jogviszony keretében lehet egészségügyi tevékenységet, valamint az egészségügyi szolgáltató működőképességének, illetve üzemeltetésének biztosítására irányuló tevékenységet végezni. Ez egyébként nagyon helyes. A szolgálati jogviszony bevezetése mindig is létezett, csak többnyire bizonyos jutalom formájában. 25, 30, illetve 40 éves munkaviszonyt követően bizonyos pénzügyi kondíciók illeték meg azokat, akik ezt az időt eltöltötték az egészségügyben, de itt ennek a részletezésére tíz kategóriában sor kerül.

Egyébként vonatkozik a törvény állami, önkormányzati, egyetemi klinikákra, kórházakra, rendelő-

intézetekre, valamint az itt dolgozó orvosokra, szakemberekre és kiegészítő személyzetre, mint ahogy ismerttettem a melléklet elején.

A házi orvosokról is sokszor esett szó ebben a kérdésben. Gulyás miniszter úr utalt arra, hogy azokra a házi orvosokra, akik állami, illetve önkormányzati formában működnek és nem magánorvosként, értelemszerűen szintén vonatkozik, és az ő bérrendezésükre a következő etapban fog sor kerülni.

Megfogalmazza a törvény az egészségügyi dolgozók egészségügyi tevékenységére vonatkozó összeférhetetlenségi szabályokat is. Jelentős változást jelent, hogy aki állami vagy önkormányzati kórházban dolgozik, az csak a kormány engedélyével végezhet más hol munkát. Ezt nyilvánvalóan kormányrendelet fogja szabályozni. Ez nem azt jelenti, hogy nem végezhet, csak engedéllyel végezheti ezt a munkát. Ez a törvény szerint természetesen nem vonatkozik például a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, nevelésügyi tevékenységre.

Ezenfelül, aki állami vagy önkormányzati kórházban dolgozik, a kórház helyiségeit nem használhatja magánpraxis céljára, ami ma az egészségügyben sajnos tetten érhető. Valamint ugyanazt a betegséget az orvos ugyanannál a betegnél csak állami vagy magánpraxisban gyógyíthatja a jövőben. Régi igény egyébként mindenki részéről, hogy az állami és a magánellátás ne keveredjen egymással. Szeretném világossá tenni, hogy miről beszélek. Bizonyos kollégák - sajnos ez előfordult, s ezt mindenki tudja velem együtt - egy bizonyos időintervallumtól az állami munkavégzés keretében magánműködésüként aposztrofálják az elkövetkező időszakot, amiért anyagi ellenszolgáltatást kérnek. A törvény erre ilyen értelemben a jövőben nem ad lehetőséget. De vannak kivételek. Már esett szó arról, hogy kormányrendelettel a kormány demográfiai céljai miatt például a szülészeti, nőgyógyászati ellátásban, tehát a szülész-nőgyógyásznál indokolt lehet eltérni azért, hogy rugalmasan alakuljanak a demográfiai mutatóink.

Emellett a kórházigazgató nem gyógyíthat, de a gyakorlati idejébe beleszámít az az időszak, amíg a kórházat vezette. Tehát amennyiben a vezetői munkáját felfüggeszti, nem veszíti el az orvosi licencét, a legmagasabb fizetési kategória szerinti bért kapja majd.

A törvényjavaslat a szabadságok rendjében végre és hál' istennek rendet tesz. Ennek értelmében a szabadság nem halmozódhat a végtelenségig, és további pénzbeli megváltására a jogviszony nem ad lehetőséget. A bent ragadt szabadságokat - így is elég szélesre van ez nyitva - 2023 végéig ki kell venni, azt követően az a szabadság, ami bent marad, elveszik. Továbbá a végkielégítés legalább három év munka után járhat, és csak abban az esetben, ha nem a dolgozó mondott fel.

A javaslat értelmében az egyéni teljesítményt a munkáltató értékelheti, amely alapján minden egyes

fizetési fokozatban a munkáltató az ismertetett összegeket nagyon jó, kiemelkedő, különleges munkavégzés esetén 20 százalékkal meg is emelheti. Már említettem, hogy 25, 30, 40 év után pedig az egészségügyi szolgálattal rendelkezők pénzbeli szolgálati elismerést kapnak.

A magyar emberek továbbra is számíthatnak az egészségügyi dolgozókra, különösen a következő nehéz időszakban. A kormány elkötelezett a magyar dolgozók, orvosok munkájának megbecsülése mellett. Úgy gondolom, hogy az általam kifejtett törvényjavaslat tartalma nagyon fontos, támogatható mindannyiunk számára. Mindenkit kérek, hogy párthovatartozás nélkül támogassuk ezt a rendkívül fontos törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kovács József képviselő úr. Mivel több felszólalásra jelentkezőt a képernyőn nem látok, az összevont vitát lezárom.

Az előterjesztő jelezte, hogy válaszolni kíván az elhangzottakra. Az átadott 10 perces időkeretben megadom a szót Kásler Miklós miniszter úrnak.

(13.10)

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Simicskó miniszter úr keresett meg az előbb azzal a figyelmeztetéssel, hogy október 6-a van, 13+1 vértanúra emlékszünk, és fogjam rövidre a válaszomat, amit megpróbálok megkísérelni annak a gondolatnak a jegyében, amit mára írt, hogy mindig élet lesz a vérből. Október 6-a a vérre emlékeztet minket, ma meg az életről beszélünk, amit ez a törvényjavaslat képvisel. Az előterjesztésben tételesen felsoroltam minden lényeges körülményt. A bizottsági meghallgatáson önök végigtárgyalták, elfogadták a kivételes eljárásrendet is, tehát engedjék meg, hogy az ezzel kapcsolatos észrevételeket válasz nélkül hagyjam.

A frakciók úgy reagáltak, ahogy ismereteik, vérmérsékletük és az életszemléletük ezt diktálta. A válaszok közül a személyeskedőket, ha megengedik, ugyancsak mellőzöm. Azokat is mellőzöm a válaszomban, amelyekre megadja maga a törvény szövege a megfelelő választ, és megadták a kormánypárti képviselői hozzászólások is. Érzékelem, hogy itt-ott szolid megértési és értelmezési zavar van, de úgy éreztem az ülészak adott fázisában, hogy ezek az önök számára oldódtak.

Ami a lényegét illeti, önök az előterjesztés alap gondolatával, úgy érzékelem, egyöntetűen egyetértettek. Az észrevételek részletkérdésekre vonatkoztak, olyan kérdésekre vártak választ, amelyeket legnagyobb részben megkaptak. Érintették a járvány kérdéseit, a járvánnyal kapcsolatos ellenzéki toposzokat

hallgattam végig ismét, PCR-teszt és hasonló kérdések, sokszor adtunk rá választ, sokszor fogunk választ adni, nem ennek az előterjesztésnek a része. Nem ennek az előterjesztésnek a része a családi orvosok fizetésének a rendezése, a szociális ágazatban dolgozók fizetésének a rendezése. Erre is folyamatosan választ tetszenek kapni.

Sok ágazat tartozik az Emberi Erőforrások Minisztériumához, de alig van olyan hónap, hogy valamelyik ágazaton belül valamelyik dolgozói réteg fizetését a kormány ne emelné. Amiről most konkrétan szó van, a nővérek fizetése 2019-2022 között 72 százalékkal fog emelkedni, 20 százalékkal novemberben, 30 százalékkal pedig ezen belül januárban. Ez azt jelenti, hogy 2022-re a nővéri fizetések 2,5-szeresére nőnek a nemzeti kormány kormányzása alatt. Az orvosok esetében a fizetésemelés eddigi rátája ugyancsak 2,5-szeres, és amiről most beszélünk, az erre jön rá.

Mindnyájan elfogadták azt a megközelítést, hogy az orvostársadalom rendkívül felelősségteljesen, rendkívül megterhelő módon, testi és lelki megterhelés közepette helytállt és helyt fog állni, a járványt pedig a kormány az egészségügy segítségével és nemzeti összefogás révén megfelelően kezelte, és ezt így is fogja tenni. Az észrevételek mindegyikét köszönöm. Figyelembe vettük eddig is az észrevételeket. 2018 májusában én az ellenzéki képviselőknek felkínáltam, bárkinek van gondolata, javaslata, amely a közjót szolgálja, nyugodtan keressen meg, mindenkit fogadok. A fogadókészség megvan, önök pedig használják ki ezt a lehetőséget.

Nem tudom, hogy az elhangzottak között volt-e olyan, amely valóban a tárgy lényegét alapjaiban érintette volna. Úgy gondolom, meg kell köszönni mindenkinek, aki elmondta a véleményét. Az EDDSZ-t említem és az Orvosi Kamarát is - én végigültem a pénteki tárgyalást a miniszterelnök úrnál -, és az előterjesztés annak tételében megfelel. Ismerem az Orvosi Kamara véleményét megelőzően is, hiszen nemegyszer tárgyaltunk velük. Tehát én azt tudom mondani, hogy a kormány korrekten járt el. Az Orvosi Kamara tegnap késő este megjelent közleményére a választ összeállítottuk, és még a mai napon közzé fogjuk tenni.

Összefoglalóan és lezárva, és tekintettel arra, hogy a képviselők indulni akarnak emlékezni arra, amire emlékezni is érdemes, az önök figyelmét is felhívom a szavazás fontosságára, a törvény megszavazásának a fontosságára, mert egyszer majd önökre is emlékeznek, mindnyájunkra emlékeznek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartii padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kásler miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket.

Mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, a szavazógépek működőképességének ellenőrzése érdekében

jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem, nyomják meg a szavazógépük valamelyik gombját! *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen. Jelen van 149 képviselő, távol van 49.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Köztársaság és a Lett Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyoadók területén Rigában, 2004. május 14-én aláírt egyezmény módosításáról szóló jegyzékváltás kihirdetéséről** szóló T/12876. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12876. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyar Köztársaság és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén Islamabadban, 1992. február 24. napján aláírt egyezmény módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/12877. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/12877/1. sorszámú kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12877. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. *(Szavazás.)* Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 163 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

(13.20)

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ közötti székhely-megállapodás megszüntetéséről** szóló T/12878. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12878. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 116 igen szavazattal, 46 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **Európai Gazdasági Közösség és a San Marino Köztársaság közötti**

együttműködésről és vámunióról szóló megállapodás és az Európai Gazdasági Közösség és a San Marino Köztársaság közötti együttműködésről és vámunióról szóló megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló T/12879. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12879. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Nemzetközi Hűtéstechnikai Intézetről szóló, Párizsban, 1954. december 1. napján kelt nemzetközi egyezmény felmondásáról** szóló T/12881. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12881. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 136 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik „**A Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről (2017. január-2018. december)**” címmel benyújtott beszámoló elfogadásáról szóló H/9465. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/9465. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 153 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2020. évi egységes költségvetéséről szóló 2019. évi XCV. törvény módosításáról** szóló T/12869. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12869. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 118 igen szavazattal, 48 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egészségügyi szolgálati jogviszonyról** szóló T/13174. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő

döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13174/4. számon, összegző jelentését pedig T/13174/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13174/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 165 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik, amelynek során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslattal módosított szövegéről döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13174. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 165 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül szavazta meg, fogadta el. *(Taps a kormánypartok és a Jobbik soraiból.)*

Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm az együttműködésüket. A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik az ülésteremből.)*

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

(13.30)

ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat, mégpedig általános vitákkal. Felhívom figyelmüket, hogy az ülésteremben lehetőség szerint csak a soron következő felszólaló és az azt követő két, felszólalásra váró tartózkodjon. A viták a belső televíziós közvetítőrendszeren keresztül mindenki számára követhetők; a felszólalásra jelentkező következő három képviselő nevét az ülésvezető elnök minden felszólalás végén ismertetni fogja.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **vadvédelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.

A Simicskó István és Nacsá Lőrinc képviselők urak, KDNP, által benyújtott előterjesztés T/13109. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

(A jegyzői székben Gelencsér Attilát Földi László váltja fel.)

Elsőként megadom a szót Simicskó István képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal kezdem, hogy az elmúlt hét a természetvédelem hete volt. Október 4-e Assisi Szent Ferencről, az állatok védőszentjéről elnevezett fontos évforduló és fontos nap, amikor a figyelmünket valóban érdemes egy kicsit hangsúlyosabban ráirányítani a ránk bízott és általunk gondozásra bízott Földre; a teremtett javak élő és eleven örökségvédelme kiemelt jelentőséggel bír.

Az általam és Nacsza Lőrinc képviselőtársam által benyújtott előterjesztés a nemzeti értékeink egyik még élő, eleven örökségének a megmentése érdekében fogalmazódott meg, mégpedig azért, mert őseink ránk hagytak olyan állatfajtaikat, amelyek kifejezetten itt, a Kárpát-medencében őshonosak, kifejezetten a magyar kultúrát, a magyar állattenyésztési szokásokat, az elvárásokat, az igényeinket fogalmazták meg, és őseink igényeit fogalmazták meg ezen állatok kitenyésztése és tartása vonatkozásában.

2003-ban volt szerencsém benyújtani egy országgyűlési határozatot ide a parlamentbe, amely a régi magyar állatfajtaik nemzeti kincsé nyilvánításáról szól, majd 2007-ben a hungarikumok védelméről szóló országgyűlési határozatot is beadtam a Ház elé. Ezek elfogadásra kerültek, nagy örömmre, és remélem, mindannyiunk örömeire, aztán a hungarikumtörvény is megszületett. És azért mondom ezt el, mert kilenc magyar kutyafajta szerepel ezen értékek között, tehát mind nemzeti kincsnek nyilvánítottuk őket, mind pedig hungarikummá nyilvánítottuk őket. A kilenc magyar kutyafajtával, ezzel az értékkel a nemzetek sorában az első tíz nagy nemzet között ott vagyunk; a britek, a németek és a franciák előznek meg minket döntően, és nyilván az oroszok, az olaszok és még néhány nemzet; a japánoknak van még és a spanyoloknak kilenc nemzeti kutyafajtájuk. A puli, a pumi, a mudi, a kuvasz, a komondor, a rövidszőrű magyar vizsla, az erdélyi kopó, a magyar agár, a rövidszőrű és a drótszőrű vizslánk, két változatban. Ezek jelentik a kutyafajtáinkat.

A helyzet az, hogy az erdélyi kopó valamilyen oknál fogva, az én kutatásaim szerint valószínűleg 2004-ben, az európai uniós csatlakozás során, kikerült abból a körből, amellyel a hagyományos használati értékét, feladatát, amiért létrehozták és kitenyésztették őseink ezt a kutyafajtát... - nem űzhető és nem gyakorolható vele vadászati tevékenység, kopó vadászati tevékenység.

A kopók csoportja a tíz fajtacsoporton belül külön kategóriaként szerepel, tehát számos nemzet rendelkezik kopókutyával, legalább tíz-tizenöt nemzetnek van önálló kopófajtája. Az erdélyi kopóval ma is lehet vadászni ezekben az országokban, különösen Romániában, különösen Erdély területén; a nevében is hordozza az erdélyi kopó az elnevezést.

Ez azt mutatja, hogy más nemzetek nagyra értékelik a kopó képességeit, a kopó tulajdonságait. Nálunk egy félreértelmezett gondolat alapján kikerült ebből a körből az erdélyi kopó. Ez azt jelenti, hogy a mai helyzetben az elkötelezett kopótenyésztők Magyarországon igen nehéz helyzetbe kerültek, mert a kihalás szélére került a fajta, évente 20-25 kiskutya születik. Csak összevetésként hadd mondjam el, hogy általában 20-25 ezer kiskutyát törzskönyveznek évente Magyarországon az összes fajtából, amit tenyésztnek itthon. A fajtatizta kutyák meghatározását az FCI, a Nemzetközi Kinológiai Szövetség végzi el, ez közel 400 fajta ma már, ami létezik a világon.

Az a helyzet, hogy mondjuk, a tavalyi évben több mint 3 ezer francia bulldog kiskutyát törzskönyveztek, és ezt összevetve, mondjuk, az erdélyi kopóval, a 20 egyedszámmal, jól mutatja az eltolódását ennek a mértéknek, ennek az arányszámnak. Tehát nekünk az a kötelességünk, hogy megvédjük a magyar nemzeti kincseket, a magyar nemzeti értékeket, felmutassuk gyermekeinknek, és átadjuk ezt az értéket, és ezek élő, eleven örökségek, amiket ránk hagytak.

Tehát a módosító javaslat célja és szándéka az, hogy a jelenlegi szabályozás alól, amely kimondja, hogy 45 centiméter marmagasság felett kutyával nem lehet kopóvadászatot folytatni, tegyünk egy kivételt egy nemzeti kincs esetében, egy hungarikum esetében és a néhány erdélyikopó-tenyésztő érdekében, hogy emeljük ki, vegyük ki ezt a lehetőséget, egyrészt engedjük meg, hogy erdélyi kopók vadászatot folytathassanak Magyarország területén is.

A magyar vizslákkal, a rövidszőrű magyar vizslával és a drótszőrű magyar vizslával lehet vadászni, semmilyen ilyen korlátozás nincs; törzskönyvezett, vadászvizsgát tett kutyákkal, a vadászetikett betartásával végzik ezt a munkát. Én magam is több ilyen vizsgán vettem részt, és megnéztem, hogy milyen felkészültek mind a gazdák, mind pedig a kutyusok. Az agarászat is visszakerült a törvénybe, és lehetőség van arra, hogy magyar agárral vadásszanak Magyarországon, csak az erdélyi kopóval jelen pillanatban nem lehet. Ezért arra vonatkozna a javaslatunk, és kérném nagy tisztelettel önöket, hogy támogassák az előterjesztést, a módosító javaslatot, és nyilván a kormányt is arra kérjük, hogy támogassa ezt a törekvésünket, hogy segítsünk az erdélyi kopónak, segítsünk az erdélyikopó-tenyésztőknek, hogy ez a kultúra tovább élhessen.

Nem akarok túlzottan belemenni szakmailag, a Mezőgazdasági bizottság ülésén hosszasan beszélgettünk erről, hogy milyen vadászati módok vannak, milyen vadászati eljárások vannak. Szeretném elmondani, hogy nem vadászom, és nincsen erdélyi kopóm, tehát nem ezért nyúltunk ehhez a javaslathoz és ehhez a módosításhoz, hanem pusztán azért, hogy ez a fajta megmaradhasson, a méltó helyére kerüljön, és ismét

okozzon örömet a gazdáinak és nyilván nemzeti közösségünknek is, hogy ezt a nemzeti kincset megtudtuk menteni ilyen módon, és legalább hozzá tudtunk járulni azzal, hogy ezt a problémát érzékeltük. Nem szeretem a kivételes dolgokat, de mégis ebben az esetben úgy érzem, hogy meg kell hoznunk ezt a döntést, mert ezzel biztosítunk számukra lehetőséget.

Egy zárójeles megjegyzést hadd tegyek, tisztelt képviselőtársaim, ez pedig az lenne, hogy nekem négy órákor V. Németh Zsolt választókerületében, az Órségben, tehát a határ szélén, Rátót nevű településen kell október 6-ai beszédet mondanom és koszorúznom. És mivel az előző viták itt elhúzódtak, ezért én lehet, hogy nem tudok végig maradni a vitán, és ezt nem illetlenségből teszem, hiszen érdekel és kíváncsi is vagyok az önök álláspontjára és véleményére, de Nacsá Lőrinc itt fog maradni, és a zárszót ő el fogja mondani. De egyébként bármilyen kérdés, észrevétel van, parlamenten kívül is bármikor szívesen állok rendelkezésre. Szerintem, ha legalább a kutyás dolgokban egyetértünk, akkor az már valamit jelent. Én bízom benne, hogy támogatják önök is.

Azok a hírek, amik itt marcangolásról meg szét-tépésről, meg nem tudom, mikről szólnak, teljesen tévesek, rossz megközelítések, hiszen az erdélyi kopó nagyvadra használható kutya. Ha egy vaddisznót érzékel, és hajtja és üldözi, akkor éles hangon ugat, és jelzi a gazdájának, hogy felfedezte a vadat. Ha körbezárta három-négy kopó a vaddisznót, nyilván nem kezdik el tépni, mert tudják, hogy az életveszélyes lenne nekik is, mert azért a vaddisznó tud csúnya dolgokat művelni, viszont ugatással sakkban tudják tartani; mélyebb ugatással jelzik a gazdának, a vadásznak, hogy igen, megfogták a vadat, sarokba szorították, és odaérkezhet a vadász, aki nyilván a vadászati kett szabályait betartva elvégzi a feladatát.

Kopóvadászat - üldözi a nyulat, tehát ott is egyenlő esély van a vadászat során, és a vizslával való vadászat meg teljesen más, nyilván ott állják a vadat. Ha megérzi a vadnak a szagát, apróvadat, fácánt, foglyot, nyulat, bármit, akkor mozdulatlanul, megmeredve, az orrával jelzi a vadásznak, hogy hol lelhető föl a vad.

(13.40)

Tehát különböző ilyen típusú eljárások vannak, csak a kopóvadászat nem gyakorolható jelen pillanatban, legalábbis erdélyi kopóval.

Az valóban egy veszélyes tendencia - és erre folyamatosan és szigorúbban fel kell lépünk szerintem -, hogy nem vadászok, a vadászatetikai szabályokat nem betartva, mindenféle keverék kutyákkal, agresszív kutyákkal elindulnak az erdőbe, pitbullszerű kutyákkal, amelyek ráadásul 45 centiméter marmagasság alattiak, tehát azok sokkal több kárt tudnak

okozni a vadállományban, meg nyilván mindenkire nézve veszélyesek tudnak lenni.

Tehát a felelős kutyatartás, az emberi felelősségünk is benne van ebben a javaslatban. Én úgy érzem, hogy ebben még számos előttünk álló kihívás van, tehát az állatvédelem vonatkozásában és a teremtett világ védelmének vonatkozásában is. Ebben is a KDNP-frakció együttműködő lesz a jövőben, sőt kezdeményező is sok mindenben. Úgyhogy én arra kérném önöket nagy tisztelettel, hogy támogassák az előterjesztést. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból. - Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Megkérdezem Farkas államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Ha röviden akarok erről nyilatkozni a kormány nevében, akkor azt mondom, hogy támogatja a kormányzat, de azért engedje meg, hogy néhány gondolatot elmondjak.

Az erdélyi kopó, mint ahogy ön is említette, őshonos magyar vadászkutya, amelyet kiváló tulajdonságai miatt nagy sikerrel alkalmaztak a történelmünk során. Remek az alkalmazkodóképessége, szívós jellemű, ezáltal akár veszélyesebb vadfajok - mint ahogy ön is előbb említette -, például a vaddisznó vadászatan is remekül megállhatja a helyét. Napjainkban azonban ez az értékes nemzeti kincs a Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesületének Szövetsége adatai alapján csökkenő egyedszámú, ezáltal veszélyben lévő fajta.

A jelenleg hatályos vadászati jogszabályi környezetben a hajtóvadászatokra nincs érvényes korlátozás a vadászkutyákat illetően, ezért ezeken az erdélyi kopó is alkalmazható. Ellenben a terelővadászatok alkalmával az érvényes szabályok szerint - ahogy az előterjesztő képviselőtársam is említette - a 45 centiméternél nagyobb marmagasságú kutyával folytatott vadászat a vadászati rend megsértésének minősül eddig. Pedig a jól képzett kopó bátorságának és kitartásának köszönhetően fáradhatatlanul hajtja a vadat, és gazdája utasítására azonnal reagál. Természetesen az a képzés, a felkészítés, a nevelés, az edzés e kutya vonatkozásában is ugyanolyan fontos, mint az egyéb kutyafajtáknál, tehát az erdélyi kopónál is, hogy valóban azt az etikettet betartsa, amit a vadászok és a vadászati etika kíván ettől a fajtától. Emellett számos helyzetben akár előnyös is lehet a nagyobb marmagasság, például különleges talajjellemzők, vizes területek, árterületek esetében. Aki már ilyen helyen járt, az tudja nagyon jól, hogy ezek nehezen megközelíthetők, akár apróbb

vagy alacsonyabb, kisebb kutyafajtákkal ez szinte nehezen bejárható terület, ezért is egy erősebb, robusztusabb, nagyobb testű kutya sokkal jobban tudja ezeket a területeket úgymond átvizsgálni.

Ahhoz, hogy ez az értékes fajta és tehetsége ne tűnjön el a jövőben sem, a módosítási javaslat a terelővadászatokkal kapcsolatos rendelkezés vonatkozásában kivételként kívánja rögzíteni a vadászati alkalmassági vizsgálással és hiteles származási igazolással rendelkező erdélyi kopókat. Ennek jóváhagyása elősegítené a fajta képességeinek vadászaton történő kihasználását és hosszú távú fenntartását. Itt csak megemlítem, hogy természetesen, amikor csak egy huszonpár egyedről beszélünk, ez önmagában rendkívül csekély, elenyésző a többi kutyafajtának a létszámához képest, éppen ezért fontos, hogy azok a tenyésztőszervezetek vagy tenyésztők, akik az erdélyi kopóval foglalkoznak, lássák értelmét e kutyafajta további - most így mondom - állománybővítésének, hogy valóban betöltse azt a szerepét, amit az előterjesztő is elmondott, illetve megvilágított. Tehát igaz, hogy az előterjesztés kimondottan a vadászatra vagy a vadászati eljárásra vonatkozik, de önmagában ez az előterjesztés ennek a fajtának a megerősítése, létszám-bővítése, hogy valóban ne vesszen ki ez a hungarikumok sorából, valóban maradjon meg nekünk egy olyan nemzeti értéknek, amely ugyanúgy a történelmünkhöz, a hagyományainkhoz nagymértékben kapcsolódik, mint a többi kutyafajta és számos más állat, ezt azért hozzá szeretném tenni. Mert ugye, a következő napirendi pont az állattenyésztők napjáról szóló határozati javaslat lesz, ami, úgy gondolom, egy picit össze is cseng ezzel a történettel, mert nem lehet különválasztani, csak állatokról beszélünk. Éppen ezért fontos, hogy ezt a kutyafajtát ilyen szempontból is megerősítsük, és nemcsak a vadászaton, hanem talán a köz hírben, a közvéleményben is jobban elterjesszük ennek a fajtának a jelentőségét, a hasznosságát, jobban felhívjuk a figyelmet arra, hogy igen, ez az a fajta, amely - ahogy az előbb említettem - nemzeti kincsünk, nemzeti értékünk. Éppen ezért fontosnak tartom, tisztelt képviselőtársaim, hogy ennek érdekében ezt a törvénymódosító javaslatot az Agrárminisztérium támogatja, és kérem a tisztelt képviselőtársaimat is, hogy akár a hozzászólásaikkal, javaslataikkal is támogassák ezt a javaslatot, amivel biztos, hogy egy ilyen kutyafajtának a hosszú távú jövőbe vetett elgondolásaink, terveink szerint biztosítani tudjuk a továbbélését és fennmaradását. Éppen ezért a kormány részéről támogatjuk az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka, Dankó Béla képviselő úr következik. Parancsoljon!

DANKÓ BÉLA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A nemzeti kincsünknek számító kilenc magyar kutyafajta közül az erdélyi kopó van a legveszélyeztetettebb helyzetben. Mint ahogy frakcióvezető úr is elmondta, hogy milyen csekély számban születnek kiskutyák és milyen csekély számban törzskönyveznek kiskutyákat, ehhez képest például a vizslák évről évre most már folyamatosan körülbelül negyvenszeres arányban kerülnek törzskönyvezésre. Ennek vélhetően egy nagyon egyszerű oka van, ez pedig a használhatósága. Addig, amíg a magyar vizslákat például folyamatosan tudják használni a vadászok és emellett házi kedvenként is tartják őket, elhangzott az, hogy a módosítandó törvény nagymértékben korlátozza a vadászati használhatóságát az erdélyi kopónak, és ezzel nagymértékben korlátozza a tartásra való igényt is.

Nagyon egyszerű a kérés és a javaslat a benyújtók részéről: adjunk egy esélyt az erdélyi kopónak, adjunk egy esélyt azzal, hogy növeljük a használhatóság lehetőségeit, biztosítunk egy lehetőséget a vadászatoknak, a vadászoknak, hogy használhassák a vadászaton ezeket a nagyszerű kutyákat, nemzeti kincseinket, és akkor talán biztosítva lesz ennek a fajtának a megmaradása a jövőben is.

Én is tisztelettel kérem a képviselőtársakat, hogy támogassák ezt a módosító javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Steinmetz Ádám képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tegnap a Mezőgazdasági bizottság ülésén már szóba került ez a kérdés, és akkor is és most is elmondta az igen tisztelt előterjesztő úr, hogy ő ugyan nem vadászik, de bízom benne, hogy ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban egyébként gyakorló vadászokkal, vadgazdákkal is egyeztetett.

A szándék amúgy nemes. Két évvel ezelőtt csak 24 erdélyi kopót törzskönyveztek, mint ahogy azt látjuk is a törvénymódosító javaslat indokolásában. Ez döbbenetesen alacsony szám egy nemzeti kincské minősített, hagyományosan magyar kutyafajtától. És valóban egyetértek azzal, hogy ezt a fajtát meg kell menteni a kipusztulástól, fogalmazhatunk úgy. Csak az a kérdés, hogy ezt milyen módon tesszük.

Ezzel a vadászati törvény-módosítással, ezzel a passzussal kapcsolatban nekem két problémám van. Az egyik elvi probléma. Elvi probléma az, hogy egy általánosan elfogadott főszabályból most mi kivételt tesszünk. Ez nem szerencsés, én úgy gondolom, különösen egy ilyen csekély egyedszámú fajtánál. De ha ezt szakmai szempontok alátámasztják, akkor még, azt gondolom, ez érthető tudna lenni.

De lássuk, mik a szakmai szempontok, mert nekem azért volt részem hajtásokban, láttam ennek a nehézségeit, testközlelől is tapasztaltam, illetőleg beszéltem több gyakorló vadással, vadhajtást szervezővel. Nos, tisztelt képviselőtársaim, a jelenlegi szabályozás azért tiltja meg a 45 centi marmagasságnál nagyobb kutyák részvételét a terelővadászatban, mert nem előnyös, hogy ezek a kutyák a nagyobb termetük-nél fogva a bozótosból, a szederindásból nem tudnak odaférni azokhoz a disznókhoz, amelyeket a vadászok elé kellene hajtaniuk. Ez egy gyakorlati szempont.

(13.50)

Sokkal fontosabb szempont a kutyák védelme. Egy nagyobb testű kutyát egy ilyen vadászat során könnyen puskavégre kapnak a felelőtlen vadászok. Sok esetben ez is előfordul. De nemcsak ez okozhatja ezeknek a kutyáknak a veszét, hanem igenis maga a vad, a vad-disznó, amelyik a malacát félti, vagy akár a sebzett vad-disznó, amely szembefordul a kutyával, mint egy konzervdobozt hasítja fel, főleg a nagyobb testű kutyákat, hiszen nagyobb felületet tud elérni. Ezért is alkalmasabbak a fürge, kisebb testű kutyák arra, hogy ezt a vaddisznó általi támadást el tudják hárítani. Tehát nem véletlenül alakult ki ez a jelenlegi szabályozás.

Farkas Sándor miniszterhelyettes úrhoz fordulok, mert igazoltan távozott előterjesztő úr, csak hozzá tudom címezni a kérdést. Simicskó István úgy fogalmazott, hogy egy félreértelmezett gondolat alapján kikerült a kopó azon kutyafajták köréből, amelyek részt vehetnek ezen a hajtáson. Mi volt akkor ez a félreértelmezett gondolat? Ezt nem értjük.

Azt sem értjük, hogy ha nemzeti kincsről beszélünk, ugye, több nemzeti kincs is van, és itt felsorolásra kerültek a 45 centi marmagasságnál nagyobb kutyák, akár a magyar agár, a nagyobb testű magyar vizsla, vagy akár a kuvasz is, ami szintén hagyományos, hogy régen vadászatokra, hajtásokra használták, őket most kizárjuk ebből a körből.

Horváth István képviselőtársamhoz fordulok, aki szintén hozzászólt a bizottságban ehhez a témához, a hagyományokra hivatkozva. Ha valaki, akkor én tényleg tiszteltem a hagyományokat, és azt gondoltam, hogy figyelemmel kell lennünk a jelenben és a jövőben is a múltunkra és a hagyományainkra, tehát nagyon szép gondolat ez, de jogtechnikai szempontból szerintem aggályos kivételt tenni, és főleg gyakorlati szempontból aggályos. És akkor még egy kérdést címeznék miniszterhelyettes úrhoz. Ön egyeztetett-e a vadgazdálkodókkal? Mit szólnak ahhoz, hogy majd felhívul ez a szabályozás, ami nyilvánvalóan racionális szempontok szerint alakult így a korábbi években.

De azt kell mondjam önöknek, hogy az erdélyi kopó-tenyésztők és a kopógazdák sem fognak örül-

ni, amikor a gyakorlatban bebizonyosodnak az általam elmondott aggályok, hogy ezek a kutyák bizony ezeken a vadászatokon komolyan sérülhetnek. Én azt a kérdést azért árnyalnám, hogy még egy indokot felsoroljak, tehát a nagytestű kutya utoléri a vadat, és képes annak lefojtására. Tehát akármennyire is egy törzskönyvezett, iskolázott kutyáról van szó, azért ilyenkor viszi a vére, különösen, ha falkában mennek és támadnak, úzik ezeket a vadakat. Tehát igenis fennáll a veszélye, hogy pontosan a vadászok szórakozása csorbul azáltal, hogy a kutya nem a vadász puskája elé tereli a vadat, hanem már az előtt lényegében lefojtja, harcképtelenné teszi, és esetleg meg tudja fojtani.

(Szabó Sándor elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Végezetül azt tudom önöknek mondani, hogy ha az a cél, hogy megmentünk ezt a fajtát, ez mindenféleképpen támogatandó cél. Én azért elgondolkodnék azon, hogy ez-e az útja annak, hogy az erdélyi kopópopuláció Magyarországon felduzzadjon a jövőben, mert úgy gondolom, hogy felelős vadgazdálkodó nem fogja a területére engedni az ilyen típusú kutyákat, még akkor sem, ha a vadászati törvény az ő esetükben kivételt tesz, és ezt meg fogja engedni. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Varga László képviselő úr, az MSZP vezérszónoka, parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, itt egy olyan fajtáról van szó, az erdélyi kopóról, amely a védett, őshonos vagy veszélyeztetett, magas genetikai értéket képviselő, tenyésztett magyar állatfajták nemzeti kincse nyilvánításáról szóló országgyűlési határozatban szerepel. Ez 2004-ben került elfogadásra.

Tulajdonképpen, ha felületesen vagy felszínesen nézünk egy-egy ilyen előterjesztést, akkor azt mondhatnánk, hogy minden olyan ügyet és minden olyan előterjesztést kell támogatni, amely ennek a határozatnak a mellékletében szereplő állatfajtát, annak a megmentését, tenyésztését támogatja. Azt gondolom, hogy meg kell fontolni azokat a fenntartásokat is természetesen, amik itt a vitában előttem elhangzottak. Ugyanakkor az alacsony egyedszám azért ezeket a problémákat talán nem nagyjítja fel annyira. Remélem, hogy annyira megnő az egyedszáma ennek a kutyafajtának, hogy ezeket a kérdéseket tényleg komolyan meg kell egyszer majd valakiknek szakmailag vitatni.

Azonban, amikor készültem erre a felszólásra - ugye, ez egy nagyon rövid előterjesztés, tényleg, két szakaszból áll, és akkor ebben már a zárórendelkezések is benne vannak -, akkor megnéztem ezt a határozatot - érdekes volt egyébként, hogy 16 éve

fogadta el az Országgyűlés -, és ebben a mellékletben, nagyságrendileg mondom, hogy egy százas nagyságrendű állatfajta, mindenféle állat, tényleg a halaktól kezdve a juhokon át a kutyáig szerepel. Van ebben a határozatban egy rendkívül erős mondat, én ezt most idézném. „A mellékletben felsorolt állatfajtákat magyar őshonos állatoknak tekintjük, amelyek egyben nevükben és képi megjelenésükben Magyarország szimbólumai.”

Egy másik szakaszában, sorában ennek a határozatnak pedig utal arra ez a határozat, hogy az állam segíti tenyésztésüket, állományuk fenntartását. Ezeket az állatokat, tehát amik a mellékletben vannak, nemzeti kinccsé nyilvánította ez az országgyűlési határozat, és még egyszer mondom, a tenyésztésüket és az állományuk fenntartását vállalta segíteni a magyar állam. Nyilván nemcsak a magyar államon múlik, hogy mi történik ezekkel az állatfajtákkal, de adódik a kérdés, hogy ne menjünk el mellett, hogy 16 éve mit fogadott el az Országgyűlés. Például az is benne volt, hogy ötévente felül fogja vizsgálni a kormány ezt a mellékletet. Az is benne volt, hogy időről időre nyilván ennek a tapasztalatait megosztja, gondolom, az Országgyűléssel. Szerintem jó volna egy olyan összefoglalót hallani erről az országgyűlési határozatról és annak a mellékletéről, ami arról szól, hogy az állam az elmúlt bő egy évtizedben mit tett ezeknek a fajtáknak a fennmaradásáért, állományuk megőrzéséért.

Ha már egy ilyen konkrét eset, és egészen véletlenül megint csak a vadászattal kapcsolatos konkrét eset... - most ebben azért elég sok érdekes ügy van, van itt vadászati kiállítás, sok minden -, akkor azt mondom, hogy ne csak ezt a szegmenst vizsgáljuk, hanem a teljes mellékletet.

Összefoglalva tehát, ha államtitkár úr eloszlatja azokat a felvetéseket, vagy megnyugtató válaszokat ad arra, amik itt előttem elhangzottak, akkor ez akár lehet egy támogatható javaslat, mint az egyik kutya-fajta-állomány megőrzésének a segítője, ezt akár el is tudjuk fogadni, de azt szeretnénk, ha ezt a határozatot áttekintené a szakbizottság és a kormány is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vadai Ágnes képviselő asszony, a DK vezérszónoka, parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bevallom önöknek, amikor 2002-ben először átléptem a bejáratot, soha nem gondoltam volna, hogy én valaha is az erdélyi kopóról fogok önökkel itt beszélgetni vagy vitatkozni. Szeretném előrebocsátani, hogy én nem vagyok ennek a területnek a szakértője, sem a vadászaté, sem a fajta-megőrzésé, mindazonáltal nyilvánvalóan, ahogy itt a legtöbb képviselő megtette, én is konzultáltam vadászokkal.

Szerintünk az elv, amit Simicskó frakcióvezető úr elmondott, nevezetesen, hogy az erdélyi kopót meg kell menteni, a fajtamentési programot meg kell csinálni, egy üdvözlendő és támogatandó elképzelés. Hozzátesszük, hogy ehhez egy hosszú távú stratégiára, és valóban, a szakértőkkel együtt egy rendes fajtamentő programra lenne szükség. Én azt most nem tudom önöknek megmondani, de szerintem önök közül senki nem tudja megmondani, hogy ez a törvénymódosítás egyébként milyen mértékben szolgálja ezt a fajta célt, amiben, még egyszer mondom, szerintem a Házban nincsen vita.

(14.00)

Az sajnálatos természetesen, ahogy az előterjesztés indoklása írja, hogy 2018-ban már csak 24 erdélyi kopót törzskönyveztek. Jó lett volna tudni egy 2020 szeptemberében benyújtott törvénymódosításban, hogy 2019-ben mi volt a helyzet, és 2020-ban eddig mi van, hogy lássunk egyfajta folyamatot, hogy ez csökkenő vagy növekvő tendencia. Szerintem a 2018-as adatnál biztosan van frissebb.

A másik, amiről pont a fajtamentő program kapcsán szerintem világosan kell beszélni, az az, hogy azért az egy régóta tudott probléma, hogy van ilyen, mármint hogy az erdélyi kopó egy veszélyeztetett fajta Magyarországon. Éppen ezért azt gondoljuk, talán lehet, hogy ezzel kapcsolatosan inkább egy komplexebb, átfogóbb törvényjavaslatnak is helye lenne, semmint csak egy-egy ilyen részletnek.

Én közvetítőn keresztül beszéltem olyan vadászszal, aki azt mondta, hogy jó is lehet meg rossz is lehet, maguk se tudják igazából, hogy jó megoldás-e ez, amit a képviselő úr előterjeszt. Azt látjuk, hogy az az oldala talán jobban ki lett bontva ennek a törvényjavaslatnak, ahol magának a fajtának a védelmével foglalkoznak, de hogy ez az eszköz, amit önök be akarnak itt vezetni, és az általános indokolásban és a részletes indoklásban is kifejtene, alkalmas-e erre, azt szerintem senki nem tudja megmondani.

Tehát én arra tennék javaslatot, miután látható így, hogy van szándék az ellenzéki képviselők részéről is, hogy ebben a kérdésben támogassák a kormányt és nem is a kormányt, őszintén szólva, hanem az erdélyi kopók megmentését, az azért mégsem ugyanaz. Lehet, hogy érdemesebb lenne egy komplexebb törvényjavaslatot benyújtani, akár azzal a hosszú távú stratégiával és fajtamentő programmal együtt, amely szerintünk az egyetlen eszköz lehet arra, hogy az erdélyi kopót meg lehessen menteni.

Ugyanakkor szeretném elmondani, amikor megláttam, hogy a vad védelméről, a vadgazdálkodásról meg a vadászatról szóló törvény kerül módosításra, tényleg nem gondoltam, hogy az erdélyi kopó lesz a téma, sokkal inkább azt gondoltam, hogy

esetleg foglalkozni fognak az ólomtartalmú lövedékek kérdésével - itt ugye, az Európai Bizottsággal alakult ki a fővadász úrnak egy vitája - vagy esetleg a bérvadászok kérdésével, és ha már rendeletben nem sikerült rendezni, akkor lehet, hogy most törvényben átmenetileg rendezik, hiszen a bérvadászat kapcsán ma Magyarországon a vadásztársaságok nagyon komoly problémával néznek szembe. Először azért, mert a kiadott kormányrendelet a Covid-19 miatt nem volt egyértelmű: máshogy értékelték a szakmai szervezetek, azt mondták, hogy lehet bérvadászatot rendezni, és máshogy értékelte az ORFK ezt a kormányrendeletet, aki azt mondta, hogy nem lehet bérvadászatra külföldieknek beutazni; ez például ma komoly problémát okoz sokaknak.

És azt is gondoltam, hogy ez a módosítási javaslat tényleg nem az erdélyi kopóról, hanem arról szól, hogy az önök által megszervezni kívánt „Egy a természettel” című vadászati és természeti világkiállítás pénzét, ahova egymillió látogatót várnak, átcsoportosítják valami, egyébként a vadgazdálkodással, a vadvédelemmel kapcsolatos fontosabb területre.

Őszintén azt hiszem, hogy ebben az ügyben, elfogadva Simicskó képviselő úr aggodalmát az erdélyi kopószám-csökkenés miatt, és egyébként tudjuk, hogy ő folyamatosan foglalkozott ezzel a témával, némi bizonytalanság van bennem a tekintetben, hogy ez a törvényjavaslat - amely, még egyszer mondom, ha valóban azt a célt szolgálja, de erre még most nem kaptam itt önöktől választ, hogy ez a fajtamentés megtörténhet - valóban szolgálja-e azt a célt anélkül, hogy meglenne a komplex hosszú távú stratégia és maga a program. Nem tudom, a kormányra nézek, hiszen valóban az előterjesztőnek - és ez most nem kritika - el kellett mennie, csúszott is a parlament, de a kormánynak kell arra választ adni, hogy ezzel kapcsolatosan valamilyen elképzelés van-e, és különösen ezt az elképzelést a fajtáért felelős szervezettel, szervezetekkel, azokkal az emberekkel dolgozzák-e ki közösen, akiknek egyébként van ilyen kutyájuk, és sokkal jobban ismerik a vadászatba való bevetettségüket, az alkalmazhatóságukat. Ahogy Steinmetz képviselő úr mondta, neki vannak fenntartásai ezzel kapcsolatosan, én meg beszéltem, mondom, közvetítőn keresztül olyan vadással, aki azt mondta, hogy tulajdonképpen lehet, de olyan vadással is beszélünk, aki meg azt mondta, hogy ebben bizonytalan.

Ezért azt gondolnám, amit Varga képviselő úr is jelzett, hogy lehet, érdemes lenne ebben a kérdésben még egy kört futnia a szaktárcának az előterjesztővel akár úgy, hogy ebbe a módosító javaslatba vagy emellé odakerül az, hogy elkészül a hosszú távú program, elkészül a hosszú távú stratégia és a fajtamentő program, és azzal visszajön ide a kormány, mert szerintünk az lesz a garanciája annak, hogy az idén nem 24-et, hanem ennél sokkal több erdélyi kopót fognak törzskönyvezni.

Úgyhogy várjuk a kormány álláspontját ebben a kérdésben. És ez nem politikai, hanem tényleg szakmai, tehát azt gondolom, ebben a kérdésben nincsen közöttünk politikai vita, ebben a kérdésben maximum mindannyiunk között szakmai bizonytalanság van, ami nálam abból fakad, hogy nem értek ehhez a területhez, önöknél meg abból fakadhat, hogy nem kaptak elégséges információt ezzel kapcsolatosan.

Ezért én azt javaslom, hogy ezt a kérdést, akár úgy is, hogy ezt a javaslatot visszavonják, és egy teljesen új, komplexebb javaslatot terjesztenek be, újra hozzuk a Ház elé, és vitassuk meg ezt közösen. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kocsis-Cake Olivio képviselő úr, a Párbeszéd vezérőszónoka következik. Parancsoljon, képviselő úr!

KOCSIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttem szólók majdnem mindent elmondtak, úgyhogy rövid leszek, igyekszem nem ismételni.

Elsősorban én is zöldpolitikusként, kutyatartóként szólok hozzá és nyilván nem vadászként ezzel kapcsolatban. Nyilván nagyon kevés információm van, de természetesen én is egyeztettem vadászokkal, nekem is vegyes képet világítottak meg: valaki egyetértett a javaslattal, volt, aki viszont kifejezetten ellemezte ezt, úgyhogy így jöttem ide ezekkel az információkkal.

De ha már Assisi Szent Ferencsel kezdte Simicskó frakcióvezető úr, és a kormány pedig frissen kinevezett egy állatvédelmi kormány megbízottat, Ovádi Pétert, akkor kíváncsi vagyok, hogy ez ügyben elkezdte-e a munkáját, volt-e egyeztetés vadászati szervezetekkel, állatvédő szervezetekkel ez ügyben.

A főváros Szabó Rebeka személyében is kinevezett egy állatvédelmi biztost. Ha ez ügyben valamit egyeztetni kell, lépni kell, akkor mi nyitottak vagyunk ebben a kérdésben együtt dolgozni.

A módosítás indoklásával viszont nem értünk egyet, mi nem látjuk azt, ahogy az előttem szóló képviselők is felszólaltak, hogy e törvénymódosítás kapcsán az erdélyi kopó jövője biztosított lenne, ezt nem látjuk így biztosítottnak.

Ha már tényleg az erdélyi kopóról beszélünk, egyértelműen támogatjuk ezt a fajta javaslatot abban az értelemben, hogy valóban nagyon fontosnak tartjuk, hogy a kilenc őshonos magyar kutyafaj tovább éljen, és köztük természetesen kiemelten az erdélyi kopókat tovább tudjuk szaporítani, hogy továbbra is itt legyenek köztünk. Tehát ezt abszolút támogatjuk.

Ha már erről beszélünk, akkor esetleg egy sokkal hasznosabb módszer lenne, ha egy kampányt indítanánk azért, hogy a kilenc magyar kutyafajt jobban megszeretessük a magyar gazdikkal, és minél többen

keressék ezeket a kutyákat. Hozzáteszem, az erdélyi kopók mellett a mudik, a pulik is, illetve a pumik is egyre kevésbé népszerűek, tehát lenne dolgunk ez ügyben. És ha már itt a vadászati világkiállításra elköltünk több milliárd forintot, akkor miért ne tudnánk elkölteni egy ilyen kampányra pár millió forintot? Ezt biztos tudnánk támogatni, és lehet, hogy hasznosabb lenne, mint ez a fajta törvényjavaslat.

Igen, itt vegyesek a vélemények azzal kapcsolatban, hogy állatvédőként, zöldpolitikusként milyen veszélyekkel jár, ha az erdélyi kopót ilyen terelés vadászatba vetjük. Volt olyan vadász, aki kifejezetten azt mondta, hogy egy fiatalabb őzt, szarvast vagy vaddisznót igenis megtámad az erdélyi kopó kiképzéstől függetlenül, tehát itt vannak veszélyek, de ilyen mély szakmai kérdésekbe nyilván nem akarok belemenni.

Világos a cél, de nem világos az eszköz, tehát hogy ezt a célt, hogy az erdélyi kopókat megmentsük, el tudjuk-e érni ezzel a törvényjavaslattal. Egyébként javasolom mindenkinek, aki kutyavásárlás előtt áll, hogy gondolkozzon az erdélyi kopóban, aki egyébként otthoni állatként is nagyon szeretett tagja tud lenni a családnak, egy nagyon családbarát kutya, nem csak vadászatra lehet alkalmazni, a családban is nagyon jól elfér.

Egyébként a Fidesz törvényjavaslati kapcsán sajnos-sajnos mindig felmerül bennem, hogy ki lehet itt a háttérben, ki a megrendelő.

(14.10)

Valakinek van itt valami erdélyikopó-tenyésztő vállalkozása, és most megkérte önöket, hogy ennek menjenek neki? Most talán azt mondom, hogy őszinte a javaslat, de azért mindig-mindig itt sántikál az embernek a hátsó fejében ez. Remélem, hogy nem ez a helyzet. Tehát mi ezt a javaslatot ebben a formában nem tudjuk támogatni, a célt tudjuk támogatni, és mi azt javasoljuk, hogy nagyobb figyelmet és több forrást biztosítsunk az őshonos magyar kutyafajok megmentésére, köztük az erdélyi kopókért is. Köszönöm a szót. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkező független képviselő szólhat. Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat - hogy a legfinomabban fogalmazzak - elképesztő ostobaság. Azért ostobaság, mert egy nemzeti kincsünket jelentő kutyafajta fajnevelését kívánja fenntartani, és az ennek a típusú erdélyi kopónak az egyednövekedését,

a fajtiszaegyed-növekedését kívánja szolgálni, és ehhez képest a vadászati törvényt módosítja.

Pár perccel ezelőtt Steinmetz Ádám képviselőtársam pontosan elmondta azokat a körülményeket, amelyek annak idején ahhoz vezettek, hogy a vadászati törvényben kifejezetten megtiltották az ilyen marmagasságú és ennél magasabb marmagasságú kutyák részvételét a vadászatokban, pontosan az alapján a szakmai álláspont alapján, amelyet Steinmetz Ádám képviselőtársam előadott. A '96-os vadászati törvényben és azt követően 2016-ban és '19-ben módosított törvényben nem véletlen, hogy fenntartotta a jogalkotó azt a feltételrendszert, amivel a 71. §-ban azt nyilvánította ki, hogy a vadászat rendje megsértésének minősülnek bizonyos típusú magatartások a vadászat során.

Ez a kérdés, hogy milyen marmagasságú kutyák vehetnek legfeljebb részt a vadászatban, ez, ha tetszik, ha nem, szintizsda szakmai kérdés, vadászati szakmai kérdés. Természetesen szerintem ebben a Házban nincs képviselő, és az országban nincs értelmes ember, aki ne mondaná azt, hogy nemzeti kincsünket jelentő kutyafajtánk megőrzése, megóvása, egyedi fajtánként való tenyésztése, fejlesztése és megőrzése nemzeti feladat, ez nem kérdés, csak azt gondolom, hogy nem egy vadászati törvény módosításával lehet egy fajtát fenntartani.

Vadai Ágnes képviselőtársam teljesen indokoltan azt kérdezte - miután az előterjesztők közül már csak Nacsa Lőrinc képviselőtársunk van itt, és nem biztos, hogy ilyen szakmai kérdésekre válaszolni tud, viszont itt van a minisztérium államtitkára -, hogy vajon 2020-ban hogy áll az erdélyikopó-kérdés. Én tudok válaszolni Vadai Ágnes képviselőtársam kérdésére, merthogy készültem, és bizony a világban 1300 egyed van 2020. augusztusban, ebből Magyarországon 800, Erdélyben pedig 300. Tehát ez egy dolog, hogy 24-et törzskönyveztek éppen 2018-ban, amit az előterjesztés tartalmaz, de ez azt jelenti, miután legalább 1100 egyed van Erdély és Magyarország területén, hogy szerencsére - bár lehet, hogy az utolsó órában vagyunk - mi magunk, országgyűlési képviselők, a társadalomnak adott üzeneteinkkel el tudjuk érni azt, hogy ha ez a kutyafajta ilyen veszélyben van, akkor bizony igyekezzünk a fajtanemesítésben minden eszközzel részt venni és segíteni.

És Kocsis-Cake Olivio képviselőtársamnak üdvözlöm azon előadását, aki elmondta, hogy számtalan eszköz áll rendelkezésre egy kormányzatnak ahhoz, hogy egy fajta kihalását megpróbálja elkerülni, és ha 50 milliárd forintot tud adni egy vadászati kiállításra, abból bizonyára le lehet csippenteni egy pár milliót, amely a fajtanemesítés továbbfolytatását célozza.

2012-ben alkotta meg a hungarikumtörvényt ez a kormányzat, most 2020 van. '96-os a vadászati törvényünk, és már akkor meghatározták azt, hogy mi számít a vadászat rendje megsértésének. Én meg csak azt

szeretném megkérdezni: nyolc év kellett ahhoz, hogy például valakinek eszébe jusson, hogy az erdélyi kopó kiháló fajta, amikor már 20-25-30 évvel ezelőtt erről lehetett a sajtóban olvasni?

Én azt gondoltam, hogy az előterjesztő legalább arra egy kis időt szán, hogy megemlékezzen arról az emberről, Nyisztor Péterről, aki egyáltalán ennek a kutyafajtának megőrizte a fennmaradását. Bizonyára emlékeznek rá - a fiatalok nem, de az idősebb korosztály -, hogy bizony Ceaușescu idejében, mikor már az erdélyi kopó egyed száma olyan kevéssé vált Magyarországon, hogy tényleg a kihálás fenyegette, egy magyar küldöttség elment Erdélybe, hogy megpróbálja megtalálni azt, hogy hátha ott vannak olyan tenyésztők, akik megőrizték ezt a fajtát. Hát, Máramaroszi-gegen találták meg Nyisztor Pétert, aki a Ceaușescu-rendszer előtt titokban fenntartotta ennek a fajtának a nemesítését, és szerencsére neki köszönhető, hogy Magyarországon újra legalább valamennyi egyed meg tudott jelenni, mert kettő kiskutyát tudtak akkor elhozni Nyisztor Pétertől azzal a kényszerű füllentéssel, hogy Ceaușescu Kádár Jánosnak küldi a két egyed.

2016-ban nyerte el a jogszabály, a vadászati törvény 71. §-a ezen rendelkezéseit, tehát a vadászat rendjének megsértésének minősülő rendelkezéseit abban a formában, ami ma szerepel, és 2019. november 20-án, azaz tíz hónappal ezelőtt a kormányzat T/8181. számon vadászati törvényt módosító javaslatot nyújtott be a Házhoz, és érdekes módon még '19-ben sem jutott eszébe, hogy az erdélyi kopó egyedkihalása fenyeget, és valamilyen módon a vadászati törvényt és a vadászatot összeköti ennek a fajtának a megmentésével.

Azt kérdezte Kocsis-Cake Olivio képviselőtársam, hogy vajon milyen érdek állhat a háttérben. Biztos, hogy anyagi érdek áll a háttérben, vagy még egy lehetséges: ezek a szimbolikus javaslatok, ezek a nagyon nemzeti vagyunk, nagyon-nagyon nemzeti vagyunk, nagyon és egyáltalán és mindenki az ellenzéki oldalon nemzetellenes, csak a probléma, hogy ezek az ostoba javaslatok nem a nemzeti lélek és nemzettudat fenntartását szolgálják, hanem nagyon sok embernek az jut eszébe, hogy nemzeti köntösbe öltöztetik egyéni anyagi érdekek megjelenítését. Ezt kellene elkerülni.

(Nacsa Lőrincnek:) És ha már Nacsa Lőrinc képviselőtársam csapkodja az asztalt, akkor neki mint KDNP-snek még egy kérdést szeretnék fölvetni, ha már a vadászatról van szó. Tessék mondani, KDNP-s képviselőtársaim, ott a padsorokban, maguknak az hogy tetszik, hogy a magyar állami költségvetésből, a 120 ezer nettót kereső takarító néni adójából is egyenként 100 ezer forintot tetszenek kifizetni a vadászársaságoknak minden egyes lelőtt vaddisznó után, mondván, hogy ezzel próbálják elkerülni a sertéspestis kérdését!?

A vaddisznót 50 ezer forintos átvételi áron veszik át abban az esetben, ha kereskedelmi forgalomba hozzák, de nem, az adófizetők kétszer annyit fizetnek érte, egészséges vaddisznók után úgy, hogy a társadalomban a gyermekek 20 százaléka nem jut egészséges ételmiszerhez, és nincs rendszeresen ellátva úgy, ahogy az járna minden magyar gyermeknek.

Azt tessék mondani, hogy ha már vadászatról beszél, és a 100 ezer forintos vaddisznóárról beszél, akkor KDNP-sként hogy nem jutnak el odáig, hogy például ezt a kérdést napirendre vegyék, és megszüntessék?! Különösen úgy, hogy a gyermekéhez és a családok szegénysége nagyon nemtetszővé teszi azt, hogy vadászársaságok a lelőtt vaddisznókból keresnek jó sok pénzt, miközben semmifajta veszély nincs abban, hogy a sertéspestis elterjedne.

Vagy ha esetleg emögött az áll, hogy Csányi Sándor vágóhidjait és disznóit védjük, és ezért kell minden egyes lelőtt vaddisznó után az adófizetőknek 100 ezer forintot fizetni, akkor azt tessék mondani, hogy ez a mögöttes érdek. Csak egyet kérek: ne tessenek se a Ház falai között, se a Ház falain kívül álszent, mindenféle nemzeti köntösbe öltöztetett, teljes mértékben az adott témához nem igazodó, de egymást összekeverő javaslatokat tenni!

Száz szónak is egy a vége: ha valaki, akkor mi mindannyian szeretnénk őshonos állatainkat megőrizni; ha valakik, mi mindannyian szeretnénk azért tenni.

(14.20)

Na de nem gondolják komolyan, hogy például én meg fogok egy olyan törvényjavaslatot szavazni, ami után, ha az erdélyi kopók ezeken a vadászatokon részt vehetnek, akkor a vaddisznó az első adandó alkalommal belémar, és megöli?! Hát, nem tetszenek komolyan gondolni, hogy amíg egyetlen valódi vadász szakember azt mondja, hogy a vadászati törvény nem véletlen fogalmaz így, nem véletlen szabályozták így, és nem azért volt, mert valaki elnézett, vagy nem figyelt, vagy elfelejtette, hanem azért, mert ennek megvan a szakmai indoka, akkor utána csak azért, mert a fajtanemesítést vagy a fajta meglétét, az egyed meglétét kell fenntartanunk, akkor odaküldjük a vadászok elé azért, hogy azokat az egyedeket megöljék a vadak?! Tessenek már gondolkozni!

Szóval, tessék ezt a javaslatot visszavonni! Nacsa Lőrinc képviselőtársam társaival együtt menjen haza, és tessék kitalálni szépen azokat a lehetőségeket, hogy milyen módon tudják az erdélyi kopót mint egyed megtartani! Mert én is tudnék rá ajánlatokat és javaslatokat tenni, de az önök pártjai kormányoznak. Promóció, tegyük divattá! Itt van 199 képviselő, biztos jó páran lakunk családi házban, tessék megmondani, tessék a következő kutyaként erdélyi kopót vásárolni,

remélem, van elég fajtisza a nemesítőknél, és mindjárt itt van a következő program.

Csak egyet kérek: a vadászok és a vadak elé ne küldjük azokat az állatokat, amelyek egyáltalán nem biztos, hogy életben maradnak! Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Ma még csak kedd van, ezért kérem mindannyiuk idegrendszerén az uralmat, mert pénteken is ebben az országban és ezért az országért fogunk dolgozni, ezért önmérsékletet mindenkitől.

Most pedig kétperces felszólalás következik: Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért tudom két percbe megfogalmazni a véleményemet, mert sok képviselőtársam előttem elmondta, és nem szeretnék mindent újra ismételni.

Az egy dolog, amire felhívnám rögtön a vita elején a figyelmet, hogy eddig minden képviselő majdnem úgy kezdte a hozzászólását, hogy nem ért ehhez a kérdéshez, de szívesen elmondja a véleményét. Szerintem én is ebbe a körbe tartozom, tehát érdemes lenne a vitát ott tartani, abban a körben, akik értenek hozzá.

A másik megjegyzésem az lenne, hogy abban valóban van igazság, amiről többen is beszéltek, Vadai Ágnes, Steinmetz Ádám és több képviselőtársam is, hogy egy fajmentésnek valószínűleg egy komplexebb program részeként kellene megjelennie, tehát én azt kérdezném igazából államtitkár úrtól, mint aki talán itt a teremben egyedül ért ehhez a kérdéskörhöz, legalábbis hivatalból köteles, hogy mit terveznek, milyen forrásokat biztosítanak erre. Terveznek-e valóban nemcsak vadászati törvényt módosítani, hanem mást is, amivel ezeket a fajtaikat valóban meg tudjuk tartani?

Hiszen a szándék, én is azt mondanám, hogy nemes, helyes kezdeményezés, ahogy Varga László képviselőtársam is mondta, mi magunk is szívesen támogatunk egy ilyen kezdeményezést, amennyiben azt látjuk, hogy ez nem egy ilyen in medias res, egy ilyen ad hoc típusú döntés, hanem valamibe illeszkedik, és valamilyen hosszú távú - hogy mondjam - fenntartható fejlődést is eredményezni fog. Tehát, hogyha majd államtitkár úr a záróválaszában ki tudna erre térni, hogy milyen egyéb más komplexebb intézkedéseket terveznek, azt megköszönném, és laikusként is szívesen venném ezt mint kutyabarát, hogy hogyan lehetne ezt a kérdést hosszú távon, megnyugtatóan rendezni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Dankó Béla képviselő úr, Fidesz, két percbe!

DANKÓ BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Vadai Ágnes képviselő asszony és Varga képviselő úr felvetésére, hogy más módszereket is lehetne alkalmazni a fajtamegmentésre, nyilván igaz, de én azt gondolom, hogy önmagában az, hogy a tenyésztőket ösztönözzük akár anyagilag, akár bármilyen más módon arra, hogy még több állatot tenyészessenek, ez nem megoldása az ügynek, hiszen talán korábban is elmondtam már, hogy én azt gondolom, hogy azok a kutyafajták terjednek el leginkább, amelyeknek a használhatósága biztosított.

És sajnálatos módon a módosítandó törvény korlátozza ennek a kutyafajtának a használhatóságát, éppen ezért, ha nem is oldja meg, de legalábbis lehetőséget teremt arra, hogy akadály elháruljon azok elől, akik szeretnének ilyen kutyát tartani, és mivel használható lesz az ő életükben, az ő munkájukban, segítőtársuk lesz ez a kutya, ezért vélhetően hosszú távon meg fogják tartani.

Azok az aggályok, amiket Steinmetz képviselő úr megfogalmazott: itt többen picit értetlenkedem, részben abban az ügyben, hogy a többi magyar fajtát is megpróbálta bevonni ebbe a törvényjavaslatba, miszerint alkalmasak ők is ma a vadászatokon való, nagyvadterelő vadászatokon való részvételre. De ez nem így van. Ezek a kutyafajták alkalmatlanok, az összes többi kutyafajta alkalmatlan, másra lettek kitenyésztve, nyilván más tulajdonságuk alapján szelektálták a tenyésztés során ezeket a kutyákat, teljesen másra jók, nagyon sok mindenre.

Hála istennek, az én családomnak is tagja egy szálkásszőrű tacsó és egy magyar vizsla, akivel nagyon-nagyon sok örömet tudunk okozni egymásnak, de tudom jól, hogy a magyar vizsla például teljesen alkalmatlan arra, hogy egy nagyvadterelő vadászaton részt vegyen; főleg úgy, hogy a javaslatban mindenféle képpen hangsúlyosan szerepel az, hogy kiképzett és vizsgázott kutyák vehetnek részt csak *(Az elnök csengetéssel jelzi az idő leteltét.)* a vadászaton...

ELNÖK: A-a... *(Derültség, taps.)* Varga-Damm Andrea független képviselő asszony, parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm. Nagyon örülök, hogy Dankó Béla képviselőtársam után szólalhatok fel, mert ugye, azzal indokolta most válaszadásként Steinmetz Ádám képviselőtársamnak, illetőleg a többi felszólalónak, hogy a tenyésztők azért vannak nehéz helyzetben, mert általában valamire használni kívánják a gazdák a kutyákat, és ha valamilyen módon hasznuk is van, akkor több lehetőség van arra, hogy a tenyésztőtől vásároljanak.

Egy adatot elfelejtettem a statisztikai adatokból elmondani, amikor Vadai Ágnes képviselőtársam kérdésére válaszoltam: a meglévő egyedszám összesen 10 százalékát használják vadászatra. Tehát ez azt jelenti, hogy 90 százalékban ezt a kutyafajtát nem vadászatra

használják az emberek (*Nacsa Lőrinc: Ezért változtatjuk meg.*), és ez az újabb indoka annak, hogy miért nem gondolom, hogy a vadászati törvény módosításával kellene az egyed fennmaradását és az egyedszámot növelni. Köszönöm szépen. (*Nacsa Lőrinc: Köszönjük szépen az érvet, de igen!*)

ELNÖK: Vadai képviselő asszony, DK!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Köszönjük szépen Varga-Damm Andrea képviselőnek a számokat, azonban még ebből sem derült ki, hogy hányat törzskönyveztek tavaly és az idén eddig, és szerintem egy 2020-ban benyújtott törvényjavaslatnál talán érdemes lenne frissebb adatokkal dolgozni.

De kevésbé ez a lényeges, sokkal inkább az, hogy én nem emlékszem, hogy azt mondtam volna, hogy pénzt kell adni a tenyésztőknek, hogy ezt a problémát meg lehessen oldani. Én arról beszéltem, hogy szerintem egy átfogó stratégiára lenne szükség és egy fajtamentő program kidolgozására. Én tudom, hogy önök szeretik leegyszerűsíteni a dolgokat, de amit én javaslak, az egy picikét komplexebb, több gondolkodást igényel annál, mint hogy pénzt szórjunk emberekre. És azt hiszem, hogy ezekben a kérdésekben, bár jó, hogy mi itt vagy én laikusként beszélek erről a dologról, érdemes lenne megkérdezni azokat, akiknek van ilyen kutyájuk, ilyen vadásznak, hogy ők egyébként alapvetően mit javasolnak annak érdekében, hogy ennek a fajtának a törzskönyvezett számát lehessen növelni.

Úgyhogy én azt hiszem, hogy ebben a dologban leginkább a kormány álláspontja lesz az érdekes, hogy milyen átfogó stratégiával, programmal készülnek a fajtamentés tekintetében. Ez nyilván lehet egy eszköz. Azon most lehet vitatkozni, hogy kutyát ki mire tart, van, aki csak azért, hogy szeretgesse, van, aki azért, hogy vadásszon, de szerintem ez nem képezi most a vita tárgyát.

Egy dolgot mindannyian látunk, és szerintem ebben kell közös megoldást találni, hogy az egyedszámot növelni kell, a fajtamentést meg kell tenni, ha már eddig nem sikerült, hiszen erről régóta lehetett tudni, hogy probléma van, ebben pedig egyedül a kormány tud választ adni, hogy jelen pillanatban a kormány milyen stratégiával készül ebben az ügyben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Steinmetz képviselő úr, Jobbik!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Ha már Dankó Béla képviselőtársam megszólított, és lehet, hogy helyesen, mert félreérthetően fogalmazhattam a vezérszónoki felszólalásomban, nekem nem az volt a célom, hogy propagáljam a

többi, nemzeti kincsként tekintendő magyar őshonos kutyafajt, hanem az volt a célom, hogy ha már szakmailag közelítünk a kérdéshez, nyilván szakmailag nem védhető, én úgy gondolom, az az álláspont, hogy az erdélyi kopó vagy a 45 centinél magasabb marmagasságú kutyák részt vehessenek a hajtóvadászatban.

Ha az erdélyi kopó kérdését viszont olyan nexusba tesszük, hogy ez a fajta megmentési programjának a része - amit a képviselőtársaim hiányoltak, egy komplex programot - én el tudom fogadni, hogy ez ennek a programnak egy eleme, hogy most módosítjuk a vadászati törvényt.

(14.30)

Ezzel kapcsolatban mondtam azt, hogy ha ilyen kitélt teszünk, és olyan kontextusba állítva, hogy ez a fajtamegmentési programnak egy eleme, akkor viszont úgy gondolom, hogy akkor járnánk el következetesen és korrekten, ha a 32/2004-es országgyűlési határozat mellékletében foglalt összes többi magyar őshonos fajta esetében is megengednék azt, hogy részt vehessenek ilyen hajtásokon, ha és amennyiben önök szerint ez valóban annak érdekében történne, hogy elősegíti a tenyésztést és az ilyen kutyák tartását a jövőben. Úgyhogy remélem, hogy ezt a félreértést sikerült most eloszlatoznom. Köszönöm. (*Szórványos tarts az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most visszatérünk a normál szót kérő képviselők felszólalásaihoz. Dankó képviselő urat szívesen tájékoztatom, hogy a következő kétperces körben kaphat lehetőséget.

Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP frakcióvezetője, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Csak nagyon röviden szólok hozzá, nyilván szeretném ismertetni az LMP-frakció álláspontját, miként fogunk szavazni. Érdekes vita alakult ki - mindenképpen hosszabb vita, mint amire számítottam - a törvényjavaslat kapcsán, illetve az előterjesztés kapcsán.

Én azt hiszem, hogy a lényegét elmondta Vadai képviselő asszony, hogy itt gyakorlatilag minden felszólaló egyetértett a céllal magával, hogy ennek a nagyon-nagyon fontos és értékes magyar őshonos fajtának az egyedszámát növelni kell, tehát valami olyan módon kell intézkedéseket végrehajtani, hogy erre lehetőség nyíljon.

Én azt gondolom, hogy abban sem lehet vita, hogy önmagában ez az itt, az asztalon fekvő javaslat nem lesz elegendő. Tehát ez lehet egy lépés, és arról lehet szakmai vitát folytatni, hogy ez egy pozitív lépés vagy nem, de mindenképpen ezen túl is lépéseket kell kezdeményezni. Lehet, hogy önmagában egyébként ez a vita, hogy az Országgyűlés elé került ez a kérdés,

ez már valamiféle segítséget fog nyújtani. Ilyen szempontból pozitív, ahogy Kocsis-Cake Olivio ajánlotta, hogy mindenki vásároljon erdélyi kopót. Szerintem ez egy fontos lépés lehet, hogy az Országgyűlésben ez elhangzott, ahogy Varga-Damm képviselő asszony is ezt mondta gyakorlatilag.

Neki külön köszönöm azt, hogy Nyisztor Péter nevét megemlítette. Ugyan én sem vagyok szakértő, így kicsit utánaolvastam a dolgoknak. Ehhez fontos még talán hozzátenni kiegészítésként, hogy azért kellett megmenteni ezt a fajtát, mert 1947-ben Romániában egy olyan törvényt hoztak, hogy gyakorlatilag kiirtandó fajtának minősítették. Ezért kellett megmenteni ezt a fajtát, és utána a visszatenyésztése ezt követően kezdődhetett meg, és valóban, évtizedekkel ez előtt már úgy hitték, hogy egy kihalt fajtáról van szó.

Mi magunk is, mivel nem értünk hozzá, konzultáltunk, én magam is próbáltam konzultálni. Felém alapvetően az a jelzés érkezett, hogy ez lehet egy jó irány, tehát nyilván önmagában nem elegendő, de lehet jó irány ez a törvénymódosító javaslat. Én hiszek ennek a forrásnak, hiszek ennek az információnak, ezért mi támogatni fogjuk, megszavazzuk ezt a törvénymódosító javaslatot.

Ugyanakkor én kérem, hogy képviselőtársaim, az előterjesztő is hallja meg az ellenzéki sorokból érkező pozitív, konstruktív hozzászólásokat, és egy olyan programot próbáljanak indítani, főleg hogyha egy tizenhat évvel ezelőtt elfogadott határozati javaslat erre külön még kötelezettséget is vállalt, ami valóban érdemi lépéseket tud tenni a fajta megmentése érdekében.

Azért annyi kritikát engedjen meg az előterjesztő, a jelen lévő előterjesztő, hogy itt nagyon-nagyon komoly és szerintem alapvetően szakmai megközelítésből megfogalmazott kritikák, kérdések, felvetések fogalmazódtak meg. Én azt gondolom, hogy akkor járt volna el helyesen az előterjesztő, maximálisan jó szándék mellett, hogyha ezekre a szakmai kérdésekre már az előterjesztés indoklásában a válasz benne foglaltatott volna. Tehát szerintem ennyiben elővigyázatosabb lehetett volna, jobban elő lehetett volna készíteni ezt a javaslatot.

Összességében pozitív javaslatnak tartjuk, meg fogjuk szavazni, de én nagyon bízom benne, hogy ez a konszenzus később folytatódik egy olyan programban, ami érdemi lépéseket jelent majd a fajta, a nagyon fontos fajta megmentése érdekében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Folytatva az ellenzéki képviselők felszólalásait, de szigorúan nem megismételve őket, egy-két gondolatot én is el szeretnék mondani.

Egyrészt valóban, a legtöbb kritika szakmai jellegű, ami a javaslattal kapcsolatban elhangzott, és én is egyetértek azzal, hogy bizony a legveszélyeztetettebb magyar őshonos kutyafajtáról, az erdélyi kopóról van szó, amelynek a megmentése mindenképpen egy össznemzeti ügy kell hogy legyen, és nagyon helyes, hogy az Országgyűlésben is tárgyaljuk ezt a kérdést.

De ha már konkrétan ezen törvényjavaslatról beszélünk és a szakmai kritikákról, akkor az elég beszédes, hogy például az Országos Vadászkamarának a véleményét nem ismerhettük meg ezzel az üggyel kapcsolatban. Ezért arra biztatnám a miniszterhelyettes urat, hogy ez ügyben tájékozódjon, vagy ha önnek van erről ismerete, hogy mégis az Országos Vadászkamáránál miként álltak ehhez a módosításhoz, akkor legyen kedves, és ossza meg velünk.

Magának a kutyafajtának a problémája szerintem két alapvető kérdéskörre bontható. Egyrészt a XXI. században egy fajtának, főleg egy ilyen, relatív alacsony egyedszámmal rendelkező fajtának az életben maradása mindenképpen valamiféle olyan társadalmi igény feltámasztása során képzelhető el, ami ma még nincs meg. Tehát egész egyszerűen divattá érdekes, kell tudnunk tenni ezt a fajtát, elsősorban idehaza, Erdélyben, illetve remélhetőleg akár később szélesebb körben is, ahogy ezt például a pulinál vagy a magyar vizslánál már, hála a Jóistennek, megtapasztalhattuk. Tehát érdemes ezen az úton elindulni, és erre a személyes példamutatás is egy jó ötlet volt, amit itt több képviselőtársam is felvetett. De ez is oda vezethető vissza, hogy az állam felelősségét azért firtathassuk, tehát igenis, az államnak is megvan a lehetősége arra, hogy ezen a területen előrelépjen, és akár egyfajta marketingstratégiát alakítson ki a fajta köré.

A másik, ezzel szorosan összefüggő kérdéskör pedig szerintem abból az ellentmondásból világítható meg leginkább, hogy az egyedszám még azért nem tűnik annyira tragikusnak, mint amennyire a törzskönyvezett egyedek száma mutatja. Tehát a két szám között azért egy jelentős ellentmondás van.

Azt, hogy ez az ellentmondás miből fakad, azért mindnyájan tudhatjuk, akik részt vettünk itt az Országgyűlésben az ebtenyésztéssel kapcsolatos vitákon, mondjuk, úgy 4-5-6 évvel ezelőtt, amikor rendre félévente érkeztek be a különböző javaslatok. Ez nagyon leegyszerűsítve arról szól, hogy két táborra szakadt hazánkban az ebtenyésztés, két nagyobb táborra. Az egyik inkább nemzetközi jogosítványokkal rendelkezik, és a hazai hatóságok nem szeretik elfogadni az ő papírjaikat, a másik közösség pedig a kormánypártok kegyeiben van, viszont nemzetközileg nem nagyon használhatják az ő tenyésztői papírjaikat.

Tehát ezen ellentmondásból jutottunk el oda, hogy rengeteg fajta tekintetében, nemcsak az erdélyi kopónál van ez így, bizony a törzskönyvezés, hogy mondjam, mindenképpen veszített a presztízséből, és

semmiképp nem egy olyan dolog, ami alpból következik, ha az ember egy fajtatizta ebet választ maga mellé társnak. Ezt az ellentmondást is csak kormányzati szinten lehetne megoldani és kezelni, és akkor talán eljuthatnánk oda, hogy nem húszegynéhány erdélyi kopót törzskönyveznek évente, hanem elérhetjük azt a magasabb arányt, ami ildomos lenne, és ami más fajtáknál azért előfordul.

Tehát arra biztatnám a kormányt, hogy tényleg dolgozza ki ezt a stratégiát, ami talán divatosabbá tudja tenni ezt a fajtát. A másik oldal pedig az, hogy rendet kell teremteni itt az ebtenyésztés környékén, le kell ülni minden egyes résztvevővel, meg kell találni azt az arany középutat, ami a tenyésztésben részt vevő szervezetek, egyének és a fajták érdekét is szolgálja egyébként.

Amit még feltétlenül meg akartam említeni, az az, hogy nyilvánvalóan ezt a problémát nem most érzékeljük először, sem kormányoldalon, sem a tenyésztők részéről. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint amikor legutóbb hasonló témákról beszélgettünk itt a Ház falai között, akkor V. Németh Zsolt még államtitkári székéből azt az ígéretet tette, hogy ez a probléma, mármint az, hogy az őshonos kutyáknak, kutyafajtáknak nincs gazdája, nincs kezelője, megoldódik, mert majd a nemzeti parkokhoz lesznek a fajták rendelve, mindegyik nemzeti parknak meglesz egy-egy őshonos kutyafajta-tenyésztési programja, a protokollja. Oda lesznek telepítve a legkiemelkedőbb egyedek, és ott egyfajta folyamatos, nemcsak tenyésztési program, hanem a szakmai szempontok szerinti szelekció és gyakorlatilag a jövő folyamatos alakítása is a feladatuk lesz.

Ahhoz képest - ez legalább öt éve volt - ahány nemzeti parknál jártam azóta, akár munkából kifolyólag, akár magánemberként, én nem talákoztam egyetlenegy ilyen működő modellel sem, tehát gyanítom, hogy akkor egyetlen nemzeti parkunknál sem történt meg egyetlenegy őshonos magyar kutyafajta nemesítésének a beindítása sem. Ezt csak azért tartottam nagyon fontosnak elmondani, hogy egyrészt volt már kormányzati oldalról egy ilyen ígéret, még konkrétan a feladat végrehajtói is meg voltak nevezve, aztán sajnos költségvetési forrás és humán erőforrás nem lett melléjük helyezve. Tehát még véletlenül sem a nemzeti parkok felelősségét szeretném itt felhozni, csak azt akartam ezzel is jelezni, hogy nem egy új keletű problémáról van szó, már itt, konkrétan a Parlament falai között is legalábbis ígéret hangzott el a probléma kezelésére.

(14.40)

Aztán, ahogy már említettem, ez sajnos elmaradt. Így arra biztatnám önöket, hogy ezen, a problémának egy icipici törtrészét megoldani igyekvő javaslaton túl foglalkozzunk azzal, hogy hosszú távon

fenntartható módon az állam miként tudja segíteni az őshonos kutyafajták túlélését, és a minőségük, a fajtajellegük megőrzését miként tudja elősegíteni.

Ehhez pedig nyilván költségvetési forrásokat kell biztosítani, és jogszabályokat kell módosítani. Úgyhogy e mellett a jogszabály mellett vagy inkább ehelyett sokkal inkább arra biztatnám önöket, hogy térjünk vissza az alapokhoz, és akkor hajtsuk végre azt a programot, amit korábban önök ígértek meg. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra jelentkezett Dankó képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

DANKÓ BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót. Vadai képviselő asszony már nincs a teremben, de neki szeretném mondani, illetve mindannyiunknak, hogy 2010-ben még négyszer annyi kutyát törzskönyveztek. Ennyi idő alatt negyedére csökkent a törzskönyvezett kutyák száma, folyamatosan csökken ez a szám. Ez egy nagyon rossz tendencia.

Szeretném azt is elmondani, hogy a Magyarországi Erdélyi Kopó Klub által készített szakmai anyag alapozta meg ennek az előterjesztésének az elkészítését. Tehát amit számonkérnek az előterjesztőkön, hogy miért nem szakmailag megalapozott az anyag, ez kérdéses, hiszen, még egyszer mondom, egy szakmai szervezet volt, amely az előkészítő, megalapozó anyagot elkészítette ehhez.

Folytatnám Steinmetz képviselő úrnak az általa felvetett dolgokra a reagálást. Lelövik a kutyákat, és más hasonló rémtörténetek hangzottak el, nagyobb a teste, és könnyebb eltalálni ezt a kutyát. A vadászokat nagyon komoly és nagyon precíz szabályok szabályozzák. Nyilván vannak vadászbalesetek, akkor, amikor ezeket a szabályokat nem tartják be. Tehát abban az esetben lehet lelőni egy kutyát a vadászaton, hogyha valaki szabálytalankodik, nem tartja be a szabályokat.

Nyilván van ilyen sajnos, aki szabálytalan, de hogyha valaki betartja a szabályokat, úgy kezdődik ez a szabályozás, hogy fel kell ismerni a vadat, el kell bíráltni, tehát el kell dönten, hogy lőhető-e, és amennyiben lőhető, akkor lehet elsütni a fegyvert. Tehát ha ebben a veszélyes üzemben, amit vadászatnak hívunk, valaki betartja a szabályokat, akkor ilyen anomáliák nem következhetnek be.

Amit még szeretnék kihangsúlyozni: minden vadászaton van egy vadászatvezető, aki eldöntheti, hogy azon a vadászaton részt vehet-e erdélyi kopó vagy sem, milyen formában vehet részt, milyen vezetővel vehet részt, milyen vadász vehet részt rajta. Tehát nem kötelező érvényű ez a módosítás a vadászatokra nézve, hanem lehetőséget biztosít.

Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével? *(Nincs jelzés.)* Megálapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, jelen esetben Nacsa Lőrinc képviselő urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Öné a szó, parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Először is szeretném megköszönni mindenkinek a vitában kifejtett véleményét, aki ezt az együttműködés, a szakmaiság jegyében próbálta megtenni. Dankó Béla képviselőtársamnak, Steinmetz Ádámnak, Magyar Zoltánnak, Vadai Ágnesnek, Keresztes Lászlónak, Varga Lászlónak és Kocsis-Cake Oliviónak is szeretném megköszönni a hozzászólásait.

Azt gondolom, hogy Simicskó István frakcióvezető úr elkötelezettsége az őshonos kutyafajták megmentése, fajtanemesítés iránt, a szakmaisága, hiszen korábban több ezzel foglalkozó tanulmány szerzője is volt ő, nem kétségbe vonható. Így lezárva gyorsan a köztünk lévő politikai vitát, szeretném visszautasítani azokat a vádakot, hogy itt valami hátsó anyagi érdek vagy szándék motiválta volna ezt a törvényjavaslatot. Azt gondolom, hogy frakcióvezető úrnak a témában végzett szakmai munkája és elkötelezettsége mindannyiunk előtt ismert; ha nem, akkor ajánlom, mert széles irodalomról van szó.

Azt leszögezhetjük, és közös célunk, hogy megmentjük ezt a fajtát, hiszen a legvesélyeztetettebb helyzetben lévő, Magyarországról származó kutyafajtáról beszélünk. Természetesen az önök által mondott számok vagy az indokolásban leírt számok, hogy évi 24-et törzskönyveznek, ezzel el lehetne még „ketyegni” a következő pár tíz évben, de ez nem hoz megoldást. Ez ahhoz fog vezetni, hogy eltűnik ez az őshonos magyar kutyafajta, eltűnik ez a mindannyiunk szerint nemzeti kincs Magyarországról. Azt gondolom, hogy ebben közös felelősségünk van. Vadászati, kultúrtörténeti szempontból is kötelességünk a megmentése, ezért közös felelősségünk van. Azt gondolom, hogy ez a mostani törvényjavaslat egy jó irány ebben, hiszen önök is többen mondták azt, hogy az önök által megkérdezett szakemberek vagy az önök által megkérdezett kutyatartók és vadászok, gazdák azt mondták egyébként, hogy ez alkalmas lehet erre.

Egyébként Varga-Damm képviselő asszony, aki természetesen a válasza már nincs itt, ő adta meg az egyik választ, hogy a mostani helyzetben az állományban lévő kutyák számának 10 százalékát használják vadászatra. Pontosan ez az indok, amit szeretnénk kinyitni, hogy nagyobb százalékban lehessen használni, hogy többen tartsanak egyébként erdélyi kopót, hiszen hatalmas szakirodalom áll rendelkezésre a tenyésztésről, a kiképzésről, klubok alakultak, egyesü-

letek, civil szervezetek vannak, amelyek csak az erdélyi kopó tenyésztésével, kiképzésével, nevelésével foglalkoznak. Pontosan ezt szeretnénk kinyitni, pontosan ez az irány, az első lépés a megmentése és a nagyobb, szélesebb körben való terjedése érdekében. Éppen ezért gondolom, hogy a használhatóság irányába kell elmennünk, ahogy ezt Dankó képviselőtársam is már elmondta.

Én egyetértek abban önökkel, hogy a korábbi OGY-határozatban foglaltakat időről időre érdemes felülvizsgálni, és érdemes róla elbeszélgetni. Szerintem ez egy szakbizottsági feladat, én javaslom a Mezőgazdasági bizottságot ezzel a kérdéssel megkeresni, mert szerintem ez egy jó felvetés, időről időre vizsgáljuk meg.

De hogy nem történt semmi, az nem igaz, hiszen komoly génmegőrzési programok indultak. Tavalyelőtt indult egy 12 milliárd forintos program a magyar őshonos növény- és állatfajták megőrzésére. Idén került kiadásra az a közel félórás oktató- és természetfilm, ami a kilenc magyar őshonos magyar kutyafajtát mutatja be, ez idén került egyébként bemutatásra. A növénydiverzifikációs génbank az egyik legnagyobb állománnyal rendelkezik egyébként, az egész világon a magyarországi rendelkezik az egyik legnagyobb állománnyal, és én azt gondolom, hogy ezek a génmegőrzési programok nagyon-nagyon fontos szerepet játszanak abban, hogy továbbvigyük ezt a fajtanemesítést, amiről önök is beszéltek, amit önök is számonkértek. Tehát jó hír, szeretném jelteni, hogy van ilyen program, működik ez a program, két évvel ezelőtt 12 milliárdos forrást is rendelt a kormányzat ehhez a fontos feladathoz.

A kampányokkal is egyetértek, képviselő úr. Szerintem egyébként alapvetően civil szervezeti feladat jobban ennek a felelősségnek a kimondása és a fajtanemesítés elterjesztése. Pontosan ezért egyébként az Ebtenyésztők Egyesületeinek a Szövetségét, a különböző szervezeteket a kormányzat, az Agrárminisztérium is, a Civil Alap is támogatja hasonló szemléletformáló vagy különböző kampányok tervezéséhez és lebonyolításához, tehát van most is ilyen, és azt gondolom, hogy fontos bevonni ezeket az értékteremtő, értékmegőrző civil szervezeteket.

Varga-Damm képviselő asszony mondta már a 10 százalékot. Az, amikor valakinek, egy képviselőnek az az összes kritikája a törvénnyel kapcsolatban, hogy miért most, tíz év kormányzás után, vagy nyolc évvel az előző törvény után nyújtjuk be, akkor én megnyugszom, mert akkor ott a tartalmisággal, a gondolatosság-nal nincs baj, hogyha ez a kritika, hogy miért most.

A sertéspestisre is kitért a képviselő asszony, ezért hadd mondjam el, hogy ez egy 300 ezer embert foglalkoztató iparág, a magyar sertésexport és a magyar feldolgozóipar 300 ezer embert foglalkoztató iparág, és szerinte ezt az iparágat kellene veszélybe sodornunk különböző felelőtlen döntésekkel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az 1972-es nagy sertéspestisjárvány akkori áron számolva 3,5 milliárd forint kárt okozott Magyarországnak. El tudják képzelni, hogy ez most milyen összeg lenne, hogyha hagynánk elterjedni ezt a betegséget, hogyha veszélybe kerülne ennek a 300 ezer embernek és hozzáteszem, 300 ezer családnak a megélhetése a sertésipar veszélybe kerülése miatt. Én azt gondolom, hogy helyesek ezek a döntések, amiket korábban meghoztunk, és amiket egyébként Varga-Damm képviselőtársam pedig kritizált.

Köszönöm mindenkinek az észrevételeit. Köszönöm mindenkinek a szakmai vitában elmondott érveit. Egyetérttek a felülvizsgálattal, egyetérttek a különböző párbeszéddel, de én azt gondolom, és önök által is részben ez a visszajelzés érkezett, hogy többen a szakmából is azt mondják, hogy ez egy jó irány, amin el kell indulnunk; szerintem fontos. Arra kérem önöket, hogy a következő szavazáson, amikor erről a törvényről majd szavazni fogunk, akkor mindannyian támogassák. Köszönöm szépen a hozzászólásokat. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

(14.50)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az állattenyésztők napjáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A Horváth István képviselő úr, Fidesz, által benyújtott előterjesztés H/13099. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Horváth István képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő képviselői egyéni beadvánnyal indítványozom, hogy szeptember 29-ét, Szent Mihály napját nyilvánítsa a tisztelt Ház az állattenyésztők napjának. Indítványomnak az a célja, hogy felhívjam a figyelmet az állattenyésztésben dolgozó több tízezer ember áldozatos és fáradságot nem tűrő munkájára, amit az év minden napján, mind a 365 napján keresztül nap mint nap, folyamatosan el kell végezniük. A jószágot mindennap meg kell etetni, el kell látni, vigyázni, gondozni kell, legyen az ünnepnap, legyen az hétvége, legyen az az év bármelyik napja.

Történelmi hagyományainkra tekintettel éppen Szent Mihály napján került benyújtásra a határozati javaslat, amely szeptember 29-ét az állattenyésztés napjává jelölte ki. Az állattenyésztés napjával az állattenyésztők áldozatos munkájára való figyelemfelkeltés mellett tisztelegni kívánunk őseink hagyományai, a

magyar állattenyésztők évszázadokra visszanyúló értéktérítő munkája előtt, és fel kívánjuk eleveníteni azt az ünnepélyes légkört, ami régen Szent Mihály napját a számadás napjaként is övezte. Szent Mihály napjára hajtották vissza a hagyomány szerint a Szent György-napkor legelőre hajtott állatokat, és számoltatták el a pásztorokat. Szent Mihály napján gyakran vásár napját is tartottak annak érdekében, hogy a pásztorok ki tudják egészíteni a felszereléseiket.

Minden évben van miért hálát adnunk. Hálát adnunk azért, hogy a kenyér mellett minden asztalon legyen elég hús, tej, tojás és egyéb finomság, a magyar állattenyésztők munkájának köszönhetően. Egy ilyen ünnepnap jó alkalom a társadalmi szemléletformálásra is, nem árt ugyanis emlékeztetni a mai, mezőgazdaságtól elszakadt embert, hogy az állati termékek milyen sok munka és áldozatvállalás árán kerülnek az asztalra. Ezen a napon az ünnepség mellett alkalom nyílik az állattenyésztői hivatás erősítésére is. Állattenyésztéssel, állattartással kapcsolatos előadások, kiállítások, találkozók hoznák össze az állattenyésztőket, állattartókat Szent Mihály napja alkalmából, ezzel is segítve az együttműködések közöttük.

A Mezőgazdasági bizottság tárgyalta és egyhangúlag támogatta az indítványt. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy önök is támogassák az előttünk lévő kezdeményezést. Tisztelet a vidéknek, tisztelet az állattartóknak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Farkas államtitkár urat, hogy kíván-e most szólni. *(Farkas Sándor jelzésére:)* Öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Előterjesztő! Azt gondolom, hogy most, amikor a járvány időszakát éljük, talán ennél jobban nem is tudnánk felhívni arra a figyelmet, hogy mennyire fontos az a munka, amit az állattenyésztésben, a mezőgazdaságban az emberek, a gazdálkodók, a gazdák végeznek a mostani időben is. Habár természetes, hogy a gazdák, gazdálkodók az év minden napján dolgoznak, de most is bebizonyosodott - és azt hiszem, ez a legjobb példa arra -, hogy mennyire stratégiai ágazattá vált a magyar agrárium. Ez az az időszak, amikor az elmúlt hónapokban és talán az elkövetkezendő hónapokban is mindenki megfelelő ételhez, megfelelő élelmiszerhez, megfelelő, biztonságos élelmiszerhez tud hozzájutni, és ebben az esetben is jelentős részben az előterjesztésben szereplő állattenyésztők napja az állattenyésztőkről is szól.

A Föld XXI. századi növekvő emberiségének ellátásában kulcsszerepe van a mezőgazdaságnak és benne az állattenyésztésnek, tudományos tény ugyanis, hogy az embernek mint biológiai lénynek az egészséges fejlődéséhez és létének fenntartásához

szüksége van az állati fehérjékre, azaz húsrá, tejre, tojásra, még akkor is, ha néhány divatirányzat ennek az ellenkezőjét próbálja néhányszor bebizonyítani, ami aztán idővel mindig megbukik, és szerencsére tovább folytatódik a normális étel-miszer-fogyasztás. Szerencsére hazánkban minden állati termék fogyasztása évről évre kivétel nélkül növekszik, de nem minden étel-miszerre és nem minden húsrá jellemző ez. Inkább az a helyes kifejezés, hogy milyen mértékben növekszik, de növekszik. A megnövekedett elvárásoknak a hazai állattenyésztés igyekszik eleget tenni, sőt jól teljesíteni. Az ágazat megtermelt értéke évről évre nő, nagyságrendileg ezermilliárd forinttal részesedik az itthon egy év alatt megtermelt javakból, és ezt a kedvező folyamatot még a járványhelyzet sem tudta jelentősen megtörni, sőt bizonyos mértékben erősíteni tudtunk.

Hogy az állattenyésztés eredményeiről és az állattenyésztők munkájáról széles körben, a társadalom mind több rétegét bevonva tudjunk beszélni, szükség van az évben egy kiemelt jeles napra, ünnepre. Az állattenyésztő ugyanis nemcsak lovat, marhát, juhot, baromfit nevel, hanem mindannyiunk számára fontos étel-miszer-alapanyagot állít elő, emellett felelősséget vállal a környezetért, figyelmet fordít a biodiverzitásra, és részese a kultúrtáj megőrzésének. De továbbmegyek.

Az állattenyésztés az európai és benne a magyar történelem és kultúra fontos része. Be kell-e valakinek mutatni Kincsemet, a magyar csodakancát, az alföldi puszták magyar szürkemarkarháját, a XXI. század kulináris csodájává avatott mangalica sertést, vagy a nemzetközi - és most ismét visszatérünk a kutyákhoz - kutyakiállítások sztárjait, akár a magyar vizslát?

De ott vannak közös értékeink, a hungarikumok is, amelyek között ott találjuk például a gyulai és a csabai kolbászt, amelyek nemcsak az egyedi technológia, hanem a magyar földön felnevelt jószág húsa miatt lettek különlegesek. Ezek mind-mind a hazai állattenyésztők mindennapi munkájának gyümölcsei. És a mindennapok kifejezést értsék szó szerint. Az állattenyésztőnek minden nap hétköznap, mert a sertésnek karácsonykor is enni kell adni, a lovat május 1-jén is le kell jártatni, és a juhot akár hőségriadó idején is meg kell akár nyírni, habár az egy kicsit már későn van.

Higgyék el - jómagam is részese vagyok -, hogy kevés olyan ágazat van a gazdaságban, amely annyira igénybe veszi az embert, mint az állattenyésztés. Ennek résztvevői, a magyar állattenyésztők megérdemelnék tehát egy ünnepnapot. De szüksége van erre a ma átlagemberének is, akit joggal bizonytalanítanak el azok a féligazságokon nyugvó hírek, amelyek az állattenyésztést környezetszennyezőnek, a húsfogyasztást pedig egészségtelennek bélyegzik. A tudományos igényű ismeretterjesztés mértékletes, de tudatos táplálkozási tézisei szélesebb körű megismertetésének fórumot kell találni.

(Az elnöki széklet dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ez a nap egyben fontos lehet a szakma résztvevőinek is, hiszen az állattenyésztők napja kapcsán majdan szerveződő előadások, gazdatalálkozók, különböző kiállítások, rendezvények, állatbemutatók, állatvásárok, információátadás a korszerű digitális technikákkal is támogatott állattenyésztés megteremtését szolgálja. Ma már az állattenyésztés több annál, mint egy istálló, több annál, mint egy ól, több annál, mint egy állat, ma már a legfejlettebb technológiák alkalmazásával és birtoklásával történik ezeken a telepeken a gazdánál, a gazdálkodóknál az állattartás.

Szeptember 29-e, Szent Mihály napja - túl vagyunk egypár nappal már rajta - különösen alkalmas lehet erre, a legeltető állattartásban ugyanis évszázadok óta két nevezetes napot tartunk számon, az egyik Szent György napja, április 23-a, amikor kihajtják a jószágot, a másik Szent Mihály ünnepe, amikor megbehajtják a legelőről a jószágokat. Ez a nap egyben a számadás ideje is, hiszen régen a kanászok, a pásztrok, a juhászok ilyenkor vonták meg az éves munkájuk mérlegét, s adtak számot gazdáiknak az állománygyarapodásáról, teljesítményéről.

(15.00)

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmondottaknak megfelelően kérem önöket, hogy hozzászólásaikkal, javaslataikkal, szavazatukkal támogassák ezt a határozatot.

Engedjenek meg a napirendi ponttól eltérő, egy pillanatra visszatekintő, a korábbi napirendi ponthoz tett gondolatot, ott már a végén nem volt alkalmam pár dologra reagálni, de meg szeretném jegyezni, hogy van nekünk egy állattenyésztési törvényünk, az állattenyésztésben különböző fajtaszervezeteknél a fajtatisztaságot és nem utolsósorban a fajtatenyésztésnek a programját ezek a szervezetek képezik és alkotják. Ez az új állattenyésztési törvényben szerepel, amit önökkel együtt az elmúlt évben elfogadtunk. Tehát a szakmai munka, akár az állattenyésztés használatára, akár a kedvtelésből vagy egyéb szórakozásból tartott állatokra is ugyanez vonatkozik. Tehát ezeknél a szervezeteknél megvan a szakmai háttér. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Dankó Bélának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DANKÓ BÉLA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Képviselőtársak! Engedjék meg, hogy egy kis vidámsággal kezdjem a felszólalásomat, mégpedig az állattenyésztés napjának egy korabeli és lokális változatát jegyezte fel Tolna megye főfiskálisa a XIX. század derekán ekképpen: „Megyénkben ugyan a juhászoknak semmiféle czéhek nincsenek, mindazonáltal azon szokás van náluk, hogy esztendőnként Szent Mihály-napkor valamennyi Juhászok, légyen az számadó vagy Bujtár rész szerént Simontornyán, rész szerént pedig Fehérváron öszve sereglenek, ottan nagymisést tarttatnak, egyéb eránt mintegy három napokig mulatnak.”

Nem új keletű tehát az, hogy megünneplik az állattartókat, nem érdemtelenül, hiszen én azt gondolom, hogy nagyon komoly munkát végeznek a mezőgazdaságban. A mezőgazdaság annak ellenére, hogy egyre nagyobb a gépesítés aránya ezen a területen, a foglalkoztatás 5 százalékát adja Magyarországon.

A GDP-növekedés egyik húzóágazata, az építőipar mellett a növekedés egy jelentős részét a mezőgazdaság adja. Itt most a koronavírus ideje alatt megtapasztalhattuk, hogy milyen sebezhető is az ember, és átgondolva az életünket, olyan dolgok, amelyek korábban nagyon fontosnak tűntek, kiderült számunkra, hogy egyáltalán nem fontosak, viszont azt is láthattuk, hogy az alapvető szükségletek kielégítése és biztosítása igenis nagyon-nagyon fontos a mi életünkben.

És itt jönnek többek között szóba az állattenyésztők, akik nagyon-nagyon sok tudást felhalmozva, rengeteg munkát elvégezve biztosítják az ország számára az egészséges élelmiszert. Azt gondolom, ez mindenféleképpen megsüvegelendő tevékenység, megérdemlik a különös figyelmet, megérdemlik a tiszteletet, megérdemlik azt, hogy a társadalmi elismertségük sokkal nagyobb legyen, és azt gondolom, hogy egy ilyen gesztus, hogy egy külön napot szentelünk az ő tevékenységüknek, segítheti ezt a társadalmi szemléletváltást.

Én arra kérem a képviselőtársakat, hogy támogassák ezt a határozati javaslatot. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Magyar Zoltánnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Talán nem árulok el nagy titkot, meglepetést, hogy a Jobbik frakciója fogja tudni támogatni ezt a javaslatot, ahogyan tettük ezt korábban akár a földművelők napjánál, akár más hasonló emléknapoknál. Mi is úgy gondoljuk, hogy az állattenyésztők áldozatos munkája bizony megérdemli azt, hogy minden évben egy napon megemlékezzünk róluk.

És nemcsak az ő szempontjukból lényeges ez, hanem nagyon fontos szempont az is, hogy a vidéki ételtől, az élelmiszer-előállításától egyre inkább távolra kerülő városi lakosság számára is lehetőséget teremtsünk ilyen programokon, egy-egy ilyen emléknappal összefüggésben megjelenő rendezvényeken arra, hogy megismerjék azt, hogy mégis hogyan, miként keletkezik az az élelmiszer, honnan indul, ami mindennap aztán a tányérjukra kerül. Tehát ebből a megközelítésből is, azt gondolom, fontos egy ilyen napnak a közös megszavazása és elindítása.

De azt is azért hozzá kell tennem, hogy az állattenyésztők egy ilyen emléknappal többet vártak volna a kormánytól, nemcsak most, nemcsak ezen törvény kapcsán, hanem, mondjuk, az elmúlt évtizedben is. Ha csak azt megnézzük, amikor 2010-ben a nemzeti vidékstratégiát mint a vidék alkotmányát végül is napvilágra hozták, aztán persze a parlament elé nem merték hozni, de kormányulésen elfogadták, abban azért a jelenlegi állapotnál és az állattenyésztés jelenlegi helyzeténél egy sokkal grandiózusabb, egy sokkal előremutatóbb jövőképet, egy sokkal pozitívabb jövőképet vetítettek elénk. Sajnos ebből a nemzeti vidékstratégiából nem valósult meg szinte semmi, egy szó sem, mondhatom. Elég, ha szétszedjük az állattenyésztést, és megnézzünk néhány ezen belüli ágazatot, néhány fajtát, hogy mégis hogyan áll ma a helyzetük.

Talán a baromfitenyésztés az hazánkban, amiről elmondható, hogy hosszú évek óta aránylag stabil lábakon áll, és a benne dolgozóknak nem volt oka sok panaszra, egészen addig, amíg a madárinfluenza többszöri hullámban le nem csapott hazánkra és nem okozott piaci nehézségeket.

De sajnos a korábbi nagy vágyakhoz képest a sertés helyzete nem javult hazánkban, ahogy a szarvasmarhahelyzet is, mondhatni azt, inkább csak stagnál; a korábbi tejválságokhoz képest már némileg jobb a helyzet, de semmiképpen nem rózsás és nem előremutató.

A juhágazatban semmilyen előrelépést nem tapasztalhatunk.

A lótenyésztésben, azt kell mondanom, hazánk korábbi, európai szinten is jegyzett színvonala gyakorlatilag sehol nincs. Ma ott tartunk, hogy északi szomszédunknál, Szlovákiában pontosan kétszer annyian tudnak lovagolni, mint Magyarországon. Tehát az ezzel kapcsolatos illúziókat, hogy mi, magyarok egyfajta lovas nemzetként képzeljük el magunkat, azért jócskán helyreteszi például ez az egyetlen adat, hogy itt nagyon komoly hiányosságok vannak, és itt is a kormányzati felelősségre hívnám fel a figyelmet.

De beszélhetnénk, ha már állattenyésztés, bár egy mellékvonal némileg, de a méhészek helyzetéről is. Azt kell mondani, hogy a 24. órán is túl vagyunk, gyakorlatilag a méhészek végveszélyben vannak. Sokat beszélünk itt már a Ház falai között, hogy ez a problémahalmaz miből fakad, a kínai hamis méz, az

átcsomagolt áruk dömpingje és egyáltalán az ő meg nem becslésük. Erre reakcióként azt kaptuk, hogy ezer forint/kaptár támogatásban részesülnek most a méhészek - ez siralmasan kevés, államtitkár úr, tehát ennél jóval több kell ahhoz, ha komolyan gondolják azt, hogy megmentik a magyar méhészeket.

De beszélhetnénk az édesvízi halról, az akvakultúráról is. Hazánk ebben még a '70-es években is olyan magas szintet képviselt, hogy gyakorlatilag országok tucatjaiból érkeztek ide szakemberek megtanulni ezt a szakmát, és a mai napig is működnek, főleg Dél-Európában és Kelet-Európában olyan haltenyésztési üzemek, amelyek a magyar modell alapján, sőt gyakran még korabeli eszközökkel igyekeznek az édesvízihal-tenyésztést odahaza, hazájukban fenntartani és művelni. Ehhez képest ott tartunk most, hogy egy főre vetítve a magyar halfogyasztás Európa sereghajtója. Ha ötször annyi halat ennénk, mint most, egy adott évben, akkor érnénk utol az európai átlagot, miközben jól tudjuk, hogy a halfogyasztás mennyi pozitív élettani hatással bírna egyébként.

De beszélhetnénk a kedvtelésből tartott állatok tenyésztéséről is. Én örülök, ha még emlékezünk arra, amikor a magyar vizsla tényleg a nemzetközi kutyakiállítások egyfajta csodált sztárjaként jelent meg, de sajnos manapság sokkal inkább azzal kerülünk be a nyugat-európai sajtóba kutyatémában, hogy egy-egy szaporítótelepet sikerült leleplezni, ami persze pozitív, hogy lelepleztük, csak aztán kiderül, hogy akár 15-20 éve működtek ezek a tényleg embertelen és az állati jólét semmilyen szempontját be nem tartó szaporítótelepek itt eldugva hazánkban, ami roppant rossz fényt vet nemcsak Magyarországra, hanem a tisztességes ebtenyésztőkre is.

(15.10)

Tehát teljesen más vonatkozásban, de itt is komoly teendői lennének a magyar kormánynak. Ezek mind-mind olyan területek, amelyek elvárnák a segítséget, elvárnák a sokkal nagyobb figyelmet, és elvárnák azt, hogy a korábbi ígéretekhez képest a kormány valóban segítő kezet nyújtson ezen ágazatoknak.

Azokra a hangzatos ígéretekre is emlékezhetünk, ahol arról volt szó, hogy a szántóföldi növénytermesztés és az állattenyésztés felborult arányát igyekeznek majd némileg javítani, helyreállítani és egy egészségesebb aránypárt kialakítani. Az ezzel kapcsolatban napvilágot látott számok azonban nem azt mutatják, hogy ebbe az irányba mozdultunk volna el. Tehát a szántóföldi növénytermesztés továbbra is dominál, és továbbra is abba az irányba tartunk, hogy szorul vissza, ha az aránypárt nézzük, az állattenyésztés.

Mindezek persze nem indokolják azt, hogy ezen javaslat ne lenne szükségszerű, ne lenne pozitív és ne lenne támogatandó. Ahogy elmondtam, fogjuk is támogatni, csak elvárnánk végre, hogy a többi területen

is valódi érdemi, nemcsak a szép szavak szintjén megjelenő, a kommunikációban jól eladható, de a valóságban igazán sokat nem jelentő javaslatok érkezzenek elénk, hanem olyanok, amelyek végeredményeképpen a magyar vidéken való megmaradás, a vidéki élet minősége jelentősen fog javulni. Végre a magyar falu ne egy szitokszó, ne az elmaradottság szimbóluma legyen, hanem visszanyerje régi fényét, és valóban azt jelentse, hogy a legkisebb hazai településen születendő gyermeknek is hasonló vagy inkább ugyanolyan lehetősége legyen az előrelépésre, mint egy Budapesten születendő gyermeknek. Ez bizony szoros összefüggésben van az állattenyésztéssel, hiszen ez az a tevékenység, amely gyakorlatilag elképzelhetetlen egy nagyobb településen, az itt történő fejlesztések kifejezetten a magyar vidékre lennének pozitív hatással.

Arra biztatom az itt jelen lévő képviselőtársaimat, hogy amellet, hogy támogassuk ezt a nemes javaslatot, és minden évben méltóképpen színes programokkal vigyük közelebb az állattenyésztők mindennapjait az átlagemberekhez és tiszteljük meg őket ezzel a nappal, emellet valódi érdemi, a mindennapi életükre is kiható javaslatok is érkezzenek végre a Ház elé. Azokat fogadnánk el aztán igazán nagy örömmel. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps az ellenzéki padso-rokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Földi Lászlónak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, jegyző úr!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!

A koronavírus-járvány miatt tavasszal sok minden leállt ebben az országban, azonban az agráriumnak mint hazánk egyik legfontosabb stratégiai ágazatának ebben a nehéz időszakban is működnie kellett. Világossá vált, hogy nélkülözhetetlen a mezőgazdaság és az élelmiszeripar stabil működésének fenntartása, hiszen az élelmiszer-ellátás folyamatosságát biztosítani kell járványhelyzet idején is.

Ezért a kormány számos intézkedést fogantatott a veszélyhelyzet idején is. Többek között a nemzeti élelmiszer-gazdasági válságkezelő program keretében a kormány 25 milliárd forintnyi többletforrást biztosított az agrártárca számára a Gazdaságvédelmi Alapból. Október 1-jétől már be lehet nyújtani a támogatási kérelmeket az állattartó telepek fejlesztésére, amire 50 milliárd forint keretösszeggel hirdetett pályázatot az agrártárca. Az ágazat szempontjából továbbá létfontosságú, hogy a fejlesztésen felül az őshonos és veszélyeztetett állatfajták fennmaradását is segíti a tárca. A határozati javaslat kapcsán előttem felszólaló képviselőtársaim már összefoglalták a javaslat jogosságának indokait, de

engedjék meg, hogy megemlítsek én is néhány fontos ténytet.

A javaslat indoklása is kiemeli, hogy a magyar nép eredendően állattenyésztő nemzet. Az állattenyésztés egyike azon hivatásoknak, amelyeket nagy idő- és munkaerőigénye miatt csak hatalmas áldozatvállalással lehet elvégezni. Az ebben az ágazatban dolgozók munkája 24 órás felelős szolgálatot követel, nincs húsvét, nincs karácsony, nincs szombat, nincs vasárnap. Az ezt a hivatást folytatók eddig még nem részesültek abban az elismerésben, hogy azt az áldozatot, kihívást és munkát, amit az állattenyésztő egész életen át felelősséggel vállal és végez, a társadalom méltó módon megünnepelné. Nem tudom, hogy úgy van-e, de aki járt Ausztráliában, az mesélte, hogy az ausztrál farmert, ha bemegy a városba, a városi ember megsüvegezi, maga elé engedi a boltban, a postán, mert tudja, hogy ez az ember mennyit dolgozik, és ő állítja elő nekünk, városiaknak az élelmiszert.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy ezek az emberek is megérdemelnék egy évben egy napot, amikor az ő munkájukat méltathatjuk, megünnepelhetjük az állattenyésztők felelősségteljes munkáját, alázatos tevékenységét és példaértékű áldozatvállalását. A KDNP támogatja a határozati javaslat elfogadását. Kérem, hogy önök is támogassák. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, én is azt gondolom, nem ez a javaslat fogja a mai napon a legnagyobb vitát kiváltani. Volt itt olyan, ami meglepő módon nagyobb vitát váltott ki, és volt olyan, ami tényleg nagyon nagy számban érintette a magyar társadalmat nagyon nagy rétegekben. Egyébként ez a javaslat is ilyen, hiszen nagyon-nagyon sokan dolgoznak az agráriumban, nagyon sokan dolgoznak állattenyésztőként még a mai napig is Magyarországon, és azt gondolom, ha egy szimbolikus javaslattal elismerjük a munkájukat, ezzel természetesen minden frakció, így az MSZP frakciója is azonosulni tud. Talán a nap is megfelelő, hiszen ez a gazdasági év fordulója, az állatok legelőről történő behajtásának napja, még ha a korábbi években szeptember 29-én mást is ünnepelt az ország. Tehát ezt támogatni lehet.

Azzal is egyetértek, hogy ezúton is köszönjük meg a magyar állattenyésztőknek azt az áldozatkész munkát, amit különösen a koronavírus-járvány idején kifejtettek. A nemzetgazdaság érdekében is tették ezt, de azt gondolom, az ország biztonságos élelmiszer-elátásának érdekében is. Pontosan ezért mondom azt,

hogy a szimbolikus lépés fontos, de önmagában nem elegendő. Ezeket nem sorolnám hosszasan, hiszen az elmúlt évek visszaélései, illetve az elmúlt évek finanszírozási problémái kapcsán már számtalan vitát lefolytattunk itt a Házban, és előttem például Magyar Zoltán néhány ilyen ügyre helyesen mutatott vissza. Egyébként azt mondom önöknek, hogy vizsgálják meg újra és újra, miben tudják segíteni az állattenyésztőket a gyakorlatban, hogyan tudják valóban célba juttatni azokat a forrásokat és fejlesztéseket, amelyek az ő munkájukat segíthetik.

Egy korábbi, először az MSZP frakciójából, illetve képviselőitől érkezett kezdeményezésre hadd utaljak újra, Gógös Zoltán korábbi képviselőtársunk kezdeményezésére, amit azóta sokan felkaroltak. Jól látható, hogy részben az árakra is kedvező hatással volna, részben pedig a termelőknek, illetve az állattenyésztőknek is fontos lenne az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentése, amely ugyan egyes termékkörökre, egyes terméktípusokra bevezetésre került, de minél szélesebb körben kellene ezt bevezetni. Mi az 5 százalékos csökkentett áfakulcsot javasoltuk e tekintetben. Hadd mondjam azt, ha már a magyar állattenyésztőről beszélünk, hogy meg lehetne egy ilyen jogszabályt úgy fogalmazni, hogy az kifejezetten a hazai állattenyésztőknek legyen kedvező, olyan termékkört meghatározni, amely bizony a magyar nemzetgazdaságot is segítené. Egyfajta - óvatosan fogalmazok - protekcionista lépés nyilván ezekben a nehéz időkben talán előremutató volna.

Igen, történt bizonyos tekintetben ezen a téren előrelépés, de azt gondolom, sokkal előrébb lennénk, ha ez akkor került volna elfogadásra, amikor az eredeti javaslat megfogalmazódott, úgy 2012-13 táján. Bizony, nagyon sok százezer magyar választópolgár támogatta ezt aláírásával is, hiszen akkor egy petíció keretében gyűjtöttünk erre vonatkozóan aláírásokat. Ha akkor ez elfogadásra kerül, lehet, hogy ma előrébb tartanánk, és akkor a gyakorlatban is nagyon sokat segíthetett volna az Országgyűlés a magyar állattenyésztőkön, nem csak ilyen szimbolikus módon. De magát az előterjesztést természetesen támogatni fogja a frakciónk. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Vadai Ágnesnek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

(15.20)

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhai édesapám, aki juhászati ágazatvezető volt, pontosan tudta, hogy milyen fáradtságos munka állattenyésztőnek lenni. Ő is, mint az összes, jó értelemben vett fanatikus mezőgazdász, élete

utolsó percéig dolgozott ebben az ágazatban. Az ő elbeszéléséből és a napi fáradtságos munkájából láttam azt, hogy milyen embert próbáló az a munka, amit a magyar mezőgazdaságban elvégeznek ezek az emberek. Természetesen a saját szememmel is volt szerencsém látni, hogy mit jelent az, amikor akár karácsonykor, húsvétkor, szombat, vasárnap vagy bármilyen ünnepnap ki kell mennie ahhoz a hodályhoz, mert az állat nem tudja, hogy éppen ünnepnap van, éppen karácsony van, és ajándékot osztanak. Etetni kell, itatni kell. A régi időkben még egészen más volt, ma már modernebb technológiák vannak a mezőgazdaságban, de az állatokra akkor is oda kell figyelni. Az igazi gazda akkor is kimegy az állatai közé, ha az egész egyébként egy sokkal modernebb technikával működik, mint 30-40 évvel ezelőtt.

Természetesen - és ebben nem volt vita itt a képviselők között - fontos, hogy megemlékezzünk az állattenyésztőkről. Hozzáteszem, én nem minden esetben kedvelem ezeket az emléknapiakat, mert ez lekortátoz bennünket egyetlen napra, miközben azt gondolom, a magyar mezőgazdaságban dolgozók mindennap kiérdemlik ennek az országnak a tiszteletét, az enyémét biztosan.

Ezzel együtt nem hiszem azt, hogy ez az emléknap az, ami az állattenyésztésnek vagy általában is a mezőgazdaságnak a legjobbat teszi, hogy ez a legfontosabb most, ez a kérdés a legfontosabb most, hogy legyen egy ilyen emléknap. Szerintünk a mezőgazdaság tekintetében el kell érni azt, hogy ez ne csak egy szűk elit játszótér legyen, hanem valóban egy nagy közös, amelyben mindenkit ugyanolyan jogok illetnek meg.

Ha segíteni akarunk a mezőgazdaságnak és ezen belül is az állattenyésztőknek, akkor nagyon világos célokat kell meghatározni a szakmai ajánlások alapján, és ezeket kell megvalósítani. Az elmúlt időszakban voltunk már 7 vagy 10 millió sertés országa, van már „Nemzeti húsgalamb” program, és tudjuk, hogy a nyúlágazatban például 7 millió vágóállat elérése a cél. Én azt javaslom, ma megjelent egy cikk a 24.hu-n, amit érdemes lenne mindenkinek elolvasnia. „El kell felejteni a parasztnosztalgia” címmel éppen a sertéságazatról írnak, ahol természetesen megszólaltatják az ágazat szakembereit, akik elmondják, hogy hiába a rengeteg beleöntött pénz a sertéságazatba, mégsem tudunk versenyképesek lenni.

Nagyon szép célokat fogalmaztak meg az elmúlt időszakban. Államtitkár úr biztosan tudja, hogy hány alkalommal kérdeztem rá ezekre a dolgokra, mert a célok meghatározásán túl azért az odavezető utat is meg kellene ismerni, és látni kellene, hogy ezek a célok megvalósulnak. Közben persze azt tapasztaljuk akár egyszerű fogyasztóként is, hogy az olcsó importtermék folyamatosan veszélyt jelent egyébként a magyar termelőknek és gazdáknak, és nagyon sokszor önök hatalmi szóval léptek fel az áruházláncokkal

szemben, hogy ne a magyarnál olcsóbb élelmiszereket árulják.

Varga képviselő úr említette az alapvető élelmiszerek áfájának kérdését, ahol javaslat volt az, hogy csökkentsük 5 százalékra az alapvető élelmiszerek áfáját. A kormánypártoknak az volt a felvetésük, hogy ez nagyságrendileg egy 140-150 milliárd forintos lyukat ütne a költségvetésben. De ha összehasonlítjuk azazal, hogy a Zala Zone 158 milliárdból épül, a Budapest-Belgrád vasútvonal meg alaphangon 1000 milliárd forintból, akkor azt gondolom, érdemes lenne átgondolni e tekintetben is a kormányzati célokat. Hiszen abban nem volt itt közöttünk vita, hogy a magyar mezőgazdaság mennyire fontos számunkra nemcsak azért, mert magyar, nemcsak azért, mert az élelmiszert adja számunkra, hanem azért, mert aki ezért megveszi a hazait, és erre látunk kampányt is, az pontosan tudja, hogy milyen más íze tud lenni a magyar mezőgazdasági termékeknek.

Ha valóban szeretnénk elismerni az állattenyésztőket, illetve azt az áldozatos munkát, amelyet tesznek értünk és ezért az országért, akkor, azt gondolom, a következő dolgokat kellene tenni. Először is egy megfelelő támogatási rendszert létrehozni, amely tényleg a bajbajutottakon segít. A pályázatokat időben el kellene bírálni, nem 300-400 nap alatt. A világvjárvány idején hatékonyabban és gyorsabban kellett volna menedzselni az agráriumot. Azt gondolom, persze mi is hallottuk és olvastuk, hogy milyen segítséget nyújt a kormány, de ennél sokkal gyorsabb és hatékonyabb segítségre lett volna szükség. Folyamatosan tájékoztatni kellene az agrárium szereplőit az új, korszerű technológiákról és lehetőségekről. Pontosan ez a cikk, ez az „El kell felejteni a parasztnosztalgia”, amely a 24.hu-n jelent meg, mutatja meg, hogy milyen technológiai hátrányban vannak a magyar termelők.

Azzal is lehetne például segíteni az agráriumot, hogy most nem tőlem kellene megtudniuk az állattenyésztőknek, hogy aki most nem tudta benyújtani a fejlesztési elképzeléseit az új állattartó telepek pályázata esetében az igen magas támogatási minimumok miatt, az megnyugodhat, mivel a vidékfejlesztési program irányító hatósága egy, az állattartó telepek kis értékű fejlesztését célzó új pályázati felhívás meghirdetését tervezi, melynek előkészítő munkája a miniszter úr tájékoztatása alapján már elkezdődött.

Igen fontos tehát, hogy ünnepeljük azokat, vigyázzunk azokra, tiszteljük azokat, akik az egészséges ételt biztosíthatják az asztalunkon. Nem biztos, hogy csak egy napra kell korlátozni, szerintem érdemes velük nap mint nap foglalkozni, pontosan azért, mert nagyon fáradtságos és nehéz munkát végeznek értünk, és szükség van arra, hogy minél több lehetőséget, modernizációt, előremutató tájékoztatást és valóban stratégiai szakmai célokhoz kapcsolódó megvalósítási programokat láthassanak és olvashassanak. Innen szeretném nekik újra és újra, mindazoknak, akik a

mezőgazdaságban dolgoznak, megköszönni azt, hogy végzik ezt a munkát, nélkülük nem lenne olyan kenyér, nélkülük nem lenne olyan étel az asztalon, úgyhogy mi a fenntartásaink ellenére is, ezekkel a megjegyzéseinkkel és kritikáinkkal együtt is pozitívan állunk hozzá ehhez a határozati javaslatához. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom tehát a szót Varga-Damm Andreának.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért szoktam ide feljönni a vezérszónoklatomat előadni, mert amikor a videókat nézik a polgárok a Facebookon vagy bárhol máshol, rendre tömegével kapom a bejegyzéseket, hogy hol van a többi képviselő körülöttem. Jellemzően nem ülnek körülöttem, ezért ha innen mondom el, legalább ez nem látszik. Úgyhogy nem szerepelni akarok, csak az Országgyűlés tekintélyének megóvása érdekében teszem ezt.

Az állattenyésztők napja határozati javaslata természetesen támogatandó, támogatható, és nem kérdéses az, hogy én magam is az igen szavazatommal fogom ezt megtenni. Már csak azért is nagy öröm számomra, mert a kislányom 20. születésnapján nyújtották ezt be, úgyhogy gyakorlatilag nem fogom elfelejteni azt sem, hogy a gyermekem születésnapján az állattenyésztők napját is ünnepeljük. De ami nagyon fontos, ha már ez a szimbolikus javaslat megérkezett a Házhhoz, hogy tekintsük át az elmúlt 30 évet, merthogy a soraink között, a képviselők között 41 olyan kormánypárti képviselő ül, akik a rendszerváltás első évtizedében is a parlament padsoraiban ültek, és bizony akár cselekedettel, akár mulasztással hozzájárultak az állattenyésztési ágazatnak ahhoz a rendkívül kedvezőtlen helyzetéhez, mint ami mára kialakult. A javaslatban előadott indoklás nagyon szép, nagyon örömteli, hogy ilyen módon kíván a kormányzat megemlékezni az állattenyésztőkről nap mint nap, de azért én inkább úgy érzem, hogy ez egy szimbolikus nyugtatása az ágazatban dolgozóknak, a hatékony szerkezeti változáshoz szükséges állami mednezselés elmaradása miatt.

A már korábban is a válság jeleivel küzdő agrárágazat a kilencvenes években egyre nehezebb helyzetbe került, a mezőgazdasági üzemek nagy többsége szétesett, a föld zöme magántulajdonba került, és jobbára nem a tulajdonosok művelték a földet. Ez önmagában egyébként nem lett volna probléma, ha a változásokhoz hozzárendelték volna az ártalmakat elhárító kormányzati tevékenységet is, de sajnos abban az időszakban a kormányzat tagjainak kiválasztása alapvetően a piarista iskolatársak közül, illetőleg a gimnáziumi tanítványok közül került ki, ezek voltak alapvetően a szempontok.

A gazdálkodók tőkehiánya, a termelés szervezetlensége és különösen a kilencvenes évek első felében tapasztalt életszínvonal-csökkenés miatti belső fogyasztás visszaesése egyes termékekből eladhatatlan mennyiséget produkált, ami az egyébként is alacsony jövedelmezőséget tovább rontotta. Több régi-új mezőgazdasági vállalkozó volt kénytelen felszámolni a gazdaságát az alacsony jövedelmek miatt, így az ágazat szereplőinek a száma a kilencvenes évek végére erőteljesen lecsökkent.

(15.30)

A mezőgazdaság teljesítménye '90 és 2007 között esett vissza leginkább, a nemzetgazdaságon belüli súlya oly mértékben mérséklődött, hogy a bruttó hozzáadott értékhez való hozzájárulása és a foglalkoztatottak aránya egyaránt harmadára csökkent, azaz 4,2 százalékra maga a foglalkoztatottak száma, és 4,7 százalékra pedig a GDP-arányos részvétel. A beruházásokból való részvétel pedig a 8,7 százalékról 3,7 százalékra esett vissza. A mezőgazdaságban foglalkoztatottak száma is jelentősen csökkent, de ami még rosszabb volt, a korszerkezet: a '90. évi népszámlálás után a 2005. évi mikrocenzus adatai szerint a 60 évesnél idősebbek aránynövekedése óriási volt.

A szükséges beruházások elmaradása miatt a mezőgazdaság gépivonóerő-ellátottsága nem igazán változott, miközben jelentős része az egyéni gazdaságok tulajdonába került. '90 és 2007 között a mezőgazdaság bruttó termelési értéke 30 százalékkal csökkent, ezen belül az állattenyésztésé 40 százalékkal. A 2007. évi gazdaságiszerkezet-összeírás alapján 626 ezer gazdaságból mindössze 7000 volt szervezet és 619 ezer pedig egyéni gazdálkodó. Az előbbieket száma, tehát a gazdálkodó szervezetek száma háromszoros lett, viszont az egyéni gazdaságok száma 40 százalékkal esett vissza. Az egyéni gazdaságoknak több mint fele csak saját fogyasztásra termelt, a felesleget közel egyharmaduk tudta mindössze értékesíteni, és csak 16 százalék volt az az arány, akiknél értékesítés is volt az elsődleges célja a termelésnek.

Az agrárrendszerváltás hatása és a piacok elvesztése az állattartást érintette a legérzékenyebben. Miközben a termelés volumene 70 százaléka lett a '90. évinek - most figyeljenek, képviselőtársaim! -, a felvásárlás viszont 50 százalékra esett vissza. Ez volt igazán a nagy tördőfés. 2007. év végén az élelmiszeriparban mindössze száz olyan vállalkozás volt, ahol a 4 milliárd forintot meghaladta a bevétel, és legalább 49 főt foglalkoztattak. Rendkívül csekély szám.

A magyar mezőgazdaság és élelmiszeripar termékeinek döntő része hazai piacra kerül, és az első évtizedben a rendszerváltás után az élelmiszerfogyasztás szerkezete azért alakult át, mert rendkívüli módon romlott az általános életszínvonal, és a húsok, tejtermékek fogyasztása ezért visszaesett, hiszen

általában nem voltak olcsók ezek a termékek a jövedelemszinthez képest sem. És aztán ehhez járult még hozzá, hogy az első évtizedek kormányai korlátlanul beengedtek szemétnak tekinthető élelmiszereket, nem vetettek ki védővámokat, és nem volt az ellenőrzés hatékony.

Az állattenyésztés által előállított érték az egy évtizede tartó stagnálás után 2004-től - most figyeljenek! - még jobban csökkent. Azt hittük, hogy az EU-csatlakozásunktól kezdve a mezőgazdasági támogatások miatt majd az előállított termék nőni fog az EU-csatlakozással. Ehhez képest csökkent, a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek részaránya az ország teljes kivitelén belül szintén csökkent. A száz hektár mezőgazdasági területre jutó szarvasmarha- és sertésállomány nagysága jelentősen elmaradt az EU-27 átlagától, a szarvasmarha az utolsó volt, és a sertésállomány pedig a 11. helyre került. Ilyenkor szoktuk mondani, amikor vidéken megyünk a csodálatos mezők mellett el, nagyon sokszor jut eszembe, hogy ezeknek tele kellene lenni állatokkal, legelő állatokkal, hiszen ez az ország pont az az ország, ahol valóban, ez az ágazat virágozhatna, és úton-útfélen állatokkal találkozánk a mezőn, de sajnos nem így van.

Az élelmiszer-gazdaság jelentősége a jövedelemtermelő képességen túl stratégiai fontosságú a lakosság élelmiszer-ellátásában és a vidék népességének megtartásában. A nyolcvanas évek mezőgazdaságának gazdálkodási problémái persze eleve kedvezőtlen feltételeket teremtettek a kilencvenes évekre, merthogy gyakorlatilag kiszipolyozták ezt az ágazatot, leépítették a nagyüzemeket. Én sokszor azt gondolom, hogy ebben némi szándékosság is volt, tartósan a működőkép telenség jeleit mutatták ezek az üzemek. És aztán jött a kilencvenes évek privatizációja, amely pedig gyalázatos volt, tervezetlen, kapkodó, a szakmai szempontokat teljesen kizárták, egy volt a lényeg: a hatalom közelében lévő emberek mindenképpen olyan vagyonhoz jussanak a közösből, amellyel hosszú távon szakmai hozzáértés nélkül is jelentős bevételt realizálhassanak.

Tehát, ahogy elmondtam, az állattenyésztés volumene '90 óta folyamatosan csökken. Az Unióba történt belépés nagyon nagy várakozást jelentett a gazdák számára, mert a gazdák azt gondolták, kiszámítható feltételek lesznek, az uniós és nemzeti források folyósítása zökkenőmentes lesz, de miután a megfelelő intézményrendszer kiépülése hiányzott, késlekedett, a támogatások bizony nem jutottak el időben a gazdákhoz. Gyakorlatilag a politikai erők a támogatásokkal tartják rövid pórázon a gazdákat, ha felemelik a szavukat a rendszer kritikájával, esetleg nem kapják meg egyáltalán, vagy késve kapják meg a támogatásokat.

1990-hez képest az ipar bruttó termelési volumene két és félszeresére nőtt Magyarországon - egy mezőgazdasági országról beszélünk. Ehhez képest a

mezőgazdaság nemhogy nőtt, hanem 30 százalékkal mérséklődött. Egy olyan országról beszélünk, ahol adottságai alapján minden második embernek a mezőgazdaságból kellene élnie.

Azt kívánom magunknak, az állattenyésztőknek és minden magyar polgárnak, hogy ha már ezt a csodálatos napot, az állattenyésztők napját a parlament létre fogja hozni, akkor ne csak szimbolikus napok legyenek, az évben egy-egy nap, hanem az év minden napján gondoljunk arra, hogy ennek az ágazatnak a támogatása minden magyar honfitársunk életminőségét jelentősen tudja javítani. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most a kormány képviselője jelezte, hogy szólni kíván, így megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt az elmúlt pillanatokban akár egy harminc- vagy negyvenéves visszatekintésről is hallhattunk, de úgy gondolom, hogy amikor az állattenyésztők napjáról beszélünk, akkor adjuk meg a tiszteletet azoknak a ma élő és dolgozó embereknek, akik valóban az állattenyésztésben dolgoznak, egy rendkívül nehéz örökséget hoznak magukkal. Tudjuk a rendszerváltozás és az azt megelőző időszak buktatóit, amely során talán valóban az állattenyésztési ágazat volt az, amelyik rendkívül hektikussá, hullámvá vált a tevékenységben, és rendkívül nehéz volt igazodni a megváltozott körülményekhez is. De azt azért elmondhatjuk, és ezt szeretném leszögezni, és ez lehet, hogy egy kicsit furcsán hangzik ebben a Házban, a magyar mezőgazdaság nehézipara az állattenyésztés. Nem tudom, érzékelhető-e, hogy ez mit jelent, ha az ipari oldalról nézzük, hogy ez a mezőgazdaság legnehezebb ágazata.

Hogy ma hogyan tudnak itt, ebben az ágazatban emberek dolgozni, azt hiszem, hogy ma már a megfelelő körülmények jelentős részben megvannak, sőt mondhatnám, hogy eziránt rendkívül sokat is tett az agrárkormányzat vagy agárkormányzatok, talán fogalmazhatok így. Csak fel szeretném hívni a tisztelt kritizálók figyelmét, hogy most megindítunk éppen október 1-jén az állattenyésztési telepek korszerűsítésére mintegy 50 milliárd forintos fejlesztési forrást, amely gyakorlatilag nem is 50 milliárd fejlesztést jelent, hanem ennek több mint a dupláját, mert ugye, 50 százalékos fejlesztési támogatás, tehát ilyen szempontból ez egy 100 milliárdos fejlesztési lehetőség.

(Folytatás 154/2-ben!)

Országgyűlési Napló

Erre nagyon sokan jelentkeztek máris, és fognak még jelentkezni, és várható, ha további jelentkezés lesz, akkor talán ezt a forrást még bővíteni is tudjuk. De ugyanakkor ez csak egy pont, ha fogalmazhatok így, ez az ÁTK 7-es, a szakmában ez biztos, hogy sok mindenkinek mond valamit, lehet, hogy itt, önök között - nem megsértve önöket - kevésbé. Volt már ezenkívül hat ÁTK-s pályázat. Az állattenyésztő telepek korszerűsítésének a rövidítése az ÁTK, és ebben az elmúlt évtizedben több száz milliárd forint került pályázati úton telepek fejlesztésére és az ottani jóléti rendszerek úgymond fejlesztésére fordítva. Ez azt jelenti, hogy ebbe az ágazatba rendkívül nagy összegeket fordított már az agrárkormányzat, és szeretném, ha továbbra is ez így lenne.

Most itt a Covid-járvány ideje alatt csak mintegy 11,5 milliárd forint került kimondottan az esetleges kiesések, hátrányok kompenzálására fordítva, és ennek jelentős része már a kritikákkal ellentétben kifizetésre került vagy kifizetésre kerül a napokban. Tehát azt mondhatom, hogy azokra a korábbi kritikákra, amelyek megfogalmazzák az állattenyésztéssel kapcsolatban, hogy kevesebb létszám, kevesebb GDP-hez való hozzájárulás, még egy dolgot szeretnék megemlíteni.

(15.40)

Nem akarok agrárvitát kezdeményezni a parlamentben, de akkor, amikor sertésről beszélünk - ugye, tudjuk, hogy a sertésnél is és a baromfinál is egy rendkívül kritikus időszaknak vagyunk részben végén, részben talán a közepén, amikor különböző állatbetegségek okoznak rendkívül komoly termelési, tartási és piaci zavarokat egyaránt -, én inkább egy másik oldalról közelíteném meg. Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor, amikor én is és mások is szoktak hivatkozni netalántán a rendszerváltozás időszakára, hogy akkor volt 10 millió sertés Magyarországon, én vissza szeretnék kérdezni: hol voltak ezek a sertések? Jelentős részben a falusi ólakban, istállóban. És ma, ha végigmegegyünk egy faluban, gyakorlatilag sertést alig találunk. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Ez a baj!)* Miért van ez? Az emberek jobban élnek, kevésbé akarnak ilyenfajta tevékenységet végezni, és a szakosított nagytelepekre helyeződött át a hangsúly. Tehát ebből a szempontból lehet itt 10 millió sertésről beszélni, de ha nincs meg hozzá a szándék, márpedig nincs meg hozzá, ezt én gyakorlatból tudom határozottan mondani, akkor ezt nem is kell keresni. Meg kell keresni azokat a lehetőségeket, hogy akár a magyar őshonos fajtákkal vagy a rendkívül jó mutatókkal rendelkező magyar és külföldi fajtáknak a hasznosításával tudunk a ser-

téspiacon hosszú távon, ha nincs betegségünk, kitaróan megjelenni. Tehát én azért mondom, nem akarok vitát nyitni ebben, de ez egy rendkívül árnyalt történet, ennek számtalan régi, mondhatnám úgy, hogy történelmi kapcsolata van.

Amikor az agrárágazat fejlődéséről és fejlesztéséről vagy lehetőségeiről beszélünk, a tőke kivonás a mai napig is működik az agrárágazatban a földbérleti viszonyokból fakadóan. Tudjuk, ha nem saját területen gazdálkodik az ember, hanem bérelt területeken, ott a bérbeadónak jár a földbérleti díj, amely jelentős részben az ágazatból kapásból kicsúszik, és nem pedig visszatermelésre kerül. Biztos, hogy ezt sem fogjuk tudni még pár éven belül megoldani, de arra törekszünk - többek között még az osztatlan földtulajdon felszámolása révén is, habár ez csak egy részletét tudja megoldani -, hogy minél több olyan terület legyen, amely közvetlenül a gazdálkodók, a gazdák birtokában legyen, mert akkor ez az úgymond pluszki költség nem kerül ki az ágazatból, hanem a saját ágazati fejlesztésekre fordítható. Én azt hiszem, hogy ezt kell majd célnak tekintünk hosszú távon, és biztos, hogy akkor a mutatóink is sokkal jobbak lesznek.

Azt azért határozottan merem mondani, hogy az állattenyésztő telepeknél is, és fölvetődött egy arány, hogy állunk a növénytermesztés és állattenyésztés arányával: nagyon komoly fejlődés van a technológiában, komoly fejlődés van a technikák alkalmazásában és remélhetőleg a szakemberképzésben is. Nekem egyik vesszőparipám, hogy a magyar mezőgazdaság egyik kitörési pontja a megfelelő szakemberképzés. Sokan azt hitték - és ezzel nem akarok senkit sem megsérteni - a rendszerváltozás idején, ha megkapnak két-három hektár vagy hold földet, majd azon ők megfelelő szakmai hozzáértéssel bírnak. Az az idő régen elmúlt, ma már megfelelő szakmai felkészültség kell ahhoz, hogy megfelelő, hatékony mezőgazdasági művelést lehessen folytatni. Ehhez pedig megfelelő, úgymond jó értelemben vett birtokméretek szükségesek. Két-három hektáron ma már hagyományos agrártevékenységet hatékonyan nem lehet végezni. És ehhez szükséges a megfelelő szakértelem, hogy ki tudja számolni, hogy az a tevékenység, az a befektetés, az a beruházás, az a fejlesztés mennyi idő alatt, milyen hozadékkal, milyen hozammal, esetleg milyen jövedelemmel bír. Ez már több annál, mint egy szakma, és akkor, amikor mezőgazdaságról beszélünk - és ezzel fejezem be -, azt szakmai kérdésnek csak részben kell tekinteni, aki mezőgazdasággal foglalkozik, az egy életforma. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból. - Szórványos taps az ellenzéki padso- rokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a kettőperces felszólalások következnek.

Mielőtt megadom az első felszólalónak a szót, jelezném Magyar Zoltán jobbikos képviselőtársamnak, hogy ebben a körben nem tudom neki megadni a szót, mert a Jobbik frakciójából már jelentkezett Balczó Zoltán képviselőtársunk.

Megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr úgy fogalmazott, hogy nem akar agrárvitát kezdeményezni a Házban. Szerintem, államtitkár úr, pont azt kellene kezdeményezni a Házban, hogy ezekről a kérdésekről legyen érdemi vita.

Alapvetően azért is akartam egy kétperces hozzájárulást tenni, egy javaslatot tenni, hogy ha már van egy ilyen nap, az állattenyésztők napja, amit mi magunk is támogatunk, akkor érdemes lenne ezt egy ilyen számadás vagy számvetés napjává is tenni, hogy minden évben, ha már van egy ilyen nap, amikor megemlékezünk azokról az emberekről, akik valóban nagyon sokat tesznek ebben az ágazatban, és napi szinten tényleg nagyon sokat dolgoznak, akkor azért azt is értékeljük, hogy milyen eredményeket érünk el vagy milyen problémákkal szembesülünk.

Én egyetértek államtitkár úrral - kicsit más szempontból -, ez nem csak kizárólag szakmai kérdés, ez egy fontos politikai kérdés a magyar agrárium. Én nem értek ehhez, nem ebből a szempontból szólok hozzá, hanem abból a szempontból, hogy a magyar agrárágazat a magyar gazdaság szempontjából egy kitörési pont tud lenni. És érdemes lenne ezen a területen, amennyire csak lehet, valamilyen nemzeti konszenzusokat találni, hiszen ez nem egyik évről a másikra hozza meg a gyümölcsöt. Tehát, igenis, szerintem helye van, államtitkár úr, annak, hogy ne csak egy szakbizottság kereteiben, hanem bizony ilyen parlamentáris keretek között is vitassuk meg ezt a kérdést, hiszen itt valóban szakemberekről van szó, de modernizációról van szó, fejlesztésekről, találmányokról van szó. Hihetetlen fejlesztések, találmányok fűződnek magyar agrármérnökök és kutatók munkájához, és ezek bizony nem jól hasznosulnak; van, amikor ennek csak marketingoka van, van, amikor egyéb más problémái vannak. Tehát éppen ezért én azt javaslom, hogy évente egyszer használjuk fel ezt az alkalmat arra, hogy beszéljünk a problémákról, kihívásokról és eredményekről is, és akkor nemcsak morális elismerése lesz az állattenyésztőknek, hanem remélhetőleg anyagi elismerése is lesz a munkájuknak, ami azt gondolom, akkor jó, ha mind a kettő együtt jár. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most megadom a szót Balczó Zoltán képviselőtársunknak, a Jobbikból. Parancsoljon, képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Jelenleg egy szimbolikus és egyébként nagyon fontos napirendet tárgyalunk az állattenyésztők napjának bevezetéséről, amivel az Országgyűlés és ezzel közvetve a magyar társadalom fejezi ki az elismerését. Ugyanakkor az a véleményem, hogy ez a napirend nem alkalmas arra, hogy az agrárium teljes problémakörét itt megbeszéljük; hogy mi, az ellenzékiek elmondjuk, hogy mit kellene még tenni, a kormányoldal elmondja az eredményeket. Én azt javaslom, ha az ellenzék egy politikai vitanapot kezdeményez az agrárium helyzete kapcsán, akkor szerintem Farkas Sándor miniszterhelyettes úr el fogja érni, hogy ez a politikai vitanap érdemben megtörténjen, a Fidesz jelen legyen és ez egy valódi vita legyen.

Amiért én szót kértem. Nem kértem volna szót, mert nem akartam én sem bővíteni a témát, de Földi László képviselő úr kiemelte az őshonos állattartók támogatását mint egy nagy eredményt. Én Magyar Zoltán képviselőtársammal háromszor fordultam önökhöz, államtitkár úr, a védett őshonos és veszélyeztetett állatfajták genetikai állományának megőrzése érdekében létrehozott pályázat ügyében. Háromszor! Ígéretet kaptak a tenyésztők, mert a kifizetések elmaradtak. Az ismerősöm nemcsak egy a tenyésztők közül, hanem ebben a szervezetben töltött be fontos szerepet. Arra méltatta őt miniszter úr, hogy nagypéntek délelőtt fogadta ebben az ügyben. A Fidesz-kormányzat kitüntette. És ellenőriztem, felhívtam, egy sms-t küldtem, igen, valóban, még a 2018-ban esedékes kifizetések sem történtek meg mindazok számára, akivel kapcsolatot tart. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* És ezzel az a probléma, hogy voltak, akik az állományt az elmaradt kifizetések miatt fel kellett hogy számolják. *(Az elnök ismét csenget.)* Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Vadai Ágnesnek, a DK képviselőjének. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem az állattenyésztők napja vagy a földművesek napja vagy a mezőgazdaság napja vagy minden ilyen nap nemcsak arra alkalmas, ahogy itt elhangzott, hogy tiszteletünket fejezzük ki, bár én jeleztem, hogy szerintem mindennap érdemes ezt a tiszteletet kifejezni, hanem arra is valóban, hogy ilyen beszélgetések, ilyen viták akár ennek ürügyén megtörténjenek.

(15.50)

Talán azért, mert igen sokat beszélgettünk mezőgazdaságról, akár plenárison, akár, mondjuk, írásban

az agrártárcával, mégsem érezhető úgy, hogy olyan részletesen sokat foglalkoznánk ezzel az üggyel.

Én sok mindenben megértem az államtitkár urat - nem biztos, hogy egyetértünk, de megértem -, de azért engedje meg, hogy két dolgot kiemeljek. Az egyik a pályázatok elbírálásának kérdése. A 300-400 napos elbírálási időszak egész egyszerűen nem fogadható el. Az nem fogja segíteni az állattenyésztőket, ha elmondják, hogy ÁTK, ha elmondják, hogy ilyen pályázat, olyan pályázat, ha közben egyébként éven túli az elbírálás, az nyilván nem fogja segíteni azt, hogy az a fajta fejlődés meglegyen, amelyet mindannyian szeretnénk. Ezen mindenképpen kell változtatni annak érdekében, hogy hatékony legyen a magyar állattenyésztés, és lehet, hogy ösztönözni lehetne embereket, hogy bekapcsolódjanak az állattenyésztésbe, ha nem látnák ezt a fajta szenvedést tulajdonképpen sokszor az állattenyésztés oldalán.

A másik pedig, meg kell mondjam, hogy mérhetetlenül örülök annak, hogy államtitkár úr azt mondta, hogy a szakemberek mennyire fontosak az ágazatban, és hogy nem jó az, hogy kóklerek próbálnak a magyar mezőgazdaságban is tevékenykedni. Bárcsak ezt vallotta volna az előző kormányzati vezetés akkor, amikor az állami földeket például Nagyvíván környékén elvették az állattenyésztőktől, és odaadták olyan kóklereknek, akik politikai kötődéssel rendelkeztek! Ezt csak azért szeretném mondani, mert mi, akik azért azon a környéken élünk, pontosan tudtuk, hogy kik azok, akik tényleg állattenyésztéssel foglalkoztak, és kik azok, akik csak hasznot reméltek ebből. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Steinmetz Ádámnak, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy föltegyek önöknek egy kérdést. Tudják-e, hogy idén kinek az emlékére van, ki az a személy, aki előtt most tisztelettel adózunk? Ha valaki, akkor Németh Szilárd úr biztosan tudja, és még bizonyára jó páran, hiszen Zrínyi Miklós az a költő és hadvezér, magyar nemzeti hősünk, horvát származású államférfi, akinek az emlékére van.

Hogy miért hozom ide, erre a vitanapra? Azért hozom ide, mert amellett, hogy maximálisan egyetértek Horváth István úrral és az ebben a határozati javaslatban foglaltakkal, és én magam is fogom ezt jó szívvel támogatni, előljáróban mondom, azt szeretném, hogy a határozati javaslatban foglaltak is a gyakorlatban is megvalósuljanak, és ne pusztán papíron szerepeljenek. Konkrétan arra gondolok, hogy igen, az állattenyésztőkről szeptember 29-én mostantól

kezdve minden évben méltóképpen meg tudunk emlékezni rendezvényekkel, és ahogy a határozati javaslat is tartalmazza, kiadványok által. Hiszen valóban ezek azok az emberek, akik esetében nem beszélhetünk szabadnapról, nem beszélhetünk hétvégéről. Nekem is jó néhány barátom foglalkozik állattenyésztéssel, illetőleg most már én magam is, és tudom azt, hogy mennyire sok lemondással jár ez. Sokan még az unokájukat sem tudják meglátogatni már hónapok óta.

Beszéltünk a múlttól, és ha megengedik, én is röviden fogom érinteni a múltat, de ha már itt tartunk, akkor én indokoltan tartanám kiegészíteni a határozati javaslat szövegét, hogy ne csak az állattenyésztői hivatást választók áldozatos munkájáról emlékezzünk meg méltó módon, hanem a valaha állattenyésztéssel foglalkozók áldozatos munkájáról is. És én ezt azért mondom, mert sokan olyan, akár törzstenyészetet, akár más állattartó telepet vezetnek, ahol a korábbi, tehát akár a felmenők munkáját örökölve viszik tovább a családi vállalkozást. Úgyhogy úgy gondolom, hogy ez is számukra egy szimbolikus és gesztusértékű megemlékezés lenne az egyébként a magyar nemzetet képviselő országgyűlési képviselőktől.

Szóba került - és nagyon örülök, hogy aktívan részt vesz a vitában miniszterhelyettes úr, ezúton is köszönöm az észrevételeit -, hogy több évtizeddel ezelőtt azért Somogy megyében is láthattuk, hogy sokkal több állat volt. Prosperáltak a téeszek, és a háztájiban is rengeteg állattal foglalkoztak a falvakban élők. Most azt látjuk, hogy a legtöbb olyan téesz, amelyik időközben átalakult, felszámolta az állattartást - tisztelet a kivételnek -, most már növénytermesztéssel foglalkoznak; egy ezer hektáron gazdálkodó növénytermesztő cég hat-nyolc emberrel meg tudja ezt oldani, és ebbe már sokszor a könyvelő is beleszámítódik, de kevesen foglalkoznak állattenyésztéssel, és ugyanígy a falvakban is. Ott vannak azok a gazdasági épületek, azok a porták, azok az istállók, amik bizonyíthatóan szimbolizálják azt, hogy régen tényleg a falvakban, a háztájiban mennyi és milyen különbözőféle állatokkal foglalkoztak az emberek. Ma már ezzel rengetegen fölthagytak, olyan szinten, hogy nemhogy sertés és marha nincs a falvakban, hanem már baromfit is alig lehet látni kapirgálni. S ahogy említette miniszterhelyettes úr, a szándéka nincs meg az embereknek erre. Azt gondolom, hogy teremtsük meg ezt a szándékot, s azt is megmondom, hogy miért.

Marcali környékéről nemcsak az állatok tűntek el az elmúlt évtizedekben, hanem lassan az emberek is. Tehát főleg a kistalvak lakossága előregedik, fogy. Mit lehet ezzel a helyzettel kezdeni? Meg kell próbálni olyan érdemi munkát adni, munkahelyet teremteni, ami miatt az emberek helyben tudnak maradni. Ebben maximális az egyetértés a Somogy megyei agrárkamara elnöke, Berek Gábor úr és közöttem, hogy

igenis az agrárium, azon belül a kertészet és az állattartás lehetne az a tevékenység, ami a vidéken élő embereknek viszonylag nagyobb számban, a növénytermesztésnél egyértelműen magasabb és nagyobb számban tudna megélhetést adni.

Képzelmük el, tisztelt képviselőtársaim, hogy a falvakban már - a falvakban! - várólista van egy jóízű füstölt termékre, egy füstöltkolbászra vagy egy sertésteptőre. Ez elképzelhetetlen volt még évtizedekkel ezelőtt. Hónapos várólista van, mint a marcali kórházban. Felértékelődnek ezek a kulináris élményt nyújtó, valóban bioterméknek számító, gusztusosan csomagolt, kisherelt termékek, ezek most már, úgy gondolom, hogy nagy értéket képviselnek. Támogatni kell azokat az embereket, azon belül azokat a fiatalokat, akik ezzel akár kis mennyiségben is, de foglalkozni tudnak vagy szeretnének.

Hogy mi a megoldás? Én magam is igyekszem a munkámat konstruktív országgyűlési képviselőként végezni, és azt szeretném, hogy minél több vidéken, falun élő embernek legyen szándéka az állattartással foglalkozni. Hogyan tudja ezt a kormányzat segíteni? Központi forrásokból, úgy, hogy a feldolgozóipart erősítjük, azon belül a mini feldolgozóüzemeket, ezekkel támogatni kell az embereket, hogy igenis foglalkozzanak újra disznóval, marhával, tejfeldolgozással, sajt-készítéssel, és olyan termékekkel, amit úgy gondolom, hogy önök is minden bizonnyal nagyon szívesen megkóstolnának és fogyasztanának.

Végezetül én jó szívvél tudom támogatni ezt a javaslatot, ezzel az egy apró kiegészítéssel, hogy ha már a hagyományoknál tartunk, gondoljunk azokra az emberekre is, akik munkájának a gyümölcsét, ha megfogyva is, de még azért sok ember tudja élvezni, és foglalkozik az állattenyésztéssel, az állattartással. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Keresztes László Lórántnak, az LMP frakcióvezetőjének. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem is jelentettünk be vezérszónoki felszólalást, most is csak a vita vége felé, nagyon röviden szeretnék hozzászólni, hiszen szerintem egy nagyon értékes vita kerekedett ebből a, mondhatjuk, hogy szimbolikus előterjesztésből.

Itt elhangzott miniszterhelyettes úrtól, államtitkár úrtól - nem tudom, melyik megszólítást szereti jobban. *(Farkas Sándor: Képviselő!)* Képviselő úr, kiváló. Tehát, hogy nem akar agrár vitát nyitni, és itt volt egy konstruktív javaslata Balczó képviselő úrnak, én is egyetértek azzal, hogy ezek sokkal fontosabb kérdések annál, mint hogy egy ilyen szimbolikus törvény-

javaslat vitájába próbáljuk beleszuszakolni. Ugyanakkor én egyet fordítanék rajta, én azt javaslom, hogy a kormányoldal kezdeményezzen vitanapot erről a kérdésről. Azt garantálni tudom, hogy az ellenzéki frakciók jelen lesznek, és a hasonló, most hallott konstruktív hozzáállással fognak ehhez a kérdéshez viszonyulni.

(16.00)

Nagyon remélem, hogy erre nyitott lesz képviselő úr, és indítványt tesz a kormány felé, vagy indítványt tesz, mondjuk, a frakció felé. Nyilván itt az a fontosabb, hogy egy ilyen vitanap megvalósulhasson, és elkezdődhessen egy vita vagy folytatódhasson egy vita, mert én azt gondolom, hogy rengeteg konstruktív szándék lenne az ellenzék részéről is. Az látszik, hogy itt nagyon-nagyon komoly rendszerproblémák vannak, amelyek megoldásért kiáltanak.

Egyébként hozzáteszem, hogy Magyar Zoltán képviselő úrnak is köszönöm a felszólalását. A vidék helyzetéről, a falvak sorsáról, a falvak jövőjéről is önmagában egy vitanapot kellene folytatni, hiszen láthatjuk, hogy az elmúlt időszakban sem sikerült olyan lépéseket tenni, amelyek érdemben ezeknek a térségeknek, főleg így a periférikus térségekben fekvő, vidéki, aprófalvas térségeknek a leszakadását akár csak lassították volna. Tehát ezek óriási kihívások.

Azt a konkrét javaslat kapcsán el tudom mondani, hogy természetesen mi is üdvözljük a konkrét törvényjavaslatot, az elképzelést, azt, hogy megemlékezünk, és ilyen módon kifejezzük a köszönetünket az állattenyésztők felé. Ezt én magam is megteszem most az LMP frakcióvezetőjeként, és azt is el tudom mondani, hogy természetesen támogatjuk a javaslatot, hogy egy ilyen szimbolikus nap kerüljön kinevezésre. Ugyanakkor nagyon-nagyon aláhúzom én is azt, hogy ez önmagában egy fontos szimbolikus lépés, de valóban a szimbolikán túl a valódi cselekvés az, amit elvárnak szerintem az állattenyésztéssel foglalkozók és azok, akik ebből élnek vagy bármilyen módon ezzel foglalkoznak. Úgyhogy itt valóban, ahogy Magyar Zoltán képviselő úr mondta, többet érdemelnek annál, mint hogy egy szimbolikus nap kerüljön kijelölésre.

Itt a vita közbeni felszólalásában, képviselő úr, államtitkár úr, beszélt az állattartó telepekkel kapcsolatos támogatásokról. Én csak itt egy felvetéssel szeretnék élni. Az elmúlt időszakban vendége voltam egy kis családi gazdaságnak. Ők állattartással foglalkoznak, a hagyományok őrzésével is, és tényleg nagyon-nagyon példamutató az, amit én ott láttam. Tehát tényleg valóban egy kis családi gazdaságról van szó, és olyan nagyon jó minőségű termékeket állítanak elő,

amelyekről beszélt is Steinmetz képviselő úr: egészséges, természetes, nagyon-nagyon-nagyon fontos ágazatot képviselő termékekről van szó.

Részletesen elmondták nekem ennek a családi gazdaságnak a fenntartói, hogy mennyire nehéz helyzetben vannak, és hiába vannak ilyen-olyan amolyan pályázatok, sorolták nekem, hogy ők miért hullottak ki az összes pályázati lehetőség közül. Valamiért ők olyan helyzetben vannak, hogy semmire nem tudnak pályázni, olyan speciális helyzetük van. Ahogy elmondták nekem, valóban ez egy életforma, rengeteg lemondást kíván ez az életforma, ők maguk is városból odaköltözve, egy kis faluba költözve kezdtek el ezzel évekkkel ezelőtt foglalkozni. Nagyon szép szakmai eredményeket értek el, és egyszerűen meg vannak lőve azzal, hogy valamiért pont olyan pályázati struktúrák vannak, hogy ők nem tudnak labdába rúgni.

Én majd államtitkár urat megkeresem konkrétan ez ügyben, lehet, hogy egy picit kell csak tényleg módosítani a rendszeren, hogy ilyen nagyon-nagyon pozitív kis családi gazdaságok is tudjanak működni, de én azt gondolom, hogy van tennivaló e tekintetben is.

És igen, itt felmerült Vadai képviselő asszony részéről, emlékeim szerint ő hozta fel az alapvető élelmiszerek áfájának a csökkentését. Valóban, itt a vitában elhangzott, hogy ez egy százmilliárdos tétel lenne. Azt hiszem, hosszán tudnánk sorolni a tételeket a költségvetésben, amelyeknek az átcsoportosításával ezt a nagyon fontos lépést meg lehetne tenni. Ez már valóban nem kapcsolódik közvetlenül ehhez a tárgyhoz, de én azt gondolom, mindannyian látjuk azt, hogy milyen társadalmi és gazdasági krízis alakult már ki és van kibontakozóban. Azt gondolom, mi mindannyian azért vagyunk itt, hogy a magyar nemzet érdekeit képviseljük, a magyar emberek érdekében dolgozzunk, és önmagában egy ilyen áfa-csökkentés óriási segítséget jelentene a magyar embereknek.

Ezért is indítottunk el mi egy kampányt ezzel kapcsolatban, nagyon sok városban nagyon sok aláírás gyűlt már össze. Azt tudom mondani, hogy az emberek nagyon erőteljesen támogatják ezt a kezdeményezést, és el tudom mondani, hogy az afacsokkentest.hu oldalon mindenki egy perc rászánással online is tudja ezt a petíciót támogatni. De én nagyon bízom benne, hogy ez az üzenet eljut a kormányhoz is, és érdeemben tudunk erről a javaslatról, amelyet szeptemberben benyújtottunk az Országgyűlés elé, tárgyalni, anélkül is, hogy össze kelljen gyűjteni több százezer aláírást.

Ennek ellenére mi ezt a munkát végezzük, de bízunk benne, hogy a szaktárca konstruktív lesz ebben a kérdésben, és érdemi tárgyalást tudunk folytatni erről a szeptemberben benyújtott javaslatunkról. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár úr meghíletett még egy gondolat erejéig. Azt mondta, hogy a jó értelemben vett birtokméret elérése mindenképp fontos és célra-vezető. Én is egyetértek abban, hogy a XXI. század kihívásai egészen mások, mint a korábbi évtizedekéi, tehát biztos, hogy az optimális birtokméret fogalma is változott, és abban is biztos vagyok, hogy a világ gazdasága olyan szinten kinyílt, ami egészen más kihívásokat hoz elénk és hoz az állattenyésztők elé, mint korábban.

De azért jó lenne, ha ebben a jó birtokméretben, a jó értelemben vett birtokban megegyeznénk, hogy mégis ez mit jelent önöknek és mit jelent nekünk, mert ez az évtizedes vita itt közöttünk szerintem ebből fakad, hogy önök nem merik meghatározni azt itt ország-világ előtt, hogy számukra, önök számára mi az az ideális birtokméret egy-egy ágazaton belül, ami elfogadható, és ami a kormány birtokpolitikai célja, hogy ezt bizony minél többen elérjék.

És ez már nemcsak gyanú a részemről, hogy miért nem merik ezt a számot itt megvallani, miért nem merik leírni, miért nem merik egy parlamenti vitában elmondani, hanem most már, azt hiszem, tények sokasága támasztja alá, hogy ez egy szántsándékos csúsztatás, és direkt nem kapunk ezekre a kérdésekre konkrét válaszokat. Hiszen akkor például azt is meg kellene indokolni, hogy miként lehet az, hogy Magyarországon a vidékfejlesztési és az agrártámogatások 76 százalékát a legtehetősebb 10 százalék kapja meg. A legnagyobb birtokmérettel rendelkezők, a legtehetősebbek vannak agyontámogatva ebben az országban, és ez is abból fakad, hogy nem hártóztuk meg, hogy mi az a jó értelemben vett birtokméret.

Vagy például akkor választ kellene adniuk arra, hogy a vidékstratégiában - amelynek a végdátuma most, 2020-ban járt le, a vidékstratégiának, ugye, 2020 volt úgymond a végpontja - saját maguk által meghatározott célokat, az abban vállalt célokat miért nem értük el; nemcsak szarvasmarhában, juhban vagy a sokat emlegetett sertésben, hanem gyakorlatilag egyetlen állattenyésztéssel összefüggő számban sem értük el ezeket a célokat.

És ha már „A vidéken élők miért nem hajlandóak állatot tartani kellő számban?” téma felmerült, akkor itt is hadd firtassam túl a világ változásain azt a kérdést is, hogy a kormány vajon mit tett annak érdekében, hogy ez egy kellően jövedelmező, kellően vonzó szakma legyen. Ausztriában a hetvenes évek végén, a nyolcvanas évek elején ugyanekkora szakadék tátongott egy vidéki életminőség és egy városi életminőség között, mint ma hazánkban, ezt számtalan adat alátámasztja.

Ezt a mindenkori osztrákok kormányokon átívelve felismerték, programot alkottak rá, becsatornosították, becsatornázták az európai uniós forrásokat, amelyek célzottan ezeket próbálták meg elérni, ezeket a különbségeket próbálták meg megszüntetni, és eljutottunk odáig, hogy az elmúlt évtizedekben már gyakorlatilag Ausztriában egy vidéki településen élő átlag osztrák állampolgár minden olyan állami szolgáltatáshoz megfelelő minőségben, gyorsaságban és megfelelő színvonalon hozzáfér, mint bármely városi polgártársa.

És akkor el is jutottunk az agrár-generációváltás problémájához, amiről megint csak évek óta beszélünk, de tényleg a katasztrófa szélén vagyunk. Ahogy az eddigi számokból láthatjuk, az új európai uniós költségvetési ciklus sem fog megfelelő lépéseket tenni annak érdekében, hogy ez az agrár-generációváltás jelentős mértékben megtörténhessen, és ez egyébként az állattenyésztőket még nagyobb arányban sújtja, mint akár a szántóföldi növénytermesztést is, tehát ebben is sokkal inkább érdemi lépéseket várhatnánk el.

Vagy a szövetkezeti modellt sem akarom most megnyitni, csak államtitkár úr nyitotta ki kicsit szerintem szélesebbre a vita kapuit. De hogy ez a szövetkezeti modell is önöknek mennyire ellenséggé vált, az egészen elképesztő. Tehát ahhoz képest, hogy itt 2010-ben még Ángyán professzor úr szájából hallhattuk azt, hogy milyen újszerű megközelítést fogunk itt látni majd a Fidesz-KDNP döntéseiben, és végre egy olyan, európai uniós szinten is helytálló szövetkezeti törvényt és ahhoz forrásokat fogunk látni, hogy a szavunk is eláll, és komoly előrelépés várható, azóta a professzor urat sikeresen likvidálták saját maguk közül, sőt még komolyabb bosszút is álltak rajta, mivel nem adta a nevét ahhoz az agrárpolitikához, amit ezen ígérekkel szemben a valóságban folytattak.

Bizony ez már tíz éve volt, és azóta sem léptünk előre a szövetkezeti rendszer tekintetében, sőt inkább csak visszafelé. A dél-amerikai modell irányába látom elmozdulni ezt az országot, ahol egy szűk elit kezében csoportosulnak a természeti erőforrások, és rettegnek attól a megoldástól, ami nálunk szerencsésebb országokban már évtizedek óta működik. Azaz: a szövetkezeti modellről beszélek, ahol az év végi profit nem egy szűk tulajdonosi kör kezében összpontosul, hanem a szövetkezetben részt vett tagok és az egész éves munkájuk eredményeként az abban dolgozók részesülnek gyakorlatilag a profitból megfelelő arányban.

Tehát ha már itt az állattenyésztés és az állattenyésztők gondjai, akkor ezekről is tényleg érdemes lenne szót váltani, hiszen ezek azok a problémák, amelyek miatt ma Magyarországon ennyire felborulhatott például a szántóföldi növénytermesztés és az állattenyésztés aránya, és ezek azok a gondok, amelyek miatt

sajnos a generációváltás oly nehézkes ebben az ágazatban. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nem, akkor megállapítom, hogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt... *(Horváth István jelzi, hogy szólni kíván.)* Igen, nem látom a gépen. *(Horváth István: Szeretnék szót kérni, de nem működik a gépem.)* Akkor szeretném kérni a technikusokat, hogy adjuk meg a képviselő úrnak a lehetőséget. *(Jelzésre:)* Most látom. Köszönöm szépen. Megadom a szót ügyrendben Horváth István képviselő úrnak. Parancsoljon!

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz): Előterjesztőként szeretnék reagálni a vita lezárásakor. Tisztelt Képviselőtársaim! Türelemmel végighallgattam a hozzászólásokat, és engedjék meg, hogy nagy tisztelettel megköszönjem képviselőtársaimnak, Magyar Zoltánnak, Földi Lászlónak, Dankó Bélának, dr. Varga Lászlónak, Vadai Ágnesnek, Mesterházy Attilának, Balczó Zoltánnak, Steinmetz Ádámnak és Keresztes László Lóránt képviselőtársaimnak a konstruktív és támogató hozzászólásukat, amellyel az állattenyésztők napjának létrehozását támogatták. Azt gondolom, hogy vannak olyan ügyek, amelyek gyakorlatilag felülemelkednek adott esetben a politikai nézetkülönbségeken. A vidék tisztelete és az állattenyésztők tisztelete ilyen. És még egyszer köszönöm a támogató hozzászólásokat, és számítok mind az önök, mind a frakciójuk támogatására.

Ha megengedik, azért szeretnék reagálni - miniszterhelyettes úrral teljesen egyetértve - egy-két dologra, az úgymond egyebekben elhangzottakra is, ami itt a vitában elhangzott.

Magyar Zoltán képviselőtársam a támogatása mellett egy-két dolgot felemlített, és többször említette, hogy adjunk kellő tiszteletet, a kormány adjon kellő tiszteletet és támogatást az állattartóknak, mert úgy gondolja, hogy nem kapják meg a kellő támogatást.

Tisztelt Képviselő Úr! El szeretném mondani, hogy ma jelen pillanatban az Európai Unión belül a magyarországi állattenyésztők kapják meg a legtöbb és a legmagasabb szintű támogatást elsősorban nemzeti forrásból. Ha konkrétan szeretnék erre vonatkozóan reagálni, csak a sertéságazat a sertésállattól támasztás révén mintegy 17 milliárd forintot kap mind a tenyészkoca-állattól támasztásban, mind a

hízóállatjóléti támogatásban. Illetve most a legfrissebb adatok: 2019-ben a tejágazat gyakorlatilag 20 millió forint híján 10 milliárd forint rendkívüli tejtámogatást kapott. Azt kell hogy mondjam, hogy sem a sertéságazat, sem a baromfiágazat, sem a tejágazat nem volt még olyan jövedelmező, mint az elmúlt évben volt. Ha visszaemlékszük a Gyurcsány-korszakra, akkor a gazdák tüntetni jártak fel gyakorlatilag Budapestre, és alapvetően alulfinanszírozott és valóban ellehetetlenült állapotok voltak. Az elmúlt időben a gazdák jellemzően bankokba járnak, illetve adott esetben az MVA-hoz támogatással kapcsolatos egyeztetésekre, mert amit elmondott a miniszterhelyettes úr, hogy most is 50 milliárdos forráskeret lett kiírva, ahhoz azt is hozzá kell még tenni, hogy ez egy 50 százalékos támogatást jelent, és ez azt jelenti, hogy 50 milliárdot az ágazat is hozzá tud tenni. És azért teszik ezt hozzá, mert úgy gondolják az ágazat szereplői, hogy megéri.

Többször fölmerült az a kérdés, hogy miért nincs több sertés, miért nincs több baromfi, miért nincs több tehén, sok minden miért nincs több. Én azt gondolom, mint vidéki gyakorló gazdálkodó ember, és aki ismeri a vidéki emberek gondolkodását, hogy akkor fognak az emberek foglalkozni mind állattartással, növénytermesztéssel, kertészettel, ha az majd meg fogja érni számukra. Azzal a fajta ideális birtokpolitikával, amit Ángyán professzor úr valamikor meghirdetett, nem a Fidesz zárta ki Ángyán professzort a soraiból, hanem Ángyán professzor zárta ki a Fideszt az ő gondolataiból, tehát megfordítanám ezt a kérdést, mert az jelen pillanatban nem életképes dolog. Hiszen ha megnézzük azt, hogy nemcsak a sertés tűnt el a vidéki ólakból, a vidéki konyhakertek is eltűntek, és beszéltünk a baromfiról. Ma már az emberek mind a sárgarépat, a hagymát, a krumplit, a tojást, a tejet, a húst többségében kiskereskedelmi láncokban vagy diszkontokban veszik meg, mert úgy gondolják, hogy nem éri meg vele foglalkozni. De azazal, hogy mi tudatosan be akarjuk terelni az embereket egy ilyen fajta állattartói foglalkozásba, ezzel is csínján kell bánni, mert alapvetően az, hogy valaki jószággal foglalkozik, az nem feltétlenül egy munkahely, hanem ez egy elhivatottság. Ha nincs nyitottságom meg elhivatottságom az állatok közelében lenni, akkor én hiába akarok valakit odaterelni, nem fog a jószággal foglalkozni. Tehát ez nagyon fontos, azt gondolom, az elhivatottság.

Tehát összességében azt kell hogy mondjam, hogy a magyar mezőgazdaság, a magyar állattenyésztés soha nem kapott még annyi támogatást, mint az elmúlt tíz évben kapott, és ezzel az Európai Unióban belül magasan elől állunk.

A természetes mutatók hogyan alakulnak? A sertéssel kapcsolatosan folyamatosan vannak vélemények. Vadai Ágnes képviselő asszony, ezt a 24.hu hozta, de

azért, ha megengedi, képviselő asszony, nem fogadnám el szakmai forrásnak a 24.hu írását. Ott alapvetően féligazságokra alapozva Raskó György és Máhr András úr, a MOSZ elnöke tesz folyamatosan kormánykritikus félinformációkat, és ezáltal csúsztatásokat mondanak; de mondjuk, ha Varga-Damm Andrea képviselő asszony mondta, hogy gyalázatos privatizációk voltak a rendszerváltáskor, akkor Raskó Györgyöt meg kell kérdezni, neki konkrét információi vannak arra vonatkozóan, hogy mire gondolhatott a képviselő asszony. Most viszont azt mondja, hogy erre hivatkoznak, a 24.hu-ra mint hiteles információra. Azt gondolom, hogy sem a 24.hu, sem Raskó úr és Máhr András sem autentikus, tényszerű információkat adott, hanem félinformációkkal látja el az olvasókat, és hamis csúsztatásokat, hamis állításokat, megállapításokat tesznek.

Amúgy a sertéssel kapcsolatosan lehet, hogy a kocalétszámok nem nőttek, de a malaclétszámok jelentősen nőttek, és míg 2013-ban Magyarországon 3,4 millió sertést vágtak le, addig az idei évben, illetve a 2018-19. évben több mint 4,5 milliót. Tehát több mint egymillióval megnövekedett a magyarországi sertésvágások száma. Ez is az ágazat fehéredését is mutatta.

Pont Varga László képviselő úr az áfacsökkenésre hivatkozott. Nyilván a Fidesz is támogatja azokat az áfacsökkenéseket, amelyek tényszerűen a gazdaság fehéredését, illetve a lakossági terhecsökkenéseket adják, de ennek pont a legnagyobb nyertese éppen az állattenyésztés volt, hiszen pont az élő sertés és a juh és a szarvasmarha lett először 5 százalékos áfás, és mind a sertéshúsnál és baromfihúsnál van az 5 százalékos áfa. Tehát az áfacsökkenés pont ebben az ágazatban volt a legjelentősebb, és nyilván ha megvan a gazdasági erő, akkor majd meglesz a politikai döntés és bátorság arra, hogy ezek az áfacsökkenések továbbmennek.

Az osztrák példára is utalt Magyar Zoltán képviselőtársam; sok mindenben egyetértünk, csak más szempontból nézzük. Az osztrákoknál alapvetően a tudatos vásárlói magatartás vitte előre a hazai ágazat fejlődését. Tehát amíg egy osztrák embernél elképzelhetetlen, hogy ne osztrák húst vagy krumplit vegyen, tehát nem azt nézi, hogy mi mennyibe kerül, hanem azt nézi először, hogy osztrák legyen, így adott esetben az osztrák kisebb gazdák is, akik magasabb termelési költségen dolgoznak, tudják értékesíteni az áruikat, így valóban van nekik arra lehetőségük - és ebben még előttünk járnak -, hogy ezzel a fajta tudatos vásárlói magatartással jobban tudják a vásárlók, akár a városban lévő vásárlók is a vidéki gazdákat támogatni. Ebben még, azt gondolom, nekünk 10-20 év elmaradásunk van.

Viszont erre vonatkozóan is az elmúlt években soha nem látott piacfejlesztés volt. Ha tehát körbemennek Magyarországon, akkor igenis a jószágokat

látják kint az út mellett villanypásztorban, de ha bemennek a települések központjába, mindenhol felújított piachelyek vannak, ahol a helyi termelőknek igenis van lehetőségük értékesíteni az árujukat.

Összességében tehát azt gondolom, hogy a többenél van még több, tehát nyilván lehetne még több támogatást az ágazatba tenni, ezen is kell dolgozni a következő időszakban, de alapvetően ez a határozati javaslat, indítvány nem a vitáról szól, ezért tisztelettel köszönöm az önök hozzászólását, hanem arról szól, hogy egy több száz éves hagyományt, a nemzeti kultúrának egy intézményesített formáját is adjuk meg azáltal, hogy elismerjük az állattenyésztők munkáját.

Steinmetz Ádám képviselőtársammal egyetértve nemcsak a jelenben lévő állattenyésztőkre kell gondolni, hanem a múltban már sokat letett elődeinkre is, de pont ez a nap teszi lehetővé, az azokon megrendezett rendezvények, hogy méltósággal emlékezzünk vissza, és adott esetben az elődeink hagyatékán tudjuk ezt a nagyon nehézkes, de mégis, sokunk számára nagyon gyönyörű és több mint 50 ezer családnak munkát adó foglalkozást, hivatást gyakorolni.

(16.20)

S ha ehhez a parlament megadja a megfelelő tiszteletet, akkor azt gondolom, hogy mindannyian ezáltal egy kicsit többek is lettünk, és több tiszteletet adtunk a vidéknek és több tiszteletet adtunk az állattenyésztőknek. Köszönöm szépen a támogató hozzászólásaikat. *(Taps a kormányártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik **„Az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában (UNIFIL) való magyar részvételről” szülő 44/2006. (X.10.) OGY-határozat hatályon kívül helyezéséről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés H/13107. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A haza védelme nemzeti ügy, amely a Magyar Honvédség képességeire, a katonai szövetségi rendszerünkre, azaz a NATO-ra és a magyar emberek hazafias elkötelezettségére épít.

Az Alaptörvény 45. cikkének (1) bekezdése így határozza meg honvédségünk szerepét: „Magyarország fegyveres ereje a Magyar Honvédség. A Magyar

Honvédség alapvető feladata Magyarország függetlenségének, területi épségének és határainak katonai védelme, nemzetközi szerződésből eredő közös védelmi és békefenntartó feladatok ellátása, valamint a nemzetközi jog szabályaival összhangban humanitárius tevékenység végzése.”

Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvényben meghatározott békefenntartás az ENSZ 1945-ös megalakulását követően került a nemzetközi politikai szótárba. Az azóta eltelt 75 év során több mint egymillióan szolgáltak az ENSZ zászlaja alatt, több mint 70 békefenntartó műveletben. Jelenleg 125 ország több mint 100 ezer katonája, rendőre és polgári alkalmazottja teljesít szolgálatot 14 ENSZ-műveletben.

Az első ENSZ-misszió, amelyben a Magyar Honvédség is részt vett, 1989 és '90 között a namíbiai misszió volt, mégpedig magyar kontingensparancsnokkal. Fegyveres alakulat kitelepítésére először 1995-ben került sor a Sínai-félszigetre, Ciprusra és a volt Jugoszlávia utódállamaiba. Azóta részvételünk az ENSZ által vezetett missziókban folyamatos.

Kiemelendő, hogy 1999-2000 között Bali József vezérőrnagy töltötte be a pakisztáni misszió parancsnoki beosztását. Török László dandártábornok, a Magyar Honvédség hősi halottja, a grúziai misszió parancsnokhelyetteseként vesztette életét szolgálatteljesítés közben 2001-ben.

Az ENSZ békefenntartó tevékenységéhez jelenleg három műveletben járulunk hozzá, összesen 14 katonával. Összességében megállapítható tehát, hogy a Magyar Honvédség műveleti szerepvállalásának súlypontját jelenleg nem az ENSZ-műveletek jelentik. Az új típusú biztonsági kihívások hatására az elmúlt évek során nemzetközi szerepvállalásunk eltolódott a NATO és az EU által vezetett missziók irányába, ahol a magyar honvédek jóval jelentősebb erővel teljesítenek szolgálatot.

Tisztelt Képviselőtársak! Itt szeretném jelenteni az Országgyűlésnek, hogy ma a Magyar Honvédség közel 800 katonája 12 misszióban, 3 kontinensen, 11 ország területén és 25 helyszínen lát el különböző műveletekben békefenntartó, béketeremtő feladatokat; mindezeket az ENSZ, a NATO, az Európai Unió és egy ezenfelül szervezett nemzetközi koalíció fenntartásában.

Tisztelt Országgyűlés! Visszatérve ENSZ-szerepvállalásainkra, egyik oldalról számottevő csökkentést jelentett, hogy 25 év után ki kellett vonnunk a magyar kontingent Ciprusról. Mindazonáltal hazánk továbbra is egyértelműen elkötelezett maradt az ENSZ békefenntartói tevékenységének támogatásában, és egyben stratégiai célunk is jelenlegi súlyunk fenntartása, ami a növekvő libanoni szerepvállalást indokolja.

A ciprusi misszióban történő magyar szerepvállalás 1993 augusztusában kezdődött, négy katonai megfigyelővel. A csapaterővel történő hozzájárulás az

osztrákokkal közösen 1995-től 2018-ig tartott. A magyar kontingens 2018. augusztus 31-ére fejezte be küldetését a szigetországban, ahol az évek során 19 kontingensparancsnok vezetésével több mint kétezer magyar katona és rendőr szolgált. Jelenleg tíz fő teljesít szolgálatot különböző egyéni beosztásokban katonai rendészként vagy törzstisztként.

A Magyar Honvédség 1995-től vesz részt a nyugat-szaharai műveletekben, amelyek legfontosabb célkitűzései az 1991-ben kötött fegyverszünet betartásának ellenőrzése, valamint egy szabad és tisztességes népszavazás megszervezése és biztosítása voltak. Később a misszió katonai jellegű feladatai kerültek előtérbe, így a járőrözésekre, katonai egységek ellenőrzésére helyeződött át a hangsúly. Kezdetben 19 magyar katona szolgált a sivatagi országban, jelenleg 5 fő teljesít szolgálatot a misszióban katonai megfigyelőként. Fontos megemlíteni, hogy 2002-2005 között egy magyar tábornok volt a parancsnok, Száraz György vezérőrnagy úr személyében.

Az UNIFIL-missziót Libanonban 1978-ban az ENSZ Biztonsági Tanácsának döntése alapján hozták létre azzal a céllal, hogy felügyeljék az izraeli csapatok Libanonból történő kivonását, helyreállítsák a nemzetközi békét és biztonságot, valamint támogassák a libanoni kormányt a déli területek fölötti hatalom gyakorlásában. A Magyarország nemzetközi katonai szerepvállalásának növekedéséről szóló 1344/2019. kormányhatározat értelmében 2019-ben megkezdődött az UNIFIL-szerepvállalásunk bővítésének előkészítése.

A koncepció értelmében Lengyelországgal közösen az olasz vezetésű nyugati szektorokba tartozó ír lövészzászlóalj állományában négy fő törzstiszt kezdte meg a szolgálatát 2019 novemberében. Az eredetileg 2020 májusától tervezett, további 46 fő telepítése azonban az ENSZ döntése következtében nem valósulhatott meg a tervezett időpontban és létszámmal. Az ENSZ-nek ugyanis takarékosági okokból létszám-racionalizálást kellett végrehajtania a műveleteiben, így az UNIFIL-t is érintő megszorítások miatt nem volt lehetséges a 206 fős lengyel kontingens méretének növelése.

Az ENSZ-szel, a misszió parancsnokságával, valamint az ír és a lengyel partnerekkel folytatott egyeztetések során vált nyilvánvalóvá, hogy a magyar növelés csak a lengyel kvótán belül történhet meg, lengyel beosztások átadásával. Így valószínűséggel egy közel húszfős magyar állomány a lengyel század egyik szakaszába kerül integrálásba. A zászlóalj létszáma így változatlan marad, és a teljes magyar állomány vonatkozásában biztosított lesz az ENSZ-visszatérítés. A kitelepülő honvédeink részére a lengyelek biztosítják a kézfegyvereket, továbbá a hadszíntéren felmerülő teljes logisztikai támogatást, beleértve az ellátást, a lakhatást és a szállítást is. A kitelepülés a tervek szerint 2021 januárjában várható.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés még 2006-ban az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában való magyar részvételről szóló 44/2006. X. hó 10-én kelt országgyűlési határozatával járult hozzá az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában legfeljebb tíz fő, a Magyar Honvédség állományába tartozó katona részvételéhez. Ma már az új Alaptörvényünk alapján nem az Országgyűlés hatásköre az ENSZ-missziókban való részvételünk engedélyezése, hanem a kormányé. Felhívom a figyelmüket képviselőtársaimnak arra, hogy ezt a dogmatikai változást még az akkori, 1949-es alkotmány módosításával a 2009. évi XXX. törvény vezette be. Így az Alaptörvényünk szerinti jelenlegi hatásköri szabály megegyezik a 2009. június 1-jétől hatályos szabályozási keretekkel, sőt szinte szó szerint ugyanaz. Ennek megfelelően a békefenntartó műveletekben történő részvételt Magyarország Alaptörvénye 47. cikkének (1) bekezdése alapján a kormány engedélyezi.

(16.30)

Mivel a létszámnövelés érdekében az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában történő szerepvállalásról az Alaptörvény szabályai szerint a kormány fog határozatot hozni, erre tekintettel a 2006-ban született országgyűlési határozat hatályon kívül helyezése vált szükségessé. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az erről szóló technikai jellegű döntést, az előttünk fekvő országgyűlési határozati javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Ágh Péternek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

ÁGH PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az ENSZ libanoni békefenntartó missziója 1978 óta van jelen Libanonban. Az izraeli erők Dél-Libanonból történő kivonásának ellenőrzésére jött létre, és azóta is felügyeli a békemegállapodások betartását. Ez az ENSZ egyik leghosszabb ideje működő missziója.

Magyarország 2006 óta vesz részt a misszió végrehajtásában. Egy 2006-os határozat szerint legfeljebb tíz fő, a Magyar Honvédség állományába tartozó katona teljesíthet ott szolgálatot. Ez eddig leginkább magyar katonai térképészek szerepvállalásában valósult meg, akik geoinformációs támogatással járultak hozzá a misszió működéséhez.

A magyar emberek biztonsága érdekében a kormány vállalja: a problémák, konfliktusok megoldását azok keletkezési helyén, helyben kell megoldani, hogy

azok ne érhessék el hazánkat. Hazánk, összhangban a vállalt köteleiségeivel, ennek szellemében veszi ki részét a nemzetközi válságkezelési feladatokból. E megfontolások mentén a kormány a libanoni misszióban történő részvétel növelését célozta meg. Korábban Lengyelország misszióbeli szerepvállalásához kapcsolódóan hallhattunk már ezekről a tervekről. A libanoni kontingens további erősítése ENSZ-tagállami felelősségvállalásunk fontos lépése lehet, ugyanakkor elősegítené az érintett régiókban található országokkal fenntartott kétoldalú kapcsolataink fejlesztését is.

Fontos azt is megjegyezni, hogy Libanon erején felül vállal szerepet a közel-keleti konfliktuszónákból menekülők befogadásában és az ellátásuk terén, stabilitásának megőrzésében így minden támogatás különös jelentőséggel bír. Ahhoz, hogy korrekt módon megtehetőek legyenek a bővítés lépései, hatályon kívül kell helyezni a már említett 2006-os országgyűlési határozatot. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan szavazataikkal támogassák az előttünk fekvő határozati javaslatot, ezzel is kifejezve elismerésünket katonáink ENSZ-küldetéseiben való részvétele iránt. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Az előterjesztést mi magunk is áttekintettük, és ahogy elhangzott előttem, ez valóban egy 2006-os országgyűlési határozat hatályon kívül helyezéséről szól. A 44/2006-os országgyűlési határozat járult hozzá ahhoz, hogy az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában a Magyar Honvédség állományába tartozó legfeljebb tíz katona részt vegyen a misszió mandátumának lejártáig.

Nyilván történt egy változás, hiszen, ahogy elhangzott, már a 2009. évi XXX. törvény úgy módosította még az alkotmányt, hogy a katonai szerepvállalásról szóló döntések, ezek a vonatkozó rendelkezések úgy módosultak, hogy a kormány hatáskörébe kerültek, elkerültek az Országgyűlés hatásköréből.

Tehát ilyen értelemben maga az előterjesztés érthető, ugyanakkor azt látjuk, hogy végső soron az elmúlt 11 évben ilyen típusú kezdeményezés, tehát a hatályon kívül helyezésre nem történt kezdeményezés, illetve az a határozat biztosította ennek a misszióknak a jogi alapját. Adott továbbá még a kérdés, hogy mi lesz pontosan a kormányhatározatban, mi fog ebben szerepelni, illetve ha valóban lesz ilyen határozat, akkor változik-e a szerepvállalás tartalma.

Részben az államtitkár úr az expozéjában egyébként utalt irányokra, amik a következő években várhatóak, de azért mégiscsak foglalkoznunk kell azzal,

hogy mi lesz a misszió jövője, és ha itt vagyunk, akkor nyilvánvalóan mindannyiunknak meg kell köszönni az ebben a misszióban szerepet vállaló magyar katonáknak az áldozatkész munkáját. Azt gondolom, nagyon sokat jelent az ő tevékenységük a mai napig. Tehát ugyan az államtitkár úr utalt néhány dologra az expozéban, azonban nem ismert a kormányhatározat konkrét tartalma - nyilván ezt várjuk.

Az MSZP mindemellett elkötelezett támogatója az ENSZ nemzetközi békefenntartásra irányuló előterjesztéseinek, úgyhogy azt szeretném mondani, hogy természetesen az ilyen típusú békefenntartó misszióknál általában véve támogatólag lép fel frakciónk. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Vadai Ágnesnek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Örülök, amikor honvédelmi témájú törvényjavaslat vagy határozati javaslat van a Ház előtt, mert akkor legalább itt lehet érdemben egy picit beszélni a hadsereg ügyéről. Honvédelmi és rendészeti bizottsági ülésen, illetve írásbeli kérdésekben, miniszterhez írott levelekben és egyéb parlamenti felszólalásokban nem nagyon, mert általában azt a választ kapjuk, hogy az ellenzéknek ehhez nincs köze, és amúgy sem vagyunk a nemzet részei, bár államtitkár úr mindig elismételi vagy elmondja minden egyes felszólalásánál, hogy a honvédelem, a haza védelme nemzeti ügy.

Ebben nincsen vita közöttünk, csak azt tapasztaltuk az elmúlt időszakban, hogy ezekben a fontos kérdésekben, és a Magyar Honvédség nemzetközi missziókban való részvétele fontos kérdés, ahogy a technikai beszerzések ügyében, ahogy egyéb honvédelmet érintő kérdésekben is, valamiért a Honvédelmi és rendészeti bizottság ellenzéki tagjai, de feltételezem, hogy a kormánypárti tagok sem kapnak elegendő, megfelelő tájékoztatást.

Már megérte bejönni és itt lenni az országgyűlési határozat hatályon kívüli helyezésén, merthogy most megtudtuk, hogy akkor 800 katona van jelen pillanatban külföldi misszióban, ami 200-zal kevesebb, mint amennyi a mi időnkben. Tudja, államtitkár úr, mindig szokta mondani, amikor én tönkretettem a hadsereget, amikor a mi időnkben katonák szolgáltak külföldön, akkor ezer fő volt az ambíciósint.

Erről a mostani libanoni békefenntartó misszióról, tehát az UNIFIL-en belül a magyar katonák feladatainak kiterjesztéséről már korábban értesültünk, hiszen amikor 2019 tavaszán Szijjártó Péter miniszter találkozott akkori lengyel külügyminiszter kollégájával, emlékeim szerint külügyminiszter kollégával, akkor beszéltek arról, hogy valóban egy 250 fős lengyel

kontingenshez csatlakozna egy magyar kontingens valamilyen feladat ellátására. Ahogy képviselőtársaim előttem elmondták, az UNIFIL-ben, tehát az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában valóban térképészeti feladatokat láttak el, de feltételezzük, és majd az államtitkár úr nyilván erről beszámol - vagyis csak remélem, hogy beszámol -, hogy a kontingensbővítés, jelen pillanatban 46 főben határozta meg itt az államtitkár úr ezt a számot... - ők valóban más típusú feladatokat is el fognak látni.

Azt nem vitatjuk, és szerintem az egy teljesen természetes dolog, ebben korábban konszenzus volt a Házban, hogy a nemzetközi szervezetekhez kötődő különböző humanitárius és egyéb típusú kontingensek vagy missziók kapcsán a kormány önállóan dönt, az Országgyűlés támogatására jogilag, közjogilag ebben nincsen szüksége. Ugyanakkor pont azért, mert a haza védelme nemzeti ügy, és szerintünk a nemzetbe mi is beletartozunk, akik a másik oldalon üldögélünk, meg a mögöttünk álló választók is beletartoznak, ezért ezekben a kérdésekben azt gondoljuk, hogy érdemes, ha nem is mindig a plenáris ülésen, mert láthatóan és sajnálatos módon a hadsereg ügye nagyon keveseket mozgat meg az Országgyűlésben, de van erre kijelölt szaktanárság, úgy hívják, hogy Honvédelmi és Rendészeti Bizottság, ott érdemes ezekről a kérdésekről beszélni.

Például érdemes arról beszélni, amit Varga képviselő úr is felvetett, hogy milyen konkrét feladatokat szánunk egyébként az ebben a misszióban szolgáló magyar katonáknak. Ez azért lényeges kérdés, képviselőtársaim, mert emlékeztetni szeretném önöket arra, hogy amikor ugyan nem nemzetközi szervezeten belüli, de a Magyar Honvédség iraki missziójáról először döntött ez az Országgyűlés az önök kormányzása idején, pár évvel ezelőtt, akkor ezt a Demokratikus Koalíció képviselői első körben támogatták, mert mi fontosnak gondoljuk az, hogy nemzetközi missziókban legyen összhang az Országgyűlésben.

(16.40)

Második alkalommal, amikor egyébként a kontingens létszámát növelték, és megváltoztatták a feladatot, akkor már nem tudtuk támogatni ezt a javaslatot, és azért nem, mert akkor sem mondták el nekünk, hogy milyen feladatokat fognak ellátni a katonák.

Élek a gyanúperrel, hogy miközben önnek közjogi szempontból teljesen igaz van... Megvárom, hogy befejezze a telefonhívást, esetleg akkor figyel arra, amit ellenzéki képviselők mondanak, szerintem ez fontos. *(Németh Szilárd István közbeszól.)* Ön nem nő, tehát nem lehet osztott figyelme, ráadásul nem olyan régóta gyakorolja azért ezt a szakmát, ahogy itt sokan nem olyan régóta gyakoroljuk ezt a szakmát.

Szerintem érdemes másokra odafigyelni, mert olyan dolgot is mondhatunk, ami nem biztos, hogy egyezik az ön politikai nézetével, de talán érdemes lesz megfogadni. Ez pedig az, hogy a Magyar Honvédség ügyének támogatása valóban nemzeti ügy kell hogy legyen. De a titkolózás, az információk át nem adása minden esetben azt a helyzetet alakítja ki, ahol egy bizalmatlanság alakul ki, és szeretném jelezni, hogy nem az intézménnyel szemben, mert a Magyar Honvédséggel mint olyannal szemben, azt gondolom, hogy nincs bizalmatlanság, hanem a Magyar Honvédség körül önök által gerjesztett politikai helyzettel kapcsolatosan alakul ki bizalmatlanság.

Ebben az esetben is én azt a javaslatot tenném, miközben még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy igen, a kormány feladata az, hogy ezt a kormányhatározatot vagy - valamilyen formában - valamilyen jogi eszközt meghozza, hogy előtte érdemes lenne a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságban tájékoztatást adni arról az ott ülő országgyűlési képviselőknek, akik egyébként nemzetbiztonsági ellenőrzéssel rendelkeznek, hogy milyen konkrét feladatot szánunk ezeknek a katonáknak, és hol, milyen eszközökkel pontosan, milyen váltásban, és milyen konkrét feladatokat fognak ellátni.

Szerintem ez azért lényeges dolog, mert a nemzetközi missziók tekintetében töretlen gyakorlat volt az elmúlt, nem azt mondom, hogy években, évtizedekben, hogy függetlenül attól, hogy valaki ellenzéki vagy kormánypárti volt, és még egyszer szeretném mondani, ezt jól bizonyítja az iraki misszió kapcsán az első döntés, hogy ebben az ügyben akkor a kormánypártok javaslatát, illetve a kormány előterjesztését a Demokratikus Koalíció kívül egyébként más ellenzéki frakció is támogatta.

Azt azért szeretném önöknek mondani, hogy nyilvánvaló, a 44/2006-os országgyűlési határozatnak egyébként van egy harmadik pontja, amely azért lényeges, mert ez szól arról, és mindig ezért fontos, hogy az Országgyűlés ebben milyen szerepet tölt be, hogy ott az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottságán túl az Országgyűlés Külügyi Bizottságát is kell tájékoztatni. Ezeket nagyon fontos kérdéseknek gondolom, márpedig azért, mert általában is a Magyar Honvédség ügyeiben hosszú távú megoldások szoktak születni, és mindig fontos, hogy ezt övezze egy konszenzus a parlamenti pártok részéről.

Az utóbbi években és különösen 2018 után ezek az ügyek alapvetően megtörttek. A honvédelmi kérdésekben akárhányszor alkalommal tettünk föl mi, ellenzéki képviselők írásbeli kérdést, sőt volt alkalom, amikor közösen levélben fordultunk a miniszter úrhoz, hogy segítségét kérjük arra vonatkozóan, hogy információkat osszon meg velünk a Magyar Honvédség beszerzéseivel kapcsolatosan, soha egyetlenegy választ nem kaptunk. Mindig az jött vissza, hogy írjuk meg, hogy mit szeretnénk. Amikor elmondtuk,

hogya szeretnénk, akkor azt írták vissza, hogy de írjuk meg, hogy hogy szeretnénk. Amikor megírtuk, hogy hogy szeretnénk, akkor azzal jöttek vissza, hogy igen, de mikor szeretnénk. Akkor elmondtuk, hogy mikor szeretnénk, akkor újra kezdődött előlről, hogy mit szeretnénk. Szerintem ez egy nem jó út, őszintén szólva.

És én tudom, hogy miniszter úr jönni fog meghallgatásra a Honvédelmi és rendészeti bizottság elé pár héten belül, erről számolt be Kósa Lajos, a bizottság elnöke, de élek a gyanúperrel, hogy ugyanolyan közhelyes cirádákat fog nyomni, mint eddig, ugyanúgy fog beszélni a Magyar Honvédség beszerzéseiről, mint eddig, és ha rá fogunk kérdezni arra, hogy egyébként az UNIFIL-ben a Magyar Honvédség katonái milyen szerepet fognak betölteni, akkor ugyanazt a választ fogjuk kapni, mint az iraki misszió kapcsán, magyarul, egy nagy semmit. Szerintem ez nem jó irány.

Mi vitatkozhatunk egymással, gondolhatunk mást a Magyar Honvédségről. Gondolhatjuk azt, hogy a területvédelem a legfontosabb; gondolhatjuk azt, hogy a kibervédelem a legfontosabb. Ön mondhatja azt ezerszer, hogy én tönkretettem a hadsereget; én elmondhatom százszor meg százezerszer, hogy ez nem így van. De ez nem változtat azon a tényen, hogy a hadsereg ügye, a haza védelme nemzeti ügy. Tekintsünk el a politikai oldalától ennek a dolognak, mert őszintén szólva, szerintem ez egy sehova nem vezető út, hogy önök állandóan azt mondják, hogy mi nem vagyunk a nemzet részei, mi hazaárulók vagyunk, mi meg azt mondjuk, hogy ez nem így van, és hogy a mögöttünk álló választók ugyanúgy a haza részei, mint ahogyan önök. Mi ezt nem vitatjuk el. A hadsereg ügyében szerintünk konszenzusra van szükség.

És miközben elfogadjuk a kormánynak azt az álláspontját, hogy nyilván közjogi szempontból ezt a kérdést rendezni kell, azt nem tudjuk elfogadni, és én magam sem tudom elfogadni, hogy ezekben a kérdésekben azt gondolják, hogy akkor maguk azt csinálhatnak, amit akarnak. Nem, nem! Jönni kell a Honvédelmi és rendészeti bizottságba, tájékoztatni kell az Országgyűlés illetékes bizottságait, a képviselőket, beleértve a kormánypárti képviselőket is, mert lehet, hogy sok esetben, azt kell hogy mondjam, ők kevesebb információval rendelkeznek, mint az ellenzéki képviselők, mert mi az elmúlt időszakban kénytelenek voltunk alternatív információs forrásokat és kapcsolatokat kiépíteni annak érdekében, hogy megtudjuk, hogy mi folyik a Magyar Honvédség háza táján. Ez nem jó, nem jó ez az irány, különösen nem jó a nemzetközi missziók esetében.

Úgyhogy én azt szeretném kérni államtitkár úrtól, nyilván Kósa Lajos képviselő úrnál, elnök úrnál javasolni fogjuk, hogy amikor például a miniszter úr jön meghallgatásra, ha az alkalmas neki - ha nem, ak-

kor egy másik időpontban -, akkor akár zárt ülés keretében, hogyha nem szeretné elmondani, részletesen számoljon be nekünk arról, hogy mikorra tervezik egyébként ennek a kormányzati jogi aktusnak az elkészítését, hogy egyébként mi van az átmeneti időszakban, mert államtitkár úr arról beszélt, hogy 2021 januárjában készülne ez a kontingens 46 fővel... Lehet, hogy rossz, akkor majd kijavít az államtitkár úr, de arról volt szó, hogy 2020 májusában megy, de éppen a létszámcsökkentés miatt ez nem tud megvalósulni, és 2021 januárjától történnek majd meg a szükséges lépések, és egyébként milyen feladatokat fognak ellátni egészen konkrétan a katonák.

Mi komolyan gondoljuk, és én magam is, hogy a hadsereg nemzeti ügy, a hadsereg mindannyiunk ügye, és a hadseregnek minden egyes magyart meg kell védeni itthon és külföldön egyaránt. Én szeretném megragadni ezt az alkalmat egyben, hogy megköszönjem a Magyar Honvédség itthon és külföldön szolgáló katonáinak azt, hogy elvégzik ezt a munkát, hogy a nehéz körülmények ellenére is esküjükhöz méltóan viselkednek, mert a legtöbben közülük, elmentben sokakkal ebben az országban és főleg ebben a kormányban, valóban az esküjükhöz méltóan viselkednek, és ha kell, az életük árán is megvédik ezt a hazát. Ahogy államtitkár úr is említette, voltak olyan katonák, akik ezekben a nemzetközi missziókban főtáldozták az életüket azért, hogy az a szabadság, az a szolidaritás, az a nagyon másfajta világ, amiről mindannyian álmodtunk az elmúlt években, ne csak Magyarországon valósulhasson meg, hanem azokban az országokban is, ahol ezeket a missziókat akár az ENSZ, akár a NATO, akár az Európai Unió égisze alatt folytatták.

Azt pedig szeretném megjegyezni, egyetérték államtitkár úrral, látva, hogy a NATO és az Európai Unió egyre inkább fontossá válik a missziók tekintetében, hiszen ez egy szövetségi szorosabb kötelék, az Egyesült Nemzetek Szervezetéről sem szabad elfeledkezni, ott is keresni kell a lehetőségeket arra, nyilván a Magyar Honvédség lehetőségeihez mérten, hogy minél több katonánk részt vehessen ezekben a missziókban. Nemcsak azért, mert a tagságunkból ez következik, hanem azért is, mert pontosan tudjuk, hogy a nemzetközi missziós tapasztalatok rendkívül fontosak a Magyar Honvédség fejlődése és a katonai előmenetel szempontjából is.

Úgyhogy még egyszer szeretném megköszönni a Magyar Honvédség állományának azt az áldozatos munkát, amit a hazáért végeznek.

Államtitkár urat pedig arra szeretném kérni, hogy adja át miniszter úrnak, mert őt viszonylag ilyenkor ritkábban látjuk, adja át miniszter úrnak új-fent azt a kérésemet, hogy a Magyar Honvédség által, pontosabban a honvédelmi tárca által eszközölt különböző beszerzések kapcsán legyen olyan jó, és tájé-

koztassa a Honvédelmi és rendészeti bizottságot részletesen. Ne újságcikkekre hivatkozva, hanem a legjobb módszer az, ha lehetőséget biztosít például nekem vagy bármelyik képviselőnek, aki ezt kéri, hogy betekinthessünk a szerződésekre. Én nem repülőgépeket szeretnék nézegetni, hanem konkrét szerződéseket, amelyeket ezeknek az eszközöknek a vásárlásakor kötöttek, és nemcsak az eszközvásárlásra vonatkozó szerződéseket szeretném megtekinteni, hanem a hozzá kapcsolódó képzési, infrastrukturális és egyéb szerződéseket is.

(16.50)

Szerintem önök is tudják, hogy ez nem az önök pénze, ez a magyar adófizetők pénze, és a magyar adófizetőknek joguk van tudni, hogy mire költik az ő pénzüket, a magyar adófizetőknek joguk van tudni, hogy milyen feladatot látnak el a katonáink ezekben a külföldi missziókban, és rajtunk keresztül ezt az információt meg tudják nekik adni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Varga-Damm Andreának.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A H/13107. számú országgyűlési határozati javaslat azt célozza meg, hogy az Országgyűlés mondja ki, hatályát veszti az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában - UNIFIL - való magyar részvételtől szóló 44/2006. október 10-ei országgyűlési határozat. Ez a javaslat azt mondja ki továbbá, hogy a határozat a közzétételt követő napon lép hatályba. Indoklásában azt írja, hogy az Alaptörvény 47. cikk (1) bekezdése alapján a kormány hatáskörévé vált az, hogy az ENSZ békefenntartó missziójában történő magyar részvételtől döntsön. Indokolta továbbá azt, hogy 2009-ben az 1949. évi alkotmány módosításakor az Országgyűlés úgy döntött, hogy a nemzetközi szervezetekben való békefenntartói részvételre vonatkozóan a kormánynak van hatásköre.

Ez után a bevezető után tisztelettel szeretném az Országgyűlés képviselőinek és a kormány képviselőinek elmondani, hogy ezt a határozatot nem fogom megszavazni. Elmondom, hogy miért nem. Nem is értem, hogy az országgyűlési határozati javaslat miért nem tartalmazza azt, hogy a 2006-os országgyűlési határozati javaslatnak és a megszavazott javaslatnak mi lett a következő élete. Ugyanis 2007. augusztus 31-éig határozta meg a 2006-os országgyűlési határozat azt, hogy ebben a misszióban a Magyar Honvédség katonái részt vehetnek. Majd az 53/2007. június 13-ai határozattal az Országgyűlés a 2006-os országgyűlési

határozatot akként módosította, hogy már nem határidőt szavazott meg, hanem úgy döntött, hogy az ENSZ békefenntartó missziójának mandátuma lejártáig vesznek részt a katonák.

Mit jelent ez? Abban az esetben, ha az engedélyezés után egy grémium, egy fórum elveszti a jövőre nézve engedélyezési jogosultságát, azt megelőzően, hogy ilyenfajta engedélyeket adott vagy határozott el, annak az engedélynek határozatlan idejű a lejártja. S miután a 2007-es országgyűlési határozat arról szól, hogy az ENSZ békefenntartó misszió mandátumának lejártáig szól ez az engedély, meg kell néznünk, hogy az ENSZ miként döntött ennek a libanoni békefenntartó misszióknak a sorsáról. 2020. augusztus 29-én hosszabbította meg további egy évre az ENSZ a libanoni békefenntartó misszió mandátumát a világszervezet Biztonsági Tanácsának ülésén. Kifejtette, hogy a misszió maximális létszámát 2 ezerrel csökkenti, a 15 ezer fő helyett a maximum 13 ezer. Ennek a döntésnek egyébként az is oka volt, hogy mindössze 10 500 kétszakos teljesíti ezt a szolgálatot, azaz a csökkentett létszám is bőségesen több annál, mint akik ebben részt vesznek.

De nézzük meg, hogy az ENSZ libanoni béke-missziójának magyar vonatkozásában még mi minden történt! 2019. március 30-án Benkő Tibor honvédelmi miniszter beszédet mondott New Yorkban az ENSZ-tagországok védelmi minisztereinek találkozáján, ahol a békefenntartó missziók jövőbeni sorsáról volt szó. Ekkor Benkő Tibor miniszter úr a következőt közölte az ENSZ védelmi minisztereinek találkozáján a többi tagországgal: 2019 januárjában a kormányzat eldöntötte, hogy Magyarország ezer főről 1200 főre növeli a békefenntartó missziókban lévők számát. Tehát ő maga, a honvédelmi miniszter azt mondja 2019 márciusában, hogy mi növelni kívánjuk a békefenntartó missziókban való részvételt. Sőt, azt mondja 2019-ben, hogy csatlakozni kívánnak ahhoz a lengyel századhoz, amely század ebben a misszióban részt fog venni, és a lengyel század részeként kívánnak a magyar katonák ebben részt venni. Majd 2020. január 26-án azt adja hírül a magyar honvédelmi miniszter, hogy véget ért a libanoni békefenntartó misszióba készülők felkészítése Szolnokon, és azt mondja, felkészülve várnak arra, hogy ebbe a misszióba ki tudjanak menni.

De még ezt megelőzően 2019. április 12-én a NATO 70. évfordulójának ünneplése közben azt mondja Szijjártó Péter külügyminiszter úr, hogy az UNIFIL-misszió részeként hatvan békefenntartót küldünk ki Libanonba. Azóta nem tudjuk, hogy ezzel mi a helyzet. Egyet tudunk, hogy idehoz a honvédelmi tárca egy olyan országgyűlési határozati javaslatot, amire egyáltalán nincs szükség. Az előbb elmondtam a jogi okfejtését ennek, de azt azért még hadd említsem meg, hogy miután 2009 óta tudja, még ha a Fidesz akkor még ellenzékben is volt, hogy

a korábbi alkotmány módosításával a békefenntartó és nemzetközi szervezetekben való békemissziókban való részvétel kormányzati hatáskörre vált, tizenegy év után jött arra rá, hogy hatályon kívül helyezze ezt az országgyűlési határozatot. Arról nem beszélve, hogy az Országgyűlés egyébként bármilyen kérdésben országgyűlési határozatot hozhat, amely a kormány hatáskörébe tartozik, merthogy az Országgyűlés a legfőbb jogalkotó fórum, és bármilyen kérdésben az Országgyűlés magához vonhat olyan kérdéseket, amelyekről úgy gondolja, hogy akár hazai, akár nemzetközi okból fontos az a szimbólum, hogy az Országgyűlés dönt egy olyan kérdésben, ami a kormány hatásköre. Az elmúlt hónapokban hányszor vetettük fel javaslatoknál azt, hogy miért hozza ide az Országgyűlés elé a kormány, amikor kormányhatáskörbe tartozó kérdéseket idehoz, különösen például a koronavírus-járvány vonatkozásában különböző kormányzati intézkedések esetében.

Ebből a megfontolásból pláne nem értem, hogy miért kellene ezt a határozatot hatályon kívül helyezni az Országgyűlésnek, miután a 2007-es módosítással a felhatalmazás korlátlan, vagyis az a korlátja, hogy az ENSZ mikor dönt arról, hogy ez a misszió megszűnik. Amíg az ENSZ erről nem dönt, addig ez a határozat érvényes, és e vonatkozásban a kormánynak a részvétel vonatkozásában semmiféle döntési helyzete nincs.

Ha arról van szó, hogy ki szeretné onnan vonni a katonákat a kormány, vagy nincs pénz a kiküldésükre, hiszen a kiképzésük, ahogy látjuk, megtörtént, vagy egyéb más oka van, akkor azt miért nem mondják meg? Ez úgy lett volna elegáns egyébként, hogy a kormány elkészít egy határozattervezetet, ismerteti az országgyűlési képviselőkkel, és azt mondja, hogy miután valami okból a feltételek megváltoztak vagy másfajta szándékunk van ezzel a misszióval kapcsolatban, ezt a kormányhatározatot szeretnék meghozni. S egy előlegezett bizalom kérdését terjeszti elő és várja el az ellenzéki országgyűlési képviselőktől, hogy legyen szíves a parlament azért, hogy ezt a kormányhatározatot meghozhassam és ezt az intézkedést megtehessem, helyezze hatályon kívül, mert valami okból a szemlélet megváltozott.

Szeretnék csatlakozni Vadai Ágnes képviselőtársamnak ahhoz az előadásához, amikor a katonák nemzetközi szerepvállalásban való részvételének az eredményességéről és megítéléséről beszél. Ma Magyarországon nem a külügy a valódi diplomata, nem a kormányzatunk a valódi diplomata, hanem a katonáink és a tudósaink. Ez a két társadalmi csoport az, akik a nemzetközi térben Magyarország tekintélyét fenntartják, sőt nagyon gyakran növelik. Amit a kormányzat a nemzetközi tévékenységében az országunk megítélésére nézve hátrányos tevékenységeket folytat, azokat ezek az emberek kompenzálják. Az az

egyedi katona, aki helytáll tényleg a világ minden táján a mindennapi rendkívüli veszélyek közötti munkájával, és az ottani más országbéli katonatársai, vezetőtársai tudják elmondani, hogy a magyar emberek milyenek, mert a magyar katona milyen. Én úgy gondolom, hogy ezeket a diplomátákat, még akkor is, ha nagyon sokszor rendkívül veszélyes viszonyok között dolgoznak, teszik a dolgukat, és páran nem is térnek haza élve, akkor is, már csak a Magyar Honvédség képességfejlesztésének érdekében is ott kell tartanunk, hiszen nekünk kis országgént nincs más lehetőségünk, mint hogy a teljesítményünkkel nyerjük el a nemzetközi térben hazánk tekintélyét.

(17.00)

Úgyhogy azt kérem a honvédelmi kormányzattól és a kormánytól, mondja meg, mi ezzel a valódi szándéka. Jogdogmatikai szempontból szüségtelen ez a döntés, és csak azt remélem, hogy az ellenzéki képviselők egyszer végre megtudják, hogy ez a javaslat miért került a Házhoz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt képviselőtársaim, most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Egy kicsit úgy érzem magam, mint az előző napirend vitájánál, amikor a téma az állattenyésztők napja volt, de mindenki megragadta az alkalmat, ha már valamilyen módon állattenyésztés, akkor legyen növénytermesztés, legyen gazdaság, agrárgazdaság. Most is így vagyok, hiszen az előterjesztésből kiderül, hogy itt egy jogi, dogmatikai kérdéssről van szó, ennek az érvényesítéséről. Államtitkár úr felsorolta a katonai misszióink történetét, aminek személy szerint örültem, mert olyan információkat kaptam, amelyekkel nem rendelkeztem. Ennek kapcsán kialakult Vadai Ágnessel egy általános vita a honvédségről, majd nyilván államtitkár úr válaszol.

Őszintén szólva, abban a számháborúban, hogy 800 katonánk teljesít misszióban szolgálatot, nekünk meg ezer volt, én feltétlenül tudom úgy értelmezni, hogy ebben önmagában a számokat úgy kell tekintelnünk, mint egy abszolút olyan adatot, ami alapján el tudjuk dönteni, hogy a több az biztos, hogy jobb is számunkra. Hozzá kell tennem, hogy itt abban az alapvető jogi változtatásban, amely a magyar katonák külföldi, adott esetben ENSZ-részvételének az eldöntését kivette az Országgyűlés hatásköréből, ebben nyilván mind a Fidesz, mind az MSZP érintett, hiszen 2009-es módosításról van szó, amit aztán az Alaptörvényben a Fidesz is gyakorlatilag jónak talált továbbvinni.

Amikor én képviselő voltam '98-2002 között, akkor még volt egy alapelv, hogy magyar katona külföldön akkor vállaljon szerepet, akkor küldjük ki, ha ebben országgyűlési egyetértés van, országgyűlési többség határozza meg. Ezért még egy megjegyzés: egy kicsit ezért nem értem Ágh Péternek azt az utolsó mondatát, hogy ezzel a mostani határozattal is mi kifejezzük az elismerésünket a katonáink, a missziót teljesítő katonáink irányában, mert ha az elismerés, hogy parlamenti döntés helyett kormányhatározat küldi ki őket, én pont fordítva látnám, ha már erről beszélünk, elismerésnek, ha most arról döntenénk, hogy amit itt a kormány megtehetett, azt mi magasabb rangra emeljük. A népképviselő legfelsőbb fóruma, az Országgyűlés legyen az, ami ezt jóváhagyja.

Úgyhogy itt sok minden, ami ebben a tekintetben elhangzott, szerintem részben nem szorosan a témához tartozik, részben pedig nem értek vele egyet. Az országgyűlési döntés katonai misszióról magasabb rangú, mint ha ezt egy kormányhatározat hozza, miközben tudomásul kell venni, hogy mind a '49-es módosított alkotmányban az előző kormányzat, illetve parlament, mind a mostani az Alaptörvényben úgy ítélte jónak, hogy ez kormányhatáskörbe kerüljön. Köszönöm. *(Z. Kárpát Dániel tapsol.)*

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Jó napot kívánok! Vadai Ágnes képviselő asszony, DK, két percben!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem ellenzék-kormánypárt között abban talán nincsen vita, hiszen ez töretlen gyakorlat volt, hogy nemzetközi szervezetek esetében kormányzati döntés van ezekről a missziókról. Ez egy régi jó gyakorlat volt, hogy előtte természetesen az illetékes bizottságot, különös tekintettel a Külügyi bizottságot, valamint a Honvédelmi és rendészeti bizottságot tájékoztatták ezeknek a misszióknak a tartalmáról, ha olyan volt a helyzet, akkor akár zárt ülés keretében ismertették a képviselőkkel azt, hogy milyen feladatokat látnak el.

Itt a vita, a probléma talán abból adódik, hogy az országgyűlési határozat meghatároz egy létszámot. Tíz főben határozza meg a Magyar Honvédség állományából azt a létszámot, amennyi katona részt tud venni az UNIFIL misszióban, Libanonban magyar részről. Államtitkár úr viszont, és amit olvastunk a sajtóban, az egy másfajta számról beszél. Mivel az a gyakorlat töretlen, és ebben szerintem nincs közöttünk a kormánypárttal és kormánnyal vita, hogy a nemzetközi szervezetek tekintetében természetesen a kormány lehetősége az, hogy döntsön, de az elvárható, és talán ez reflektál Balczó képviselő úr kérésére is, hogy ezekben az ügyekben akár előzetesen, akár a

kormányhatározat meghozatalakor vagy közben, vagy közvetlenül utána valami tájékoztatást kapjon a Honvédelmi és rendészeti bizottság. Mert a vita tárgyát most leginkább az képezi, hogy eddig világos volt, hogy ez a 10 fő nagyjából térképészeti tevékenységet lát el, most viszont államtitkár úr 46 főről beszélt, akik... *(Németh Szilárd István: Nem.)* Akkor majd államtitkár úr kijavít bennünket, ha mi rosszul hallottuk volna, de egy nagyobb létszámról beszélt, a külügyminiszter úr meg 50 főről beszélt korábban, és érdemi információk nem jöttek ki, és a Honvédelmi és rendészeti bizottságban ezekről a kérdésekről szót nem váltottunk az utóbbi időben. Úgyhogy én nagyon remélem, hogy legalább a miniszteri meghallgatáson ezek a kérdések tisztázásra kerülnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Megkérdezem, kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. További felszólalásra minthogy senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Németh Szilárd államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Ön a szó, parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Köszönöm szépen a hozzászólásokat, kiváltképp, hogy Ágh Péter teljes támogatásáról, a Fidesz- és a KDNP-frakció nevében teljes támogatásáról biztosította ezt a - még egyszer szeretném hangsúlyozni - technikai jellegű, előttünk fekvő országgyűlési határozatot. Én pont azért tartottam egy kicsit hosszabb expozét, hogy tájékoztassam önöket ezekről a körülményekről, amiket itt néhányan számonkértek rajtunk, de igazából ezt lehet, hogy nem is kellett volna megtennem, hanem egy fél percben elmondtam volna azt, amit a végén kértem önöktől, hogy van egy új alkotmány, azt az új alkotmányt egy 2009-es, még az előző érában meghozott alkotmány-módosítás alapozta meg jogdogmatikailag, és most ezt szeretnénk rendbe tenni, merthogy egyébként van egy mozgás itt az UNIFIL tekintetében.

Még azt is elmondtam önöknek, hogy ugyan szorult vissza az ENSZ-békefenntartói pozíció, mert takarékos az ENSZ, és ezért pénzügyi megfontolásból innen is, onnan is farag le, és azok az elképzelések, amelyek másfél évvel ezelőtt voltak, vagy egy évvel ezelőtt voltak, azok az elképzelések már nincsenek, ezeknek új lép a helyére, de tudunk róla, van egy mozgástér, aminek kapcsán az a magyar szándék, hogy az ENSZ békefenntartó szerepében továbbra is benne legyünk, pontosan ott legyünk, ahova egyébként nemzetközileg minket belőttek. Nagyon örülök azoknak a mondatoknak, akik azt mondták - már element Varga-Damm képviselő asszony, de talán ő fogalmazott úgy -, hogy elismertek a magyar katonák

minden egyes misszióban, ha a magyar katona megjelenik, akkor ott körülötte igenis arról szól a fáma, hogy megbízhatók ezek az emberek, akiket Magyarországról ideküldenek, elvégzik a feladatukat, akarnak dolgozni, akarják azt a munkát elvégezni, amit egyébként a misszió a rendeltetésükbe utal.

Azzal nem tudok mit kezdeni, amit Varga-Damm Andrea mondott. Hogy is fogalmazott? Nincs szükség erre az egészre és egyébként se fogja megszavazni. Így nincs vitánk. Még akkor is, ha ez tízperces, nem is tudom, milyen nagy szavakba van becsomagolva az egész, de a vége ez volt, el is ment innen gyorsan, úgy-hogy velem nem tudok vitatkozni.

Köszönöm Balczó Zoltán képviselő úrnak, ugyan ő mondta, hogy egy más állásponton van, de támogatni fogják ezt az országgyűlési határozati javaslatot. Amellett nehezen tudok elmenni, Vadai Ágnes képviselő asszony, hogy egy személyeskedő és vádaskodó hozzászólást tett, és egy csomó ferdítés, ha úgy tetszik, hazugság van abban, amit ön állít. Ne mondjunk már ilyet, hogy nem lehet a Honvédelmi és rendészeti bizottságon kérdéseket feltenni!

(17.10)

El kell menni a bizottság ülésére, és ott mindent meg lehet beszélni. Meg hogy a miniszter nem válaszol a kérdésekre? Több mint 250 kérdés érkezett eddig ebben a ciklusban, írásbeli kérdésről beszélek, amik egyébként szintén nem nélkülözték a személyeskedést és a vádaskodást. Elképesztő stílusban érkeznek kérdések. Ezen túl kell tenni magunkat. A minisztériumnak az a dolga, hogy ezeket megválaszolja. Minden egyes kérdést határidőre, pontosan, precízen megválaszoltunk, utána lehet ennek nézni.

Akkor, hogyha a miniszter úrtól audienciát kértek, találkozót kértek, az is megtörtént. Tehát minden, ami kell egy képviselőnek ahhoz, hogy tájékozódjon a Magyar Honvédségről, a Magyar Honvédség szerepvállalásáról, a Magyar Honvédség fejlesztéséről, a Zrínyi 2026-ról, és a többi, minden egyébről, amivel egyébként szeretnénk rendbe tenni azt, amit 2010-ben a Magyar Honvédségnél örököltünk, azokra mindenki transzparenssal megkapja a választ. A társadalmi nyilvánosság adott.

Mikor fordult elő utoljára az elmúlt 30 évben, hogy azokat a vadonatúj, egyszerű és büszkén hordott fegyvereket, amelyeket megvásárolt a Magyar Honvédség, bemutassuk akár a lehető legnagyobb nyilvánosság előtt? Hát, ilyen nem volt, most van! Most el lehet menni, minden egyes fegyver, ami megérkezik, egy nyilvános bemutatóval kerül egyébként a honvédséghez. Itt a parlament nyilvánossága előtt pedig a jogalkotási folyamatban részt vesz minden képviselő, csak részt kell tudni benne venni.

És egyébként azért hadd tegyem hozzá, hogy pont a missziókkal kapcsolatban a baloldaltól ilyen kritikát hallani, az nagyon nem egyszerű dolog. Nincs egy éve, hogy Demeter Márta, az önök szövetségese, pont egy misszióval, a ciprusi misszióval kapcsolatban hozott nyilvánosságra olyan bizalmas és személyes adatokat, amivel nemcsak a misszióból hazatérő katona és családja biztonságát kockáztatta, hanem egyébként a Magyar Honvédség jó hírnevét, jó nemzetközi hírnevét is. Hát mit gondolnak, azt hogy vette le valaki, hogy egy missziós katonának az adatait egész egyszerűen, csak úgy, mindenféle politikai indítékkal, mert szeretne valaki valamilyen pártnak az elnöke lenni, meg bele kellene keverni a magyar miniszterelnököt egy kis botrányba, és akkor egyszer csak így kidobja a nyilvánosság elé? Hát mit gondolnak ró-lunk? És ez a képviselő ennek a bizottságnak pontosan, azt hiszem, talán alelnöke is volt, ha jól emlékszem, de tagja mindenféleképpen a Honvédelmi és rendészeti bizottságnak. Most már nem az persze, hál'istennek.

Úgyhogy én még egyszer szeretném kérni, hogy azt a munkát, ami ránk hárul ebben a kérdésben, azt végezzük el (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*), mármint a parlament végezze el. És egyébként pedig az új jogrendnek, jogszabályoknak megfelelően a magyar kormány meg fogja hozni azt a határozatot, amivel egyébként az itt szolgáló katonáknak, a Libanonban szolgáló magyar katonáknak a létszámát és feladatait meg fogja határozni. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypartok padsoraiból. - Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **pénzügyi közvetítőrendszer egyes elemeit érintő törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13105. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Gion Gábor államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

GION GÁBOR pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A most tárgyalt törvényjavaslat európai uniós irányelvek átültetésének megvalósításával a pénzügyi ágazat kockázatainak csökkentésére és a gazdasági tevékenység fenntartható finanszírozásának elősegítésére fókuszál. A tőkepiaci, biztosítási és

banki területre vonatkozó szabályozás finomhangolása révén az érintett intézmények erősödése várható. Ebből következik, hogy a törvényjavaslat jelentős részét bonyolultabb technikai jellegű paragrafusok alkotják, melyek csupán közvetetten gyakorolnak hatást pénzügyeink intézésének minőségére, de a módosítások között szerepelnek olyan javaslatok is, amelyek nyilvánvalóan közvetlenül is érintik az emberek mindennapi pénzügyekkel, biztosításokkal kapcsolatos ügyintézéseit.

A hitelintézeti törvény módosításai közül három területet emelnék ki: az összevont alapú felügyelést, a felügyelet által a hitelintézetek számára előírható többlettőke-követelményre vonatkozó rendelkezések felülvizsgálatát, valamint a javadalmazási politikára vonatkozó szabályozást.

Az összevont alapú felügyelésre vonatkozó szabályrendszer lényege, hogy az egy vagy több bankot, valamint más, adott esetben egyedileg nem is felügyelt vállalkozást is tartalmazó bankcsoport kockázataira egy egységként kell tekinteni. Ennek oka az, hogy a bankcsoport bármelyik vállalkozásánál felmerült probléma kihathat a csoport egészére, így adott esetben a csoportban lévő bankra. A jelenlegi szabályozás nem megfelelően kezeli azt a helyzetet, ha a csoport irányító tulajdonosa nem egy hitelintézet, hanem külön, egyedileg nem felügyelt, és így felügyeleti intézkedés hatálya alá sem vonható, például holdingtársaság. A módosítás ezért külön jóváhagyási eljárás-hoz köti azt az esetet, ha a bankcsoport irányítója, így az összevont alapú felügyelésért is felelős tagja egy holdingtársaság.

A hitelintézetekre vonatkozó tőke megfelelési szabályok három pilléren alapulnak: a hitelintézetek által vállalt kockázatokra előírt minimális szabályozói tőkekövetelményen, ezen minimális szabályozói tőkekövetelményeknek a bankok általi belső értékelésén és annak felügyeleti felülvizsgálatán, végezetül a tőkekövetelmények teljesítésének banki nyilvánosságra hozatalán.

A minimális szabályozói tőkekövetelmény bankok általi belső értékelése, valamint annak felügyeleti felülvizsgálata alapján a felügyelet többlettőke-követelményt írhat elő az olyan kockázatokra, amelyeket a szabályozás önmagában nem kezel. A többlettőke-követelmény ugyanakkor jelentősen befolyásolja a bank működését, ezért a módosuló rendelkezések a jelenleginél egyértelműbben határozzák meg a felügyelet mozgásterét.

A bankok javadalmazási politikára vonatkozó szabályozása azt célozza, hogy elkerülhető legyen a túlzott kockázatvállalás, ezért mindazon munkavállalók esetében, akiknek a szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol a hitelintézet kockázatvállalására, a teljesítményjavadalmazást halasztottan kell kifejezni, valamint legalább 50 százalékát - a hitelintézet jogi formájától függően - részvényekben, tulajdonosi

részesedésekben, illetve olyan eszközökben kell kifejezteni, amelyek tükrözik a bank részvényeinek értékét.

Tisztelt Országgyűlés! A befektetési vállalkozásokat érintő módosítások e vállalkozások további megbízható és körültekintő működésére és felügyeletére vonatkoznak. A szabályozási változásokat az alkalmazandó uniós joggal való harmonizáció megteremtése indokolja. Ennek értelmében a bankokra és befektetési vállalkozásokra eddig alkalmazott egységes prudenciális keret a jövőben különválik, és a befektetési vállalkozásokra az eddig alkalmazott banki szabályok helyett az e vállalkozások sajátosságaihoz jobban igazodó előírásokat kell alkalmazni.

A követelmények célja továbbra is az, hogy a befektetési vállalkozások üzleti tevékenységét szabályosan irányítsák, biztonságosan működtessék, a kockázatokat hatékonyan kezeljék, az ügyfelek érdekében szakszerűen, megbízhatóan járjanak el. Az új keretrendszerben azonban e vállalkozások működtetése során méretükhöz, a végzett tevékenységükhöz igazodóan differenciáltabb, rugalmasabb megközelítés alkalmazható. Ugyanakkor a legnagyobb, rendszerszinten jelentős, bankszerű szolgáltatásokat nyújtó befektetési vállalkozásokra továbbra is a banki szabályok alkalmazandóak, mivel ezek a nagy, gyakran befektetési banknak is nevezett intézmények pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatásának kockázata is a valódi bankokéhoz hasonlítható.

Tisztelt Országgyűlés! A hitelintézetek és befektetési vállalkozások szanálására vonatkozó szabályozás legfőbb célja, hogy a nehéz helyzetbe került intézmények, illetve az intézmény által ellátott kritikus funkciók, főbb üzletágak úgy tudjanak a továbbiakban is működni, hogy elkerülhető legyen az állam bármilyen formában adott pénzügyi támogatása.

Mindezek alapján fontos, hogy az intézmények kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel, vagyis olyan eszközökkel rendelkezzenek, amelyek adott esetben leírhatóak vagy tőkévé alakíthatóak át. A szanálási keretrendszert szabályozó, a pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvény javasolt módosítása is meghatározó részben ezen veszteségviselő képesség megerősítéséről, valamint a szanálási hatóság ehhez kapcsolódó jogköreinek erősítéséről szólnak.

(17.20)

E tekintetben alapvető szempont volt az is, hogy a módosítások révén a szabályozás a korábbiakhoz képest jóval részletesebb legyen annak érdekében, hogy az intézmények és a szervezetek számára előírt követelmények átláthatóbb és egységesebb módszerrel kerüljenek meghatározásra.

Tisztelt Ház! Napjaink kiemelt fontosságú témája a digitalizáció. A pénzügyi intézmények a hatékonyság és a szigorú szabályozás okán jelenleg is alapvetően digitalizált módon működnek. Tény azonban az is, hogy az ügyfelekkel való kapcsolattartás és az ügyfelek részére való szolgáltatásnyújtás terén még jelentős előrelépésre van szükség. Jelen időszak a koronavírus-járvány miatt szintén előtérbe helyezi a digitalizáció szükségességét, a digitális működés további fejlesztését. Ennek érdekében a digitalizáció témakörében több, a pénzügyminiszter felelősségi körébe tartozó törvényt érintő jogalkotási javaslat megteremtésére kerül sor. E javaslatok a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló, a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló, valamint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény módosítását érintik.

A törvényt módosítások a banki digitalizáció előmozdítását célozzák azáltal, hogy lehetővé teszik egy önálló digitális csatorna rendelkezésre bocsátását az ügyfeleknek, és elősegítik a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatához köthető felelősségi szabályok értelmezését. A technológia fejlődésével megteremtődtek azok a feltételek, amelyek biztosítják, hogy a nem kizárólag papíralapon történő nyilatkozattétel ugyanazon vagy szélesebb körű garanciális biztosítékokat tud nyújtani, mint a papíralapú nyilatkozat. Ugyanakkor a jelzáloghitel-szerződés, továbbá az ingatlanra vonatkozó pénzügyi lízingszerződés esetében továbbra is indokolt a szigorúbb fogyasztóvédelmi szempontoknak való megfelelés, így ezen szerződések megkötésére továbbra is kizárólag a felek fizikai jelenléte mellett kerülhet sor. Vannak olyan, más tárcák szabályozói feladatkörébe tartozó, banki digitalizációt erősítő javaslatok, mint a papíralapú dokumentumok hiteles elektronikus másolattal történő kiváltása, vagy az ügyfél-átvilágítási kötelezettségnek a Központi Azonosítási Ügynök elektronikus használatával történő biztonságos megvalósíthatósága, amelyek kidolgozása az érintett szabályozói körben már folyamatban van.

A javaslatokban foglaltak megvalósulása nyomán a jövőben lehetővé válhat a papíralapú tárolást részben felváltani képes digitális tárolási lehetőségek kiaknázása, továbbá az ügyfelek azonosítását segítő digitális megoldások kiépítése, ami jelentősen javíthatja a banki szolgáltatások minőségét, s egyúttal ügyfélbarátabbá teszi a pénzügyi szolgáltatások igénybevételét.

Tisztelt Képviselők! Végül, de nem utolsósorban szeretném megemlíteni a javaslat biztosítási területet érintő módosításait. A jogharmonizációt szolgáló módosításokon túl a biztosításra vonatkozó rendelkezések célja alapvetően az ügyfelek pozíciójának további megerősítése. A gépjármű-felelősségbiztosítás kapcsán a közkezdvelt e-kárbejelentő továbbfejlesztésével még felhasználóbarátabbá válik a rendszer az-

által, hogy a kárnyilvántartóba már egyébként is szereplő adatokat nem kell külön beírni, hanem ezek automatikusan feltöltésre kerülnek. A javaslat emellett előírja a kárrendezési tájékoztató biztosítók honlapján való közzétételét is, és segít eligazodni az ügyfeleknek abban, hogy milyen módon nyújtható be a kárigény, milyen határidőkkel kell számolniuk a károsultaknak, illetve milyen formában kaphatják meg a kártérítést.

Tisztelt Országgyűlés! Összegezve elmondható, hogy a benyújtott törvényjavaslat célja, figyelembe véve a változó környezethez való alkalmazkodás igényét is, a pénzügyi szektor megbízható működésének további biztosítása. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Vezérszónoki felszólalások következnek. F Kovács Sándor képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka az első. Parancsoljon!

F KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/13105. számú, a pénzügyi közvetítőrendszer egyes elemeit érintő törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat, ahogy a címében is olvasható, elsődlegesen jogharmonizációs célokat szolgál. Az expozéban államtitkár úrtól részletes képet kaptunk a javaslat lényegéről és céljáról. Vezérszónoki felszólalásomban szeretnék rávilágítani a törvényjavaslat legfontosabb részeire, valamint összefoglalni az uniós jogharmonizáció központi elemeit.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslatban foglalt módosítások az uniós pénzügyi szabályozás szélesebb körű felülvizsgálatának részei, ami a pénzügyi ágazat kockázatainak csökkentésére és a gazdasági tevékenység fenntartható finanszírozásának elősegítésére fókuszál. A javaslat többek között magában foglal befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről szóló szabályokat, amelyek befektetési vállalkozásokra vonatkozóan az eddig alkalmazott, a hitelintézeti szabályokhoz képest enyhébb, a kockázatokhoz jobban igazodó előírásokat tartalmaznak. Szükséges továbbá a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszerek létrehozásáról szóló európai uniós irányelv, valamint a hitelintézetek és befektetési vállalkozások megfelelő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességét célzó irányelvek módosításainak hazai jogba való átültetése is. A biztosítási területen a jogharmonizációs jellegű módosítás célja a határon átnyúló biztosítási tevékenység tekintetében a fel-

ügyeletek közötti együttműködés elősegítése, valamint a biztosításközvetítők szakmai felelősségbiztosítási összegének felülvizsgálata.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat részeként módosításra került a fogyasztóknak nyújtott hitelről szóló törvény, amire azért van szükség, mert a technológia fejlődésével megteremtődtek azok a feltételek, amelyek biztosítják, hogy a nem kizárólagosan papíralapon történő nyilatkozattétel ugyanazon vagy szélesebb körű garanciális biztosítékot tud nyújtani, mint a papíralapú nyilatkozat. A törvényjavaslat kapcsán elmondható, hogy a jogharmonizációs kötelezettségeken túl a törvényjavaslatban szereplő rendelkezések építenek a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti tapasztalatára, és figyelembe veszik a fogyasztóvédelmi szempontokat: például ügyfélbarát biztosítókárrendezési folyamat. A javaslatok támogatják és erősítik továbbá a banki digitalizációt, így ilyen irányú lakossági igény esetén az egyes szolgáltatások igénybevételére új módon is sor kerülhet. Javul az ügyfél-élmény, és a banki ügyintézésrel töltött idő csökkenni fog, csökken a személyes kontaktusok száma.

A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény által előírt kötelezettségek a szabad informatikai kapacitások felhasználása útján az ügyfelek számára hatékonyabban és könnyebben teljesíthetővé válnak, a pénzmosás megelőzése, felderítése érdekében végzett ügyfél-azonosítási törvényi kötelezettség kapcsán az ügyfelek oldalán felmerülő adminisztratív terhek csökkenni fognak.

Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elhangzottak ismeretében véleményem szerint az előttünk fekvő törvényjavaslat támogatandó rendelkezéseket tartalmaz, ezért kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-vezérszónok, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel államtitkár úrral és több, a témában jártas képviselőtársammal, úgy gondolom, alapvetően kiegyensúlyozott a szakmai kapcsolatunk, ezért kérem, hogy senki ne vegye személyes sértésnek, amikor azt mondom, hogy a különféle indoklások felolvasása még nem feltétlenül teszi könnyebbé az egyszeri ellenzéki képviselő számára az eligazodást. Azt látom, hogy az előttünk fekvő csomagban, amely azért jóval száz oldal feletti terjedelmet tesz ki, számtalan, kétségkívül szimpatikus pont található. Ezek kapcsán az általános vita kereteit kihasználva, azokon nem túlterjeszkedve viszont néhány megjegyzést kell tennem önök felé.

Maximálisan támogatom például, ha ez a szándék, hogy örökbefogadás esetén a családi pótlékot ne csak az kaphassa, aki jog szerint jogosult lenne rá, hanem az is, aki valóban az oktatást-nevelést végzi. Ez egy abszolút támogatható irány, de szeretném itt megjegyezni, hogy egy olyan családtámogatási formáról beszélünk, amelynek az értéke nagyjából évtizedes távlat óta folyamatosan inflálódik, párolog el, és tökéletesen értem a kormány azon motivációit, amelyek mentén nem nyúl hozzá a családi pótlékhoz, de erre is tudok önöknek javasolni egy olyan korszerű módszert, amely által lehetne támogatni a gyermeket nevelő, szükségét szenvedő családokat. A Jobbik egy családkártya-konstrukció bevezetését javasolja, amely a SZÉP-kártyához hasonló módon egy viszonylag szűkített termékkörrel alapvető élelmiszerekre, gyermeknevelési cikkekre, illetve a gyermek nevelésével, gondozásával, ápolásával kapcsolatos kiadásokra lenne elkölthető, adott esetben tehát élvezeti szerekre és különböző szerencsejátékformákra nem.

(17.30)

Ebből kifolyólag kijelenthető, hogy a családi pótlék összege emelhető, akár be is lehetne pótolni ezt az emelést, inflációkövetővé tenni. Egy hasonló korszerű megoldáson a tengerentúlon az évtizedek óta működő food stamp rendszerét tessék tanulmányozni, és meglátják, hogy még a szabadpiac őshazájában is - és itt nagyon sok idézőjelet tessék azért érteni - hasonló módszert hathatósan alkalmaznak, de mi nyitottak vagyunk más megoldásokat illetően is. Felőlem aztán az is megoldás lehet, hogy harmadik gyermektől a munkajövedelemből lehessen teljes mértékben az emelt mértékű pótlékot leírni. De azt látom, hogy miközben itt kozmetikázzák a rendszert, és ezt jó irányban teszik szerintem, alapvető rendszerszintű problémákkal állunk szemben, amelyek tömegeket hagynak az út szélén, hiszen a családtámogatási rendszer kétségkívül pozitív elemei azért nagyon sokszor úgy csapódnak le, hogy nehezebb sorban élő honfitársaink vagy nem tudják ezeket elérni, vagy nagyon szűkített keretek között, fékezett habzással tudják igénybe venni.

És ha már itt tartunk az út szélén, akkor megérkezünk a Magyar Nemzeti Bank versus fogyasztóvédelem témakörhöz. Kellő távolságtartással szemléltetem azt, amikor ez a kormány a fogyasztóvédelem kérdéskörét beleszuszakolta a Magyar Nemzeti Bank tevékenységébe. Nem azt akarom mondani, hogy a rablóra bízták a pandúrszerepet, mert nem szeretnék ennyire sarkosan fogalmazni, de azt igenis állítom, hogy a Magyar Nemzeti Bank számos, fő profiljába illő tevékenysége mellett nem alkalmas arra, hogy széles körű fogyasztóvédelmet gyakoroljon. Nézzék meg, hova jutottunk, képviselőtársaim! 2010 óta, bár ez a kormány akarta, még a szervezett és tömegeket

átverő árubemutatókat sem sikerült teljes mértékben visszaszorítania. Beszéltünk erről itt a Házban számtalanszor. Összpárti konszenzus alakult ki a témában. Most olvastam egy nem messze itt hagyott Magyar Nemzetet, ahol azon panaszkodik a kormánypárti sajtó, hogy már megint idős emberek tömegeit verik át árubemutatókon. Szép jó reggelt kívánok! 2010 óta itt ülnek önök, mi pedig segíteni szeretnénk abban, hogy rendezzék ezt a kérdéskört, erre elkezdik itt nekem dicsérni, az indoklást felolvasva, a Magyar Nemzeti Bankba szuszakolt fogyasztóvédelmet. Hát, ennyit ér ez a fogyasztóvédelem jelen formájában!

És kitérhetnénk a devizahitelesek elképesztő helyzetére. A mai napon itt, amikor készültem egy felszólalásra, egy újabb kilakoltatási eseményről kaptam meg az élő közvetítést, hogy mondjam el itt, a parlamentben önöknek is, hogy persze, lehet jó irányban kozmetikázni, meg uniós jogszabályokat implementálni, meg aszpirint adni a haldoklónak, de ettől még nem változik az a helyzet, hogy folyamatosan dobálnak ki embereket elhelyezés nélkül az otthonukból. Ebben a pillanatban is a mai kilakoltatás, amiről közvetítettek, tudják, hogy miért maradt el? Azért, mert az egyik családtag külföldről kényszerült hazatérni, és a kötelező kéthetes karantén mentette meg - idézőjelben - a helyzetet, hiszen valahova el kellett neki vonulnia karanténra, és végül jobbnak látták egy 30 napos haladékot adni. De ne ez mentse már meg a magyar családokat, hanem mondjuk, egy széles körű kilakoltatási moratórium!

Nem ezzel a csomaggal van tehát bajom, hanem azzal van bajom, amit mellette önök nem nyújtanak be a parlament elé. Állítom, igen, ha 2022-ben egy nemzeti egységkormány alakul, vagy pedig egy olyan kormány, amely komolyabban veszi ezt a kérdést, akkor a pénzügyi felügyeletet álláspontom szerint ki kell vonni a Magyar Nemzeti Bank hatálya alól. Egy önálló, átlátható, tisztességes intézménynek kell megteremteni azon alapjait, amely sokkal hatékonyabban tud működni, mint a Magyar Nemzeti Bank alá - még egyszer mondom - beszuszakolt valami, ami konkrétan nem látja el a feladatát. Egészen elképesztő, hogy bár a balliberális kormányok idején szaporodott fel a devizahitel-állomány, és ez egy elképesztő történelmi mulasztás volt, a 2010 óta eltelt évek brutális, a bankok irányába történő letérelése és az emberek irányába történő árulása alól ezt a kormányt senki nem fogja felmenteni. Amit önök csináltak ezekkel az emberekkel, az páráját ritkítja egész Európában. Nincsen még egy annyire szervilis, önfeladó kormány Európában, amely a bankrendszerrel szemben semmilyen pluszkövetelést nem támaszt, a magyar állampolgárokra pedig mindent odahárított. Azt látjuk, hogy ez nemcsak az EBRD-vel megkötött paktumuk óta van így, amit 2015 februárjában elkövettek, és amely angol nyelven a kormány honlapján most is megtekinthető, hanem bizony már korábban is a banki ágazati

különadó, a tranzakciós illeték áthárításának engedésekor, vagy épp most a járványügyi kassza feltöltése során azzal, hogy a bankokra csak papíron vetettek ki különadót, de a valóságban ezt leírhatják az adójukból, folyamatosan szervilis módon járnak el ezen rendszer irányában, az állampolgárokat pedig nem védik. Egy ilyen klíma közepette beszélni pénzügyi fogyasztóvédelemről, mondhatnám, legalábbis cinikus.

Én csak bátorítom önöket arra, hogy ezt a csomagot, ha nincsenek benne aknák, akkor vigyék keresztül, vagy legalább a pozitív részeit. De azt is állítom, hogy rendszerszintű megoldást ez nem fog hozni. Ez körülbelül a tizenhetedik javaslat, amely bankok szanalásáról szól, pénzügyi intézmények helyzetének a megkönnyítéséről. Én értem az e mögött húzódó motivációkat, csak azt látnám szívesen, ha legalább ilyen súllyal a polgárok helyzetének rendezéséről is feködnének előttünk törvényjavaslatok, miközben ezt nem látjuk.

Ugyanígy tudom üdvözölni azt is, hogy az ügyfelek kártalanítása esetén egy észszerűen hosszú terminust vagy határidőt próbálnak kikötni annak érdekében, hogy aki magánéleti vagy egyéb okokból nem tudja kártérítési igényét érvényesíteni, vagy mondjuk, annak a költségei sokkal nagyobbak lettek volna, mint az elnyerhető összeg, az kapjon adott esetben egy póthatáridőt ehhez, további lehetőséget. De megint csak azt üdvözölném, ha sokkal kevesebb ügy, sokkal kevesebb ügyfél jutna olyan helyzetbe, hogy egyáltalán kártérítésre szorul, hiszen ismerjük az egyes ember érdekérvényesítő képességét ezzel a szofisztikált és sokszor a kormánnyal is összejátszó rendszerrel szemben.

Nagyon ritkán fordul elő olyan, hogy az állampolgár teljes joggal és teljes kárát tudja érvényesíteni. Hogy mondjak egy példát szintén erről a napról és az érintett tárgykörrel, ha egy kilakoltatási eseményt megelőzően egy végrehajtási eljárás zajlik, vagy éppen egy olyan árverésre kerül sor, amelynek körülményeit vitatja az adós, és ezt a vitatást gyakorlatilag foganatosítja, hiába jelzi a hatóságok vagy a bíróság felé, hogy neki problémája van az ügymenettel, ezzel sem felfüggesztést, sem halasztást nem tud az esetek döntő többségében elnyerni. Tehát ha valóban segíteni akarnak ezeken az embereken, akkor érjék el azt, és közösen hozzunk egy olyan törvénymódosító javaslatot, amely lehetővé teszi, hogy egy jogos kifogás megtételekor pontosan annyi haladékot kapjon az illető, amennyi az ügy körülményeinek a kivizsgálásához szükséges. Hányszor fordult már elő, hogy valakinek elárverezték az otthonát, kilakoltatták belőle, új tulajdonos került elő, és aztán a bíróság kimondta, hogy tulajdonképpen igazad van, barátom, de a vásárló jóhiszeműen szerzett, ezért tőle azt már visszavenni nem lehet. Egészen elképesztő, hogy a digitális korban, a XXI. században tömegek veszítik el az otthonukat ilyen körülmények között,

amikor elvileg minden fillért tökéletesen láthatnánk egy transzparens rendszerben. Tényleg sokszor voltunk olyan helyzetnek kitéve, hogy végrehajtok már térült követeléseket követelnek, két végrehajtó banda követeli ugyanazt. Egészen elképesztő helyzetek adódnak, mert önök ezt hagyják. Tehát erre vonatkozóan is szeretnénk egy csomagot látni. De még egyszer mondom, a kilakoltatási moratórium lenne a legsürgősebb.

A digitalizáció korában, amelyet államtitkár úr helyesen említett, valóban egészen újszerű kihívásokra kellene felkészülnünk. Én viszont úgy látom, hogy sokszor egy ilyen lekövető, letapogató üzemmódban van mind a magyar kormány, mind pedig a megfelelő hatóságok, felügyelet. Éppen ezért a Jobbik berkein belül dr. Brenner Koloman volt az, aki először megfogalmazta talán, hogy egy internetes ombudsman intézményének a bevezetése jelenthetne talán egy olyan megoldást, amely ezt a lekövető magatartást egy kicsit proaktívabbá tenné. Tehát olyan védőpajzsokat kellene kidolgozni, amely hatékonyan segíti csökkenteni az ügyfelek kiszolgáltatottságát, idős honfitársaink kiszolgáltatottságát, azt az általános információhiányt, amelyben az ügyfél az ügyintézés során van. Számtalan olyan feldolgozandó terület mutatkozik, amelyekről mi itt nagyon régóta beszélünk a Parlament falai között, és amelyek kapcsán ez a kormány egyszerűen nem hozza meg a szükséges intézkedéseket. Ilyenkor, amikor felolvassák az indoklást, mindig szerepel, hogy uniós jogharmonizáció, implementálni kell a nemzetközi javaslatokat, át kell ültetni, mert erre ilyen vagy olyan határidőnk volt - de hol jön már a polgárok érdekvédelme, az átfogó magyar fogyasztóvédelmi csomag? Mert a kettő igazából egymást erősítve tudna működni, és ez a kettő egymás hiányában sokkal kevésbé hatékonyan tud megmutatkozni, bármilyen jó javaslatokat ültetnek át a nemzetközi térből.

(17.40)

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, nem vagyunk ellendrukkerek. Az előttünk szereplő pozitív irányú módosításokat mi támogatni fogjuk. Nyilván az aknákat még kutatjuk ebben az igen terebélyes javaslatban, hiszen megszoktuk azt 2010 óta, hogy ezek az aknák majdnem mindegyik javaslatban ott rejtőznek, vagy az utolsó pillanatban belekerülnek, árgus szemekkel figyeljük ezeket. Én a jó szándékot nem akarom elvitatni, de még egyszer mondom, ezt a jó szándékot egy ilyen jogszabály-átültető szándéknak érzem, és nem proaktív, kezdeményező, a hazáját védő, nemzeti elkötelezettségű cselekvési tervnek a magyar polgárok, ügyfelek védelmében. Én pedig ez utóbbit hiányolom nagyon-nagyon. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Aradszki András képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk levő törvényjavaslatban 15 pénzügyi és biztosítási tárgyú törvény módosítására kerül sor, amelyek első sorban - ahogy itt az előbb is elhangzott, meg az előterjesztés részletesen kifejtette - jogharmonizációs jellegű módosításokat tartalmaznak, és ezenfelül a Magyar Nemzeti Bank gyakorlatából, illetve ellenőrzési, fogyasztóvédelmi tapasztalatából következő módosításokat indítványoz az előterjesztő a tekintetben, hogy a pénzügyi világban minél ügyfélbarátabb és minél jobban követhető folyamatok menjenek végbe, és a követhetőség magával vonja az ellenőrizhetőséget is.

Ha megnézzük a törvényjavaslatot, akkor kiemelten foglalkozik a hitelintézeti törvény, a befektetési vállalkozásokról és árutőzsdei szolgáltatásokról szóló törvény, a fogyasztóknak nyújtott hitelekről szóló törvény és a pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságáról szóló törvény módosításával. A benyújtott törvényjavaslat ütemezése, azt gondolom, hogy összhangban van, sőt biztos vagyok benne, hogy összhangban van azzal is, hogy most kell azokat az európai uniós irányelveket átvezetni, amelyeket korábban fogadtak el, amely arról szól, hogy miképpen lehet felkészíteni nemcsak a magyar pénzügyi rendszert, hanem az Európai Unióban működő pénzügyi rendszert egy olyan helyzetre, amikor a gazdasági kihívások megerősödnek, amikor a pénzügyi rendszer biztonsága és finanszírozóképesége korlátossá válhat, és az ilyen helyzetekben milyen magatartásokat, milyen kihívásokat tud kezelni a megújított európai uniós szintű pénzügyi rendszer és ezen belül is a magyar pénzügyi világ is.

Azt gondolom, hogy ebből a szempontból az ütemezés kifejezetten jó, ugyanis a koronavírus-járvány ezeket a kihívásokat, ezeket a nehézségeket még inkább megvilágítja, és még inkább megköveteli azt, hogy megfelelő választ tudjon adni a magyar pénzügyi rendszer az európai pénzügyi rendszereken keresztül az uniós gazdaságot ért kihívásokra, és szükség esetén meg tudja tenni azokat a lépéseket a kormány is meg a pénzügyi rendszert felügyelő szervezetek is, ezen belül is a Magyar Nemzeti Bank, hogy megerősítse ezeket az intézményeket, biztosítva a gazdaság szükségleteinek finanszírozásához szükséges tőkeerőt.

Ebből következően azért hozzá kell tenni, hogy a módosítások erősen szabályozási jellegűek, erősítik a prudenciát, és erősítik azt, hogy a biztonságot létrehozó intézményeket is újragondolta az előterjesztésben foglalt joganyag tervezete.

Ezek a biztonságot elősegítő részek a szanálások, tehát a pénzügyi rendszer egyes elemeinek, esetleges

gazdasági megroppanásának, tőkevesztésének a rendezését és a teljesítőképességét, veszteségviselő és teljesítőképességét célzó és azt erősítő szabályozást tartalmaz ez az előttünk lévő törvénycsomag. Nagyon fontos dolog, mert e tekintetben azért voltak bizonyára az európai uniós szinten, de magyar szinten is hiányosságok, amelynek a javítása soha nem egy befejezett dolog, mert az élet mindig és mindig újabb és újabb problémákat, újabb és újabb pénzügyi nehézségeket teremthet. Ezért nagyon fontos, hogy időben és kellő mélységben tudjuk ezeket a problémákat kezelni a jogi szabályozás útján.

Fontosnak tartom azt is, hogy a biztosítási rendszeren keresztül meg egyáltalán a banki világban előtérbe helyeződjék a digitalizáció, ennek az eszközrendszerét teremti meg ez a jogszabály, illetve könnyebbé, elfogadhatóbbá és ügyfélbarátabbá teszi az előterjesztett törvényjavaslat az ilyen eszközök alkalmazását. Ez nagyrészt szolgálja azt is, hogy átláthatóbb is lesz, és amellet, ami fontos a pénzügyi rendszerben, a pénzügyi szolgáltatások rendszerében, hogy elősegíti a hatékonyságot, a gyorsaságot, a naprakészséget, és az ellenőrizhetőség fokát is erősíti.

Mindezek mellett azt kell mondanom, hogy ez a fajta előterjesztés igen alapos szakmai munkát feltételez. Maga a terjedelem is olyan mértékű, hogy gondos előkészítést feltételez a pénzügyi tárca részéről.

A magunk részéről, a Kereszténydemokrata Néppárt részéről azt tudjuk mondani, hogy tekintettel ennek az értékeire, tekintettel arra, hogy ügyfélbarát és a pénzügyi rendszer biztonságát szolgáló és azt erősítő előterjesztés van előttünk, és pont ebben az időszakban, amikor a pénzügyi rendszer megerősítése és finanszírozási képességének a megteremtése válik szükségessé, ezért ezt a javaslatot erőteljesen tudjuk támogatni, és arra kérem a képviselőtársaimat, hogy ugyanezt tegyék, amikor dönteni kell a törvényjavaslat parlamentbeni sorsáról. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga László képviselő úr, MSZP-vezérszónok, parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Akár ott is folytathatnám, ahol kormánypárti képviselőtársam, Aradszki képviselőtársam abbahagyta, hiszen azt tudom én is mondani, hogy minden olyan intézkedést és minden olyan törvényjavaslatot támogatni kell, amely akár a hitelintézetek, befektetési vállalkozások prudens működését szolgálja, amely tisztábbá teszi a képet, amely olyan, a pénzügyi közvetítőrendszer egyes elemeit érintő jogharmonizációs javaslatokat tartalmaz, amelyek tényleg a magyar pénzügyi rendszer megfelelő működését szolgálják.

Minden ilyen támogatnunk kell, de előttem elhangzott az is, hogy egyébként ez egy több mint százoldalas módosítás, amelyből egyelőre az látszik, és a szakértők ezt mondják, akik átnézték ezt az anyagot, hogy nincsen benne olyan típusú nagyobb akna, amely ilyen értelemben megkérdőjelezhetővé tenné az egész átfogó módosítás kérdését. De van benne azért néhány kérdőjel, illetve ne haragudjanak, el kell mondjam ennyi év tapasztalata után, hogy várjuk meg a Törvényalkotási bizottságot még a végén, mert azért nemegyszer tapasztaltuk azt, hogy nem technikai jellegű, vagy mondjuk, adott esetben a helyesírást érintő módosítások vannak kizárólag itt az utolsó fázisban, hanem nagyon sokszor tartalmi és érdemi módosítások. Úgyhogy túl azon, hogy kíváncsi vagyok, hogy milyen módosítások, milyen módosító javaslatok érkeznek az előterjesztéshez, arra is kíváncsi vagyok, hogy az utolsó fázisban hogyan alakul ez az előterjesztés.

Mert még egyszer mondom, természetesen a pénzügyi fogyasztóvédelmi szabályok erősítését és a hitelintézetek, befektetési vállalkozások prudens működését szolgáló javaslatokat támogatjuk, a jogharmonizációt is, és ugyanúgy, ha már itt vagyunk, el tudjuk mondani, hogy a múlt tekintetében viszont hasonlóan el kellett volna menni az elmúlt tíz évben a kormánynak a falig. Gondolok itt a devizahitelesek ügyére, az árfolyam kérdésére, illetve adott esetben bizonyos pénzügyi vállalkozások által megnyomorított, tönkretett emberekre, gondoljunk itt csak a Quaeator-károsultakra. Ennek kapcsán nyilván támogatható az a kezdeményezés, hogy amíg bizonyos kérdések nem kerülnek rendezésre, addig kilakoltatási moratórium legyen érvényben.

De elég sokféle területét érinti a módosítás az életnek, elhangzott itt a családi pótlék kérdése is, amelynek nyilván ezt a fajta technikai változást, azt gondolom, a gyermekek érdekében lehet támogatni, ugyanakkor azt is el kell mondani, hogy az önkormányzásának idején nem növekedett még a családi pótlék, befagyasztották a családi pótlék összegét, és azt gondolom, hogy ez egy olyan támogatási forma, ami a legszegényebbekhez is eljut. Úgyhogy ez mindenképpen egy olyan dolog, amin változtatni kell, különösen ebben a koronavírus-járvány okozta társadalmi és gazdasági válságban; azt hiszem, már mondhatjuk, hogy ez van, még akkor is, ha ez a kormány figyelmét alkalmasint elkerüli. Egyébként nem került szóba, de például még a kötelező gépjármű-felelősség-biztosításról szóló törvényt is módosítja az előterjesztés, az ezzel kapcsolatos javaslatok is támogathatóak.

A Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényt is módosítja az előterjesztés; egyébként megjegyzem némi pikírt módon, hogy rögzíti azt az irányelvi forrású garanciális szabályt, amely szerint a Magyar

Nemzeti Bank biztosítani köteles a feladatai ellátásához szükséges szakértelmet és működési kapacitást.

(17.50)

Nyilván ez egy irányelvi jellegű kötelezettség ilyen értelemben. Ugyanakkor annak fényében, hogy mondjuk, az MNB erre az évre, már a koronavírus-járvány kitörése után még mindig 3 százalékos gazdasági növekedést gondolt elérhetőnek, nem látva tulajdonképpen azt a helyzetet, amelybe a magyar gazdaság és Magyarország került, ezt mindenképpen némileg pikírtan meg kellett jegyezni.

Nyilván egy ilyen előterjesztés, még egyszer mondom, összetett, sokféle rendelkezést, jogtechnikai módosításokat, tartalmi változásokat tartalmaz, de túlnyomórészt az uniós irányelveknek való megfelelés motiválta ennek az előterjesztésnek az összeállítását. Néhány kérdőjel van még bennünk, és kíváncsian várjuk a Törvényalkotási bizottság ülésével véget érő jogalkotási folyamatot, hogy milyen irányt vesz, mert azért szoktak minket meglepetések érni. Úgyhogy nézze el nekem, államtitkár úr és nézzék el, képviselőtársaim, hogy a végleges szavazási magatartásunkról nyilván a TAB-ülés után tudok beszámolni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Varju László képviselő úr a Demokratikus Koalíció vezérszónoka. Tessék!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Több oldalról szeretném megközelíteni az előttünk fekvő, elég robusztus törvényjavaslatot, amelyet természetesen könnyen minősíthetünk egy olyan jogharmonizációs törvénynek, amelyet ebből a szempontból, ha az Európai Unió pénzügyi szabályozásának legutóbbi változásai alapján a pénzügyi ágazatnak a követése szól erről, akkor ennek megfelelően közelíthetünk meg.

Először azzal kezdeném, hogy önök által elfogadottan van egy olyan jogszabály, amely szerint minden ilyen, mondhatnám, jelentős módosítás, egyébként minden törvénymódosítás előtt önöknek egy előzetes hatásvizsgálatot kellett volna benyújtani a parlament számára. Ezt önök rendre elmulasztják, így aztán abban a helyzetben vagyunk, hogy megpróbáljuk részben a saját tapasztalataink alapján, részben pedig a szakemberek véleményét figyelembe véve mindezt megítélni. A kormány rendre elmulasztja ennek a törvénynek a végrehajtását, és nem segíti ebben az értelemben a törvényhozást. Márpedig a tervezett jogszabály valamennyi jelentősnek ítélt hatásáról kellene hogy kapjunk valamilyen összefoglalót, és azt gondolom, hogy egy expozé ezt semmiképpen nem helyette-

síti. A társadalmi, gazdasági, költségvetési kihatásairól mindenképpen kellene szót váltani, de ezt ezekben, akár az általános indoklást is nézem, nem találom benne.

Az, hogy milyen adminisztratív terhekkel jár - önök erről is határoztak korábban, hogy egy ilyen összegzésben, egy ilyen hatástanulmányban ezt feltüntetik -, ilyet nem mutatnak.

Azt hiszem, egy olyantól tudnék eltekinteni, ami az önök által elfogadott törvényben van, ami talán egyértelmű így a vita elején is, hogy a jogszabály megalkotásának szükségessége, azt gondolom, hogy éppen az európai jogharmonizáció kapcsán indokolt, és önöknek is és mindannyiunknak fontos, hogy ebben az értelemben ez a törekvés megtörténjen. Még akkor is, ha egyébként ilyen rendkívül összetett kérdéssel kell a pénzügyi közvetítőrendszer különböző elemeinek a változásra nemcsak felkészülni, hanem szembenézni és ennek megfelelően az új szabályokhoz majd igazodni, bízva abban, hogy egyébként ez a stabilitásukat növeli, és ennek megfelelően azok az állampolgárok, akik ezeket a szolgáltatásokat igénybe veszik, ilyen értelemben nagyobb biztonságban lesznek, a pénzüket nagyobb biztonságban tudhatják.

Azok a pontosítások, amelyek a gépjármű-felelősségbiztosítás intézményével kapcsolatban benne vannak, ugye, ez nagyon-nagyon sok állampolgárt érint, éppen ezért, azt gondolom, ez kifejezetten fontos, hogy erről többet beszéljünk.

A Magyar Nemzeti Bankról szóló részt, azt gondolom, hogy több oldalról kell nézni, erre utaltam már itt korábban is. Azt hiszem, hogy egy konkrét példa kapcsán lehetne vizsgálni azt, amit képviselőtársam mondott, hogy a veszteségviselő, teherbíró képessége ezeknek az intézményeknek meddig terjed, és mit kell csinálni. Itt az alapos munkával, ahogy képviselőtársam jellemezte ezt a helyzetet, ha alapos munka készült volna, akkor lenne ilyen hatástanulmányunk, és akkor talán nem szaladtunk volna vagy Magyarország nem szaladt volna abba bele, hogy a konkrét esetet említsem, hogy a Széchenyi Bank csődjénél ekkora kár keletkezzen, úgy, hogy azt a Fidesz-kormány indította el, majd egyébként igyekszik mindezt lezárni.

A törvényjavaslat kapcsán mindenképpen hangsúlyozni kell, hogy ez a szabályozás, ami ilyen módon itt most előttünk van, jó volna, ha a kormány megerősítene bennünket abban, hogy megelőzi és megakadályozhatja azokat az eseményeket, amelyekkel konkrétan a Széchenyi Bankra vonatkozóan is önöknek szembe kellett nézni. Mindenképpen beszélni kell erről, hiszen közismert, hogy a Magyar Nemzeti Bank felügyeletként tudott... - a szabálytalanságok ellenére is az állam bevásárolta magát oda. Tehát mindazt, amit egyébként törvénnyel meg akarnak akadályozni, akkor ráadásul tudták is a pénzügyi intézményrend-

szer résztvevői, majd egyébként akkor is megcsinálták. És akkor, amikor ennek a feljelentése, illetve vizsgálata elkezdődött, akkor ezt megpróbálták - és megpróbálják egyébként azóta is - akadályozni. Töröcskei Istvánt végül is csak az év nyarán tartóztatták le, hosszú évek után, azzal a döntéssel, hogy bünszövetkezetben elkövetett több mint hatmilliárd forintos vagyoni károkozás és egyéb bűncselekmény gyanújával 19 gyanúsítottat vettek őrizetbe. De ugyanúgy emlegethetek még további elemeket, illetve eseteket is.

Hogy a Széchenyi Bank ügye mennyire ideillik ehhez a törvényjavaslathoz: az előbb azt említettem, hogy a kormány bevásárolta magát ebbe a bankba, de ugyanúgy a Magyar Nemzeti Banknál felvethető a bennfentes kereskedelem, illetve a csődbüntett gyanúja, hogy a Magyar Nemzeti Bank ebben közreműködött, hogy felügyeleti hatáskörben elégtelen működéssel nem segítette egyébként azokat a betéteseket, akiket magukra hagytak, és őket egyébként ilyen értelemben, mondhatjuk nyugodtan, hogy kisémmiztek. 1600 betétesről beszélünk, akiket ez a bankcsőd maga után otthagytott.

A kártérítési felelősség átruházása az általa kinevezett felügyelőbiztosokra, ez nagy kérdés számomra is. Itt a Magyar Nemzeti Bank által kinevezett felszámolóbiztos hivatalos hatáskörben fennálló feljelentési kötelezettségének nem tett eleget. Ezt a vizsgálatok mutatják ki. És ezt önök, mondhatnám, hogy türelmesen végignézték. Bízom abban, ha ezt a törvényt itt elfogadják, akkor mindez elkerülhető lesz, vagy nem kerül ilyenre sor.

De mondhatnám, hogy a rendőrség is ott van ebben az érintett körben. Bár tegyük hozzá, hogy a rendőrség nyomozását tulajdonképpen az ügyészség nyomozása, illetve az ügyészség akadályozása volt az, ami azt gondolom, hogy befolyásolta. *(Sic!)* Ebben az ügyben, itt a konkrét ügyet tekintve én feljelentést is tettem. Ez még nem teljesen zárult le, és mint ahogy említettem, az az 1600 betétes, akik gyakorlatilag mindenkiket így elveszítették, ők ilyen szempontból valamilyen módon kártérítést kaphatnak.

De a Quaestor-botrányukat, ami az önöké, ne feledjék el, és nyugtassanak meg bennünket, hogy ha ezt a törvényt elfogadják, akkor ilyenre nem kerülhet sor, hiszen 2015 márciusában, amikor ez kirobbant, majd utána a minisztériumnak kellett készpénzben bőröndben elhozni a pénzt onnan, mert amit oda tettek be, az, mondjuk úgy, hogy kockázatos helyzetbe került.

(18.00)

S ráadásul gyakorlatilag ezzel kimenekítették azok elöl, ott is a károsultak elöl, ami, azt gondolom, hogy ismét újabb kérdéseket vethet fel egymás után, de az önök számára ez annyira kínos kérdés, hogy próbálják is eltussolni, amennyire csak lehet. De

ahogy mondtam, itt nemcsak magánszemélyek voltak, hanem önkormányzat és Külügyminisztérium is.

Végezetül ebben a körben meg kell hogy említsem azt, hogy ennél a Buda-Cash-botrányánál, ahol a brókerbotrány az akkori, korábbi fideszes önkormányzatot, újpesti önkormányzatot is elérte, tehát ott a Wintermantel Zsolt által vezetett intézmény vagy önkormányzat is ezekkel a pénzügyi szolgáltatókkal kapcsolatban volt, ahol az megtörténhetett, hogy olyan módon kezelt forrást, hogy egyébként már nem volt engedélye, a Magyar Nemzeti Bank mindezt végignézte, és gyakorlatilag most már kimutathatóan, szakértői jelentés alapján 133 millió forintos kárt okoztak csak az újpesti önkormányzatnak azzal, hogy jogosulatlan jutalékot fizettek ki a számukra.

Amúgy egyébként, amikor két héttel ezelőtt itt a parlamentben beszéltem erről, illetve az újpesti önkormányzatnál megalakult az ezzel kapcsolatos vizsgálóbizottság, rá két napra az az XLS Kft., aki mindezt elkövette, nevet és székhelyet változtatott azonnali hatállyal, mondván, hogy talán így megmenekülhet, mert önöket igazából nem befolyásolta, mindezt tudták, hogy mi történik, és mégsem lépett a felügyeleti szerv.

Összefoglalva tehát, azt gondolom, hogy a következő napokban nyugtassanak meg bennünket abban, hogy az Európai Unió által kezdeményezett és elvárt, és egyébként önök által ebben a törvényjavaslatban figyelembe venni kívánt módosításoknak az lesz az eredménye, hogy a kormány, a rendőrség, a Magyar Nemzeti Bank, az ügyészség nem kerülhet ilyen helyzetbe... - bár itt képviselőtársam utalt rá, hogy ez egy óhajtott cél vagy vágy, de őszintén szólva, nekem ez egyértelműen nem következik ebből.

Tegyenek nagyobb lépéseket, illetve mondjuk úgy, hogy megbízhatóbb kijelentéseket, illetve ennél jobb lenne, ha tettekben bizonyítanák azt, hogy nem hagyják a károsultakat magukra, és őket egyébként kártalanítják. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/13105. törvényjavaslat rendkívül hosszú, 16 törvényt módosít 194 paragrafuson keresztül, 151 oldalon át, aminek valóban nagy része az európai uniós irányelvek, iránymutatások, döntések adaptálásáról szól.

Amikor a pénzügyi közvetítőrendszerrel beszélünk - legalábbis képviselőként -, akkor az ember mindig úgy gondolja, hogy ennek a szabályrendszere első sorban azokért van, akik a pénzt beviszik a pénzügyi

közvetítőrendszerbe, akik lehetővé teszik azt, hogy a bankok, különböző befektetési vállalkozások és társult intézményeik hatékonyan tudjanak működni, profitot termelni, adót fizetni. De azért, amikor ezeket a szabályokat - irdatlan mennyiségű jogirodalma van már - végignézzük, akkor azért alapvetően a szempont a biztonságos működés, de nem az emberek, hanem a rendszer fenntartása számára.

Miért állítom egymással szembe az embereket és a rendszert? Azért állítom, mert van egy kilencéves, elég alapos tapasztalatom a vonatkozásban, ami a devizahitelezés következményeinek tapasztalata, ez pedig az, hogy bármilyen gazdag joganyag is veszi körül a pénzügyi közvetítőrendszert, bizony, ha tetszik, ha nem, az intézmények ezeket meglehetősen könnyedén játsszák ki. Addig, amíg minden adat az ő birtokukban van, addig, amíg egy polgár, ha tetszik, ha nem, nem kaphatja meg az ő ügyleteire vonatkozó minden egyes bizonylatot, sőt odáig el tudtak jutni a bírósági rendszer teljes fogva tartásával a pénzügyi közvetítőrendszer szereplői, hogy az egyes perekben a bírák nem is merik elkérni az alapbizonylatokat, vagy ha el is kéri, és azt mondja a pénzügyi intézmény, teljes mértékben áthágyva a jogszabályok rendelkezéseit, hogy már nincsenek meg a papíralapú bizonylatok, holott még bőségesen benne vagyunk abban az időben, amíg nem lehet megsemmisíteni, akkor azt kell mondanom, hogy teljesen mindegy, hány paragrafus, hány oldal, hány szabályrendszer van, még mindig a polgár mit érez: azt, hogy ő ebben a rendszerben kiszolgáltatott.

A javaslat azért nemcsak a pénzügyi közvetítőrendszerre vonatkozó szabályokat módosítja, hanem például a fiatalok életkezdési támogatásáról szóló törvényt is módosítja, amely szabály egyébként számomra üdvöztető, de ez csak valóban egy ilyen apró része ennek a javaslatnak.

Ha végignézem az elmúlt 30 évet - vagyis inkább most már 33 évet, hiszen a kétszintű bankrendszer 1987-ben jött létre -, akkor azt lehet mondani, hogy a magyar kormányokat a mindenkorai bankhatalom irányította, és sajnos ebben sem az egyik, sem a másik oldalt nem tudom felmenteni. Ugyanis, ha nem így lenne, akkor a társadalmat iszonyúan megrázó és elképesztő módon egzisztenciálisan megdöntő devizahitelezés rendszere nem tombolhatott volna annyi éven keresztül korlátlanul. És amikor bekövetkezett a tragédia, akkor nem azt mondta a rendszer, hogy visszaviszem az értékegyensúlyára ezeket a viszonyokat, megteremttem azt a jogszabály által elvárt szolgáltatás-ellenszolgáltatás egyenértékűségét, amit a római jog óta ír elő a polgári jog, hanem fogták magukat, és a kormányzat a bankrendszerrel együtt a saját bőrük mentése érdekében feláldozta ezt a rengeteg embert.

Peres tapasztalataim tömege mutatja, hogy hiába van ilyen gazdag szabályrendszere a pénzügyi közve-

títőrendszernek, olyan szinten arrogánsan, öntörvényűen, gyakran pofátlanul utasítják vissza a pénzügyi közvetítőrendszer szereplői, hogy nekik bármit is bizonyítaniuk kellene, ami elképesztő.

És akkor nem beszéltünk a határon átnyúló szolgáltatásokról. Elektronikai eszközökkel zajlanak a tranzakciók. Abban a pillanatban, hogy egy tranzakció átlépi országunk határát, olyan mértékben van kiszolgáltatva minden olyan személy, aki ilyenfajta befektetésben, ilyenfajta hitelintézetben elhelyezi a vagyontárgyját, hogy az valami elképesztő. Azt kell mondanom, hogy a kormányzat és a felügyelet nem is törekszik arra, hogy az emberek figyelmét azokra a kockázatokra felhívják, és megpróbálják őket megóvni az ilyen típusú befektetésektől, és azt a lenyűgöző befolyást, amivel ezek a szervezetek az emberekre hatást gyakorolnak, valamilyen módon el tudják háritani.

Azt kell mondanom, hogy míg a tengerentúlon és a nyugat-európai országokban elég komoly tradíciója van annak, hogy a befektetések valóban védettek legyenek, valóban az emberek, ha már a kis pénzüket beteszik, hogy egy kicsit kamatozni tudjon, vagy némi profitot hozzon, az egész rendszer arról szól, hogy védjék a polgárokat, Magyarországon ennek pont az ellenkezője zajlik.

És akkor elmondom azt a legfontosabb kérdést, amivel megtehetné volna a kormányzat már az elmúlt kilenc évben, hogy bizonyítja a polgárok számára, igen, meg kívánja őket óvni a túlkapásuktól. És tudják, ez micsoda? Tisztelt képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, a követelésvásárlások intézményrendszere. Prudenciáról beszélnek. Prudencia az, hogy veszteségeiket úgy könyvelik ki a pénzügyi intézmények, a betétesek pénzét kockáztatva, hogy 5-10 százalékokon magáncégeknek eladják a követelést?! És eszébe nem jut senkinek kilenc éve ebben a kormányzatban, hogy köteles legyen felajánlani az adósnak a megvásárlás lehetőségét? Tehát egyszer kifosztja a devizahittel mint visszafizethetetlen termékkel, utána kifosztja azzal, hogy a bank a betétesei hátrányára és veszélyére fillérékért eladja egy magánvállalatnak a követelést, a magánvállalat pedig abból keres nagyon sok pénzt, hogy egyszer egy adós egy szerződést aláírt.

(18.10)

Nekem azt senki ne mondja, hogy ez így rendben van! Senki! Elmondom önöknek: a következő országgyűlési választásokra a kampányom egyik legfontosabb eleme, tudják, mi lesz? A bankok megrendszabályozása és a követelésvásárlásoknál a kötelező felajánlás az adósnak; minden területen, még a közműszolgáltatások kintlevőségeinek eladásánál is. Az ugyanis nem járja, hogy akivel én szemben állok, az azt

mondja, hogy neki ennyi is elég az én tartozásom fejében, és utána ott egy harmadik, akik nagy részben a szervezetek dolgozói vagy vezetői, tehát magánvagyonokba terelik ki a pénzügyi közvetítőrendszert és a közműszolgáltatók követelésit. Azt nekem ne tessék mondani, hogy ez így rendben van, hogy ez így demokratikus, hogy ez így jogállami, hogy itt prudencia van! Egy frászt van prudencia! Könyvelési prudencia van! Az van, hogy a számok a könyvekben jók legyenek, ne kelljen tartalékokat képezni! Arra van prudencia! De a betétesek valódi befektetett pénzének óvására való prudencia igenis nincsen. Azt kell mondjam egyébként, hogy némileg ez európai sajátosság is.

És akkor még valamiről szeretnék beszélni, ez pedig a pénzmosás. A bankrendszer a legnagyobb támogatója a pénzmosásnak. Hihetetlen komoly, erős szabályrendszerünk van, a pénzmosási törvényünk, amit nem tudom, hányszor módosítottak, hogy még szigorúbb meg még alaposabb, meg még ilyenebb, meg még olyanabb legyen, közben úgy vándorolnak át milliárdok a magyar pénzügyi közvetítőrendszerben - egyes büntetőügyekből néha ki szokott derülni -, hogy a kutya nem néz rá! Kérem szépen, akkor ezek szerint a magyar bankrendszer arra van, hogy a pénzmosás terepére biztosítsa a hátteret?

Tisztelt Államtitkár Úr! Elvárom a következő időszakban, hogy nagy hangsúlyt helyezzen a kormány arra, hogy a pénzmosással kapcsolatos minden feladatát ellátja-e a pénzügyi közvetítőrendszer, és megfelelő módon vizsgálják-e a nagy értékű, komoly tranzakciók forrásait és a hátterét, mert azt gondolom, hogy ez kifejezetten ártalmas egyrésztől hazánkra nézve, másrésztől pedig a polgárok biztonsága és védelme érdekében.

És akkor az utolsó pedig: ha a pénzügyi közvetítőrendszert a kormányzat egy kicsit meg szeretné regulálni, akkor az első fontos feladat a banki költségek kérdése. Iszonyúan sokba kerül Magyarországon a bankolás, egyrésztől a polgárok általános jövedelméhez képest, tehát relatíve is, és nagyon sok terméknél nominálisan is.

Ha elmegyünk Ausztriába, Németországba, sokkal kedvezőbbek a banki költségek. Gyakorlatilag a bankok ma - mivel aránylag alacsonyok a kamatok - a költségekből élnek. Tulajdonképpen azért kell az embereknek fizetniük, hogy a pénzüket ott a bankban elhelyezhessék. Nem véletlen van az, biztos államtitkár úr pár napja szembetalálkozott - én is megdöbbenem - azzal az eredménnyel, hogy micsoda mennyiségű készpénz van az embereknél. Mennyi pénzt vettek ki a bankrendszerből úgy, hogy nem vitték be a kereskedelembe vásárlásra! Irdatlan sok! Azért, mert azért kell fizetniük a polgároknak, hogy bent lehet egy intézményben a pénz. Persze, hogy azt mondja, hogy nem szeretném ott tartani, nem akarok érte ennyit fizetni; ugyanis kamatot viszont nem kapok.

Én tehát azt gondolom, hogy ha a kormányzatnak a biztonságos pénzügyi közvetítőrendszer a célja, és az a célja, hogy az állam megnövekedett költségeire ott legyen a fedezet a bankokban a polgárok pénze, akkor viszont intézze el a pénzügyi közvetítőrendszerrel azt, hogy legyenek érdekelték az emberek abban, hogy ott tartsák a pénzüket! És az érdekeltég nem arról szól, hogy még én fizetek azoknak a gazdag vállalatoknak azért, hogy ott lehet náluk a pénzem, mert majdnem minden háztartásban vannak olyan elbújható helyek, amit semmilyen betörő nem talál meg. Ezt az emberek, úgy tűnik, egyre nagyobb számban alkalmazzák.

Maga a javaslat egyelőre, ebben a pillanatban, ahogy az előttem szóló képviselőtársaim is mondták, bombákat nem rejt, de ez ebben a Házban nem jelent semmit, mert még az utolsó pillanatig érkehetnek elbújtatott olyan szabályok, amik annyira nem szoktak az ellenzéknek tetszeni, de remélem, hogy ez nem az, és alapvetően célja tényleg a jogharmonizáció volt, és az előírt feltételrendszerek újraszabályozása. Én a magam részéről, ha ez marad, akkor tudom támogatni, de a pénzügyi kormányzatnak feladata van a pénzügyi közvetítőrendszer valódi, polgárközpontú megregulálásában. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azért várok, hogy ne történjen semmi. De kötelességem megkérdezni, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. További felszólalásra senki nem jelentkezett.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Gion Gábor államtitkár úr, parancsoljon!

GION GÁBOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Köszönöm a dicséretet, a támogatást a Fidesz-KDNP-s képviselő uraktól, a konstruktívnak szánt javaslatokat ellenzéki képviselő hölgyektől, uraktól.

Ahogy Varga-Damm Andrea képviselő asszony említette, ez 151 oldalas - köszönöm a pontos számot -, 151 oldal, tehát ez így önmagában elég sok, és szerintem a jó munkát akkor végezzük, ha erre koncentrálnunk jelen esetben. Próbáltam itt valamilyen rendszerbe szedni az észrevételeket, és igyekszem legalább azokra, amik kapcsolódnak a mostani jogszabályhoz, választ adni.

A családtámogatási javaslatokról azt gondolom, hogy az arra illetékes szaktárca nagyon szívesen vesz bármiféle családtámogatási javaslatokat. A pénzügyi fogyasztóvédelmet illetően ez mindig is a pénzügyi rendszer felügyeleténél volt. Tehát ez nemzetközi gyakorlat is. Annyi történt, hogy a felügyelet, ami külön-

álló intézmény volt, bekerült a Nemzeti Bank, a jegybank alá. Ez egyébként nem egyedi eset, országa változtatja. Van, ahol a jegybankon belül van. Azt gondolom, annak nincs jelentősége, hogy hol van, azon lehet vitatkozni, hogy milyen munkát végez. Ezt nyilván, ezt a kritikát nekik kell irányítani. Egyébként munkakapcsolatban vagyunk velük, jelezni fogom a megfelelő személyeknek a kritikát.

Az, hogy a bankoknak barátai vagyunk, azért furcsa, mert sokat beszélgetünk bankokkal és nemzetközi elemzőkkel, és tanúsíthatom, hogy ők ezt nem így gondolják. Sőt, egyáltalán nem így gondolják. Túl szigorúnak tartanak bennünket. Valószínűleg nagyjából jó helyen állhatunk akkor, ha ez a vélekedés.

A kilakoltatási moratóriumot nem igazából értetem, ugyanis hitelmoratórium van. Tehát nincsenek nem teljesítő hitelek, mert általános hitelmoratórium van. Kilakoltatások sem lehetnek. Ha van ilyen konkrét eset, akkor szívesen ránézünk, de jelenleg ilyenről nincs szó. Az, hogy egyébként mi lesz majd, milyen változtatások lesznek a jogszabályban, vissza fogunk jönni a TAB-ot követően, és erről beszámolunk önöknek.

Az, hogy az egyedi banksődők, egyedi problémák, egyedi dolgok, amik történnek, azokat mint jogalkotó arra tudjuk felhasználni, hogy tanulunk, szigorítunk, levonjuk a következtetéseket, egyébként a jelenlegi jogszabálytervezetben a szanalási hatóság jogosítványainak növelése van benne, ami pont ezt a célt szolgálja.

Ha konkrét ügyek vannak egyébként, számunkra mint jogalkotó számára annak van értéke, ha ebből egy általános következtetést tudunk levonni, hogy milyen irányba jobbitsunk, milyen irányba javítsuk a rendszert, de ez egyébként egy folyamatosan változó bankrendszer, illetve ahol a pénz van, ott mindig előfordulnak visszaélések. A pénzügyi közvetítőrendszer ilyen, ezért változik állandóan. Az EU is változtatja, pontosan azért, hogy a visszaéléseket megelőzni, minimalizálni lehessen, teljesen elkerülni sajnos soha nem fogjuk tudni.

(18.20)

Az, hogy mennyiben szól egy javaslat a bankrendszer vagy a pénzügyi közvetítőrendszer biztonságáról és mennyire a betétesek biztonságáról vagy az ügyfelek biztonságáról, ez tulajdonképpen majdhogynem egy és ugyanaz, hiszen egy stabil bankrendszer azt jelenti, hogy biztonságban vannak a betétesek pénzei. Az, ha esetleg fogyasztóvédelmi problémák vannak, azt nyilván a Fogyasztóvédelmi Hatóságnak kell jelezni.

A határon átnyúló tranzakciók valóban kihívások, nemcsak nekünk, hanem kihívás egyéb országoknak, és mivel a szolgáltatások szabad áramlása van az Európai Unióban, nagyon megtiltani nagyon nehéz.

Viszont a pénzügytudatossági ismeretterjesztésre a munkánk keretében mi és azok a szervezetek, akik ebben részt vesznek, mindig igyekszünk felhívni a figyelmet, hogy ugyan vannak előnyei, de megvannak a kockázatai is. Nyilvánvalóan a követelésvásárlást illetően ez egy nemzetközi sajátosság, ezt megfelelően szabályozni kell, és azt gondolom, jelenleg ez szabályozva is van.

Azt gondolom, hogy fogunk még jönni uniós harmonizációs javaslatokkal, lesznek még további szigorítások, ez egy olyan rendszer, amit mindig lehet biztonságosabbá és mindig lehet jobbá tenni.

Még esetleg a pénzmossásra visszatérve, mint egy utolsó fontos területre, természetesen itt is már egy újabb uniós irányelv körvonalazódik további szigorításokat tekintve, amit mi természetesen át fogunk venni a megfelelő időben. Bár igazából a pénzmossásnál, ha végignézzük azokat az európai eseteket, amiket láttunk - tehát nemcsak nálunk van, sőt a nagy pénzmossásbotrányok nem nálunk vannak -, ott azt kell látni, hogy bizony maguk a hatóságok azok, akik lemaradtak valamiről, és nem annyira a jogalkotás. Tehát ezek olyan pénzmossásos ügyek, amihez nem feltétlenül kell jogszabályt módosítani, hanem sokkal inkább a bűnüldöző szerveket megerősíteni a tekintetben, hogy azt felfedjék.

Tehát én erre ennyit szántam. Igen, hosszú a javaslat, köszönöm egyébként a dicsérő szavakat, a támogatást, és a záróvitában visszatérünk az esetleges módosításokra. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására - tájékoztatom önöket - csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyenes energiák tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13108. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés. Elsőként megadom a szót Kaderják Péter államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A magyar kormány az elmúlt években a magyar családok terhének mérséklésére rezsicsökkentést hajtott végre, amelynek következtében átlagosan 25 százalékkal csökkentette a gáz, a távhő és az áram hatósági árát.

A program eredményeképpen a magyar családok 2019 végéig összesen 1700 milliárd forintot takarítottak meg az energia- és közműszámlákon. A legtöbbet a

villanyszámlán spóroltak a fogyasztók, a szolgáltatásért 751 milliárd forinttal fizetnek kevesebbet. A földgáz esetében közel 642 milliárd forint a lakossági felhasználók összes megtakarítása, míg a távhő árának csökkentésével 153 milliárd forint maradt a magyar családoknál.

Európai összehasonlításban is jóval kedvezőbbé váltak a magyar lakossági energiaárak a korábbiakhoz képest. A fogyasztók immár megfizethető áron jutnak energiához. A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal nemzetközi energiaár-összehasonlító vizsgálatának 2020. szeptemberi, legfrissebb adatai szerint a hazai lakossági fogyasztók a földgázhoz és az áramhoz is Európában a legalacsonyabb átlagáron juthatnak hozzá.

A MEKH legfrissebb adatai alapján az is látható, hogy a lakossági villamosenergia-hátralékok 53, a földgázszolgáltatási hátralékok 77, míg a távhőszolgáltatási hátralékok 62 százalékkal mérséklődtek a rezsicsökkentés eredményeképpen. A hátralék teljes összege pedig 73 milliárd forintról 26 milliárd forintra esett vissza hét év alatt.

A tartozások összegén túl a kikapcsolt lakossági fogyasztók száma is visszaszorult, 2013 óta 60 százalékkal. Az intézkedéseket sok támadás érte nemcsak az ellenzék, hanem a külföldi tulajdonban lévő energiacégek részéről is. A kormány által alkalmazott jogi megoldás miatt az Európai Bizottság is kötelezettség-szegési eljárást indított Magyarország ellen. Egyrészt kritika érte azt a gyakorlatot, hogy a hazai szabályozás kizárja az energiahálózatokra kivetett különadó és a pénzügyi tranzakciós díjakhoz kapcsolódó költségek rendszerhasználati díjakban történő elismerését. Másrészt a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalnak a rendszerhasználati díjakat megállapító döntéseivel kapcsolatos hatékony jogorvoslati lehetőség kapcsán is pellengérré kerültünk.

Tisztelt Képviselők! Az Európai Bíróságnak az Európai Bizottság Magyarországgal szemben indított kötelezettség-szegési eljárása tárgyában 2020. július 16-án hozott ítélete szerint a vonatkozó, rendeleti szintű uniós szabályozás nem írja elő, hogy az energiahálózatokra kivetett különadóhoz és a pénzügyi tranzakciós díjhoz kapcsolódó költségeket szükségszerűen figyelembe kell venni a hálózatokhoz való hozzáférési díjak megállapítása során.

Az Európai Bíróság ítéletével megerősítette, hogy Magyarország nem sértett uniós jogot azzal, hogy kizárja az energiahálózatokra kivetett különadó és a pénzügyi tranzakciós díjakhoz kapcsolódó költségek elismerését az energetikai rendszerhasználati díjak megállapításakor. Magyarország rezspolitikája és a rezsicsökkentés tehát nem ütközik a közösségi jogba. Tisztelt Országgyűlés! Magyarország megnyerte az Európai Bizottsággal folytatott vitát, és megvédte a rezsicsökkentés eredményeit.

Tisztelt Ház! Jelen törvénymódosítási javaslat célja a megfelelő mechanizmus biztosítása. Az Európai Bíróság kimondta, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal rendszerhasználati díjakat megállapító döntéseivel kapcsolatban hatékony jogorvoslati lehetőségnek kell rendelkezésre állnia.

Magyarország, figyelemmel az Európai Bíróság ítéletére, kész a megfelelő jogorvoslati mechanizmus biztosítása érdekében a szükséges jogszabály-módosítások elvégzésére. A szakminisztérium törvénymódosítási kezdeményezésének elfogadásával az Országgyűlés megteremtheti a hiányolt mechanizmus jogszabályi kereteit.

Ennek érdekében az Önök előtt fekvő törvényjavaslat a következő három törvény módosítását tartalmazza: a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény, a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény, valamint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosítását.

A villamosenergia- és a földgázágazati rendelkezések törvényjavaslat szerinti módosításait követően egy háromszintű törvényi szabályozás jön létre a hatósági energiaárak és a rendszerhasználati díjak tekintetében. Az első szabályozási szint megegyezik a jelenleg hatályos szabályozással: ez a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal, azaz a MEKH elnökének rendeleteit foglalja magában, amelyek keretjelleggel tartalmazzák az árszabályozás és az ármegállapítás alapelveit, továbbá a konkrét díjakhoz tartozó áralkalmazási szabályokat. A szabályozás második szintjét a MEKH által kiadott módszertani útmutatók jelentik, amelyet a jelenleg hatályos ágazati szabályozás is ismer.

(18.30)

A módszertani útmutató egy tájékoztató jellegű dokumentum a piaci szereplők számára. A módosításokat követően a díjakat tartalmazó határozat, illetve a határozat indokolásának alapjául szolgáló matematikai és egyéb számítási módszerek részletes leírását foglalja majd magában.

A jelenlegi törvényjavaslat célja a szabályozás harmadik szintjének kialakítása. A jelenlegi ágazati szabályok alapján a rendszerhasználati, valamint kapcsolódó egyéb díjak konkrét alkalmazandó mértékét a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal rendeletei tartalmazzák.

Annak érdekében, hogy biztosítható legyen a harmadik energiacsomag irányelvei alapján előírt hatékony jogorvoslat az érintett engedélyesek számára, a törvényjavaslat előírja, hogy a díjak konkrét alkalmazandó mértékét a továbbiakban rendelet helyett

MEKH-határozatokban állapítsák meg. A határozatok, a MEKH elnökének a rendeletei a módszertani útmutató alapján a díjszámítás teljes folyamatát leíró indokolást is tartalmaznak. A határozatokkal szemben a közigazgatási perrendtartás szabályai szerint jogorvoslat kezdeményezhető a bíróság előtt.

Az előterjesztés szerinti módosításokkal a rendszerhasználati és kapcsolódó egyéb díjak megállapítására vonatkozó hazai szabályozás teljes mértékben összhangba kerül az uniós jogi előírásokkal és a bíróság ítéletével.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat továbbá néhány, a törvény által megengedett eltérést is biztosít a közigazgatási hatósági eljárás és perrendtartás általános szabályaitól. Ilyen például a hatósági eljárás során az érintettek körének a közvetlenül érintett iparági szereplőkre történő szűkítése, illetve közigazgatási per esetén a halasztó hatály elrendelésének és a MEKH-határozat bíróság általi megváltoztatásának kizárása.

Az említett módosítások mellett a villamos energiáról szóló törvény további módosítása a közcélú villamosenergia-hálózathoz történő csatlakozások gyorsítása érdekében biztosítja az úgynevezett előmunkálati jog jogintézményének az ágazati szabályozásba történő beillesztését.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország a Bizottsággal folytatott vitában olyan megoldásra törekedett, amely a végfelhasználói energiaár megfizethető szinten tartására vonatkozó politikai célt szem előtt tartva hozza összhangba a magyar szabályozást az európai uniós joggal.

Az Európai Bizottsággal szembeni vitát a leglényegesebb kérdésben megnyertük, a 2020. július 16-án született bírósági döntés is igazolja álláspontunkat: a hazai energiaárakat nem Brüsszelben, hanem Magyarországon kell meghatározni. Így a rezsicsökkentés eredményeit megvédtük, a 2013 óta keletkezett több mint 1700 milliárd forintnyi megtakarítás pedig hozzájárult a gazdaság teljesítményéhez.

A kormány továbbra is elkötelezett abban, hogy megvédje a rezsicsökkentés eredményeit, amely az idén januárban meghirdetett klíma- és természetvédelmi akciótervnek is fontos eleme, hiszen ez is segít abban, hogy a lakosság tiszta, okos, megfizethető energiát használhasson a jövőben Magyarországon.

Kérem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként Riz Gábor képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka mondja el véleményét. Parancsoljon!

RIZ GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszak

jogalkalmazói, hatósági tapasztalataira, az energiaszektorban végbement változásokra és végrehajtott intézkedésekre tekintettel az energetikai tárgyú törvények kapcsán, valamint a harmadik energiacsomagra vonatkozó megfelelő szabályozási környezet kialakítása érdekében módosítás vált szükségessé.

A törvényjavaslat előzményeként, úgy gondolom, fontos megemlíteni, hogy az Európai Bíróságnak az Európai Bizottság Magyarországgal szemben indított kötelezettségzegési eljárása tárgyában hozott ítélete szerint Magyarország nem sértett uniós jogot azáltal, hogy az energetikai rendszerhasználati díjak megállapításakor kizárja az energiahálózatokra kivetett különadó és a pénzügyi tranzakciós díjakhoz kapcsolódó költségek rendszerhasználati díjakban történő elismerését.

Az Európai Bíróság megerősítette, hogy Magyarország megfelel az uniós energiapiaci szabályozási követelményeknek, és hogy az Európai Bizottság beleszólása nélkül, tagállami hatáskörben dönthet a rezsicsökkentést kiemelten érintő ezen kérdésekről.

Mindemellett Magyarország biztosítja a megfelelő jogorvoslati mechanizmust annak érdekében, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalnak a rendszerhasználati díjakat megállapító döntéseivel kapcsolatban hatékony jogorvoslati lehetőség álljon rendelkezésre a jelen jogszabály szerinti módosítások révén. Az Európai Bíróság ítélete szerint tehát Magyarország rezsipolitikája és a rezsicsökkentés nem ütközik uniós jogba. Magyarország az Európai Bizottsággal folytatott vitáját megnyerte, és megvédte a rezsicsökkentés eredményeit.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő T/13108-as irományszámú, az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat tartalma szerint három energetikai tárgyú törvény módosítását indítványozza. A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény, a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. számú törvény, illetve a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosítására irányuló törvényjavaslat előírja egyrészt az árszabályozás harmadik szintjének számító, a hivatal által meghatározandó konkrét döntés határozati formában történő meghozatalát, másrészt biztosítja ezen döntések ellen a közigazgatási eljárásokban általánosan alkalmazandó jogorvoslatot.

A villamosenergia- és a földgázár-szabályozás ez idáig kétszintű - útmutató,rendelet - volt, a tervezett módosítást követően viszont egy háromszintű -rendelet, útmutató, határozat típusú - szabályozás jön létre. Jelen módosítás célja e szabályozás harmadik szintjének kialakítása.

A jelenlegi ágazati szabályok alapján a rendszerhasználati, valamint a kapcsolódó egyéb díjak konkrét alkalmazandó mértékét a hivatal rendeletei tartalmazzák. Annak érdekében, hogy a díjak konkrét

alkalmazandó mértéke tekintetében biztosítható legyen a harmadik energiacsomag irányelvei alapján előírt hatékony jogorvoslat az érintett engedélyesek számára, szükséges, hogy azokat a továbbiakban rendeletek helyett a hivatal határozatokban határozza meg.

Tisztelt Ház! A hőenergia-ellátásban jelenleg a gáznak van a legfontosabb szerepe, az ország gázellátása tehát kritikus fontosságú kérdés. Az elmúlt években a kormány elvégezte azokat a beruházásokat, megkötötte azokat a szükséges megállapodásokat, amelyek nyomán ma el lehet mondani, hogy Magyarország gázellátása hosszú távon biztosított. Megépültek az összeköttetések a szomszédokkal, a hét szomszéd országból ma már hattal van gázvezeték-összeköttetése Magyarországnak, a keleti és nyugati vállalatokkal is korrekt, bizalomra épülő kapcsolat épült ki. Az együttműködések a jövőben is fenntartják, mivel az ország érdeke, hogy minél több forrásból, minél több útvonalon érkezzen gáz mindezen országokba.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!

A 2010 óta képviselt energiapolitikát jellemezve fontos megemlíteni, hogy a rezsಿನövelés pártján álló baloldallal szemben a Fidesz-KDNP-kormányzás alatt óriási mértékű rezsicsökkentés történt, amelynek eredményei számszerűsítve is imponálóak: 2013 óta közel 2000 milliárd forint maradt a lakosság zsebében, amely pontosan 2019. december végéig több mint 1700 milliárd és 2020. szeptember végéig közel 1800 milliárd forintot ért el.

A kormány továbbra is elkötelezett abban, hogy megvédje a rezsicsökkentés eredményeit, amely az idén januárban meghirdetett klíma- és természetvédelmi akciótervnek is fontos eleme, hiszen ez is segít abban, hogy a lakosság olcsó energiát használhasson.

Az elhangzottak ismeretében kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Balczó Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka jön. Tessék!

(18.40)

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr és Fidesz-vezérszónok! Ha a magyar kormány ezt a pert megnyerte, úgy, ahogy van, az Európai Bizottsággal szemben, akkor miért vagyunk itt? Miért vagyunk itt?

Őn nem azzal az okkal kezdte, hogy miért kell ezt a kérdést napirendre tűzni, miért kell törvényeket módosítani. Őn felsorolta a rezsicsökkentés szám-

szerű, önök által objektívnek tartott eredményeit. Tegyük hozzá, 2013-ban a Jobbik-frakció is megszavazta a rezsicsökkentést, amire úgy tekintek most is, mint egy alapvetően politikai projektre, amelynek természetesen valós eredménye és haszna is volt. Az, hogy ma, amikor változatlanul kapjuk a kimutatásokat, hogy mennyivel fizetünk kevesebbet, már kicsit kétséges számomra, kicsit olyan, mint amikor a kapitányi hídról leszólnak a gépházba, hogy: mennyi? Válasz: 30. Mi 30? Mi mennyi? Tehát nem tudjuk már, hogy pontosan mihez hasonlítjuk ezeket az adatokat.

Ugyanakkor önök arra hivatkoznak, hogy az Európai Bizottság ebben a perben nagyon sok kifogást emelt, és e kifogások bizonyos részéről azt állapította meg az Európai Bíróság, hogy az nem kifogásolható, abban a magyar kormány nem sértett EU-s jogot. Na, de nem biztosította a nemzeti szabályozó hatóság a villamosenergia- és földgázhálózatokhoz való hozzáférési díjat megállapító rendeletekkel szembeni hatékony jogorvoslati jogot. Azért ez van benne ebben a módosításban!

Tehát én nagyra tartom államtitkár urat, már régről, '98-2002 közöttől ismerem a munkásságát, egy kicsit zavar, hogy ezt a rezsiharcsstílust vette föl. Tehát ezt objektíven is szerintem el lehetett volna mondani, hogy amit az Európai Bíróság megállapított, részben igazunk volt, vannak olyan részek, amelyek jogot sértettek, ezt most mi kompenzáljuk, de az egészet megint úgy kellett beállítani, mint az örök küzdelmet, amit Magyarország az Európai Unióval szemben kell hogy folytasson.

Egyébként van még néhány olyan részlet, ami, valóban, azért kellett, hogy ebbe a törvényjavaslatba bekerüljön, mert nem felelt meg az európai uniós jognak.

Tehát azért mindennek ára van. Nyilvánvalóan annak is ára volt, valahol azt a pénzt meg kellett spórolni, amelyből ennek a rezsicsökkentésnek az összege kijött. Nyilvánvalóan nem akarok ennek kapcsán mélyebben belemenni abba, hogy azok a cégek, amelyeknek a bevétele csökkent, vajon azokat a szükséges hálózati fejlesztéseket megcsinálták vagy nem, meg voltak, amelyek részben azóta kivonultak. Krokodilkönyveket azért nem hullatok, mert nagyon jól tudom, hogy a megelőző időszakban ezek az energetikai cégek milyen hatalmas haszonra tettek szert, ezt milyen sokszor úgy vitték ki, hogy az anyavállalatainknak számoltak el költségekben, tehát nem erről beszélünk. De az nyilvánvaló volt szerintem már 2015 környékén, amikor a kötelezettségszegési eljárásban a dialógus megkezdődött, hogy valóban vannak részek, amelyek nem felelnek meg az uniós jognak.

Tagok vagyunk, teljesíteni kell. A Jobbik támogatni fogja természetesen azt, hogy ennek mi megfeleljünk, csak az valahogy zavart... Ha nem azt hallom, hogy megnyertük a pert, mindenben igazunk volt, hanem tényszerűen, sok mindenben támadtak minket,

nagyon sok kérdésben igazat adtak, ebben az EU-s jogot nem teljesítettük, ezért most korrigáljuk. Olyan kevesen vagyunk itt, nem a televízió közvetíti, engem egyedül kicsit ez a közös hangnem zavart, amely ezt harcként akarja itt is elővezetni. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Aradszki András képviselő úr, KDNP, parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttem szólók is inspirálnak sok szempontból arra, hogy kicsit megvilágítsam a helyzetet, annak külön hangsúlyozása mellett, hogy Magyarország a rezsicsökkentéssel szemben fellépő Európai Bizottságot, nem azt mondom, hogy legyőzte, de meggyőzte arról, hogy a rezsicsökkentésnek a törvényi és gazdasági alapjai alapvetően rendben voltak.

Hozzá kell tennem, volt szerencsém ezt a folyamatot valamilyen szinten követni. Az első lépés egy ilyen kötelezettségzegési eljárásnál egy levél, amelyben felsorolják, hogy milyen módon és mivel szemben lép fel, kíván fellépni az Európai Bizottság adott szervezete, ez az energiaügyi igazgatósága, a DG ENER. Ez nem két pontról szólt, tisztelt Ház. Ha emlékeim nem csalnak, ez hat vagy nyolc, de minimum öt, öt-nyolc közötti pontok voltak. Egyebek mellett az is szerepelt benne, hogy magát az egyetemes szolgáltatói árszabályozást is meg kell szüntetni, mindent piaci alapra kell tenni.

Az is szerepelt ebben a dologban, hogy mindenfajta költséget, ahogy a szolgáltatók ezt előírják vagy kéri, tulajdonképpen követnie kell az árszabályozásban Magyarországnak, ezáltal minden indokolt vagy kevésbé indokolt terhet a magyar lakosságnak, a magyar energiafelhasználóknak kellett volna viselni.

Ez a történet messzebb kezdődött. Ez ott kezdődött, és ebben is lehetünk precízek és pontosak, hogy 2002-2010 között az akkor kormányzó erők, a baloldali erők háromszorosára engedték emelni a gáz árát és ötszörösére a villany árát. Ebben az időszakban vásárlóerő-paritásban is, de euróban számolva is a legmagasabbak között volt a Magyarországon elérhető áram és gáz ára. 2010-től kezdve a magyar kormány ezeket az árakat befagyasztotta, majd azt követően 2013-ban - ezek szerint a Jobbik közreműködésével is, annak támogatásával is - több lépésben 25 százalékkal csökkentette. Eddig ez nem lett volna baj.

Ellenben az Európai Bizottság, figyelemmel az érintett szolgáltatók, mondjam azt, hogy észrevételére, de azt is lehet mondani, hogy panaszkodásaira, elkezdte vizsgálni ezt az egész kérdést, és ahogy az előbb is említettem, nem két kérdésben kifogásolta a magyar kormány és ezen keresztül a magyar parlament eljárását, és nem két kérdésben gondolta azt,

hogy túl jól jártak a magyar fogyasztók, szemben a szolgáltatókkal, hanem többen is.

Én nagyon hittem és hiszek is a tárgyalásokban. Ezeket a tárgyalásokat a magyar kormány egy kormányfelhatalmazás alapján elkezdte, és lépésről lépésre értünk el odáig, hogy a bíróság elé csak kettő kérdésben ment el a Bizottság, amely kettőből egyet mondtak számunkra, hogy az szembe megy az európai joggyakorlattal, ez pedig az, hogy nem biztosítottunk a szabályozó hatóság döntésével szemben megfelelő jogorvoslati lehetőséget az érintett szolgáltatók, illetve rendszerhasználatot biztosítók részére. Ez a rövid tényállítás, az előzmény.

Ezek után én is bátran merem mondani, hogy a magyar kormány szívós munkájával sikerült megvédeni a rezsicsökkentés értékeit, sikerült elhárítani azokat az akadályokat, amelyeket később más jogi szabályozási kezdeményezésekben az Európai Bizottság többször megkísérelt, hogy például ne lehessen szabályozott áron vételezni az egyetemes szolgáltatást igénybe vevő fogyasztók részére az áramot, a gázt és a távhőt.

Tehát ha így nézzük, akkor azt kell mondanom, túlnyomórészt sikeresek voltunk. Ha ezt a túlnyomórészt százalékban le kellene fordítanom, ez 98 százalék. Ez 98 százalékos siker, lehet mondani, ebben az ügyben, ami nagyon fontos eredmény, hogy szívós munkával sikerült meggyőzni a Bizottság hozzáértő emberét is arról, hogy Magyarországnak a rezsicsökkentéssel kapcsolatos eljárásokban igaza van, méltányos, okszerű és a gazdasági helyzetet nem veszélyeztető, az ellátásbiztonságot nem veszélyeztető módon hajtotta végre mindenki javára az államtitkár úr által is meghatározott mértékben előnyt jelentő rezsicsökkentést. Ezt az értéket sikerült megvédeni az elmúlt évek alatt 2015-től kezdődően.

(18.50)

Mindezek alapján magáról a törvényjavaslatról csak annyit tudok mondani, hogy természetesen ki kell elégiteni az Európai Bizottság kezdeményezésére indult perben a Bíróság ítéletét. Erre vonatkozóan az előterjesztés alkalmas. S abból a szempontból is alkalmas, hogy az energetika egy nagyon érzékeny rendszer, és ezt mindannyian tudjuk, akik itt vagyunk a teremben. Tehát itt a bírósági, hatósági felülvizsgálati eljárásban nem lehet veszélyeztetni az ellátásbiztonságot, nem lehet veszélyeztetni a piac működését, és nem lehet veszélyeztetni azt sem, hogy az ellátásbiztonságon keresztül a szolgáltatásokat igénybe vevők, a rendszerhasználati díjakat megfizetők ne hektikusan változó körülmények között szolgáltatassák a feladatukat.

Úgy gondolom, hogy ebből a szempontból arányos, mértékadó és jogilag is egy kellően cizellált megoldást talált az ITM, mert gondolom, ők voltak az

előterjesztők, és az Igazságügyi Minisztérium készítette elő. Ebből a szempontból úgy gondolom és biztos vagyok benne, hogy kellő mértékben és megfelelő módon szabályozza a törvényjavaslat ezt a nehéz kérdést, s gondolom, hogy egyeztetve is van a Bizottsággal. Tehát ilyen szempontból további támadásokra nem lesz lehetőség, és nem várhatók ilyen támadások.

Összességében mindezek előrebocsátása mellett, illetve nem is előrebocsátása, hanem elmondása mellett azt tudom mondani, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja ezt az előterjesztést, mert az előterjesztés továbbra is biztosítja a jövőben azt, hogy Magyarországon a gáz ára a második legolcsóbb az európai uniós országok között. Illetve a legolcsóbb az európai uniós országok között Belgrád (*sic!*), és a második legolcsóbb az áram ára az egyetemes szolgáltatók vonatkozásában, és ezt a pozíciót szeretnénk minél tovább tartani. Egyébként a piaci környezet és az időközben elvégzett munka, az infrastrukturális beruházások alkalmasak arra, hogy azok a beszerzési források, amelyek újabban rendelkezésünkre állnak vagy a közeljövőben rendelkezésünkre fognak állni, az ár további leszorításának a lehetőségét is magukban tudják hordozni.

Én azt tudom mondani, hogy az ítéletet ismerve köszönöm a kormány munkáját, köszönöm azt a szívós és elkötelezett feladatvégzést, amivel az ítéletet így sikerült meghozatni az Európai Bírósággal. Ismételtelen megerősítem, hogy támogatni fogjuk az előterjesztést.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Varga László képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Tessék!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Érdekes dolog a közélet és a politika, hogy egy konkrét kérdést mennyiféleképpen lehet megítélni. Én tényleg abban hittem mindig, hogy van közepe a dolgoknak, vagy van optimuma, és tudunk erről így beszélni. Mondjuk úgy, hogy a rezsidíjak, a rezsicsökkentés mint kérdés és az ezzel kapcsolatos fejtegetések nem ebbe a kategóriába tartoznak. Azt látom, hogy nagyon másképp ítéli meg az elmúlt hét-nyolc évet ebből a szempontból egy kormánypárti politikus, és nagyon máshogy sok ellenzéki képviselőtársam, és jómagam is. Erről fogok részletesen beszélni a felszólalásomban.

Először a konkrét előterjesztésről néhány gondolat. Valóban, ahogy elhangzott, ha minden rendben lett volna, nem lennének itt, ezt Balczó Zoltán nagyon helyesen mondta el. Az Európai Bíróság ítélete kapcsán nyilván vannak olyan pontok, egészen pontosan három jogszabályban, a villamos energiáról szóló törvényben, a földgázellátásról szóló törvényben, illetve

a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló törvényben, amelyeket módosítanunk kell, hiszen egy kötelezettségszegési eljárást zárt le az Európai Bíróság ítélete. Megjegyzem, hogy az ezzel kapcsolatos problémákra az MSZP frakciója már akkor felhívta a figyelmet.

E helyütt hadd állapítsak meg három dolgot, mert nem tudom, hogy bármilyen értelemben tényleg a Bizottsággal egyeztetve született-e ez a normaszöveg. De az mégiscsak igaz, hogy a MEKH határozatával szemben benyújtott keresetlevélnek nem lesz halasztó hatálya a határozat alkalmazására. Másrészt az is igaz, hogy a bíróság a MEKH határozatát nem változtathatja meg. Harmadrészt az is igaz, hogy jogsértő határozat esetén mindaddig a jogsértő határozat szerinti árakat kell alkalmazni, amíg a MEKH újabb határozatot nem hoz. Ez a konkrét történet, a konkrét megoldás, amely kapcsán - nem tudom, milyen előkészítés történt, mert erre nem tért ki az exposé, de - lehetnek kérdőjelek arra, hogy a konkrét megoldás az ítéletnek megfelelő-e.

De nem is erről szólt ez a vita eddig, hadd mondjam el. Ezt megközelíthetjük nagyon sokféleképpen. Egyébként nyilván én is remélem, hogy megfelelő megoldást fog végül, akár módosító indítványok révén az Országgyűlés elfogadni, mert mindannyiunknak ez lenne az érdeke. A konkrét dolog itt a rezsizárakról, a gázárakról, a rezsicsökkentésről és az ezzel kapcsolatos propagandáról szól, és ez a vita is erről szól.

A 2000-es évek elején, ennek az évszázadnak az első évtizedében számtalan okból rendkívül magas világgiazi árakat figyelhettünk meg mind a gázár tekintetében, mind egyéb energiahordozók tekintetében. Ez eléggé determinálja azért az adott nemzeti kormányok mozgásterét. Amennyire elkötelezett szociálisan egy-egy kormány, ebben az évtizedben is az MSZP vezette kormányok próbálták például szociális alapú gázártámogatással a legnehezebb helyzetben lévő honfitársainkat kompenzálni, segíteni abban, hogy ezek az energiadíjak számukra megfizethetők legyenek.

Azonban sok okból a 2010-es években jelentős csökkenés történt, különösen a gázár tekintetében a világgiacon. Sok oka van ennek, például a világ számtalan helyén a palagázmezők feltárása, így egyfajta bőség van ebből az energiahordozóból jelenleg, és nyilván minden ilyen folyamat ahhoz vezet, hogy az árak csökkennek. Nagyon komoly csökkenést lehetett elérni. 101 forint a mostani ár köbméterenként, de hadd mondjam el, hogy olyan pont is volt idén májusban, amikor a közép-európai gáztózsde ennek a szervezetnek a honlapja szerint 19 forintnál kicsit kevesebbet kellett fizetni egy köbméter gázért, de az elmúlt hónapokban egyszer sem lépte át az ár a 30 forintot.

Nyilvánvalóan abban a politikai helyzetben, abban a politikai klímában az energiahordozók ára lehetővé tette az önök számára az egyébként az MSZP-

frakció által is támogatott rezsicsökkentést. Mi természetesen egy igazságosabb rezsicsökkentést csináltunk volna, ha tehetjük volna, tettünk is olyan javaslatokat, hogy különösen az alacsony fogyasztási kategóriában, a legrászorultabbaknál még kevesebb legyen a rezszi díja mind a gáz, mind az áram, mind a víz tekintetében. De azt kell mondjam, teljesen érthetetlen, hogy 2014 áprilisa óta miért nem tettek további lépéseket olyan helyzetben a gázár csökkentése tekintetében, amikor a világgpiacon ezt minden lehetővé tette. Minden. Az árak egészen biztosan.

(Az elnöki széklet dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Úgyhogy az a helyzet, hogy az önök szabályozásával nemhogy jobban jártak konkrétan az elmúlt években az emberek, hanem azt látjuk, hogy sajnos rosszabbul, merthogy sokkal kevesebbet kellett volna fizetniük. Százmilliárdos tartalék képződik ezen az ingatlanyszerkezéskedésen, miközben családok, különösen szerény jövedelmű emberek számára ez egyre nagyobb nehézségeket okoz. Tehát én azt gondolom, hogy haladéktalanul lépni kell, csökkenteni kell a gáz árát, akár sávos rendszerben, akár figyelembe venni a rászorultsági elvet. Mi folyamatosan ilyen javaslatokat teszünk és tettünk önöknek.

(19.00)

Itt tenném az asztalra azt a kérdést is, hogy ha valóban csökkentek volna az elmúlt években tovább, a piaci folyamatoknak megfelelően a gázárak Magyarországon, akkor mondjuk, az olyan szilárd tüzelésű anyagok, illetve különböző egészségtelen technikák alkalmazása is visszaszorult volna, mondjuk, akár a Sajó völgyében, Borsod megyében, ahonnan én származom, ami számtalanszor, különösen a téli hónapokban nagyon komoly szmogot okoz, és egyébként nagyon egészségtelen levegőt eredményez, ezáltal egészségkárosodást okoz az ott élőknek. Szerintem ebben fogjunk össze, nézzük meg, hogy mik a lehetőségek. Itt van egy koronavírus-járvány, társadalmi-gazdasági problémák tömegével, most egy nagyon komoly gázárcsökkentés - és megjegyzem, hogy ez nyilván hatással van az áram árára is -, egy ebből fakadó áramárcsökkentés szerintem jelentős lehetne, jelentős előrelépés lehetne számtalan magyar család számára.

Azt én is úgy gondolom, hogy természetesen lépéskényszer van, és azt szeretném mondani, hogy meg fogjuk nyilván várni, hogy milyen irányba módosul még ez a javaslat esetleg a módosító indítványokkal, vagy a Törvényalkotási bizottság összegző módosítója után. Én azonban azt javaslom, hogy mi-

vel úgymint túlnyúltunk egy picit itt a szűken vett előterjesztésen, lépjük meg minél hamarabb, akár közősen, egyhangúlag azt, ami igenis szükséges ebben a helyzetben, és a piaci folyamatoknak megfelelően ezt a lehetőséget, hogy csökkenjen a rezszi, biztosítsuk magyar családok milliói számára. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Varju Lászlónak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy kinek-kinek a vérmérséklete szerint kell vagy lehet, vagy muszáj ebben a kérdésben állást foglalni, mert őszintén szólva, vérlázító az, amit csinálnak, hogy miközben van egy világos bírósági ítélet, amelyben elmarasztalták önöket, eközben azt állítják, hogy győztek, és itt minden rendben volt, és megpróbálják eladni nekünk itt most az eladhatatlant. Hozzászoktunk már ahhoz, és nem ez az első eset, hogy ez megtörténik, így azt gondolom, inkább azzal kezdem, hogy márpedig, ha az a hatásvizsgálat, amit egyébként minden ilyen törvény előtt vagy módosítás előtt el kellett volna készíteni, ha az itt lenne, akkor most valóban nyilvánvaló lenne, hogy önök nemcsak kommunikációs jellegű, szövegben elmondott, mondandóban elhangzó, de egyébként leírva meg egészen más van, és a kettő között igazából semmilyen összefüggés nincs, akkor az, mondjuk úgy, hogy akkor látható lenne. *(Sic!)*

Éppen ezért meg nem értem, és elfogadni nem tudom, és újra mindig elmondom, hogy márpedig önöknek van egy saját törvényük, amelyben elfogadták azt, hogy itt előzetes hatásvizsgálatokat, sőt egyébként utólagos hatásvizsgálatot kellene készíteni, mert államtitkár úr, amit most elkezdett sorolni, ennyi ezermilliárd forint, ennyi százmilliárd forint - ja, és miért nem több a megtakarítás, kedves államtitkár úr? Miért nem többet csináltak ennél? Hiszen egyébként erre lett volna lehetőség, ha az állampolgárookra hivatkozik, hogy az a gázárcsökkenés és az az energiaár-csökkenés, ami bekövetkezett a piacon, ha azt nem nyúlták volna le magáncégek, amiket önök hoztak létre ebben az időszakban, akkor az állampolgároknak több jutott volna. Hiszen ha végignézik a MET-nek azt az osztalékkiosztását, amit egyébként, mondhatnánk, azt a sok milliárd forintot az állampolgároktól vették el, és jóval magasabb rezsicsökkentést, valóságos rezsicsökkenést lehetett volna elérni az állampolgároknál, nem pedig azt hazudni, hogy önök csináltak valamit, miközben egyébként nem történt más, mint hogy a 2010-es világgpiaci árhoz képest igen jelentős csökkenés történt 2014-16-ig, és önök ebből semmit, szinte semmit nem adtak át az embereknek, a családoknak.

Éppen ezért azt gondolom, hogy ezért nem készítenek hatástanulmányt, mert akkor kiderülne, hogy mindennél sokkal több jár az embereknek. Úgyhogy a nagy rezsihazugsággal nem érdemes itt, ebben a Házban, mondjuk úgy, kampányolni, ezt otthon, egymás között, és ha nagyon muszáj, akkor a helyi fórumaikon elmondhatják, itt nem érdemes, mert itt így is, úgy is lebuknak ezzel ebben a történetben.

Ráadásul önmagában maga ez a törvénytervezet vagy módosítás másról szól. A bíróság világosan kimondta, hogy Magyarország jogot sértett, és ezzel nem biztosította a nemzeti szabályozó hatóság villamosenergia- és földgázhálózathoz való hozzáférés díjait megállapító rendeleteivel szemben a hatékony jogorvoslathoz való jogot, éppen ezért ezen önöknek módosítani kell. Tehát nem megnyerték, hanem elvesztették, miközben persze kiderülhetett volna az is, hogy az a szabályozás, amit önök kezdeményeztek... - mert mi is történt? Azzal, amit létrehoztak és helyzetet teremtettek, lényegében, mondhatnám úgy, hogy nemcsak egyetemeket, hanem azokat a befektetőket is elüldözték, akik az energiaszektorban benne voltak, amiktől egyébként akkor... - mert képviselőtársamnak itt menet közben említettem, de ön szívesen emlegeti a magas gázárakat, ami egyébként a világpiaci árból következett, ráadásul azt ne felejtse el mondani, hogy akkor volt gázártámogatási rendszer, azért, hogy azok, akik leginkább rászorultak, azok igen jelentős támogatást kaptak, míg egyébként, akiknek az úszómedencéjük fűtéséről kellett gondoskodni, azt ne ugyanazzal kelljen, mint az önök módszerével használni - zárójel bezárva.

Tehát ilyen értelemben az árcsökkenést, a világpiaci árcsökkenést ilyen értelemben önök, mondhatnám úgy, hogy lenyúlták, kialakítottak egy olyan helyzetet, hogy lényegében állami monopóliummá tették ezt a piacot, de a helyzet az, hogy az állampolgárok szempontjából nem jobb lett a körülmény, hanem rosszabb, és önök ezzel a helyzettel, ezzel az erővel visszaélnék. Gondolom, államtitkár úr sem vitatja azt, hogy 2016-ban 12 éves mélypontra volt a gázár, és sokkal jobb helyzetbe kerülhettek volna az állampolgárok mindahhoz képest, amit önök itt most szóban elmondtak, mert még egyszer mondom, az előterjesztéshez persze ennek semmi köze.

Az a kérdéskör azonban nyitva marad, és ez a harmadik témakör, amit szeretnék felhozni, hogy amikor önök az ellátás biztonságára hivatkoznak, akkor pillanatnyilag e hatástanulmányok hiányában nem látjuk azt, hogy mennyire alakul ki az a szituáció, vagy hogyan változik az a helyzet, ami a vízi közműveknél bekövetkezett azáltal, hogy a hálózatfejlesztésre elvonták onnét a forrásokat. Ott a költségvetésből van is pótlásra, mondjuk úgy, hogy külön tétel, de ott is az alultervezett, és ennek következményeként az ellátásbiztonságról, az ellátás biztonságáról nyugodtan lehet beszélni. Megkérdőjelezhető,

egyre több azon a területen az a helyreállítás és az a javítás, amit el kell végezni.

A kérdés az, hogy itt, ebben a szektorban és elsősorban az áramtermeléssel foglalkozó szektorban, annak hálózatában milyen biztonságban vagyunk. Ezt én nagyon hiányolom, hogy abban nem segítették az Országgyűlés tisztánlátását, és nem adtak arra lehetőséget, éppen azáltal, hogy ezeket az adatokat eltitkolják, és nem hajlandók számunkra biztosítani. Úgyhogy összességében véve azt gondolom, hogy amit kell, azt hajtsák végre, csinálják meg végre, merthogy néhány éven át elbliccelték, illetve azt gondolom, hogy szándékosan teremtettek olyan helyzetet, aminek piaci következményei is lettek.

(19.10)

Önök előállították ezt a helyzetet. Csak egyet nem értek, hogy miért élnek vissza ezzel a helyzettel, és ahelyett, hogy az állampolgárok lennének a kedvezményezettjei a világpiaci gázárscsökkenésnek, ehelyett önök azt lenyúlják, és hol magánszektorba hagyják kivinni, vagy pedig a költségvetésben olyan kiadásokat tesznek, amire, azt gondolom, hogy semmi szükség sincsen.

Éppen ezért a mi álláspontunk szerint az energia-politika megújítására és az energiaágazat átalakítására van leginkább szükség, amit el kellene indítani. Itt az energiatartósságunk továbbra is meghaladja a 62 százalékot. Saját fosszilisenergia-készletünk korlátozott; a földgázfelhasználásunk túlsúlyos, ezt 82 százalékos importból szerezzük be; az erőműparkok elöregedett stádiumban vannak. Szóval, sorolhatnánk azt, hogy mi mindennel kellene foglalkozni, bár most ha mondhatnánk, hogy éppen az előbb említett árpolitika eredményeként felhalmoznak, és ezt a hálózatot akarják rendbe tenni, és nem az európai hitelből akarnak majd ezzel foglalkozni, akkor azt gondolom, hogy közelebb kerülünk ahhoz, hogy az ellátási rendszer biztonságáról gondoskodjanak.

Éppen ezért mi azt mondjuk, hogy a politikától független energiahatóság állapítsa meg az árakat, és ilyen módon ennek a feltételeit kell kialakítani. Kezdődjön meg a hazai piac szorosabb integrációja az európai piacba; vezessük ki azokat a különadókat, amiket egyébként ebben a szektorban önök vezettek be; és azt hiszem, hogy nagy szükség lenne a közösségi energiatermelésre. Az alternatívenergia-hasznosításról is külön lehetne szót ejteni, de akkor talán már túl messzire megyek, nem teszem, hanem azt mondom, hogy hajtsák végre azt, amire egyébként önöket a Bíróság kötelezte. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az

elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Varga-Damm Andreának.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Elnézést... *(A mikrofonja felcsatolása közben:)* Most mindjárt fogok beszélni, csak elfelejtettem felcsatolni.

Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ez a javaslat semmi más, mint az állítólag megnyert európai bírósági ítélet végrehajtása. Úgyhogy tényleg elképesztő, hogy az ember úgy érzi magát az utóbbi években, mint hogyha egy ilyen filmen látná az egész országot, mert képes a Fidesz-kormány mindenről egészen máshogy nyilatkozni, mint a valóság, de azt hiszem, hogy ezt már megszoktuk.

Mindenesetre nem szóltam volna hosszan, mindössze annyit mondtam volna, hogy természetesen megszavazom ezt a javaslatot, mert indokolt, de miután államtitkár úr már megint a rezsicsökkentéssel jött, ami, azért mindannyian tudjuk, és minden értelmes magyar ember tudja, hogy egy óriási blöff volt, tekintettel arra, hogy míg 2001-2004-ig lassú, de folyamatos emelkedése volt az energiahordozók világpiaci árának, majd 2004-2008 között irdatlan nagy mértékű megugrása lett ezeknek, amit valóban nagyon nehéz volt az akkori, egyébként számomra egyáltalán nem kedves kormánynak kezelni. És mit láthattak a háztartások a Gyurcsány-kormány utolsó négy évében? Hogy kényszerűen, hónapról hónapra emelkedtek az energiahordozók árai, különösen a gáz ára, amit persze a kormány megpróbált egy kompenzációval, tehát különböző kedvezményekkel a szegényebb sorsú polgárok számára kompenzálni, de tény, hogy nem nagyon lehetett mit kezdeni azzal, hogy az importkényszer miatt az energiahordozókat csak drágábban tudta az állam, illetőleg a szolgáltató beszerezni.

Majd milyen szerencsés helyzet állt elő: míg 2012-ben például az olajnak 124,65 dollár volt a hordónkénti ára, tehát azért bőven 100 dollár felett, 2015-re már 26 dollár volt a hordónkénti ár. Gondolják meg, közel 100 dollár három év alatt, ez ilyen zuhanás volt! Na most, mit látott a kormányzat az energiahordozók árának csökkentésében? Egy óriási lehetőséget látott, mert eladja a társadalomnak a több lépésben való 25 százalékos csökkenést, közben persze, beleiktatva az önköltséget, mindent, legalább 60 százalékkal kevesebért tudta beszerezni a közbeiktatott MET nevű banda az energiahordozókat importból, és a szolgáltatóknak olyan áron adta el, hogy a 25 százalékos rezsicsökkentést képtelenek voltak kigazdálkodni úgy, hogy az ne legyen... A fejlesztésekre és tényleg a karbantartásokra és a rendszerfejlesztésekre szolgáló forrás már nem maradt meg, és gyakorlatilag nagy részüket kiéhezgették.

Igaza van Balczó Zoltán képviselőtársamnak, hogy azért a korábbi években elég jól kerestek, ez nem

vitás, tehát tartalékolhattak volna, de attól még a kormányzatunknak ez a szemfényvesztése, amit rezsicsökkentésnek hív, mindannyian tudjuk, hogy egy óriási átverés volt; persze, lehetett vele választást nyerni. Miért? Mert a 2000-es évek második felében elképesztően sok embernek - miután a reálbérek nem növekedtek - nem volt módja finanszírozni az energiaárak megugrását, és bizony a jövedelmek nagy része a rezsire ment.

Soha nem fogom elfelejteni, Orbán Viktor 2008-ban vagy 2009-ben mondott egyik beszédében azt mondta, hogy az emberek a rezsire keresnek. De nemcsak azért kerestek a rezsire az emberek, mert így alakult történelmileg, hanem azért, mert az áldásos kormányzati tevékenységek eredményeként, beleértve az első Orbán-kormányt, bizony a bérek alacsony színvonalon maradtak, míg minden egyes termék vonatkozásában, még a belföldön előállított termékek vonatkozásában is, irdatlan nagy áremelkedések voltak. Ugye, tetszenek emlékezni a 33 százalékos inflációs időszakokra?

Tehát mit lehet mondani? Azt lehet mondani, hogy ma lehet, hogy e miatt az európai bírósági ítélet miatt jogszabályt kell módosítani, lehet, hogy az a rendszer, amit a Fidesz-kormány felépített a rezsicsökkentésre, bizonyos elemeiben törvényes, de hogy totálisan etikátlan volt a magyar társadalommal szemben, az biztos.

Soha nem felejttem el, hiszen már akkor sem voltam fiatal, a második Gyurcsány-kormány ideje alatt, ahogy a Fidesz folyamatosan ócsárolta a kormányzatot amiatt, hogy nem tud ellenállni a rezsiköltségek emelkedésének. Az más kérdés, hogy katasztrofális volt az akkori kormány kommunikációja, mert sajnos a magas lóról ők sem tudtak leszállni, és az egyszerű ember egyszerű nyelvén elmesélni, hogy milyen folyamatok zajlanak a világban, és ha tetszik, ha nem, piacgazdaság van, és az istennek nem tudja egy állam kompenzálni és finanszírozni egy egész ország lakosságának rezsijét. Tehát ők is ügyetlenek voltak rendszeren, meg is ágyaztak a Fidesz kétharmados nyeresének. Egyébként ez volt az egyik nagyon fontos eleme; hiába volt természetesen a gázártámogatási rendszer kialakítva, volt annyi szavazó, aki egyszerűen képtelen volt megérteni, hogy a gazdasági szükségszerűségek hozták azt a helyzetet, és a Fidesz gyakorlatilag le tudta hosszú éveken át aratni ennek a gyümölcsét, a rezsicsökkentés álcája mögé bújtatva.

Én egyet tudok mondani, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, az nem járja, és a magyar polgárok nem azért vannak, hogy különböző energetikai szolgáltató cégek profitjának termelői legyenek, ezt ön is tudja. Ezt ön is tudja! Ebben igaza van képviselőtársamnak, Varju Lászlónak, hogy a MET-nek az elképesztő profittermelése gyakorlatilag arról szól, hogy ezt a polgárok fizetik meg, rezsicsökkentés ide, rezsicsökkentés oda. Egyébként azt már én sem értem, hogy a

számláinkon lévő eddig ki nem fizetett összeg már miből jön ki, hiszen senki nem garantálta azt, hogy a rezsicsökkentés kezdetekor fennmaradt utolsó árak lennének azok az árak, amelyeket folyamatosan fizetni kellett volna, hiszen, ha tetszik, ha nem, az energiaárak világpiaci ára miatt ezen energiahordozók árai is változni szoktak. Tehát már én sem értem, hogy mihez igazítják, de egyet viszont tudok, hogy ha megnézek egy mostani gázszámlát és megnézek egy 2008-as gázszámlát, furcsa mód ugyanannyit fizetek.

(19.20)

Tehát akkor már végképp nem értem, hogy az a különbség, amit ma kimutatnak, miből jöhet ki, hiszen semmivel sem fizetünk ma már kevesebbet, mint akkor, amikor háromszor annyi volt az energiahordozók világpiaci ára, mint, mondjuk, 2014-15-ben. Úgyhogy ez az egész egy nagy átverés show, és senki nem érti az összefüggéseket, nem is nagyon magyarázzák el az embereknek, bár ahogy látom, az emberek már annyira belefásultak, hogy talán azt a sort meg sem nézik, amely arról szól, hogy éppen mennyi rezsiköltséget nem kell kifizetniük. Viszont természetesen propagandának nagyon jól mutat.

Száz szónak is egy vége, nagy tisztelettel: energia-biztonság, megfizethető energiaárak, tisztességes kiszolgálás és őszinteség. Ha a kormányzat a polgárok felé gesztusként ezt gyakorolja, ezt csinálja, akkor, nagy tisztelettel jelzem, ebben az ellenzék is együtt fog működni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a KDNP képviselőjének. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Én tényleg optimista ember vagyok és megpróbálom akkor elmagyarázni, hogy a rezsicsökkentés miért jelentett valóságos előnyt az egyetemes szolgáltatást igénybe vevők részére, magyarul: a lakosság döntő részének, mondhatjuk, előnyt jelentett a rezsicsökkentés.

Azt a mondatot hangsúlyozza a baloldal mind a három felszólalója (*Dr. Varga-Damm Andrea: Én nem vagyok baloldali!*), hogy 2002 és 2010 között borzasztó világpiaci gázáremelkedés történt. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Hát, az volt!*) Azt az egy dolgot azért tessék figyelembe venni, hogy Magyarország a hosszú távú orosz gázszerveződésen keresztül szerezte be a gázt akkor, és nem tudom, most hogy állunk ezzel a dologgal, de az elmúlt tíz évben volt ilyen szerződésünk. Ezek a szerződések az árkövetés szempontjából mindig tompították a világpiaci ár

súlyát és arányát. Tehát közel sem volt olyan mértékű a gázár emelkedése a Magyarországra behozott orosz gáz szempontjából, mint ahogy önök megállapították az előtük álló statisztikai adatokból. Ez az egyik dolog.

A másik dolog, hogy elhangzik az a vád, hogy ezen a rezsicsökkentésen hogy meggazdagodtak egyes vállalkozások, gázipari, illetve energiaipari vállalkozások. Nem értem, hogy ők miért jönnek Magyarországra meggazdagodni, amikor - itt vannak előttem a számok - gázár szempontjából Budapesten, azaz Magyarországon a legolcsóbb az egyetemes szolgáltatói ár. Ezzel szemben Stockholmban ennek majdnem a tízszerese, ott többet lehetne keresni. De ugyanez vonatkozik más városokra is, háromszorosa, illetve duplája Tallinnban, Ljubljanában, Berlinben, Prágában. Tehát ezekben a városokban mégis jobban lehetne keresni, mint a legolcsóbb egyetemes szolgáltatói árral bíró Budapesten. Ezt magyarázzák el nekem! Hogy lehet az, hogy más városokban drágább a gázár, amikor nálunk is lejjebb esett a világpiaci ár és nálunk is, nálunk a legolcsóbb a lejjebb esett, illetve alacsonyabb világpiaci ár mellett?

Van még egy csúsztatás önöknél. Előveszik a gáz világpiaci árának a csökkenését. Ez olyan, mintha nagy tömegben vásárolnák meg a búzát. Akkor nyilvánvalóan olcsóbb, de ha kilónként veszik, akkor drágább. Az egyetemes szolgáltatói ár tükrözi a világpiaci árat, de nem olyan mértékben, ahogyan önök gondolják. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Hát, erről beszéltem, igen!*) Ez nem csak nálunk van így. Akkor miért van Stockholmban 22 eurós gázár? Miért van, mondjuk, Lisszabonban 7,8 eurós gázár, nálunk meg 2,95 eurós? Tessék nekem ezt megmondani! Önök egyszerűen csúsztatnak. Csúsztatnak, elferdítik a valóságot, és nem szakmailag szólnak ehhez a kérdéshez.

De ezt tették mindig. A rezsicsökkentés bevezetésekor, 2013-ban ezt tették. Ezt tették 2015 és '18 között. Mindig azt mondták, hogy persze, esett a világpiaci ár, miért nem alacsonyabb a gázár. Azért, mert Magyarországon a legalacsonyabb a gázár. A legalacsonyabb! És ugyanúgy szerezzük be, ugyanazokból a forrásokból szerezzük be, mint a többiek. Ez a rezsicsökkentésnek köszönhető.

A másik dolog, hogy miért volt a kormány 2002 és 2010 között eszköztelen. Azért, kérem, mert 1994-ben úgy, ahogy volt, szőröstül-bőröstül eladták az energiaszektort a külföldi befektetők részére. Ők profitot akartak, és nem volt eszköze a kormánynak 2002 és 2010 között ezekkel a multinacionális energiagigókkal szemben, hogy érvényesítse a magyar emberek érdekeit. A magyar kormány 2010 után átstrukturalta ezeket a viszonyokat. Így az intézményrendszerünk, a gáztárolási rendszer magyar kézbe került, a MOL-ban vissza tudtunk szerezni 25 százalék plusz

egy szavazatot. Ezek mind olyan eszközök, amelyekkel, ha a kormány jól él, akkor tudja stabilan alacsonyan tartani a gáz- és egyéb villamosenergia-szolgáltatói árakat.

Egyébként, ha megnézzük a számokat és az energiaszektor összességét nézzük, 2002 és 2006 között olyan 60 százalékos dominanciája volt a külföldi befektetőknek. Csehországban is volt ilyen monopolhelyzetű cég, az is körülbelül 60 százalékot tudott magában az áram- meg a gázkereskedelemben, az a ČEZ volt, meg a mai napig is komoly befolyással bír, az cseh nemzeti állami vállalkozás volt. Ott nem voltak ilyen kiugrások 2002 és 2010 között a gázárban meg a villamos áramban, mint Magyarországon.

Az a fajta privatizációs örület, az a felelőtlen gazdálkodás, ami '94-ben megtörtént, az köszönt vissza 2002 és 2010 között. Mi ennek vetettünk véget, és még egyszer mondom, sikeresen vetettünk véget a rezsicsökkentéssel, mert a rezsicsökkentés minden egyes értékét meg tudtuk tartani, az Európai Bíróság előtt is meg tudtuk védeni. Mert azt az elemét nem fogadta el a bíróság az Európai Bizottság keresetének, ami egyébként közvetlenül kihatna negatívan a gáz árára, illetve a szolgáltatások árára. Magyarul, növelné az árát, mert ha be kellene számítani azokat a költségeket az árkalkulációba, amelyekről beszélt az ítélet, akkor magasabb lenne az ár. De ezt megvédtük.

Az emberek számára a legfontosabb dolgot megvédtük, és a rezsicsökkentés értékét meg tudtuk tartani. Ezért azt mondom, hogy csak gratulálni lehet a magyar kormánynak, aki ezt a harcot végigvitte. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Balczó Zoltánnak, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Én az általános energetikai és rezsicsökkentési vitába nem szeretnék most belemenni, bár elég sok szempontból lehetne elemezni. Sok mindenben egyetérttem az előttem szólókkal, többek között Varju Lászlóval, de a felszólalása végén arról beszélt, hogy gyakorlatilag milyen módon kéne egy olyan energiastratégia, amely figyelembe veszi azt, hogy Magyarország mennyire kiszolgáltatott, hogy a gáznak is több mint 80 százaléka külföldről jön, és ezt felsorolta. Nem tudom, jól értelmeztem-e, de úgy tűnt, hogy képviselő úr továbbra is azt a felfogást vallja, ami ebből kimondatlanul következik, hogy Magyarország számára a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartása egy létkérdés.

Őn képviselő volt 2006 és '10 között, amikor Podolák György volt a Gazdasági bizottság energetikai albizottságának elnöke, én európai parlamenti képviselő, az energetikai bizottság tagja voltam. Akkoriban az energetikai bizottság tett egy látogatást Strasbourgban, élén Podolák Györggyel, valamint

ott volt Süli János mint vezérigazgató. Ott a magyar képviselőkkel egyeztetünk, és az én véleményem is az volt, és az MSZP-é is, hogy a kapacitásfenntartás szükséges. Gyürk András taktikázott és kétségét fejezte ki, hogy ha a Fidesz kormányra kerülne, mit tenne. Ez csak felidézés volt, mert nem tudom az önök álláspontját most, csak azt, hogy amit a végén elmondott, az közvetve arra utalt, hogy erre az energia-előállításra szükség van. De itt valóban én is eltertem az eredeti jogi témától, hogy így mondjam. Csak tulajdonképpen nem ismerem pontosan az MSZP álláspontját.

(19.30)

Az külön kérdés - akkor hadd fejezzem be -, hogy e beruházás körül milyen kétségek merülnek fel a szerződés körül. Én az előző ciklusomban javasoltam, hogy egy állandó parlamenti bizottság jöjjön létre a paksi beruházás ellenőrzésére. Csak én szeretném különválasztani azt a kérdést, hogy szükséges-e ennek a kapacitásnak a megőrzése, attól, hogy vajon vannak-e olyan kényes kérdések vagy súlyosabbak, amelyeket a beruházás kapcsán nekünk esetleg vizsgálni kell.

Aradszki képviselő úrral kapcsolatban, ha a következőkben közelíteni akarnám az álláspontot - mert nem feltétlenül konfrontálódni akarok -, azért a számokkal kicsit próbáljunk közelebb kerülni, miszerint 98 százalékban megnyertük a pert. Ön azt mondta, hogy körülbelül öt, öt-nyolc ügy volt, amelyet meg kellett vívni már előzetesen a Bizottsággal, mielőtt a Bírósághoz fordult. Nyilván ha a mostani elmarasztalás témája - tehát a jogorvoslat kérdése a rendszerhasználati díjjal és egyébekkel kapcsolatban - egy volt, akkor az ötből egy, az 20 százalék. De az én felfogásom ebben még objektívebb, és csak azért lovaglok ezen, mert azt mondták, hogy a pert megnyertük. Perben - ön mondta - két ügyben fordult a Bírósághoz a Bizottság. A két ügyből az egyiket megnyertük, a másikat elvesztettük. Ön szerint a fontosabbat nyertük meg. Valószínűleg így is van, de azért ez számszerűleg inkább 50 százalék. Mivel az egész mai napirendnek az az alapja - azért hoztuk ide -, hogy mi is történt Luxembourgban a Bíróságon, ezért én kicsit túlzottnak találom azt a számot, hogy 98 százalékban nyertünk. Objektív kérdés, két kérdés: az egyiket megnyertük, a másikban elmarasztaltak. Köszönöm. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Varju Lászlónak, a DK képviselőjének. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Megpróbálom Aradszki képviselőtársamnak megvilágítani, hogy tulajdonképpen miért nagyon egyszerű, és ezt röviden is meg lehet tenni. Amikor azt mondjuk,

azt mondom, hogy lehetett volna több hasznuk az állampolgároknak, a családoknak, az otthonoknak, amikor a világpiaci ár csökkent, akkor egyetlen dolgot nem kellett volna megtenni, hogy közésre beiktatnak egy olyan magánkereskedőt, részben magánkereskedőt - bár a MOL-t is gyakorlatilag mint egy tulajdonost, beleérthetjük ebbe -, aki az igazi hasznhűzője volt ennek a történetnek, és egyébként az ebből kifizetett osztalék mértéke ott van, amit feloszthattunk, ahány családnak jutna ebből. Na most, ezt önök nem csinálták meg. Mondhatnám, hogy ez ahhoz a módszerhez teljesen hasonlatos, ön által felvetve, hogy egyébként Stockholmban ezt miért nem csinálják, mert ott nem az a kérdés, hogy egyébként ott magasabb az ár vagy sem, hanem ott nem iktatnak be magánhasznhűzőket, akik miatt egyébként többbe kerül, tehát önöket gazdagítja, mármint azt a holdudvart, akik önök mögött vannak. Azért mondom, hogy ezt így önök, mondjuk úgy, rendszerszerűen csinálják, mert ez pontosan ugyanolyan, mint amit a letelepedési kötvénynél csináltak. Addig, amíg egyébként azt más európai országokban elsősorban állami szereplők, intézmények csinálják meghatározott költségért, ehelyett önök azt választották, hogy magánszereplőket beiktattak, a költségeket az egekbe emelték, és egyébként ezzel, mondjuk úgy, jelentős jövedelemhez juttattak 7-8 magánvállalkozót, akiket egyébként a Gazdasági bizottság jelölt ki Rogán Antal vezetésével, illetve a pénzügyminiszter által tartott megbízható cégeket. Tehát ha önök ilyet nem tesznek, akkor egyébként a rezsihazugságuk helyett az állampolgárok sokkal jobban járhattak volna.

Ami pedig azt illeti, valóban csak nagyon röviden - ja, bocsánat, még egyetlen dolgot szeretnék hozzatenni. Az, hogy Magyarország energiaellátása ma több irányból érkezhethet, mondjuk úgy, hogy minimum kérdéseket vet fel, hogy most jelenleg a hatodikat hogyan fogják befejezni, mert ott kapacitáskérdések vannak, és nem mindegy, hogy kivel kötnek szerződést. Kettő: az, ami az országot körbeveszi, ott az európai tagállamok is jelentős fejlesztéseket hajtottak végre. Európa érte el azt közreműködéssel, az országok közreműködésével, hogy egyébként legalább csővezeték oldaláról nem vagyunk egyoldalúan kiszolgáltatottak.

Ami pedig azt illeti, hogy a Magyar Szocialista Párt mit akar Pakssal, azt nem tudom. De hogy a Demokratikus Koalíció mit szeretne, hogy mindjárt magamra húzzam ezt a kérdéskört, én alapvetően azt mondom, hogy az a szerződés, mondjuk úgy finoman, elhamarkodott volt, amit a miniszterelnök úr aláírt, ráadásul felesleges, mert egy tízéves technikai fejlődés lehetőségét dobta ki az ablakon. Tudjuk, hogy 2035-ben, ha jól emlékszem, kellene belépni az új kapacitásnak, addig rendelkezik megfelelő ellátásbiztonsággal vagy legalábbis termelési kapacitással az ország. Ezt a tíz évet kidobtuk most gyakorlatilag, belefogott Magyarország

egy olyan fejlesztésbe, most nem tudom pontosan, hol tartunk - a gödörépítési lehetőségnél, hogy elkezdődött -, és az Európai Bizottság jóváhagyta-e vagy sem, mert igazából itt majd eldől, hogy ebből az atomerőműből lesz-e valami vagy sem. Ma azt mondom, hogy márpedig minimum kérdéseket vet fel, és egyébként pedig a technikai fejlődés hozhatja magával, hozza magával azt, hogy nem az atomerőmű megépítésével kell ezt a kapacitást kiépíteni, hanem egyébként más lehetőségeket is meg kell vizsgálni. Most anélkül, hogy a részletekbe belemennék, ezt szerettem volna még hozzatenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most kettőperces felszólásra megadom a szót Aradszki Andrásnak, a KDNP képviselőjének. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Balczó képviselő úr, engedje meg, hogy legyek annyira elfogult saját magammal szemben, hogy ha kettő ügyet nézünk, akkor tudom, hogy az 50-50 százalék. De az igazság ennél sokkal bonyolultabb, mert nem azt mondtam, hogy a pert nyertük meg, hanem a rezsicsökkentésért folytatott küzdelmet nyertük meg 98 százalékban. Az egészen más.

A másik dolog. Egyébként lehet, hogy két döntés van egy bírósági ítéletben, az egyiknek a súlya, mondjuk, 80-90 százalékos, ha azt megnyerjük, akkor az mindjárt jobb, és ha a perköltségben egy kicsit elmarasztalnak minket, akkor nem mondhatjuk azt, hogy csak a felében nyertük meg az ügyet. Higgye el, képviselő úr, a legjobb szándékkal azt mondom, hogy ahonnan indultunk a kötelezettségszegési eljárás megindítása előtti időszakból, hogy miket kértek, miket kértek rajtunk számon, a magyar kormányon a rezsicsökkentéssel kapcsolatban, azt nagyon eredményesen tudtuk védeni, de nemcsak védeni, hanem meggyőzni az ott tárgyaló és nagyon konstruktívan, szakmai alapon tárgyaló partnereinket. Ezt tartom igazán fontos sikernek, hogy megalapozott döntést tudtunk megvédeni, megalapozott érvekkel.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm. Mivel személyesen is megszólítottam, illetve nagyon sok olyan állítás hangzott el, amire nem lehet nem reagálni, mindenképpen néhány gondolatot én is hozzáfűznék akkor most a vitához.

Valójában az a baloldal által is nagyon kedvelt József Attila jutott eszembe, aki „Nagyon fáj” címmel publikált verseskötetet annak idején. Abból, amit hallottam, leginkább az következik számomra, hogy egy olyan sikeres kormányzati program és küzdelem, amilyen a rezsicsökkentés politikája volt Magyarországon, az borzasztóan fáj az ellenzéki képviselőknek, és ez megzavarja a gondolkodásukat.

(19.40)

Ilyen szavakat hallottam ma a rezsicsökkentéssel kapcsolatban említeni, elsősorban Varju László részéről, de a többiek részéről is a baloldaltól, hogy: propaganda, átverés, show, blöff, lenyúlás. Na most, ha az ember az egyszerű tényeket sorba veszi, amelyeket már Aradszki képviselő úr és államtitkár úr is említett, akkor ezzel szemben nagyon egyszerű a képlet, mert ezzel szemben az a képlet, hogy amikor önök kormányoztak, akkor Európa legdrágább földgázát kapták a lakossági fogyasztók, a rezsicsökkentési politikának az eredményeképpen pedig ma Európában a legalacsonyabb földgázárát fizetik a magyar fogyasztók, hatósági áron.

Szeretném jelezni, hogy egyébként a magyar kormány teljes mértékben implementálta az európai uniós harmadik csomag szabályait. Ez azt jelenti, hogy egyetlen magyar állampolgár sem vesztette el azt a jogát természetesen, hogy szabadon válasszon gázszolgáltatót magának. Tehát, ha igaz lenne, amit állítanak, nevezetesen, hogy ma ellopjuk a magyar fogyasztók pénzét valamilyen ki sem fejtett formában, de mindenképpen valamilyen összeesküvés és titkos formában, akkor az lenne a helyzet, hogy nagyon sok szabadpiaci gázkereskedő ostromolná a magyar fogyasztókat alternatív ajánlatokkal, hiszen simán a hatóságilag megállapított egyetemes szolgáltatói árak alatt kínálhatnának kiváló ajánlatokat a magyar fogyasztóknak.

Mi azon az állásponton vagyunk, hogy szeretnénk az egyetemes szolgáltatás révén megbízható, kiszámítható, olcsó energetikai szolgáltatást biztosítani a magyar fogyasztóknak. Azt gondoljuk, hogy ezt sikerül is teljesíteni, de ha a szabadpiaci kereskedők ezt másképp gondolják, akkor szabad a pálya, akkor menni kell a fogyasztókhoz, és el kell vinni őket a szabadpiacra. Azt gondoljuk, és ezekből az összehasonlító adatokból az látszik, hogy nem tolonganak a kereskedők a fogyasztókért, ergo az egyetemes szolgáltatói hatósági áras rendszer kiszámítható, versenyképes ajánlatot tesz a magyar fogyasztóknak. Ezt blöffnek nevezni, ezt átverésnek nevezni, ezt lopásnak nevezni, ezt show-műsornak nevezni, azt gondolom, csak arra utalhat, hogy ez egy nagyon fájdalmas pont önöknek, hogy ilyen jól sikerült ez a történet.

Arról nem beszélve, ha már a számoknál tartunk, hogy azt blöffnek nevezni, hogy egy hétéves politika eredményeképpen nem kell kikapcsolni azokat a fogyasztókat a szolgáltatásból, akiket korábban ki kellett kapcsolni, mert nem tudták kifizetni a számlájukat, ma meg ki tudják fizetni a számlájukat, amikor ez a szám 70 százalékkal csökken, amikor a kinnlevőségek mértéke tízmilliárdokkal csökken - a számokat hallhatták az expozéban -, ezt blöffnek nevezni egy nagyon furcsa látásmódot jelent ezzel az üggyel kapcsolatban.

Ami meg azt illeti, hogy vajon még többet lehetne-e adni a népnek: persze, lehetne ingyen is adni a gázt, csak akkor az lenne, hogy amikor önök netán hozzáférnének a lehetőségekhez, akkor aztán megemelnék újra ezeket az árakat, ahogyan annak idején tették. Tanultunk abból, hogy olyan piacokon, ahol a legvolatilisabbak a nagykereskedelmi árak, ahol az olajár, ha valami, akkor az azon termékek közé tartozik, amelyeknek az áralakulását még előre jelezni sem lehet, ezeken a piacokon érdemes kiszámítható, hosszú távon megállapított árakat tenni. Amikor az árak magasak, akkor a tartalékból fizetünk, amikor az árak alacsonyak, akkor félretesszük a pénzt jobb időkre, és nem magáncégekben tesszük félre.

Nem tudom, ez biztos elkerülte a figyelmét, hogy azokat a külföldi vállalkozásokat egyébként, amelyekre azt mondta, hogy elüldöztük a befektetőket, ez a kormány elüldözte őket Magyarországról, ezeket a befektetőket - már amelyik elment, mert vannak jelentős külföldi befektetők ma is Magyarországon, hadd ne nevezzem meg őket - nem elüldözte a magyar kormány, hanem ezeket kivásárolta, azt visszavásárolta, amit önök elkótyavetyéltek annak idején, pontosan úgy, ahogyan Aradszki államtitkár úr ezt jelezte.

Úgyhogy nem is értem, hogy ebben az esetben miről beszélünk, hiszen azt a visszavásárolt tulajdont ma az MVM, a Magyar Villamos Művek, a 100 százalékos állami tulajdonban lévő Magyar Villamos Művek kapta meg. Ma az egyetemes szolgáltatói gázértékesítést minden magyar lakossági fogyasztó számára a 100 százalékos állami tulajdonban lévő Magyar Villamos Művek végzi. Tehát önök szerint az állami tulajdonú cég nyúlja le a magyar polgárok pénzét? Hát, ha ott nála felhalmozódik a forrás, akkor legfeljebb osztalékágon befizeti a költségvetésbe! Tehát egyszerűen nem is tudom, hogyan értelmezem azokat az állításokat, amelyeket mondanak.

Ellátásbiztonság. Önök aggódnak a magyar ellátásbiztonságért. Szeretném jelezni, hogy azok a hálozati társaságok, amelyek ma a villamosenergia- és gázpiacon működnek, olyan ellátásbiztonságot garantálnak Magyarországnak, mint amit ma élvezünk. A földgázszektorban a gáztárolóink, amelyeket ugyancsak vissza kellett vásárolni külföldi befektetőktől meg aztán a MOL-tól, 100 százalékosig vannak tele jelenleg gázzal, a teljes kapacitásukat lekötötték

a piaci szereplők, mert olyan szabályozást alakítottunk ki, és valóban úgy van, hogy ma már a földgáz-szektor tekintetében hat szomszédos országgal vagyunk összekötve, mindegyikkel kiváló kapcsolatban. Magyarország megkerülhetetlen ország lett Közép-Európában a gázkereskedelem számára, ami hihetetlen magas szintű ellátásbiztonságot garantál ma Magyarországnak a gázellátás területén, és mindezt a rezsicsökkentéssel együtt sikerült megcsinálni. És akkor hadd ne soroljam a villamosenergia-szektorban a hálózati beruházásokat.

Tehát azt a kritikát, hogy mondjam, komolyan megfogalmazni, hogy a rezsicsökkentés arra az eredményre vezet, hogy kiéheztetik a hálózati társaságokat Magyarországon ma a szabályozás révén, teljesen ellentmond minden ténynek, pont a fordítottja igaz: soha nem látott mértékben bővültek a hálózati összekötő kapacitásaink a szomszédainkkal. Egyébként a villamosenergia-szektorban még most, a fűtési idényben fogjuk az új szlovák-magyar határkeresztesző kapacitásokat elkészíteni, és Szlovéniával is hosszú évek után, október 14-én alapkőletételre kerül sor az új szlovén-magyar villamosenergia-összekötő vezeték kapcsán.

Úgyhogy én arra már nem térnék ki, hogy a MET nevében kérjem ki azt, ami elhangzott, hiszen ez az ő dolga hadd legyen, de szeretném még egyszer csak azt leszögezni, hogy úgy ítéljük meg a kormány részéről, hogy ez valóban egy hétéves küzdelem volt, valóban sikerült megvédeni ennek a folyamatnak a végén, ebben a perben a magyar rezsicsökkentési politikának az eredményeit, és sikerült annak a lehetőségét fenntartani, hogy az új villamosenergia-irányelvben a tagállamok tagállami szinten hatósági árat állapíthassanak meg a lakossági fogyasztók számára. Ezt végig vitatta a Bizottság. Mi azon az állásponton voltunk, hogy ez tagállami hatáskör - ahogy az Egyesült Államokban is, csak hozzáteszem -, és végül sikerült ezeket az eredményeket elérni.

(19.50)

És hogy egyetlen eljárásjogi ügyben, ebben a bírósági perben Magyarország, hogy úgy mondjam, a véleményével alulmaradt, az is csak annyit jelent, hogy egyébként a korábban pont a rendeletalkotási joggal megerősített Magyar Energia Hivatalnak a helyzete változik. Tulajdonképpen korábban azt gondoltuk, hogy az a lehetőség, hogy az Alkotmánybíróság megfelelő fellebbezési formát jelenthet az érintettek számára a hivatal rendeletalkotásával kapcsolatban, egy megfelelő, elégséges fellebbezési lehetőség, de a Bíróság úgy ítélte meg, hogy ez nem elégséges ahhoz, hogy ezen a területen az európai szabályokat biztosítani tudjuk teljes mértékben. Úgyhogy végül is ezt az eljárásjogi ügyet korrigáljuk most ebben a javaslatban.

Úgyhogy mindezeket hozzátevé, továbbra is fenntartjuk azt, hogy az Európai Bizottsággal folytatott, egyébként a rezsipolitikáról folyó vitát Magyarország megnyerte. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség. Tisztelt Képviselőtársaim! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga-Damm Andrea független képviselő: „Ők tudtak élni a lehetőséggel, mi nem” címmel. Megadom a szót öt percben.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaink! 2020. október 3-án volt a 30. évfordulója Németország immár második újraegyesítésének. 1871. január 8-án volt az első német egység, amely egy óriási birodalmat hozott létre Európában, és amely birodalom végső szétesése a második világháborúhoz köthető szerepvállalásból ered.

A második világháború után Németország nyugati fele, amely Német Szövetségi Köztársaság néven alakult, az amerikai Marshall-segélyből, amely gyakorlatilag egy kölcsön volt, a háború után újjáépítették az országot. Ugyanilyen értékű Marshall-segélyt kapott Magyarország 2004 és 2019 között az Európai Uniótól, amivel nemhogy újjáépítették vagy komolyan fejlesztették volna az országot, hanem a pénz nagy része oligarchateremtő eszközzé silányult, és minimális értéknövekedést okozott mind a gazdaságban, mind a nemzet vagyonában.

Amikor 1990. október 3-a előtt megkezdődtek az újraegyesítés tárgyalásai, Franciaország és Nagy-Britannia, mint a legerősebb európai hatalmak, rendkívüli módon elleneztek a német egyesítést, tekintettel arra, hogy még mindig az az érzület vezérelte őket, amelyet a németországi 1871-es egyesítéstől a második világháborúig játszott szerepe mutatott ennek a birodalomnak. De nem jött be a számításuk, mert szerencsére az egységes Németország az európai béke záloga lett.

A kelet-európai határnyitás volt a leggyorsabb mozgatórugója Németország egyesítésének. Akkor a kelet-európai országok az NDK-polgárok találkozóhelye volt, és aztán a Német Szövetségi Köztársaságba vándorlásuk egy olyan történelmi pillanat volt, amelyet meg kellett volna az akkori első szabadon választott parlament után alakult kormánynak ragadnia, és mindazokat a rendkívüli hátrányokat, amelyeket az első és második világháború után hazánk elszenvedett, és úgy kiáltottak ki minket bűnös nemzetnek, hogy soha nem robbantottunk ki háborút, és soha nem voltunk bűnösök - no, ezt a történelmi pillanatot

Németország újraegyesítése után meg kellett volna ragadni. De a magyar kormánynak ezt sem sikerült megragadni, mert alapvetően a kormányzat a gimnáziumi tanítványokból és a volt iskolatársakból állt, és nem azokból a nagy tudású, nagy nemzetközi tekintélynek örvendő emberekből, akik tudták volna Németország segítségével azokat az ártalmakat enyhíteni, amelyeket elszenvedtünk az első és a második világháború után, és a szocialista rendszerben pedig tovább szenvedtük.

Németország egyesítése óta is nem azt ígéri a népnek, a polgárainak, hogy majd ezután majd egyszer jobb lesz, mint a magyar kormány szokta, hanem minden pillanatukban a közjót szolgálják, és a legfontosabb motivációja a mindenkori egyesült Németország kormányának, hogy a mindennapokban mindenki megélhesse azt, amire teremtett, és amihez úgy érzi, hogy affinitása van. Az esélyegyenlőség, a demokratikus jogállami rendszer maradéktalanul érvényesül, és bár rengeteg kritika éri a német kormányzatot a migrációhoz való viszonyában, egyet nem lehet elfelejteni: Németország kormányzata keresztény alapokon áll.

1998-ra a német egyesítést követően a keletnémeteknek már 59 százaléka mondta azt, hogy javultak az életfeltételei 1990 és 1998 között. Ez azért volt nagy dolog, mert nagyon sokan szkeptikusak voltak Kelet-Németországban, hogy vajon ez az egyesítés számukra előnyt hoz-e. A mai napig is azért elég sokan azt mondják, hogy többet vártak ettől.

1996-ra nálunk viszont a bérek reálértéke 26 százalékot csökkent, ami azt jelenti, hogy Magyarország hiába egy új demokratikus rendszerben, piacgazdasági viszonyok között tudta építeni életét, képtelen volt azt az utat járni, amit Németország sikeresen abszolvált. A nyugdíjak reálértéke Magyarországon ez idő alatt 31 százalékra csökkent, és 2004-re érte el újra Magyarországon az 1989-es szintet.

Csak pár adatot hoztam ide párhuzamosan Németország, az egyesült Németország és Magyarország összehasonlításában, és azt tudom mondani, hogy nekik sikerült, nekünk sajnos nem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Steinmetz Ádámnak, a Jobbik képviselőjének, aki napirend utáni felszólalásra jelentkezett: „Öntsünk tiszta vizet a pohárba! Szőlősgyörökön is” címmel. Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A somogyi emberek képviseletében kívánom a tisztelt Ház figyelmét felhívni a Lengyeltóti térségében élők hosszú évek óta fennálló és mind ez ideig megoldatlan problémájára.

A 2010-es évek elején Szőlősgyörökön az ivóvíz nitrítartalma miatt közegészségügyi veszélyhelyzet állt fenn, és ugyanebben az időben a szomszédos Gyugyon az ammóniumtartalom 23 százalékkal haladta meg a határértéket. Ennek a problémának a kezelésére 2013 szeptemberében a Lengyeltóti és Környéke Ivóvízminőség-javító Társulás 278 millió forintot kapott, európai uniós forrást, vissza nem térítendő támogatást, és mivel a társulás tagjainak - név szerint: Lengyeltóti, Kisberény, Öreglak, Gyugy és Szőlősgyörök településeknek - közös a vízellátó rendszere, így a vízminőségi problémát együttesen kívánták megoldani. És annak idején mit ígértek az embereknek, tisztelt képviselőtársaim? Idézem: „A beruházás során minimálisra csökken majd a vezetékes ivóvíz károsanyag-tartalma, hosszú távon megalapozva az itt élőknek az egészséges élethez és környezethez való jogát.” És bár a támogatást az utolsó forintig elköltötték, az ivóvíz minősége nem javult, sőt rosszabb lett. A szőlősgyöröki emberek elmondása alapján a víz barnás színű, kellemetlen szagú, vasas, lényegében ihatatlan, megfogja a mosott ruhát, nyomot hagy a kádon, a mosdókon, és nem egy esetben a háztartási gépeket is tönkreteszi.

Mint ahogy említettem, a probléma évek óta fennáll, de egyre elviselhetetlenebb, és különösen a nyári hónapokban, amikor a megnövekedett vízigény miatt a szőlősgyöröki rendszert lekapcsolják a lengyeltóti hálózatról, és így a szőlősgyöröki kutak látják el a település ivóvízellátását, amelyeknek egyáltalán nem biztosított a vastalanítása és szűrése. Korábban egyébként egy lakossági fórumon Móring József Attila jelenlétében mondták el, hogy a víztől az ember zuhanyozás után büdösebb, mint azt megelőzően.

(20.00)

De a helyzet azóta sem változott, ezért felvettem a kapcsolatot a Dunántúli Regionális Vízmű illetékes vezetőjével, aki arról tájékoztatott, hogy a víz rossz íze a magas vastartalomnak köszönhető, a barnás színe pedig a vízvezetékben előbb lerakódó, majd utóbb leszakadó vas- és mangáncsapadék számlájára írható. A cég kötelessége a vízvezetékrendszer tisztítása, de hiába teszik meg ezt rendszeresen, ha továbbra is a vezetékbe magas vastartalmú víz kerül.

A lengyeltóti vízkezelő rendszer nem alkalmas a megnövekedett igényeknek megfelelő mennyiségű víz szűrésére, tisztítására, és a regionalitás elvét figyelembe véve a lengyeltóti kút szűrőrendszerének 50 százalékos kapacitásbővítése szükséges egy-egy új homok- és szénműanyagrendszer beszerzésével, beépítésével.

Továbbá indokolt a kezelőépület bővítése is annak érdekében, hogy ezeket a berendezéseket el tudják helyezni. Az említett beruházás egyes számítások szerint mintegy 50 millió forintból megvalósítható lenne.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Dunántúli Regionális Vízműtől azonban ez a fejlesztés nem elvárható, hiszen ezek a kutak az önkormányzatok tulajdonában vannak. Az önkormányzatok pedig a szóban forgó összeget még együttesen sem tudják előteremteni. Tisztelettel kérem ezért a Fidesz-kormányt, tegyen lépéseket annak érdekében, hogy ez a probléma mielőbb megoldódjon, biztosítsanak pályázati pénzt, for-

rást vagy esetleg kedvezményes hitelt annak érdekében, hogy mielőbb tiszta víz kerüljön a pohárba Szőlőgyörökön is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten, hétfőn, 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Jó pihenést!

(Az ülésnap 20 óra 01 perckor ért véget.)

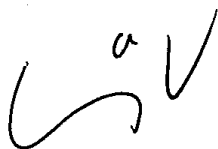
Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Varga László s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)